Lastensuojelu tai Lapsikauppa

Omistautuminen

Kaikille lastensuojeluvirastojen uhreille perheille Suomessa

Kaikille Suomen sosiaalityöntekijöiden uhreille perheille

Lastensuojelu tai Lapsikauppa

Li Xingan OTK, SH, OTM, OTT, FT, AmO

Informyth

Trans-Atlantic Publishers Finland

© 2023 Li Xingan

Kaikki oikeudet pidätetään. Mitään osaa näistä julkaisuista ei saa jäljentää, levittää tai välittää missään muodossa tai millään tavalla, mukaan lukien valokopiointi, tallennus tai muut elektroniset tai mekaaniset menetelmät, ilman julkaisijan etukäteen antamaa kirjallista lupaa, lukuun ottamatta lyhyitä lainauksia. kriittisissä arvosteluissa ja tietyissä muissa tekijänoikeuslain sallimissa ei-kaupallisissa käyttötarkoituksissa. Kaikkeen kopiointiin on hankittava erityinen kirjallinen lupa tekijältä.

Lastensuojelu tai Lapsikauppa

Ensimmäinen painos 2023

ISBN 978-952-65260-2-7 (softcover)

ISBN 978-952-65260-3-4 (PDF)

Informyth

Trans-Atlantic Publishers Finland

Esipuhe

Villieläimet kokevat myös perhesiteitä, ja kun niiden jälkeläiset erotetaan heistä, vanhemmat voivat kestää henkistä kärsimystä ja fyysistä heikkoutta. Valitettavasti Suomessa lastensuojelun sosiaalityöntekijät voivat ottaa lapset vanhemmiltaan useaan otteeseen, usein ilkeän vainon, ideologisten ennakkoluulojen, taloudellisten kannustimien, rotujen tai ainakin väärinkäsitysten vuoksi.

Oikeustieteen, tietojenkäsittelytieteen ja sosiologian arvostettuna tutkijana koin henkilökohtaisesti tällaista vainoa Suomessa vuonna 2022. Perheemme surun keskellä vaimoni äidin kuoleman jälkeen syyskuun puolivälissä kotimme kohtasi käsittämätön suru. Yllätykseksení

lastensuojelun sosiaalityöntekijät veivät 14-vuotiaan lapseni koulustaan, kun hän itki opettajien huoneessa ilmaisten halunsa löytää lepopaikka.

Mielenkiintoista on, että meillä oli aiempia kohtaamisia lastensuojelun sosiaalityöntekijöiden kanssa. Lapsemme olivat joutuneet pitkään näiden henkilöiden kohteeksi, ja heistä oli tullut mahdollinen ehdokas tuottoisassa ja voittoa tavoittelevassa lastensuojeluliiketoimintaketjussa. Tällä nimenomaisella tapauksella ei kuitenkaan ollut mitään yhteyttä noihin asioihin, vaikka ne olisi väärennetty, väärennetty tai keksitty. Se muistutti minua siitä, että 99 prosenttia lastensuojelun sosiaalityöntekijöiden toimista perustui muihin motiiveihin kuin lasten todelliseen hyvinvointiin.

Joka vuosi kymmeniä tuhansia lapsia erotetaan perheestään Suomessa. Monet tämän äkillisen ja tahattoman eron kokeneet vanhemmat ovat järkyttyneitä, henkisesti tai fyysisesti huonokuntoisia, työkyvyttömiä, ja jotkut ovat jopa antaneet periksi läheistensä menettämisen aiheuttamille traumalle ja ahdistukselle.

Minäkään en ole säästynyt näiltä seurauksilta, vaikka olenkin sitkeä yksilö, menestynyt tutkija ja rakastava isä. Siitä huolimatta, kun painin shokin, trauman ja heikkouden kanssa, etsin lohtua paljastaessani totuuden, paljastaessani epäoikeudenmukaisuuden ja taistelemalla väsymättä oikeuden puolesta.

Ryhtyessäni kirjoittamaan tätä kirjaa, huomaan itseni ylitsevuotavan tunteiden sekamelskasta – helpotusta, voimaantumista ja vastuuntunnetta. Tämä kirja edustaa yritystäni tuoda esiin syvästi huolestuttava ja usein vaiettu tosiasia: joissakin lapsensuojelun ammattilaisten harjoittamaa autoritaarista toimintaa.

Liian pitkään nämä käytännöt ovat jääneet huomaamatta ja kyseenalaistamatta, jatkuvasti ylläpitäen järjestelmää, joka on tarkoitettu suojelemaan lapsia, mutta joka joissakin tapauksissa aiheuttaa entistä enemmän vahinkoa. Toivon, että jakamalla omia kokemuksiani ja tutkimalla muiden lapsensuojelun uhrien tarinoita voimme yhdessä paljastaa epäoikeudenmukaisuudet ja ajaa merkityksellistä muutosta.

Ennen kaikkea haluaisin ilmaista sydämellisen kiitokseni kaikille rohkeille henkilöille, jotka ovat jakaneet henkilökohtaiset matkansa kanssani. Teidän horjumaton tukenne ja halukkuutenne puhua vastaan

kohtaamienne vääryyksien puolesta ovat olleet ratkaisevia tämän kirjan muotoutumisessa. Teidän voimanne ja kestävyytenne ovat muistuttaneet minua siitä, että emme ole yksin taisteluissamme ja yhdessä voimme saada aikaan muutoksen lapsensuojelujärjestelmässä.

Haluaisin myös osoittaa syvimmän kiitollisuuteni niille, jotka ovat tarjonneet korvaamatonta näkemystä, neuvoja ja asiantuntemusta tämän kirjan kirjoitusprosessin aikana. Teidän tietonne ja ohjauksenne ovat rikastuttaneet ymmärrystäni ja mahdollistaneet tämän monimutkaisen aiheen tutkimisen syvyydessä ja selkeydessä.

Lisäksi haluan tunnustaa lukemattomat yksilöt, jotka ovat tukeneet minua emotionaalisesti, tarjoten empaattisen korvan ja lohdutusta vaikeina aikoina. Läsnäolonne ja kannustuksenne ovat olleet elintärkeitä ruokkiessani päättäväisyyttäni tuoda esiin lapsensuojelujärjestelmän pimeät nurkat.

Viimeiseksi haluaisin ilmaista kiitollisuuteni perheelleni ja ystävilleni heidän horjumattomasta uskostaan minuun ja jatkuvasta tuestaan. Rakkaus ja tuki ovat tukeneet minua tässä haastavassa yrityksessä ja muistuttaneet minua oikeudenmukaisuuden tärkeydestä vastoinkäymisistä huolimatta.

Tämä kirja on omistettu kaikille autoritaarisia käytäntöjä lapsensuojelujärjestelmässä kokeneille uhreille. On yhteinen äänemme, joka haastaa vallitsevan tilanteen, vaatii avoimuutta ja ajaa lasten ja perheiden oikeuksia vääristyneessä järjestelmässä. Toivottavasti tämä kirja toimii muutoksen katalyyttinä, edistäen empatiaa, myötätuntoa ja oikeudenmukaisuutta lapsensuojelun käytännöissä.

Yhdessä pyrimme maailmaan, jossa lasten edut todella turvataan, perheitä tuetaan ja menneisyyden sortavat käytännöt korvataan järjestelmällä, joka todella hoivaa ja nostaa esiin sen tarkoituksensa palveltavia.

Kiitollisuudella,

Li Xingan

23. Lokakuuta 2023

Sisällysluettelo

Esipuhe 5

Suomalaiset Sosiaalityöntekijät Tuhosivat Lapsen Elämän 11

Johdanto 21

Osa I. Perhe ja Lapsi 27

1. Positiivisen perheympäristön edistäminen 27
2. Älykäs ja järkevä lapsi 31
3. Tavallisen perhe-elämän harjoittaminen 34
4. Nukkumisen merkitys 37
5. Lapsen edut ja inhoamiset 41
6. Harrastukset ensimmäinen huijaus 45
7. Navigointi vaikeissa aioissa 47
8. Perussäännöt ja väärät väitteet väärinkäytöstä 49
9. Sankarit tai vainotut: kokemukset pandemioiden aikana 55

Osa II. Aikajana: Kuinka Sosiaalityöntekijät Myrkyttivät Sielumme 58

10. Julkinen nöyryytys 22. joulukuuta 2021 ja sen jälkeen 58
11. Unettomuus ja ilmoittaminen poliisille 28.3.2022 67
12. Lasten burnout ja harrastusohjaaja rasismi 10. toukokuuta 2022 77
13. Innovatiivinen kirjoitus, joka johtaa vainoon 2. kesäkuuta 2022 84
14. Raportti todisteiden laiminlyönnistä 29. elokuuta 2022 93
15. Itkevä lapsi siepattiin 22. syyskuuta 2022 104
16. Sieppaus, eristäminen, vieraantuminen, myrkytys ja valvonta 119
17. Vaino mielettömyyteen asti 138
18. Taannehtiva päätös 28.11.2022 142
19. 23. tammikuuta 2023 koskeva ilmoitus 146

20. Taannehtiva päätös 28.2.2023 151
Osa III. Tekeminen ja Väärentäminen: Tapoja Vainoon 162
21. Lastensuojelu, pilattu nimi Suomessa 162
22. Vanhempien koulutuskyvyn kieltäminen 167
23. Systemaattisesti harhaan johdettu 173
24. Diskurssin monopoli... 179
25. Opettajien ja sosiaalityöntekijöiden keksimiä faktoja 182
26. Sosiaalityöntekijät salasivat totuuksia 191
27. Sosiaalityöntekijät väärennösivät tekstit 194
28. Sosiaalityöntekijät rikkoivat asianmukaista menettelyä........................ 205
29. Sosiaalityöntekijät käyttivät väärin oikeusvaltioperiaatetta 208
30. Sosiaalityöntekijät uhkasivat lasta 210
31. Psykologit rikoskumppaneina 214
32. Kuollut kasvatus Töölön koulusta 222
Osa IV. Salaliitto-Arvostelu 227
33. Snitching-kulttuurin myrkyllisyys.. 227
34. Syrjivä kohtelu 230
35. Discreditin trilogia.. 233
36. Psykologin yhteenveto 237
37. Vangitun lapsen hyväksikäyttö 242
38. Systemaattinen vieraantuminen... 246
39. Ihmisten ja vankeudessa olevien eläinten väliset rajat....................... 252
40. Järjestäytynyt lasten eristäminen Suomessa...................................... 259
41. Kymmenen pisteen suunnitelma 263
42. Käsitteiden ja epämääräisten lausumien vaihtaminen 266
43. Valehtelijoita hallitsee.. 268

44. Gangsterilogiikka 273
45. Sosiaalityöntekijöiden epänormaali persoonallisuus 280
46. Epäpätevä Suomen lastensuojelu... 285
47. Anti-inhimillisyys ja antihumanismi 289
48. Piilotettu ja epätyypillinen korruptio 294
49. Valtion määräämät laittomat toimet lapsia vastaan 299
50. Ihmiskauppa ja tragedia: Suomen skandaali.................................... 303
51. Valtion terrorismi: laitostettu lapsikaappaus 305
Osa V. Lailliset Oikeudet Evätty.. 309
Osa VI. Johtopäätökset... 313
Vakava Epäoikeudenmukaisuus... 319

Suomalaiset Sosiaalityöntekijät Tuhosivat Lapsen Elämän

	Ennen 22.9.2022 Vanhempien normaali perhe-elämä	**22.9.2022 jälkeen Sosiaalityöntekijöiden niin sanottu "lapsen suurin etu"**
Puhelin	Laittaminen pois yöksi	Itseohjautuva yöllä. Useissa tapauksissa hän käytti puhelintaan

		ainakin Herttoniemen Vaastanottossa ollessaan jopa klo 23 tai 24. Hän ei lopettaisi, ellemme soita sinne ja pyysi ystävällistä henkilökuntaa tarkistamaan, nukkuuko hän.
Nukkuminen	Nukkumaan klo 22	Tuntematon. Herttoniemessä, kun soitimme keskiyöllä, hän meni nukkumaan noin klo 23 tai 24 tai jopa myöhään.
Unettomuus	Harvoin	Usein. Tai ei unettomuutta ollenkaan. Kuitenkin hallitakseen häntä helposti he antavat unilääkkeitä joka ilta. Tämä on epäinhimillistä, koska unilääkkeitä käytetään yleensä tarvittaessa, mutta ei joka päivä. Ne aiheuttivat hänelle unettomuutta ja myrkyttivät häntä unilääkkeillä joka ilta.
Unilääke	Ei unilääkettä	Ketipinor 12,5 mg päivittäin (resepti: 25 mg tarvittaessa). Perhekoti Elämä Helmen tietojen mukaan hän voi hyvin. Annosta kuitenkin nostettiin 25 mg:aan säännöllisesti päivittäin sen jälkeen, kun hän oli käynyt päiväsairaalassa 2 viikon ajan.
Näkökyky	Ei ongelmaa	Näkö vaurioitunut, hänen on käytettävä silmälaseja huhtikuusta 2023 alkaen (silmälasit käsittelyssä). Lasit valmistuivat toukokuun tienoilla. Perheellä ei ollut tarkkaa

		tietoa, koska heillä on kaikki tarkat tiedot.
Kirjasto	Erittäin usein käynti, kirjoja lainataan jopa 41 kappaletta. Kannustimme häntä lainaamaan noin 5 kirjaa kerrallaan, mutta ei niin montaa. Kun hän oli Herttoniemen Vastaanotossa, hän lainasi yli 40 kirjaa.	Harvoin, ei kirjoja lainattu (7.5.2023). Oli äärimmäinen tilanne, että hän palautti kaikki kirjat, mutta ei lainannut yhtä pitkään aikaan. Tämä johtui siitä, että hänet eristettiin, myrkytettiin ja johdettiin harhaan kohti väärää elämäntapaa.
Koulu	Harvoin myöhässä ja poissa. Annoimme riittävästi tukea hänen koulunsa käymiseen. Vaikeina aikoina saatettiin hänet kouluun.	Usein myöhässä ja poissa koulusta. Hän joutui useaan otteeseen käymään sosiaalityöntekijöiden, poliisien, psykologien, psykiatreiden ja muiden tuntemattomien lastensuojelualalla toimivien henkilöiden ajanvarauksella. Perhekoti Elämä Helmen palvelukseen siirryttyäänkin sosiaalityöntekijät osoitteesta Lännen Lastensuojelu Lassila 1, Kaupintie 11 A 00440 Helsinki, pyysivät edelleen hänen todistustaan todistaakseen, etteivät nämä

		sosiaalityöntekijät tehneet pahaa itseään vastaan. Hänen elämänsä huonon ympäristön lisäksi kukaan ei tue ja ohjaa häntä ottamaan vastaan hyvää koulutusta. Perhekodin sosiaalityöntekijät ja työntekijät tuhoavat hänen tulevaisuutensa askel askeleelta, koska he eivät välitä hänen koulutuksestaan, opiskelustasa ja henkisestä kehityksestään.
Akateeminen suoritus	Erinomainen	Monet kokeet jäivät väliin. Koska häneltä jäi väliin monia oppitunteja, hän joutui noudattamaan erityisiä ohjeita ja hän sai kokeita muita oppilaita alemmalla tasolla. Siksi tämä voi vaikuttaa hänen todelliseen akateemiseen suoritukseensa, vaikka pisteet olisivat samat.
Perhe	Normaali perhe-elämä	Mikään perhe-elämä ei ole sallittua, sallittua ja taattua. Muita perheenjäseniä estetään tapaamasta häntä vapaasti. Perhematkailu on sosiaalityöntekijöiden kiellettyä. Hänen vapauttaan rajoitetaan laittomasti. Tilanne muuttui kesäkuun jälkeen, hän alkoi tavata vanhempia ja muita sukulaisia. Hän vietti aikaa perheensä kanssa ravintoloissa, kaupoissa, puutarhoissa ja puistoissa, yöpyi

		hotellissa jne. Se osoitti, että hän nautti ajasta perheensä kanssa.
Ravitsemus	Harrastetuntien aikana syödään säännöllisesti hyvää ravitsevaa ruokaa, vihanneksia, pähkinöitä, välipaloja. Mansikat ja mustikat ovat hyvin tavallisia ja tavallisia hänen ollessaan kotona.	Tuntematon. Kerran kesäkuussa 2023 kysyin häneltä, syökö hän Suomessa hyvin yleisiä mansikoita ja mustikoita, hän vastasi, että ei, hyvin harvinaista. Hän sanoi myös, että hänen pitäisi syödä vihanneksia lihan sijaan. Tiedämme, että hänen maailmankuvansa on muuttunut merkittävästi, hyväksyen monet epäselvät ideat oikeiksi tai varmiksi, johtuen päivittäisten tarpeiden puutteesta tai jostain vääristä ohjeista. Ymmärrämme, että tällaisen liiketoimintamallin tarkoituksena on tuottaa mahdollisimman enemmän voittoa, mutta ei tarjota normaalia kulutusta ja nautintoa tavallisina perheinä. Hän nautti marjoista, hedelmistä ja pähkinöistä, kun olemme yhdessä. Hän ei myöskään kiellä lihaa ja kalaa.
Ystävät	Koulun ystävät, perheen ystävät, harrastuksen ystävät	Kadonneita koulukavereita, menetettyjä perheen ystäviä

Masennus	Lääkkeitä ei tarvita	Seroniili 30 mg päivässä. Perhekodin tietojen mukaan hän voi hyvin. Annos kuitenkin nostettiin 40 mg:aan hänen käytyäni päiväsairaalassa 2 viikon ajan. Diagnoosia ovat manipuloineet sosiaalityöntekijät, psykologit ja muut työntekijät. Vanhemmat on suljettu pois hoidosta. Tietoa ei ole koskaan annettu vanhemmille.
Ulkoilu ja virkistystoiminta	Kävely, juoksu, puutarhanhoito, keinuminen, pyöräily, hiihto, luistelu, vuorikiipeily, uinti, auringonotto, laulu, pianonsoitto	Tuntematon, enimmäkseen omassa huoneessa puhelimella ja tietokoneella. Joskus perhekodin työntekijöiden kanssa ostoksilla. Hän kertoi vanhemmilleen, että hän myös ulkoiluttaa koiria, ajaa pyörällä jne. Viikonloppuisin hän vierailee kirjastossa jne.
Lääkkeiden väärinkäyttö	Ei	9. huhtikuuta 2023 hän otti 4 päivän lääkkeet yhdessä päivässä. Tämä onnettomuus johti kahden viikon päiväsairaala-vierailuun. Silti hän vierailee päiväsairaalassa kerran viikossa.
Kommunikaatio	Keskustelua vanhempien, siskon, ystävien kanssa, tapaamista	Rajoitettu sijaisperheeseen. Pyynnöstämme perhekoti lupasi sopia soittoajan joka viikko. Myöhemmin perhekoti päätti, että sellaista aikaa ei tule. Saatuaan

	suuren kiinalaisen yhteisön kanssa	täydennyksen hallinto-oikeuteen tehdystä valituksestamme, he lupasivat sopia ajan uudelleen 16.5.2023 kokoukseen. Kesäkuussa Perhekotien kanssa käymämme keskustelun ansiosta hän pystyi pitämään säännöllistä yhteyttä vanhempiin.
Sosiaalinen asema	"Pieni prinsessa" meidän perheessä. Hän oli rohkea ja itsevarma ja keskusteli vanhempiensa kanssa tasapuolisesti.	Orja? Tai vankeudessa? Sosiaalityöntekijöiden harhaanjohtamisen, uhkauksen, myrkytyksen ja valvonnan alaisena teki yhteistyötä muiden samojen eturyhmien toimijoiden kanssa. Hän on nyt hyvin arka ja heikko puhuessaan. Hän katselee aina oikealle ja vasemmalle kysyen neuvoja sosiaalityöntekijöiltä ja perhekodin työntekijöiltä. Hän tekee pieniä päätöksiä luottaen muiden asenteeseen. Hänen itseluottamuksensa on tuhottu. Sosiaalityöntekijät pakottivat hänet kuitenkin julkisesti väittämään, että hän voi hyvin ja hän on itsenäinen. Hän ei voi niin hyvin kuin ennen kuin hänet erotettiin perheestämme. Mikään ei ole muuttunut paremmaksi.

Vanhempien ja tyttären suhde	Hän kasvoi sylissämme, harteillamme, käsi kädessä	Ei mitään. 16.5.2023 esittääkseen teatterina, että sosiaalityöntekijät eivät tuhonneet vanhempien ja lasten välistä suhdetta, sosiaalityöntekijät järjestivät lapsemme osallistumaan tapaamiseen, johon lapsemme oli alun perin kielletty. Kokouksessa sosiaalityöntekijät järjestivät hänet kertomaan vanhemmilleen, että sosiaalityöntekijät eivät estäneet häntä ottamasta yhteyttä vanhempiinsa. Hän ei tervehtinyt vanhempiaan, ei antanut vanhempiensa puhua kiinaa eikä halunnut istua vanhempiensa vastapäätä. Vasta 1. heinäkuuta 2023 hänen vanhempansa pitivät ensimmäisen lyhyen noin 10 minuutin itsenäisen kokouksen. Tarkoitus oli tuoda kirjoja.
Terveystilanne	Influenssa kerran vuodessa	7 kertaa viimeisen 9 kuukauden aikana 1 (Marrassa)+ 2 (Herttoniemi Vastaanotto)+4 (Perhekoti Elämä Helmi: yli viikon loma, päänsärky)
Kulut	Laadukasta asuntoa, ruokaa ja vaatteita koko perheen budjetilla	Joudumme maksamaan 600 euroa kuukaudessa, perheen taloudellinen riisto. Tämä summa on puhtaista tuloistamme verojen jälkeen.

Harrastukset	Hän pitää pianonsoitosta, laulamisesta ja muista aktiviteeteista. Maksoimme noin 2000 euroa (myöhemmin 1000 euroa) vuodessa.	Koska se vaatii maksua, Perhekoti Elämä Helmessä ollessaan hän joutui lopettamaan musiikkiharrastuksensa. Hän ei myöskään pyytänyt vanhempiensa tukea taloudellisesti.
Sosiaaliset yhteydet	Olen Suomen Kiinan Taiteilijaseuran varapuheenjohtaja. Kun hän oli kotona, hän osallistui moniin yhdistyksemme järjestämiin toimiin.	Kun hänet poistettiin kotoa, muut häiritsivät hänen osallistumistaan toimintaan. Yhdistyksemme järjesti kesällä 2023 kesäharjoittelun rajoitetulle osallistujamäärälle lastentarinoiden kirjoittamiseen. Lähetin tiedot hänelle ja hänen siskolleen. Myös hänen sisarensa lähetti tiedon hänelle. Hän haki ja hyväksyttiin, mutta Perhekoti Elämä Helmen henkilökunta rajoitti häntä vaatimalla suostumusta siellä olevalta henkilökunnalta. Yksi "Suvi"-niminen henkilö (sähköposti: thisisourstory2@gmail.com) lähetti yhteyssähköpostiosoitteeseemme sähköpostiviestin, jonka mukaan vastaanottaja on "valehtelija". Jotta emme häiritsisi pääkohdetamme auttaa lastamme pienillä ärsytyksillä, meidän on pidättäydyttävä kontaktista.

Johdanto

Suomea, jota usein juhlitaan yhtenä maailman onnellisimmista kansakunnista, on pitkään pidetty yhteiskunnallisen harmonian mallina. Tämän idyllisen kuvan alla piilee kuitenkin tekopyhyyden ja korruption verkko, joka on jäänyt suurelta osin piiloon yleisöltä. Tässä kirjassa sukeltamme suomalaisen politiikan ja yhteiskunnan syvyyksiin valaisemalla monimutkaista petoksen ja väärinkäytösten verkostoa, joka tunkeutuu jokapäiväiseen elämään.

Tiiviit valtapiireistä omaansa suojelevaan byrokraattiseen koneistoon, demokratiana paraatiilevasta nepotismista läpinäkymättömiin päätöksentekoprosesseihin, Suomen poliittinen maisema verhoutuu arvoitukselle ja levottomuudelle. Aivan kuten järjestäytynyt rikollisuus usein syyttää salaperäisiä kuolemia, Suomen hallitus käyttää järjestäytynyttä

ja virallista julkisivua häiritäkseen kansalaistensa elämää ja oikeuttaa puolueellisia ja epäoikeudenmukaisia rangaistuksia.

Tämä kirja esittelee tapaustutkimuksen, joka paljastaa suomalaisten lastensuojelun sosiaalityöntekijöiden perheille aiheuttaman vakavan epäoikeudenmukaisuuden ja trauman. Perusteettomista väitteistä ja laittomista eroista on tullut häiritsevän yleisiä, ja ne repivät perheitä erilleen ilman asianmukaista oikeudellista tai tosiasiallista perustetta. Väärät syytökset, joita ruokkivat syyllisyysolettama, ovat rikkoneet perheiden ja yhteiskunnallisten instituutioiden välisen luottamuksen, estäneet oikeussuojan ja pitäneet yllä pelon kulttuuria.

On aika kohdata järjestelmälliset puutteet, jotka ovat antaneet tämän epäoikeudenmukaisuuden jatkua. Korostamalla omaa tuskallista kokemustamme vääristä syytöksistä, sortavasta häirinnästä ja Suomen lastensuojelulaitoksen laittomasta lapsemme sieppauksesta, pyrimme valaisemaan käsillä olevaa laajempaa asiaa. Vaadimme tällaisten käytäntöjen välitöntä lopettamista ja kokonaisvaltaisten toimenpiteiden toteuttamista, jotta perheet säästyvät lisäkärsimiltä.

Kun navigoimme henkilökohtaisella matkallamme, paljastamme häiritsevän todellisuuden lasten ja nuorten tiloista Suomessa, joita usein kutsutaan "nuorten vankilaksi". Tämä nimitys kuvastaa näiden laitosten rankaisevaa ja valvovaa luonnetta, mikä herättää huolta heidän hoidettujen nuorten hyvinvoinnista ja kehityksestä. Ymmärtämällä lapsemme kokemukset ja hänen vankeutensa näissä tiloissa korostamme turvallisten ja kannustavien ympäristöjen luomisen tärkeyttä, jossa lasten oikeudet ja tarpeet asetetaan etusijalle.

Keskellä kohtaamiamme kamppailuja valotimme myös perheemme, joka koostuu sairaanhoitajasta, professorista ja akateemisesti menestyneistä tyttäristämme, merkittäviä saavutuksia. Tiedon ja menestyksen tavoittelumme on jyrkässä ristiriidassa ulkomaalaisen taustamme vuoksi kärsimämme syrjinnän ja häirinnän kanssa. Viranomaiset, joiden oli tarkoitus suojella ja tukea lastamme, manipuloivat hänen uskomuksiaan ja käänsivät hänet meitä vastaan. Tämä petos ei ainoastaan riistänyt häneltä hänen rotu-identiteettiään, vaan myös korosti petollisia taktiikoita, joita käytettiin itsevaltiuden ja syrjinnän salaamiseen.

Tarkastelemalla historiallisia ja nykyaikaisia esimerkkejä petoksesta sorron peittämisessä vedämme rinnastuksia omiin kokemuksiimme. Paljastamme Suomen lastensuojelujärjestelmän manipuloinnin, tekopyhyyden ja vastuuttomuuden ja vaadimme läpinäkyvyyttä ja oikeudenmukaisuutta kaikessa lapsemme hoidossa.

Tässä kirjassa kutsumme sinut paljastamaan suomalaisen politiikan ja yhteiskunnan kätketyt realiteetit, kohtaamaan kansan mainetta pilaavan tekopyhyyden ja korruption. Toivomme hartaasti, että valaisemalla näitä synkkiä totuuksia voimme edistää yhteiskuntaa, joka arvostaa totuutta, oikeudenmukaisuutta ja kansalaistensa hyvinvointia yli kaiken.

Seuraavilla sivuilla syvennymme syvästi huolestuttavaan ja sydäntä särkevään tarinaan lukemattomien perheiden ja heidän lastensa ahdingosta Suomessa. Tämä kirja valaisee tuhoisat seuraukset puutteellisesta lastensuojelujärjestelmästä, joka on traagisesti murentanut perhearvojen rakennetta ja heikentänyt viattomien lasten hyvinvointia.

Huolellisen tutkimuksen ja omakohtaisten kertomusten avulla lähdemme matkalle, joka paljastaa sosiaalityöntekijöiden menetelmien synkän todellisuuden ja piilevän korruption, joka on pilannut Suomen lastensuojelujärjestelmää. Esittelemme kattavan tarkastelun tapahtumista ja kerromme yksityiskohtaisesti, kuinka sosiaalityöntekijät myrkyttivät perheiden ja lasten sielut.

Tämän kirjan ensimmäinen osa, "Perhe ja lapsi", tutkii positiivisen perheympäristön edistämisen ja älykkään ja järkevän lapsen kasvattamisen perusnäkökohtia. Perehdymme tavalliseen perhe-elämään, korostamme unen tärkeyttä, ymmärrämme lapsen kiinnostuksen kohteet ja inhoamisen sekä kumoamme niin sanotun "harrastukset ensin huijauksen" petolliset käytännöt. Lisäksi tarjoamme opastusta vaikeiden aikojen selvittämiseen ja valotamme perussääntöjä paljastaen samalla vääriä väitteitä väärinkäytöstä. Lopuksi tutkimme sankarillisia taisteluita, joita perheet kohtaavat pandemioiden haastavina aikoina.

"Aikajana: Kuinka Sosiaalityöntekijät Myrkyttivät Sielumme" esittelee hyytävän kertomuksen perheisiin kohdistuvasta hellittämättömästä vainosta. Tarkastelemme julkisen nöyryytyksen, unettomuuden tapauksia ja väärien väitteiden ilmoittamista poliisille. Osio paljastaa perheiden

harhaanjohtamisen ja manipuloinnin, harrastusohjaajien aiheuttaman lasten uupumuksen ja rasismin tunnekuormituksen sekä innovatiivisen kirjoittamisen hirvittävät seuraukset, jotka johtavat vainoon. Itkevän lapsen sydäntä särkevä sieppaus 22. syyskuuta 2022 toimii käännekohtana tässä kertomuksessa, paljastaen traumat, myrkytykset, syrjäytymisen ja kontrollin, joita perheet ovat kestäneet.

Teoksessa "Tekeminen ja väärentäminen: Tapoja Vainoon" perehdymme sosiaalityöntekijöiden salakavalaan taktiikkaan jatkaakseen perheiden vainoa. Paljastamme Suomen lastensuojelun pilaantuneen maineen ja vanhempien kyvyttömyyden kouluttaa lapsiaan. Sosiaalityöntekijöiden systemaattinen väärä tieto ja diskurssin monopolisointi tulevat esiin sekä opettajien ja sosiaalityöntekijöiden tekemiä faktoja. Paljastamme todellisuuden salailun, pöytäkirjan väärentämisen sekä menettelyn ja oikeusvaltioperiaatteen rikkomisen. Lisäksi valotamme sosiaalityöntekijöiden lapsille aiheuttamaa uhkaa ja psykologien osallisuutta tähän törkeään väärinkäytökseen. Jakson lopussa tarkastellaan lasten poistamisen ja sijaishoitoon sijoittamisen haitallisia vaikutuksia, jotka paljastavat perheiden taloudellisen taakan ja lastensuojelujärjestelmän ongelmat.

"Salaliito-Arvostelu" nostaa verhon myrkyllisestä snitching-kulttuurista ja eettisistä vähimmäisstandardeista, joita sosiaalityöntekijöiden tulisi noudattaa. Paljastamme ulkomaisten perheiden ja vanhempien kohtaaman syrjinnän, kulttuuristen perhearvojen laiminlyönnin ja ennakkoluulot hyvin koulutettuja perheitä kohtaan. Perehdymme epäluottamuksen trilogiaan sekä sosiaalityöntekijöiden ja psykologien väliseen yhteistyöhön, joka jatkaa vangittujen lasten hyväksikäyttöä. Lisäksi tutkimme perheisiin kohdistettua systemaattista syrjäytymistä ja vihaa, onnistuneiden tapaamisten estämistä sekä ihmisten ja vankeudessa pidettyjen eläinten välisiä hämärtyneitä rajoja. Historiallisten rinnakkaisuuksien pohjalta analysoimme Suomen järjestäytyneen lasten eristämisen ihmisoikeusloukkauksena ja otamme oppia varastetuista sukupolvista.

"Piilotettu ja epätyypillinen korruptio Suomessa" -osiossa puretaan valheiden, antiinhimillisyyden ja antihumanismin verkko, joka on hallinnut lastensuojelujärjestelmää. Paljastamme piilevän ja epätyypillisen

korruption yleisyyden, valtion sanktioimat lapsiin kohdistuvat laittomat toimet ja autoritaarisen lastensuojelun haitalliset vaikutukset. Kirja perehtyy ihmiskaupan ja viattomien perheiden hyväksikäytön traagiseen todellisuuteen. Lisäksi kohtaamme tuskallisen totuuden lasten uhraamisesta pahoille uskomuksille ja institutionalisoidulle lapsikaappaukselle, joka merkitsee valtion terrorismia. Lopuksi käsittelemme yleisen mielipiteen ja protestin laiminlyöntiä sekä puolueettomuuden puutetta poliisissa ja tuomioistuimissa.

Loppuosa "Lailliset Oikeudet Evätty" hahmottelee perheiden tuskallisia kokemuksia ja heidän säälimätöntä oikeuden tavoittelua. Selvitämme vakavia epäoikeudenmukaisuuksia, joita kohtaavat vanhemmat, joiden lailliset oikeudet on evätty, ja läpitunkeva vaikutus todistajiin. Valvotuilta lapsilta saatujen tunnustusten pätemättömyys herättää suurta huolta, kun taas lapsen alistumisen ja sosiaalityöntekijöiden vastustuksen välinen kontrasti maalaa karvan kuvan pelissä vallitsevasta voimadynamiikasta. Lopuksi tarjoamme loppuhuomautuksia ja pohdimme tässä kirjassa esitettyjä laajoja todisteita.

Väitteiden tueksi ja lisädokumentaamiseksi tämä kirja sisältää liitteitä, jotka sisältävät olennaisia tietoja käsiteltävänä olevasta tapauksesta. Nämä liitteet todistavat kirjoittajan kertomuksen todenperäisyydestä ja vahvistavat oikeudenmukaisuutta.

Toivomme, että tämä kirja toimii muutoksen katalysaattorina, joka saa Suomen lastensuojelujärjestelmän perusteellisen tarkastelun. Valaisemalla piilotettua korruptiota, perheiden kärsimiä epäoikeudenmukaisuuksia ja pitkäaikaisia vaikutuksia viattomiin lapsiin pyrimme herättämään yhteisen huudon uudistuksen puolesta. On tullut aika kohdata järjestelmämme puutteet ja työskennellä sellaisen yhteiskunnan puolesta, joka todella arvostaa ja suojelee haavoittuvimpia jäseniään – lapsia.

Innostakoon tämä kirja empatiaa, toimintaa ja väsymätöntä oikeuden tavoittelua niille, jotka ovat kärsineet rikkinäisen järjestelmän rajoissa.

Kaiken kaikkiaan kirja tarkastelee yksityiskohtaisesti ja kriittisesti Suomen lastensuojelujärjestelmää väittäen sosiaalityöntekijöiden korruptiota, epäoikeudenmukaisuutta ja väärinkäytöksiä.

Osa I. Perhe ja Lapsi

1. Positiivisen perheympäristön edistäminen

Osio käsittelee kirjoittajan perheen myönteistä perheympäristöä korostaen heidän vahvaa koulutusta ja ammatillista taustaansa. He harrastavat yhdessä hauskoja aktiviteetteja, kuten shakkia ja Sudoku-pulmia, ja asettavat etusijalle terveellisen rutiinin ylläpitämisen, mukaan lukien terveellisen ruokavalion, liikunnan ja säännölliset tauot. Perhe arvostaa vahvan ystävien ja sukulaisten tukijärjestelmän ylläpitämistä, mikä on auttanut heitä selviytymään elämän haasteista. Osassa

korostetaan rakkauteen, energiaan, kestävyyteen ja toivoon perustuvan positiivisen perheympäristön edistämisen tärkeyttä.

Meillä on erittäin hyvä perhetausta. Isäni ja setäni eli lapsen isoisä ja setä olivat opettajia koko elämänsä. Myös kaksi vanhempaa veljeni ja kälyni ovat opettajia. Kaksi nuorempaa sisartani työskentelevät myös Kiinassa.

Valmistuin oikeustieteen maisteriksi [redacted] vuonna 1994. Sen jälkeen toimin yliopisto-opettajana [redacted] oikeustieteellisessä tiedekunnassa. Vuonna 1996 minut ylennettiin rikosoikeuden lehtoriksi ja hankin myös lakimiehen pätevyyden [redacted] oikeusministeriöstä . [redacted] salliessa toimin myös apulaisjuristina Kiinassa [redacted] 1997-1999 ja 2019-2021.

Vuonna 2000 menin [redacted] vierailevana tutkijana.

Vuonna 2002 minut ylennettiin rikosoikeuden apulaisprofessoriksi.

Tulin opiskelemaan Suomeen vuonna 2002, valmistuin oikeustieteen tohtoriksi 2008 ja tietojenkäsittelytieteen tohtoriksi vuonna 2014.

Syksyllä 2014 minusta tuli kansainvälisen oikeuden apulaisprofessori [redacted] yliopistossa [redacted]. Talvella 2015 minusta tuli vieraileva professori [redacted].

Suoritin kesällä 2019 ammatillisen opettajan tutkinnon Suomessa.

Suoritin kesällä 2020 sairaanhoitajan tutkinnon Suomessa.

Lapsen äiti valmistui sosiologian maisteriksi Joensuun yliopistosta [redacted] vuonna 2008.

Vuonna 2014 hän suoritti sairaanhoitajan kandidaatin tutkinnon [redacted] ammattikorkeakoulusta ja valmistui sairaanhoitajaksi.

Lapsen vanhempi sisar on suorittanut peräkkäin kaksi kandidaatin tutkintoa, yhden oikeustieteen maisterin tutkinnon ja opiskelee nyt toista oikeustieteen maisteria.

Meillä on positiivinen perhe. Opiskelun ja työnteon lisäksi normaalin perhe-elämän ylläpitäminen. Kun lapsi oli pieni, isä kertoi hänelle tarinoita suomeksi, englanniksi ja kiinaksi joka ilta.

Harrastamme mukavaa toimintaa perheenä. Lapselle on suuri ilo tehdä Sudoku-pulmia, joihin isä usein osallistuu. Shakki on toinen lapsen suosikkiharrastus, ja sitä pelataan usein yhdessä. Lisäksi lapsi on saanut uinti- ja balettiopetusta. Lisäksi hän on saanut pianonsoiton oppitunteja ala-asteesta lähtien.

Viikonloppuisin vierailemme usein kirjastoissa ja museoissa. Kesällä nautimme vierailemisesta saarilla ja rannoilla. Talvella harrastamme luistelua ja hiihtoa. Kävelemme Malminkartanohuippuun ja pyöräilemme myös Vantaanjoen rannoille. Lisäksi vuokraamme pellon, jossa kasvatetaan erilaisia marjoja, kuten karviaisia, karpaloita ja vadelmia. Puutarhaamme koristavat kauniit kukat, jotka kukkivat eri vuodenaikoina.

Ennen COVID-19-pandemiaa palasimme Kiinaan joka vuosi tai kaksi tapaamaan sukulaisiamme ja ystäviämme. Vuonna 2022 kävimme Lontoossa, Cambridgessa ja Oxfordissa Englannissa. Kävimme myös Porvoossa ja Turussa Suomessa.

Perheemme uskoo säännöllisen ja terveellisen rutiinin ylläpitämisen tärkeyteen. Joka päivä heräämme tasaiseen aikaan ja varmistamme, että nukumme tarpeeksi tunteaksemme olomme energisiksi ja virkeiksi koko päivän. Pidämme etusijalla terveellistä ruokavaliota, joka sisältää runsaasti hedelmiä ja vihanneksia, ja varmistamme säännöllisen liikunnan ylläpitääksemme fyysistä kuntoa.

Päivittäisen aikataulumme osalta luomme tiukat rutiinit sekä opiskelulle että työlle. Tämä varmistaa, että pystymme hallitsemaan tehokkaasti aikaamme ja suorittamaan tehtävämme oikea-aikaisesti ja tehokkaasti. Pidämme säännöllisesti taukoja ja harrastamme rentoutumista ja henkistä hyvinvointia edistävää toimintaa.

Strukturoitua rutiinia noudattamalla pystymme välttämään turhaa stressiä ja ylläpitämään positiivista asennetta päivittäisiin velvollisuuksiin. Tämä antaa meille mahdollisuuden lähestyä jokaista päivää tarkoituksenmukaisesti ja tuottavasti ja varmistaa, että pystymme saavuttamaan tavoitteemme ja ylläpitämään tervettä työn ja yksityiselämän tasapainoa.

Perheellämme on vahva sukulaisten ja ystävien tukijärjestelmä. Lapsen isällä on monipuolinen ystäväverkosto, johon kuuluu yliopiston

professoreita, tiedemiehiä, tutkijoita, lakimiehiä, tuomareita, syyttäjiä ja poliiseja. Nämä ystävät tulevat erilaisista taustoista ja ammateista, ja he tarjoavat perheellemme runsaasti tietoa ja asiantuntemusta. He ovat aina valmiita auttamaan tai antamaan neuvoja tarvittaessa.

Vastaavasti lapsen äidillä on kaveriporukka, joka koostuu enimmäkseen lääkäreistä ja sairaanhoitajista. Nämä ystävät tarjoavat arvokasta tietoa terveydenhuoltoalasta ja neuvovat mahdollisissa lääketieteellisissä ongelmissa. He tarjoavat myös henkistä tukea perheellemme vaikeina aikoina.

Kaiken kaikkiaan ystävä- ja sukulaisverkostomme toimii perustana perheellemme tukena ja ohjauksena, auttaen meitä navigoimaan elämän haasteissa ja tarjoamaan meille menestymiseen tarvitsemamme resurssit.

2. Älykäs ja järkevä lapsi

Osa kuvaa lasta, joka on poikkeuksellisen älykäs, emotionaalisesti kypsä ja empaattinen muita kohtaan. Hänellä on erinomaiset viestintätaidot ja hän sopeutuu hyvin uusiin tilanteisiin. Lapsen isä väitteli oikeustieteen tohtoriksi Turun yliopistossa 16.8.2008 ja lapsi syntyi 5.9.2008 Turun yliopiston keskussairaalan synnytysosastolla. Hänen vanhempansa ovat hoitaneet häntä lapsuudesta asti, ja äiti opiskeli suomen kieltä ja sairaanhoitajaa. Lapsi on aina ollut tunnollinen opiskelija ja osoittanut suurta kiinnostusta opiskeluun. Hän piti päiväkirjaa pienestä pitäen, mikä auttoi häntä parantamaan kirjoitustaitojaan ja ilmaisemaan ajatuksiaan ja tunteitaan. Äskettäin hän läpäisi pääsykokeen ja pääsi yläkouluun, jossa hän säilytti hyvät arvosanat ja osallistui koulun ulkopuoliseen toimintaan auttaen samalla luokkatovereitaan. Kaiken kaikkiaan lapsi on merkittävä persoona, jolla on lupaava tulevaisuus.

Lapsi on valoisa ja älykäs yksilö, joka osoittaa poikkeuksellista kypsyyttä ja ymmärrystä ikänsä yli. Heillä on hyvä tietoisuus ja luontainen kyky ymmärtää monimutkaisia tilanteita ja reagoida asianmukaisesti. He ovat myös herkkiä ja empaattisia muita kohtaan osoittaen aitoa huolta heidän hyvinvoinnistaan. Lapsella on huomattava kyky oppia nopeasti ja sopeutua vaivattomasti uusiin tilanteisiin. Lisäksi heillä on erinomaiset kommunikointitaidot, joiden avulla he pystyvät ilmaisemaan ajatuksiaan ja tunteitaan tehokkaasti. Kaiken kaikkiaan lapsi on merkittävä persoona, jolla on lupaava tulevaisuus.

16.8.2008 hänen isänsä väitteli oikeustieteen tohtoriksi [redacted] yliopistossa.

5.9.2008 [redacted] yliopistollisen keskussairaalan synnytysosastolla [redacted] yliopistoa vastapäätä.

Vanhemmat ovat pitäneet hänestä lapsesta asti huolta. Hänen äitinsä kävi tuolloin koulua, opiskeli suomen kieltä ja sen jälkeen sairaanhoitajakoulutusta. Työskentelin yliopistossa ja vietin paljon aikaa kotona lapsen kanssa. Leikin lapsen kanssa, kun hän heräsi. Kun hänellä

oli nälkä, annoin hänelle maitoa pullosta. Kun hän oli uninen, lapsi makasi kehdossa, ja höyhen lauloi hänelle lauluja, ja hän nukahti. Kun äiti tuli kotiin, lapsi vietti enemmän aikaa äitinsä kanssa.

Lapsen älykkyys ja emotionaalinen kypsyys on näkynyt jo pienestä pitäen. Hänellä on luontainen kyky empatiaa muita kohtaan ja ymmärtää heidän näkökulmiaan, tunteitaan ja tarpeitaan. Hän osoitti johdonmukaisesti olevansa huolissaan perheenjäsenistään, mukaan lukien isästään, äidistään ja sisarestaan, ja pyrki aktiivisesti tukemaan heitä. Lapsen vahva herkkyys ja ymmärrys on tehnyt hänestä poikkeuksellisen yksilön, joka pystyy helposti navigoimaan erilaisissa sosiaalisissa tilanteissa.

Kun lapsi aloitti koulunkäynnin, hän osoitti suurta kiinnostusta opiskelua kohtaan ja pyrki aina menestymään akateemisissa taidoissaan. Hän oli tunnollinen opiskelija, joka ei koskaan jättänyt väliin yhtäkään koulupäivää ja suoritti läksynsä aina ajallaan. Lapsen omistautuminen opinnoilleen ja kova työ kannatti, sillä hän sai jatkuvasti hyviä arvosanoja. Lisäksi lapsella oli harrastuksena päiväkirjan pitäminen, jonka hän aloitti hyvin nuorena. Hänen tuolloin opettajansa rohkaisi häntä jatkamaan tätä käytäntöä, mikä auttoi häntä parantamaan kirjoitustaitojaan ja ilmaisemaan ajatuksiaan ja tunteitaan. Tämän seurauksena lapsi jatkoi päiväkirjansa kirjoittamista säännöllisesti, ja siitä tuli hänelle arvokas työkalu kokemusten ja tunteiden pohtimiseen.

Vuoden 2021 alussa lapsi läpäisi pääsykokeen ja pääsi nykyiseen yläkouluun. Hän oli erittäin innoissaan ja ylpeä itsestään tästä saavutuksesta. Ensimmäisen lukiovuotensa aikana lapsi työskenteli kovasti ja onnistui säilyttämään hyvät arvosanat. Hän pystyi tasapainottamaan akateemiansa koulun ulkopuolisten toimintojensa kanssa, joihin kuuluivat pianotunnit, uimatunnit ja balettitunnit. Hänen opettajansa kiittivät häntä myös positiivisesta asenteestaan, luokkaan osallistumisestaan ja halukkuudestaan auttaa luokkatovereita. Kaiken kaikkiaan lapsi osoitti vahvaa omistautumista opiskeluilleen ja halua menestyä.

3. Tavallisen perhe-elämän harjoittaminen

Lapsiperheen päivittäiset rutiinit vaihtelevat suuresti riippuen eri tekijöistä, kuten lasten iästä, perhekulttuurista, perinteistä ja sosioekonomisesta asemasta. Näistä eroista huolimatta useimmat perheet luovat rutiineja heräämiseen, ruokailuun, koulun ulkopuolisiin aktiviteetteihin ja nukkumaanmenoon, mikä luo rakennetta ja vakautta. Viestintä, askareet, emotionaalinen tuki ja yhteisen ajan viettäminen ovat tärkeitä terveelle perhedynamiikkaalle. Konfliktit voivat syntyä eroista säännöissä, elämänrytmissä, virkistystoiminnassa sekä vanhempien ja lasten välisistä suhteista. Terveet ihmissuhteet rakentuvat kuitenkin luottamukselle, rakkaudelle ja keskinäiselle kunnioitukselle, ja ongelmallisten asioiden käsitteleminen avoimen kommunikoinnin ja kompromissien avulla voi vahvistaa perhesuhteita.

Normaali perhe-elämä lapsiperheessä voi vaihdella suuresti riippuen useista tekijöistä, kuten lasten iästä, perheen kulttuurista, perinteistä ja arvoista, vanhempien työaikatauluista ja perheen sosioekonomisesta asemasta. Perheemme olosuhteisiin perustuen perheemme päivittäiset rutiinit ovat varsin tyypillisiä.

Olemme luoneet rutiinit heräämiseen, kouluun tai töihin valmistautumiseen, ruokailuun, läksyjen tekemiseen, koulun ulkopuolisiin aktiviteetteihin ja nukkumaanmenoon. Nämä rutiinit tarjoavat rakennetta ja vakautta sekä lapsille että vanhemmille.

Vanhemmat ottavat erilaisia rooleja ja velvollisuuksia lastensa hoitamisessa. Nämä roolit voivat kuitenkin olla joustavia ja vaihdella perheen tarpeiden mukaan.

Yhteisen ajan viettäminen perheenä on tärkeää yhteyden tunteen luomisessa ja vahvojen ihmissuhteiden rakentamisessa. Tämä voi sisältää toimintoja, kuten puutarhan istuttamista, pulmapelien pelaamista, kävelyä tai perheillallisia.

Ymmärsimme, että avoin ja tehokas viestintä on ratkaisevan tärkeää terveen perhedynamiikan ylläpitämiseksi. Tämä sisältää toistensa huolenaiheiden ja tunteiden kuuntelemisen, kiitollisuuden ilmaisemisen,

tarvittaessa anteeksipyynnön ja keinojen löytämisen konfliktien ratkaisemiseksi.

Perheessämme lapselle annettiin askareita ja velvollisuuksia, jotka auttoivat häntä kehittämään vastuuntuntoa ja osallistumaan kotitalouteen. Tämä sisälsi tehtäviä, kuten astioiden pesua, yhdessä käymistä ostoksilla hakemassa ruokaa tai siivoamista hänen jälkensä.

Annoimme henkistä tukea ja rakkautta toisillemme. Tämä sisälsi rohkaisun, onnistumisten juhlimisen ja lohdutuksen tarjoamisen vaikeina aikoina.

Yleisesti ottaen säännöllinen perhe-elämä lapsiperheissä edellyttää sovittujen aikataulujen, tehtävien, velvollisuuksien, avoimen kommunikoinnin, rohkaisun ja kiintymyksen ottamista. Vaikka jokainen perhe on omanlaisensa, olemme päättäneet säilyttää omassa perheessämme normaalin elämäntavan.

Normaali perhe-elämä on monimutkainen ja jatkuvasti muuttuva dynamiikka, johon vaikuttavat voimakkaasti useat tekijät, kuten vanhempien ja lasten väliset suhteet, jokapäiväistä elämää säätelevät säännöt, riidat, ärsytykset, elämänrytmi, virkistys ja muut näkökohdat. Vaikka terve perhesuhde perustuu luottamukseen, rakkauteen ja keskinäiseen kunnioitukseen, vanhempien ja lasten välisiä konflikteja voi syntyä lukemattomista syistä. Kuitenkin kaikkia näitä näkökohtia pidetään perhe-elämän tyypillisinä osina.

Yksi perhe-elämän ongelmallisimmista puolista on vanhempien ja lasten välinen suhde. Lapset ovat luonnostaan uteliaita ja impulsiivisia, mikä voi johtaa siihen, että he eivät tottele vanhempiaan tai kyseenalaistavat heidän auktoriteettinsa. Joissakin tapauksissa vanhempien voi olla vaikea tasapainottaa auktoriteettiaan lastensa itsenäisyyden ja autonomian tarpeisiin, mikä johtaa valtataisteluihin ja kaunaan.

Toinen tekijä, joka voi edistää konflikteja perheen sisällä, ovat jokapäiväistä elämää säätelevät säännöt. Lapset eivät välttämättä aina hyväksy vanhempiensa asettamia sääntöjä, ja he saattavat kokea, että ne ovat liian rajoittavia tai epäoikeudenmukaisia. Samaan aikaan vanhemmat voivat tuntea turhautumista lastensa kyvyttömyydestä noudattaa sääntöjä, mikä johtaa jännityksiin ja kiistoihin.

Riidat ja kiusaaminen ovat yleisiä myös perhe-elämässä, sillä perheenjäsenillä voi olla erilaisia prioriteetteja tai tapoja lähestyä asioita. Tämä voi sisältää eroja poliittisissa tai uskonnollisissa vakaumuksissa, elämäntapavalintoja ja harrastuksia. Lisäksi jokapäiväinen kotitöiden ja velvollisuuksien ruuhka voi aiheuttaa turhautumista ja jännitystä kaikille perheenjäsenille.

Elämänrytmi on toinen tärkeä tekijä perhe-elämässä, sillä perheillä voi olla erilaiset aikataulut ja rutiinit, jotka voivat vaikuttaa heidän suhteisiinsa. Vanhemmat voivat työskennellä pitkiä päiviä tai olla kiireisiä, mikä rajoittaa heidän aikaa lastensa kanssa, kun taas lapsilla voi olla koulun ulkopuolista toimintaa, joka vie huomattavan osan ajastaan. Näiden kilpailevien vaatimusten tasapainottaminen voi olla vaikeaa ja saattaa vaatia kompromisseja ja viestintää.

Lopuksi myös virkistys- ja vapaa-ajan aktiviteetit voivat vaikuttaa perhe-elämään, sillä perheillä voi olla erilaisia mieltymyksiä vapaa-ajan viettoon. Vanhemmat saattavat haluta viettää aikaa rentoutuen kotona tai harrastamalla hillittyä toimintaa, kun taas lapset voivat haluta osallistua aktiivisempaan tai sosiaaliseen toimintaan. Tasapainon löytäminen näiden erilaisten tarpeiden ja mieltymysten välillä voi olla haastavaa.

Kaiken kaikkiaan perhe-elämä on monimutkainen ja jatkuvasti muuttuva dynamiikka, joka vaatii jatkuvaa huomiota ja viestintää. Vaikka konfliktit ja jännitteet ovat väistämättömiä, terveet suhteet rakentuvat luottamuksen, rakkauden ja keskinäisen kunnioituksen perustalle. Tunnistamme jatkuvasti perhe-elämän ongelmalliset puolet ja pyrimme ratkaisemaan niitä avoimen kommunikoinnin ja kompromissien avulla sekä rakentamaan vahvoja ja kestäviä ihmissuhteita.

4. Nukkumisen merkitys

Osassa käsitellään haasteita, joita vanhemmat kohtaavat auttaessaan lastaan ymmärtämään unen tärkeyden. Se selittää, että lapsilla on usein erilainen käsitys ajasta, he ovat kiireisiä toimien ja leikkien kanssa eivätkä ehkä ole tietoisia riittämättömän unen seurauksista. Osassa ehdotetaan johdonmukaisen nukkumaanmenorutiinin luomista, elektronisten laitteiden sammuttamista ennen nukkumaanmenoa ja unen biologisten syiden selittämistä lapsille. Joissakin tapauksissa lapset saattavat kuitenkin vastustaa nukkumaanmenoa kohtuulliseen aikaan, mikä voi vaikuttaa negatiivisesti heidän akateemiseen suoritukseensa ja hyvinvointiinsa.

Perhe elää kurinalaista ja jäsenneltyä elämäntapaa, ja isä on noudattanut johdonmukaista uniaikataulua lapsuudesta lähtien. Jo ennen 40-vuotiaana hän meni tyypillisesti nukkumaan ennen klo 22 joka ilta.

Lapsella oli säännöllinen uniaikataulu ja vanhemmat varmistivat, että koko perhe meni nukkumaan joka ilta klo 22. Riittävä uni katsottiin tärkeäksi heidän akateemisen ja ammatillisen menestyksensä kannalta.

Lapsi kävi koulua päivittäin ja noudatti tiettyä rutiinia. Päästäkseen kouluun ajoissa hänen täytyi herätä ennen klo 7.30 ja aloittaa oppitunnit klo 8.10. Tämä tarkoitti, että nukkumaanmeno klo 22.00 joka ilta oli hänen aikataulunsa mukaista.

Lapsi on pyytänyt myöhempää nukkumaanmenoaikaa yläasteista lähtien. Silloinkin kun kello oli jo 22, hän halusi silti soittaa pianoa. Tietyissä tilanteissa hän halusi jopa käydä kylvyssä tuolloin. Lisäksi hän haluaisi käyttää matkapuhelintaan viihdetarkoituksiin vielä klo 22 jälkeenkin.

Lapsen purkausten tiheys lisääntyi, ja vanhemmat yrittivät eri strategioita rauhoittaakseen häntä ja auttaakseen häntä nukkumaan.

Lapselta näyttää puuttuvan ymmärrys siitä, kuinka ratkaisevaa uni on hänen yleiselle hyvinvoinnilleen. Yleisesti tunnustetaan, että riittävä uni on välttämätöntä terveiden ja tuottavien elämäntapojen ylläpitämiseksi. Tämä koskee erityisesti lapsia, sillä unella on ratkaiseva rooli heidän kasvussaan

ja kehityksessään. Huolimatta unen tärkeydestä lapset eivät kuitenkaan usein ymmärrä sen arvoa ja saattavat vastustaa nukkumaanmenoa kohtuulliseen aikaan. Tämä voi luoda merkittävän haasteen vanhemmille, joiden on löydettävä keinoja kannustaa lapsiaan nukkumaan riittävästi.

On useita syitä, miksi lapset eivät ymmärrä unen merkitystä. Ensinnäkin lapsilla on erilainen käsitys ajasta, eikä heillä ole samaa kiireellisyyden tunnetta kuin aikuisilla. He eivät ehkä täysin ymmärrä käsitystä, että riittämätön uni voi vaikuttaa heidän mielialaansa, energiaansa ja yleiseen terveyteensä. Lisäksi lapset ovat usein kiireisiä toimien, koulutehtävien ja leikkien parissa, mikä voi tehdä heidän haastavaksi hidastaa vauhtiaan ja mennä ajoissa nukkumaan.

Toinen syy siihen, miksi lapset eivät ymmärrä unen merkitystä, on se, että he eivät ole tietoisia riittämättömän levon seurauksista. Kun lapset yöpyvät myöhään tai eivät nuku tarpeeksi, he voivat tuntea itsensä väsyneiksi, ärtyisiksi ja ärtyneiksi seuraavana päivänä. He eivät kuitenkaan välttämättä yhdistä näitä tunteita unettomuuteensa. Sen sijaan he voivat katsoa mielialansa ulkoisten tekijöiden, kuten koulun tai aktiviteetin, syyksi, tietämättä, että heidän unettomuutensa on perimmäinen syy.

Lisäksi lapset eivät välttämättä ymmärrä unen biologisia syitä. He eivät esimerkiksi ehkä tiedä, että unella on ratkaiseva rooli heidän kehonsa kasvussa ja korjaamisessa tai että se auttaa heidän aivojaan lujittamaan muistoja ja oppimaan uutta tietoa. Seurauksena on, että he eivät välttämättä näe unen järkeä kehonsa lepäämisen lisäksi.

Auttaaksemme lasta ymmärtämään unen tärkeyden luomme johdonmukaisen nukkumaanmenorutiinin, joka auttaa häntä rauhoittumaan ja rentoutumaan ennen nukkumaanmenoa, mukaan lukien aktiviteetteja, kuten kirjan lukeminen, lämpimässä kylvyssä ottaminen tai rauhoittavan musiikin kuuntelu. Lisäksi kehotamme häntä sammuttamaan elektroniset laitteet vähintään tuntia ennen nukkumaanmenoa.

Selitimme hänelle myös syyn siihen, miksi uni on välttämätöntä, ja mitä seurauksia siitä, että ei saa tarpeeksi lepoa. Käytimme ikään sopivaa kieltä auttaaksemme häntä ymmärtämään unen biologisia syitä, kuten sitä, että uni auttaa ihmiskehoa kasvamaan ja korjaamaan. Autamme häntä myös tunnistamaan unen puutteen merkit, kuten väsymyksen tai

keskittymisvaikeuksien, ja selitämme, että riittävä uni voi auttaa häntä tuntemaan olonsa paremmaksi.

Lapsellamme on kuitenkin vaikeuksia ymmärtää unen tärkeyttä useista syistä, mukaan lukien heidän erilaisesta ajastaan, kiireisistä aikatauluistaan ja tiedon puutteesta unen biologisista syistä. Lapsi on keskustellut kanssamme paljon tästä aiheesta. Vanhemmat väittävät, että riittävä uni on tärkeää kasvavalle lapselle. Kun lapsi ei nuku tarpeeksi, se voi vaikuttaa hänen energiatasoonsa, mielialaansa ja kykyynsä keskittyä koulussa. Tämä voi myös aiheuttaa ongelmia, kuten päänsärkyä, motivaation puutetta ja heikentynyttä immuunijärjestelmää.

Ymmärrämme, että pelien pelaaminen voi olla hauskaa ja hyvä tapa rentoutua pitkän koulupäivän jälkeen. On kuitenkin tärkeää löytää tasapaino pelaamisen ja riittävän unen välillä. Ehdotimme, että lapsi asettaa itselleen tietyn nukkumaanmenoajan ja pitäytyy siitä mahdollisimman paljon. Näin hän on hyvin levännyt ja valmis kouluun aamulla.

Lisäksi on myös tärkeää ymmärtää, että myöhään kouluun meneminen voi vaikuttaa negatiivisesti hänen koulutukseensa. Kun hän saapuu myöhässä, hän saattaa jättää huomioimatta tärkeitä tietoja, joita opetetaan luokassa, ja tämä voi vaikuttaa hänen arvosanoihinsa ja kykyynsä pysyä muun luokan tahdissa.

Välitämme lapsen terveydestä ja hyvinvoinnista ja haluamme auttaa häntä tekemään oikeita valintoja itselleen. Toivon, että hän harkitsee antamiamme neuvoja ja tekee tarvittavat muutokset varmistaakseen, että hän nukkuu tarpeeksi ja menee kouluun ajoissa.

Hän on kuitenkin aina pitänyt kiinni omasta mielipiteestään ja kuuroinut vanhempiensa neuvoja. Päinvastoin, lapsi keskusteli toistuvasti opettajiensa ja sosiaalityöntekijöiden kanssa ja ilmaisi julkisesti tyytymättömyytensä vanhempiin. Tämä johti useisiin ilmoituksiin sosiaalityöntekijöille ja poliisille.

Riittävän unen puute on vaikuttanut negatiivisesti lapsen energiatasoon ja hänen kykyynsä menestyä hyvin koulussa. Riittämättömän unen vuoksi lapsi tuntee olonsa väsyneeksi ja laihaksi aamulla, mikä vaikuttaa hänen tuottavuuteensa ja keskittymiskykyynsä päivän aikana. Vanhemmat ovat huolissaan lapsensa akateemisesta suorituksesta, sillä heidän mielestään

riittävä uni on ratkaisevan tärkeää koulumenestyksen kannalta. He ovat yrittäneet puhua lapselleen unen tärkeydestä, mutta hän ei näytä ymmärtävän, kuinka se vaikuttaa hänen yleiseen hyvinvointiinsa. Vanhemmat tutkivat nyt erilaisia strategioita auttaakseen lastaan nukkumaan tarpeeksi yöllä, kuten nukkumaanmenorutiinien luomista ja ruutuajan rajoittamista ennen nukkumaanmenoa.

5. Lapsen edut ja inhoamiset

Suomessa yläasteella käyvä lapsi on ilmaissut vahvan vastenmielisyyden ruotsin, toisen maan virallisesta kielestä, oppimista kohtaan. Huolimatta vanhempien ja opettajien yrityksistä rohkaista häntä, lapsi ei ole kiinnostunut ruotsin kielen oppimisesta, ja hän pitää sitä tarpeettomana tehtävänä. Hänen inhonsa ruotsia sai hänet jättämään koulun väliin eikä osallistunut urheilun, kuvataiteen ja käsityön kursseille. 22. syyskuuta 2022 lapsi ilmaisi haluttomuutensa käydä koulua, koska hän ei pitänyt hänen päivälle suunnitelluista kursseista. Tapaus johti siihen, että opettajat ja sosiaalityöntekijät tekivät päätöksiä ymmärtämättä tilannetta tai etsimättä selityksiä perheeltä. Tämä johti turhautumiseen ja vihaan perheessä, joka puolusti oikeudenmukaisuutta estääkseen vastaavia tilanteita.

Siitä lähtien, kun lapsi aloitti yläkoulun, hän on osoittanut voimakasta vastenmielisyyttä ruotsin oppimista kohtaan. Hän on ilmaissut valituksensa tästä aiheesta useille henkilöille, mukaan lukien ruotsinkieliselle opettajalleen, luokanvalvojalleen ja jopa koulun rehtorille. Huolimatta yrityksistään ilmaista huolensa ja etsiä ratkaisuja, hän jatkoi kamppailua aiheen kanssa ja hänen oli vaikea osallistua oppimisprosessiin. Tämä on saanut hänet tuntemaan olonsa turhautuneeksi ja masentuneeksi akateemisissa pyrkimyksissään.

Ruotsi on yksi kahdesta Suomen virallisesta kielestä. Yhden kielen oppiminen voi olla haastava mutta palkitseva kokemus. Monille lapsille se on mahdollisuus laajentaa kulttuuritietoaan, avata ovia tulevaisuuden uramahdollisuuksille ja edistää merkityksellisiä suhteita eri taustoista tuleviin ihmisiin. Kaikki lapset eivät kuitenkaan ole innoissaan mahdollisuudesta oppia uutta kieltä, ja jotkut saattavat jopa pitää sitä hyödyttömänä.

Lapsemme on ilmaissut vahvan välinpitämättömyytensä ruotsin oppimista kohtaan. "Miksi minun pitää opetella ruotsia? En aio koskaan käyttää sitä joka tapauksessa", hän mutisi meille, kun rohkaisimme häntä käymään ruotsin tunneilla. Yrityksestämme huolimatta hän ei ole

kiinnostunut ruotsin kielen opiskelusta, koska hän pitää sitä tylsänä ja tarpeettomana tehtävänä.

Hänen asenteensa ruotsinkielistä oppimista kohtaan ei ole harvinaista. Monet lapset, varsinkin ne, jotka eivät ole paljoakaan tutustuneet muihin kulttuureihin tai matkustaneet, eivät välttämättä ymmärrä uuden kielen oppimisen käytännöllisyyttä. Pääosin suomenkielisessä yhteisössä asuvalle lapsellemme ajatus ruotsin kielen opiskelusta tuntuu merkityksettömältä hänen jokapäiväisessä elämässään.

Ruotsin kielen oppiminen voi tarjota monia etuja, kuten parantaa kognitiivisia kykyjä, parantaa kommunikointitaitoja ja lisätä työmahdollisuuksia. Lisäksi uuden kielen opiskelu voi myös laajentaa kulttuuritietoisuutta ja antaa paremman ymmärryksen eri kulttuureista. Lisäksi ruotsin kielen osaamisesta voi olla hyötyä matkustettaessa tai opiskellessa ulkomailla sekä kommunikoittaessa ruotsinkielisten kanssa ammatillisissa tai henkilökohtaisessa ympäristössä. Siksi hänen rohkaiseminen jatkamaan ruotsin opiskelua voi hyödyttää pitkällä aikavälillä hänen henkilökohtaisen ja ammatillisen kasvunsa.

Vanhemmat tekivät paljon työtä auttaakseen lasta ymmärtämään ruotsin oppimisen tärkeyden. He selittivät, kuinka uuden kielen oppiminen laajentaisi hänen näköalojaan ja avaisi hänelle uusia mahdollisuuksia tulevaisuudessa. He rohkaisivat häntä asettamaan tavoitteita ja työskentelemään niiden eteen. Vanhemmat tarjosivat myös lisäresursseja, kuten kieltenoppimissovelluksia ja kirjoja, jotka tekivät ruotsin opiskelusta kiinnostavampaa ja hauskempaa. He ylistivät hänen ponnistelujaan ja edistymistään ja osoittivat hänelle, kuinka paljon he arvostivat hänen kovaa työtä. Kaikkien näiden ponnistelujen tarkoituksena oli motivoida lasta jatkamaan ruotsin kielen oppimismatkaansa.

Huolimatta vanhempiensa ja opettajiensa ponnisteluista lapsi pysyi vakaana uskossaan, että ruotsia ei kannata oppia ja että se pitäisi poistaa koulun opetussuunnitelmasta. Hänen intohimonsa asiaa kohtaan oli kiitettävää, mutta hänen vanhempansa ja opettajansa olivat huolissaan mahdollisista kielteisistä vaikutuksista hänen tulevaan koulutukseensa ja mahdollisuuksiinsa. He jatkoivat hänen osallistumistaan keskusteluihin ruotsin kielen oppimisen arvosta ja kaksikielisyyden eduista, toivoen

voivansa muuttaa mieltään ja rohkaista häntä omaksumaan kielen. Se kuitenkin aiheutti jännitteitä ja erimielisyyksiä lapsen ja hänen vanhempiensa ja opettajiensa välillä.

Vanhetessaan lapsi alkoi kyseenalaistaa tiettyjen luokkien, kuten liikunnan, taiteen ja käsitöiden, arvoa. Hän ilmaisi vanhemmilleen mielipiteensä, että nämä tunnit olivat ajanhukkaa. Hänen vanhempansa uskoivat kuitenkin, että nämä tunnit eivät olleet vain mielenkiintoisia, vaan myös tärkeitä sekä kehon että mielen kehitykselle. He selittivät hänelle, että nämä tunnit olivat pakollisia perusopetuksessa ja niillä oli merkittävä rooli auttamalla lapsia sopeutumaan ja ylläpitämään terveellistä tasapainoa fyysisen ja henkisen hyvinvoinnin välillä.

Ja hän lainasi kirjoja paljon enemmän kuin hänen ikänsä, käytettävissä oleva aika ja energia. Jonkin ajan kuluessa hän lainasi Helsingin kirjastosta 42 kirjaa ja varasi 21 kirjaa. Vanhemmat eivät pakota tätä ollenkaan, kuten joku olisi voinut syyttää. Sen sijaan lapsi ei noudata vanhempien neuvoja vähentää lainaamiensa kirjojen määrää. Hän on pelannut puhelinpelejä, kuten Duolingo, Roblox, Brawl Stars ja monia muita. Duolingo on peli kielten oppimiseen. Mutta hän sai Duolingosta linkitettyjä mainoksia, ladattiin ja pelasi muita pelejä, joilla ei ole mitään tekemistä kielen oppimisen kanssa. Brawl Stars on hänen suosikkipelinsä, ja hän pelaa sitä koko ajan. Yleensä hän ei nuku tarpeeksi yöllä.

Huolimatta vanhempiensa rohkaisusta ja yrityksistä opettaa hänelle, kuinka tärkeää on käydä kaikilla tunneilla, lapsi kieltäytyi edelleen osallistumasta urheilu-, taide- ja käsityökursseille. Nämä kurssit ajoitettiin aamulla syksyllä 2022, ja lapsen inho niitä kohtaan sai hänet jättämään koulun kokonaan väliin. Hänen vanhempansa yrittivät selittää näiden aiheiden arvoa ja hyötyjä, joita ne voivat tuoda, mutta lapsi pysyi itsepäisenä eikä ymmärtänyt. Tämä aiheutti turhautumista ja huolta hänen vanhemmissaan, koska he halusivat hänen saavan monipuolisen koulutuksen ja kehittävän erilaisia taitoja.

Aamulla 22.9.2022 lapsi ilmaisi haluttomuutensa mennä kouluun päivälle suunniteltujen kurssien vuoksi. Hänen vanhempansa kuitenkin rohkaisivat häntä silti osallistumaan tunnille. Tästä huolimatta lapsi ei ollut hyvällä tuulella ja meni luokkavalvojansa luo ilmaisemaan haluavansa

löytää yöpymispaikan eikä mennä kotiin. Tarkka syy hänen äkillisen pyyntönsä takana on epäselvä, mutta se saattoi liittyä hänen vastenmielisyyteensä tälle päivälle suunniteltuja tunteja kohtaan tai muihin henkilökohtaisiin ongelmiin. Asianomaiset vanhemmat ja opettajat olivat todennäköisesti huolissaan hänen hyvinvoinnistaan ja yrittivät käsitellä tilannetta sen mukaisesti.

Tapaus johti siihen, että opettajat ja sosiaalityöntekijät tekivät päätöksen ymmärtämättä tilannetta täysin tai pyytämättä mitään selitystä perheeltä. Tämä aiheutti suurta turhautumista ja vihaa perheessä, joka koki, ettei heidän oikeuksiaan ja mielipiteitään kunnioitettu. Tämän seurauksena he alkoivat puolustaa oikeutta toivoen lisätä tietoisuutta kohtaamistaan ongelmista ja estää vastaavien tilanteiden esiintymisen tulevaisuudessa. Perhe työskenteli väsymättä kerätäkseen todisteita ja puhuakseen tapauksesta, toivoen saavansa aikaan positiivisen muutoksen järjestelmään.

6. Harrastukset ensimmäinen huijaus

Osassa pohditaan, kuinka lapsen harrastukset voivat vaikuttaa negatiivisesti hänen akateemiseen suoritukseensa, jos niitä ei ole tasapainotettu kunnolla. Lapsella oli monia harrastuksia, joista hän nautti, mutta siitä tuli hänelle kova taakka, koska hänen piti käydä kolmessa eri paikassa osallistuakseen harrastuskursseille. Tämä johti keskeneräisiin tehtäviin, myöhästyneisiin määräaikoihin, huonoihin arvosanoihin, keskittymisvaikeuksiin luokassa ja väsymykseen. Myös harrastusopettajien jatkuvat mainokset ja sosiaalityöntekijöiden harrastuksen edistäminen vaikuttivat lapsen liialliseen harrastukseen. Vanhemmat kehottivat häntä priorisoimaan koulutyötä ja varmistamaan, että hänellä on riittävästi aikaa levätä ja rentoutua. He myös neuvoivat häntä valitsemaan mielekästä ja nautinnollista toimintaa, joka ei vie liikaa aikaa.

Ala-asteen oppilaana hänellä saattoi olla paljon harrastuksia ja kiinnostuksen kohteita, joita hän nautti vapaa-ajallaan. Vaikka harrastukset voivat olla loistava tapa ilmaista itseään ja kehittää uusia taitoja, on tärkeää tasapainottaa hänen harrastukset koulutyönsä kanssa. Liiallisen ajan käyttäminen liian moneen harrastukseen vaikutti negatiivisesti hänen koulumenestykseensä.

Harrastusopettajien jatkuvan mainoksen ja muiden keinojen houkuttelemisen vuoksi lapsemme kuitenkin viettää liikaa aikaa harrastuksiin, emmekä pystyneet estämään sitä tehokkaasti. Harrastuksenohjaajien ilmoitusten lisäksi myös sosiaalityöntekijät olivat kielteisessä roolissa hänen harrastuksensa edistämisessä: he kertoivat hänelle, että hän voi tehdä mitä haluaa ja hänen pitäisi saada enemmän iloa harrastuksista.

Hänellä oli niin paljon harrastuskursseja, että koulun jälkeen hänen piti mennä kolmeen eri paikkaan osallistuakseen harrastuskursseille. Yksi näistä paikoista oli lähellä koulua, mutta noin kymmenen kilometrin päässä kotoa. Toinen paikka oli lähellä kotia, mutta noin 10 kilometrin päässä koulusta. Kolmas sija on noin kymmenen kilometrin päässä koulusta ja kaksi kilometriä kotoa. Hänellä oli harrastuksia lähes päivittäin. Tiettyinä

koulupäivinä hänellä oli kaksi eri kurssia kahdessa eri paikassa. Kaiken kaikkiaan näistä harrastuksista tuli kova taakka koulutytölle tässä nuoressa iässä.

Ensinnäkin, kun hän vietti paljon aikaa harrastuksiinsa, hänellä ei ehkä ole tarpeeksi aikaa suorittaa koulutöitä. Tämä johti keskeneräisiin tehtäviin, myöhästyneisiin määräaikoihin ja huonoihin arvosanoihin. Kerroimme hänelle, että on tärkeää priorisoida koulutyönsä ja varmistaa, että hänellä on tarpeeksi aikaa sen tekemiseen ennen kuin omistaa aikaa harrastuksiinsa.

Toiseksi, liian monet harrastukset johtivat häiriötekijöihin ja keskittymisvaikeuksiin. Kun hän jongleerasi liikaa toimintoja, hänen oli vaikea kiinnittää hänen koko huomionsa yhteen tehtävään. Tämä johti keskittymisvaikeuksiin luokassa, vaikeuksiin ymmärtää uusia käsitteitä ja huonoon suoritukseen kokeissa.

Lopuksi liiallinen harrastusajan viettäminen johti myös väsymykseen ja uupumukseen. Itse asiassa hän oli jatkuvasti kiireinen toimien kanssa, hän ei saanut tarpeeksi lepoa ja rentoutumista. Tämä teki vaikeaksi pysyä motivoituneena ja keskittyneenä koulussa, mikä vaikutti lopulta hänen arvosanoihinsa.

Siksi pyysimme häntä toistuvasti tasapainottamaan harrastuksensa ja koulutyönsä. Tämä tarkoitti tiettyjen aikojen varaamista kotitehtäville ja opiskelulle ja sen varmistamista, että hänellä oli tarpeeksi aikaa levätä ja rentoutua. Se merkitsi myös harrastuksensa valikoimista ja toimintojen valitsemista, jotka olivat merkityksellisiä ja nautinnollisia, mutta jotka eivät vieneet liikaa aikaa.

7. Navigointi vaikeissa aioissa

13-vuotiaan lapsen vanhemmat kohtasivat haasteita teini-ikäisen käyttäytymisensä suhteen, kuten vastustuskyky auktoriteettia kohtaan, huono akateeminen suoritus, motivaation puute, emotionaalinen myllerrys, kommunikaatiovaikeudet, pelko lapsen turvallisuudesta ja huoli tulevaisuudesta. Heidän ponnisteluistaan huolimatta heidän lapsensa sairastui elokuussa, ja myöhemmin he huomasivat, että perheensä ulkopuoliset henkilöt, mukaan lukien opettajat, kuraattori, harrastusopettajat, sosiaalityöntekijät ja psykologi, olivat salaa sekaantuneet heidän lapsensa elämään, mikä johti hajoamiseen. heidän perheyksiköstään.

Kun lapsemme täytti noin 13 vuotta, hän alkoi osoittaa paljon kapinallista käytöstä, mikä vaikeutti tilannetta rakentavasti. Joitakin esimerkkejä ovat:

Vastustus auktoriteetille: Kapinallisena lapsena hän kieltäytyi noudattamasta vanhempien ohjeita tai sääntöjä. Tämä loi lapsen ja hänen vanhempiensa välille jännitteitä ja konflikteja, joita voi olla vaikea ratkaista.

Huono akateeminen suoritus: Hän ei pidä koulusta tai nukkuu myöhään, ja tämä on vaikuttanut hänen akateemiseen suoritukseensa. Tämä oli turhauttavaa myös meille, jotka haluamme hänen menestyvän koulussa ja saavan hyvän tulevaisuuden.

Motivaation puute: Kapinallisena lapsena hänellä ei ollut motivaatiota tehdä läksyjä, hän keskittyi vain harrastuksiin. Tämä oli huolestuttavaa meille, jotka haluamme lapsen menestyvän ja onnellisen.

Emotionaalinen myllerrys: Tunsimme usein loukkaantuneista, turhautuneista ja huolissamme hänen käytöksestään, mikä voi olla emotionaalisesti uuvuttavaa.

Kommunikaatiovaikeudet: Hän ei halunnut puhua vanhempiensa kanssa tai jakaa heidän ajatuksiaan ja tunteitaan, minkä vuoksi vanhempien oli vaikea ymmärtää, mitä lapselle tapahtuu. Vaikka hän ei puhunut meille, hän puhui ulkopuolisille. Tämä loi sokean pisteen sekä meille että ulkopuolisille. Meillä oli vaikeuksia neuvoa häntä, mutta hän antoi ulkopuolisille vain pimeän puolen meistä.

Pelko lapsen turvallisuuden puolesta: Hän heräsi usein myöhään eikä noudattanut sääntöjämme, se voi vaarantaa itsensä vaarallisille tai riskialttiille käytöksille.

Huolet tulevaisuudesta: Olemme huolissamme lapsen tulevaisuudesta ja siitä, mitä tapahtuu, jos hän ei muuta käyttäytymistään. Tästä tuli vanhemmille stressin ja ahdistuksen lähde.

Kaiken kaikkiaan kapinallisen lapsen kanssa tekeminen oli meille haastava ja stressaava kokemus, joka vaati kärsivällisyyttä, ymmärrystä ja tehokasta viestintää tilanteen hallitsemiseksi.

Huolimatta jatkuvista ponnisteluistamme ja tuestamme kohtasimme takaiskun, kun lapsemme sairastui elokuussa, kun hän oli ilmeisesti voittanut ongelmansa ja palasi säännöllisiin nukkumistavoimiin 8. luokan alussa. Järkytykseksemme huomasimme myöhemmin, että monet Perheemme ulkopuoliset henkilöt, mukaan lukien koulun opettajat, kuraattori, harrastusopettajat, sosiaalityöntekijät ja psykologi, olivat salaa sekaantuneet lapsemme elämään tietämättämme. Nämä henkilöt loivat salaisen liittouman meitä vastaan, mikä lopulta johti perheyksikkömme hajoamiseen.

8. Perussäännöt ja väärät väitteet väärinkäytöstä

Luvussa käsitellään perussääntöjä, jotka jokaisella yhteiskunnalla on kouluikäisen lapsen normaalille kasvulle ja hyvinvoinnille. Näihin sääntöihin kuuluvat riittävä nukkuminen, terveellinen ruokavalio, fyysinen aktiivisuus, hyvän hygienian ylläpitäminen, ruutuajan rajoittaminen, positiivisten ihmissuhteiden kehittäminen ja hyvien opiskelutottumusten harjoittaminen. Osio puhuu myös haasteista, joita vanhemmat kohtaavat saadakseen lapsensa noudattamaan näitä sääntöjä, ja asianmukaisista toimista, joita vanhemmat voivat tehdä varmistaakseen, että heidän lapsensa ymmärtävät näiden sääntöjen tärkeyden. Tämän jälkeen osiossa käsitellään kysymystä lasten vääristä väitteistä vanhempiensa hyväksikäytöstä ja syistä, miksi lapsi saattaa esittää tällaisia vääriä väitteitä. Kohdassa korostetaan, että kohtuullista kurinalaisuutta ei voida selittää hyväksikäytöksi ja että väärät väitteet lapsen pahoinpitelystä voivat olla merkki suuremmasta emotionaalisesta tai käyttäytymisongelmasta, johon on puututtava. Luvussa mainitaan myös ammattilaisten rooli vanhempien auttamisessa tällaisten ongelmien ratkaisemisessa ja tarve hakea asianmukaista apua tällaisissa tapauksissa.

Jokaisessa yhteiskunnassa on joukko perussääntöjä, jotka ovat välttämättömiä kouluikäisen lapsen normaalille kasvulle, fyysiselle ja psyykkiselle kehitykselle, sosialisaatiolle ja kasvatukselle. On erittäin tärkeää, että lapset noudattavat näitä sääntöjä, jotta he voivat varmistaa heidän yleisen hyvinvointinsa. Esimerkkejä näistä säännöistä ovat:

1. Riittävä uni: Kouluikäinen lapsi tarvitsee 9–11 tuntia unta yössä toimiakseen parhaalla mahdollisella tavalla. Säännöllisen unirutiinin edistäminen ja rauhallisen ja mukavan nukkumisympäristön luominen voivat auttaa lasta saamaan tarvitsemansa lepoa.
2. Terveellinen ruokavalio: Hyvin tasapainotettu ruokavalio, joka sisältää runsaasti hedelmiä, vihanneksia, täysjyvätuotteita, vähärasvaisia proteiineja ja vähärasvaisia maitotuotteita, voi auttaa lasta saamaan kasvuun ja kehitykseen tarvittavat ravintoaineet.

3. Pysy fyysisesti aktiivisena: Säännöllinen fyysinen aktiivisuus voi auttaa lasta säilyttämään terveen painon, rakentamaan vahvoja luita ja lihaksia sekä kehittämään hyviä tapoja, jotka kestävät koko elämän. Pyri vähintään 60 minuutin fyysiseen toimintaan päivässä, joka voi sisältää aktiviteetteja, kuten urheilua, pyöräilyä tai kävelyä.

4. Hyvän hygienian ylläpitäminen: Hyvien hygieniatottumusten harjoittaminen, kuten käsien säännöllinen pesu, hampaiden harjaus kahdesti päivässä ja säännöllinen suihku tai kylpy, voi auttaa estämään bakteerien leviämistä ja pitämään lapsen terveenä.

5. Rajojen asettaminen ruutuajalle: Liian pitkä ruutuaika voi olla haitallista lapsen fyysiselle ja henkiselle terveydelle sekä hänen sosiaaliselle kehitykselleen. Ruutuajan rajoittaminen ja muiden toimintojen, kuten lukemisen, ulkona leikkimisen tai luovan leikin, kannustaminen voivat auttaa lasta kehittämään tärkeitä taitoja ja tapoja.

6. Myönteisten ihmissuhteiden kehittäminen: Kouluikäistä lasta tulisi rohkaista rakentamaan myönteisiä suhteita ikätoveriinsa, perheenjäseniinsä ja muihin aikuisiin heidän elämässään. Terveiden sosiaalisten taitojen, kuten kommunikoinnin, empatian ja konfliktien ratkaisun, kehittäminen voi auttaa lasta navigoimaan sosiaalisissa tilanteissa ja rakentamaan vahvoja ihmissuhteita.

7. Hyvien opiskelutottumusten harjoittaminen: Hyviin opiskelutottumuksiin kannustaminen, kuten säännöllisen opiskeluajan varaaminen, hiljaisen ja häiriöttömän opiskelutilan luominen sekä suurten tehtävien jakaminen pienempiin tehtäviin, voivat auttaa lasta menestymään akateemisesti ja kehittämään tärkeitä organisaatioita. ja ajanhallintataitoja.

Kuten mikä tahansa tyypillinen perhe, annoimme lapsellemme normaaleja ohjeita ja ohjeita. Siitä huolimatta ymmärrämme, että teini-iässä lapsen voi olla haastavaa noudattaa perussääntöjä. Tämä pätee erityisesti nyky-yhteiskunnassa, jossa monet ihmiset ovat riippuvaisia peleistä, mikä tekee siitä merkittävän haasteen lapsiperheille.

Tunnistaessamme haasteet siitä, että lapsi ei noudattanut perussääntöjä, teimme asianmukaisia toimia auttaaksemme häntä ymmärtämään sääntöjen tärkeyden ja korjaamaan käyttäytymistään.

Keskustelimme säännöistä ja perussääntöjen noudattamatta jättämisen seurauksista. Selvitimme esimerkiksi sääntöjen tärkeyttä ja sääntöjen rikkomisen mahdollisia vaikutuksia esimerkiksi terveeseen kasvuun, akateemiseen suoritukseen, sosiaaliseen suhteeseen ja tulevaan uraan.

Säilytimme johdonmukaisesti sääntöjen ja seurausten noudattamista joka kerta, kun niitä rikottiin, jotta lapsi ymmärtäisi, että säännöt eivät ole neuvoteltavissa ja että heidän teoilla on seurauksia.

Käytimme myös positiivista vahvistamista kannustaaksemme lasta noudattamaan sääntöjä, esimerkiksi kiitosta ja palkintoja hyvästä käytöksestä.

Lapsi näki myös luonnollisia seurauksia, jotka olivat hänen käytöksensä looginen tulos. Esimerkiksi, kun hän lähti kouluun myöhään ja juoksi matkalla, hän kaatui ja aiheutti vakavia mustelmia kämmenissään 7. huhtikuuta 2022. Se oli hänelle todellinen opetus, ettei hän noudattanut ohjeitamme päästä kouluun vähän aikaisemmin.

Rajataksemme hänen näyttöaikaansa kokeilimme monia menetelmiä, kunnes sosiaalityöntekijä puuttui asiaan ja tuhosi periaatteemme. Sosiaalityöntekijä kertoi hänelle, että se oli pieni asia pelata pelejä ja olla nukkumatta, ja hän nautti täydestä vapaudesta niin pienestä asiasta. Sosiaalityöntekijän nimi on Karita Rasinkangas ja hän aloitti yhteydenpidon lapseen maaliskuussa 2022.

Yllä mainittu sosiaalityöntekijä ei ollut yksi niistä ammattilaisista, joilta suunnittelimme hakevan apua. Mutta henkilön nimesi lastensuojelulaitos Lännen Lastensuojelu Lassila 1, Helsinki Sote.

Lisäksi haimme jatkuvasti apua eri ammattilaisilta, mukaan lukien koulun opettajilta ja koulun kuraattorilta. Emme kuitenkaan saaneet heiltä varsinaista apua vanhemmille emmekä lapselle. Sen sijaan myöhemmin huomasimme, että nämä ihmiset halusivat kerätä mahdollisia huonoja uutisia perheestämme tai mahdollisia konflikteja perheenjäsenten välillä. Kuvataksemme tätä selkeästi, voimme sanoa, että nämä ihmiset olivat enemmän vakoojia, agentteja ja rikoskumppaneita, mutta eivät opettajia ja ongelmanratkaisijoita. He toimivat vakoojina lastensuojeluvirastoille ja raportoivat kaikista perheemme pienistä asioista sosiaalityöntekijöille.

Kaiken kaikkiaan ei ole harvinaista, että lapsi käyttäytyy huonosti tai rikkoo sääntöjä, ja ei myöskään ole harvinaista, että vanhemmat kurittavat lasta, kun hän tekee niin. Kohtuullista kurinalaisuutta ei kuitenkaan voida selittää väärinkäytökseksi. Lapsi saattaa useista syistä esittää vääriä väitteitä hyväksikäytöstä vanhempiaan kohtaan. Joskus lapsi saattaa esittää vääriä väitteitä rangaistuksen pelosta, huomionhalusta, tarpeesta hallita vanhempiaan tai keinona miellyttää ulkopuolisia.

Lapsi saattaa esittää vääriä väitteitä hyväksikäytöstä saadakseen huomiota tai myötätuntoa muilta. Tämä saattaa olla merkki laajemmasta tunne- tai käyttäytymisongelmasta, johon on puututtava.

Lapsi saattaa väärin syyttää vanhempiaan hyväksikäytöstä välttääkseen joutumasta vaikeuksiin oman huonon käytöksen tai virheiden vuoksi. Hän saattaa tuntea, että väärien väitteiden esittäminen suojelisi häntä rangaistukselta.

Lapsi, jolla on tiettyjä mielenterveysongelmia, kuten ahdistuneisuus tai masennus, saattaa todennäköisemmin esittää vääriä väitteitä hyväksikäytöstä. Hän saattaa myös olla alttiimpi muun tyyppisille käyttäytymisongelmille tai tunnepurkauksille.

Lapsi saattaa väärin syyttää toista vanhempaa hyväksikäytöstä saadakseen toisen vanhemman suosion tai yrittääkseen luoda konfliktia vanhempien välille.

Joissakin tapauksissa lapsi voi esittää vääriä väitteitä hyväksikäytöstä yksinkertaisesti siksi, että hän on ymmärtänyt tai tulkinnut väärin tapahtuman tai tilanteen. Tämä saattaa johtua hänen rajallisesta ymmärryksestään maailmasta tai hänen kyvyttömyydestään tulkita tarkasti sosiaalisia vihjeitä ja käyttäytymistä, varsinkin kun oli sosiaalityöntekijä, johon hän luotti, mutta joka johdatti hänet harhaan vanhempiaan vastaan.

Siksi on aina tärkeää ottaa kaikki väärinkäyttöväitteet vakavasti ja tutkia ne perusteellisesti niiden pätevyyden määrittämiseksi. Samalla on myös tärkeää ottaa huomioon, että lapsi saattaa mahdollisesti esittää vääriä väitteitä, ja käsitellä kaikkia taustalla olevia ongelmia, jotka voivat vaikuttaa hänen käytökseensä. Kaikki tapaukseen osallistuneet eivät kuitenkaan olleet edes kiinnostuneita totuuksien paljastamisesta, vaan vain ryntäsivät

syyttämään vanhempia ja sepitelivät yhdessä, että vanhemmat olivat väkivaltaisia.

Jos lapsi väittää hyväksikäytöstä, on tärkeää käsitellä taustalla olevaa ongelmaa ja pyrkiä rakentamaan uudelleen luottamusta ja kommunikaatiota perheen sisällä.

Nämä ulkopuoliset olivat taipuvaisia luottamaan lapsen vääriin väitteisiin pahoinpitelystä useista syistä, kuten halusta suojella lasta, tilanteen ymmärtämättömyydestä tai vanhempia kohtaan rotuun, kieleen ja alkuperään perustuvasta puolueellisuudesta. Lisäksi lapsi, joka esittää vääriä väitteitä hyväksikäytöstä, voi olla erittäin vakuuttava ja saattaa näyttää aidosti pelokkaalta tai ahdistuneelta.

Tämä on tapaus, jossa koulun opettajat ja sosiaalityöntekijät ovat uskoneet lapsen version hyväksikäyttöväitteistä tutkimatta tilannetta perusteellisesti tai ottaneet huomioon vanhempien näkökulmaa. Tämä johti epätasapainoiseen syyttelyyn ja haitallisiin vaikutuksiin sekä vanhemmille että lapselle.

Tässä tapauksessa lapsi esitti väärän väitteen pahoinpitelystä vanhempiaan kohtaan ja opettajat tai sosiaalityöntekijät uskoivat lasta välittömästi ottamatta huomioon vanhempien näkökulmaa tai tekemättä perusteellista tutkimusta. Vanhemmat ovat kärsineet korjaamatonta vahinkoa maineelleen, uralleen tai suhteelleen lapseen.

Tämä epätasapainoinen syyttely vaikutti negatiivisesti myös lapsen mielenterveyteen ja hyvinvointiin. Jos lapsen väitteet hylättäisiin, hän saattoi tuntea itsensä kuulemattomaksi ja vailla tukea, mikä johti eristäytymisen tunteeseen, ahdistukseen ja masennukseen. Lisäksi koska lapsi poistettiin kotoaan tai sijoitettiin sijaishoitoon väärän väitteen perusteella, hän koki trauman ja epävakauden, jolla voi olla pitkäaikaisia vaikutuksia hänen mielenterveyteensä ja kehitykseensä.

Perhe on oikeushenkilö, joka ei tarvitse ulkopuolisten tarpeetonta puuttumista asiaan. Ulkopuolisten, erityisesti hallituksen valtuuttamien, tulee olla varovaisia tekemästä hätiköityjä johtopäätöksiä tai oletuksia epätäydellisten tai puolueellisten tietojen perusteella, ja heidän tulee aina pyrkiä keräämään mahdollisimman paljon tietoa ennen kuin tekee tuomioita tai ryhtyy toimiin.

Meidän tapauksessamme interventioon osallistuneet ihmiset tekivät suuria virheitä johtaessaan lapsen harhaan vanhempia vastaan jättäen totuudet huomiotta. He muuttivat pienestä asiasta suuren ongelman.

9. Sankarit tai vainotut: kokemukset pandemioiden aikana

Osio korostaa terveydenhuollon työntekijöiden erilaista kohtelua pandemioiden aikana keskittyen terveydenhuollon työntekijöiden kokemuksiin SARS-pandemian aikana Kiinassa vuonna 2003 ja COVID-19-pandemian aikana Suomessa vuosina 2020–2023. Samalla kun Kiinan terveydenhuollon työntekijöitä ylistettiin sankareina, suomalaisia joutui vainon ja perusteettoman syytöksen kohteeksi. Jaksossa korostetaan tarvetta arvostaa terveydenhuollon työntekijöiden epäitsekästä työtä ja kohdella heitä heidän ansaitsemallaan kunnioituksella ja ihmisarvolla. Terveydenhuollon työntekijät ovat minkä tahansa terveydenhuoltojärjestelmän selkäranka, ja heidän omistautumisensa ja epäitsekkyytensä tulee tunnustaa ja arvostaa erityisesti pandemian aikana.

Pandemioiden puhkeaminen on aina ollut haastava tilanne, eikä viimeaikainen COVID-19-pandemia ole poikkeus. Näiden pandemioiden aikana terveydenhuollon työntekijät ovat eturintamassa ja taistelevat tautia vastaan pitääkseen yhteiskunnan turvassa. Heitä ylistetään sankareina ja heidän epäitsekkyydestään ja rohkeudestaan kehutaan. Terveydenhuollon työntekijöiden kohtelu voi kuitenkin vaihdella sen mukaan, missä maassa he työskentelevät. Tämä osio keskittyy terveydenhuollon työntekijöiden kokemuksiin SARS-pandemian aikana vuonna 2003 ja COVID-19-pandemian aikana Suomessa vuosina 2020–2023.

SARS-pandemian aikana vuonna 2003 Kiinan terveydenhuollon työntekijöitä arvostettiin ja ylistettiin heidän epäitsekkyydestään ja omistautumisestaan työhönsä. Lapsen äiti, joka työskenteli SARS-potilaita hoitavan sairaalan tartuntaosastolla, oli yksi tällainen sankari. Suuresta tartuntariskistä huolimatta hän työskenteli kymmenen päivää ja asettui sitten karanteeniin 30 päiväksi varmistaakseen, ettei hän levitä virusta. Tunnustuksena epäitsekkyydestään ja omistautumisestaan hän sai palkkansa lisäksi myös 40 000 RMB:n (5 200 euron) palkinnon. Hänen sitoutumistaan työhönsä juhlittiin laajasti, ja häntä pidettiin sankarina

yhteiskunnassaan. Tämä esimerkki korostaa, kuinka tärkeää on tunnustaa ja arvostaa terveydenhuoltoalan työntekijöiden kovaa työtä ja uhrauksia pandemioiden aikana.

COVID-19-pandemian aikana terveydenhuollon työntekijät Suomessa kohtasivat vaikean tilanteen. He eivät vain olleet alttiina suurelle tartuntariskille, vaan heidän oli myös kohdattava vainon pelko. Näin kävi pariskunnalle, joka työskenteli Helsingin sairaalassa hoitaen COVID-19-potilaita. Haasteista huolimatta he jatkoivat epäitsekästä työtä, hoitivat potilaita samalla kun he jongleerasivat heidän perhe-elämäään. Pariskunnan omistautuminen työlleen pandemian aikana oli osoitus heidän ammattimaisuudestaan ja sitoutumisestaan palvella yhteisöään.

Suomalaiset sosiaalityöntekijät eivät kuitenkaan arvostaneet heidän omistautumistaan ja epäitsekkyyttään, vaan he vainosivat heitä poistamalla lapsensa perheestään ja sijoittamalla hänet sijaishuoltoon. Tällaista terveydenhuoltoalan työntekijöiden kohtelua pandemian aikana ei voida hyväksyä, ja se vain lisää jo ennestään ylityöllisten ja stressaantuneiden terveydenhuoltoalan työntekijöiden taakkaa.

Suomalaisten sosiaalityöntekijöiden päätös poistaa lapsi COVID-19-potilaita hoitavien terveydenhuollon työntekijöiden perheestä sai osakseen laajaa kritiikkiä. Tämä päätös ei aiheuttanut vain henkistä kärsimystä perheelle, vaan se vaikeutti myös vanhempien työn ja perhevelvollisuuksien tasapainottamista. Päätöstä pidettiin perheen ihmisoikeuksien loukkauksena ja Suomen hallituksen epäonnistumisena tukea heidän terveydenhuoltoalan työntekijöitään pandemian aikana. Tilanne korosti terveydenhuollon työntekijöiden kattavampien tukijärjestelmien tarvetta erityisesti pandemian aikana.

Suomessa COVID-19-pandemian aikana jopa terveydenhuollon työntekijät, joilla oli laillinen työlupa ja asema, joutuivat perusteettoman vainon kohteeksi. Suomalaisen sairaalan teho-osastolla työskennellyt COVID-19-potilaita hoitanut mongolialainen sairaanhoitaja syytettiin perusteettomasti laittomasta maahanmuutosta Suomen maahanmuuttoviraston toimesta. Tämä syytös aiheutti hänelle paljon stressiä ja tuhlasi kuukausia aikaa taistellakseen sitä vastaan. Lopulta maahanmuuttovirasto pyysi häneltä anteeksi, mutta vahinko oli jo

tapahtunut. Sairaanhoitajan kokemus osoittaa, kuinka Suomessakin pandemian aikana voidaan joutua syrjinnän ja vainon kohteeksi laillisen aseman omaavat terveydenhuollon työntekijät.

Yhteenvetona voidaan todeta, että terveydenhuollon työntekijöiden kohtelu pandemioiden aikana voi vaihdella huomattavasti sen mukaan, missä maassa he työskentelevät. Joissakin maissa terveydenhuollon työntekijöitä ylistetään sankareina, kun taas toiset kohtaavat vainoa ja perusteettomia syytöksiä. On olennaista arvostaa terveydenhuollon työntekijöiden epäitsekästä työtä erityisesti pandemioiden aikana ja kohdella heitä heidän ansaitsemallaan kunnioituksella ja ihmisarvolla. Terveydenhuollon työntekijät ovat loppujen lopuksi minkä tahansa terveydenhuoltojärjestelmän selkäranka, ja he ansaitsevat tulla sellaisiksi.

Osa II. Aikajana: Kuinka Sosiaalityöntekijät Myrkyttivät Sielumme

10. Julkinen nöyryytys 22. joulukuuta 2021 ja sen jälkeen

Joulukuussa 2021 koulu suunniteltiin järjestävänsä seitsemännen ja kahdeksannen luokan opettajien ja oppilaiden loppuvuoden juhlat. Juhlissa lapsi pyydettiin esittämään Sibeliuksen teoksia ja hän esitti onnistuneesti Sibeliuksen teoksen. Lapsi kuitenkin soitti itse keksimäänsä musiikkikappaletta, joka ei ollut aikataulussa, ja luokanopettaja ja musiikinopettajat olivat hyvin yllättyneitä ja vihaisia. He pysäyttivät hänet ja huusivat hänelle satojen opettajien ja opiskelijoiden edessä kritisoimalla ja nöyryyttäen häntä julkisesti, mikä sai hänet kärsimään häikäilemättömistä ja

hillitsemättömistä loukkauksista. Tapauksen jälkeen lapsi alkoi välttää julkisia paikkoja eikä halunnut olla valokeilassa, mikä vaikutti hänen koulelämään. Hänen opettajansa ei hyväksynyt hänen hakemustaan uusien opiskelijoiden tutoriksi kesällä 2022, vaan sanoi suoraan, että hän ei ollut luotettava henkilö. Tällä tapahtumalla oli syvä vaikutus hänen henkiseen hyvinvointiinsa, mikä sai hänet kiihtymään ja kokemaan masennuksen tunteita. Tapaus vaikutti merkittävästi hänen mielenterveyteensä ja sai hänet kehittämään sosiaalista fobiaa. Lapsen perhe tarjosi hänelle tukea ja rohkaisua toivoen, että hän lopulta saisi takaisin itseluottamuksensa.

Joulukuussa 2021 koulu suunniteltiin isännöivän seitsemännen ja kahdeksannen luokan opettajien ja oppilaiden loppuvuoden juhlaa.

Opettaja järjesti lapsen esittelemään Sibeliuksen teoksia juhlissa. Lapsi suoritti Sibeliuksen teoksen onnistuneesti. Juuri kun opettaja ja luokkatoverit ajattelivat, että lapsi soitti pianoa erittäin hyvin, lapsi soitti musiikkikappaleen, jonka hän oli itse keksinyt. Koska hän soitti omaa kappalettaan, joka ei ollut aikataulussa, luokanopettaja ja musiikinopettajat olivat hyvin yllättyneitä ja hyvin vihaisia, pysäyttivät hänet ja huusivat hänelle satojen opettajien ja opiskelijoiden edessä, kritisoivat ja nöyryyttelivät häntä julkisesti ja saivat hänet. kärsiä häikäilemättömistä ja hillitsemättömistä loukkauksista.

Vuoden loppujuhlissa tapahtuneen tapauksen jälkeen lapsi alkoi välttää julkisia paikkoja eikä halunnut olla valokeilassa. Tämä vaikutti hänen koulelämäänsä, sillä hänen opettajansa eivät enää tarjonneet hänelle mahdollisuuksia esiintyä tai osallistua julkiseen toimintaan.

***

Lähettäjä Kurunmäki Anne (KurA)
Vastaanottajat [redacted], 8D + 2 muuta
Kurunmäki Anne (KurA)
22.12.2021 klo 12.00
Käytös

Hei!

[redacted] musisoi todella hienosti joulujuhlissa, kun lopuksi hän sooloili 7.- ja 8.lk juhlassa. Tästä musiikin opettajat pahoittivat mielensä - ja se herätti koko kuulijakunnassa.
Ikävä ilmoittaa juuri ennen lomaa, tämän lisäksi varoittelu ja ehtorin puhuttelusta asian suhteen [redacted] on jatkanut uppiniskaista jankkaamista siitä, ei halua opiskella ruotsia.
Tämän vuoksi määrätty kasvatuskeskustelu heti kevätlukukauden alussa, palaan asiaan heti tammikuussa.
Oikein mukavaa joululomaa ei kuulu.
Yt Anne

***

Lähettäjä [redacted]
Vastaanottajat Kurunmäki Anne (KurA)
[redacted]
22.12.2021 klo 12:52
Re: Käytös

Hei Anne,
Kiitos viestistä!
Olen erittäin pahoillani, että [redacted] ilmaisi toistuvasti ajatuksensa ruotsin opiskelusta. Itse pidän kielien opiskelusta ja olen opiskellut yli seitsemän kieltä. Iso tyttäreni opiskelee Ruotsissa ja joskus myös sanoo, että jos hän on hyvä ruotsi, niin hän voi etsiä sieltä mahdollisuuksia. Kannustamme kaikki [redacted] jatkamaan ruotsin opiskelua normaalina oppituntina. Mutta en ymmärrä [redacted] kieltäytymistä ruotsin opiskelusta.
Hän opiskeli ruotsia ilman ongelmia [redacted] koulussa eikä koskaan puhunut siitä, etteikö sitä olisi opiskellut. Jonkin ajan kuluttua Töölön koulusta hän alkoi valittaa opiskelusta. Hänen perusajatuksensa on, että ruotsin opiskelu on peräisin Suomelle määrätystä Ruotsin orjuudesta. Onko se niin, että hän oppi jotain siellä olevista historian tunneista? Ihmettelen. Olen hämmästynyt hänen ajatuksestaan, enkä henkilökohtaisesti ole kiinnostunut muuttamaan mitään koulutuksessa, joka on suuri valtion päättämä järjestelmä. Lisäksi kerroin hänelle, että olemme toisesta paikasta, emmekä pysty jäljittämään maailmanhistoriallisia kysymyksiä.
Aina kun neuvoin häntä opiskelemaan rauhallisesti ruotsia, hän suuttui. Hän ei ole ollenkaan motivoitunut.
Vaikka en ole löytänyt hyviä ratkaisuja, mietin, kieltäytyykö [redacted] ehdottomasti ruotsin kielestä? Vai onko [redacted]n ja ruotsin opettajan tai opettajan menetelmien

välillä jotain, mikä voisi vähentää hänen kiinnostusta oppia kohtaan? Onko mahdollista, että toisen opettajan luokassa hän voi olla motivoitunut?
Mutta luulen, että tämä ei ehkä ole hänen oma ongelmansa (tai KYLLÄ?). Onko mahdollista, että jokin hänen luokkatovereistaan, opettajistaan tai kirjoistaan vaikuttaa häneen?
Minulla ei ole aavistustakaan siitä.
Toivotan rauhallista joulua ja onnellista uutta vuotta!

Parhain terveisin,

[redacted]

***

Kurunmäki Anne (KurA)
22.12.2021 klo 13:46
Hei! Kiitos viestistäsi.
Ruotsi on yksi osa, mutta tänään hänellä oli kunnia soittaa Sibelius-laulua joulujuhlissa. Hän soitti erittäin hyvin, mutta hän lisäsi kappaleeseen oman osan eikä ymmärrä miksi musiikkiopettaja ja minä olemme vihaisia siitä.
Mutta jatkamme tätä keskustelua loman jälkeen.
Anteeksi, että tämä tapahtui juuri ennen lomaa.
Kaikkea hyvää sinulle.
Br Anne

***

Myös kun lapsi haki uusien opiskelijoiden tutoriksi kesällä 2022, opettaja ei suostunut. Hänen ystävänsä ovat kaikki hyväksyttyjä. Kun hän kysyi opettajalta, miksi hän ei hyväksynyt häntä fuksi tutoriksi, opettaja sanoi hänelle suoraan, että se johtui siitä, että kun hän esitti viime kerralla Sibeliuksen teoksen, hän esitti itse säveltämän teoksen. Siksi opettaja sanoi, että hän ei ole luotettava henkilö eikä voi olla uusien opiskelijoiden ohjaaja.

Siellä oli epäilemättä yksi poikkeuksellinen opettaja, joka yritti rauhoittaa raivostuneita opettajia lapsemme esiintyessä. Tämä opettaja sanoi, ettei se ollut merkittävä ongelma, että hän soitti omaa kappalettaan, ja jopa sanoi, että se oli varsin vaikuttava.

Vaikka hänen vanhempansa hämmästyivät hieman hänen päätöksestään esittää oma teos ilman lupaa, he uskoivat lopulta, ettei se ollut suuri ongelma. He vain toivoivat, että heidän lapsensa ei kokenut psykologista stressiä tai painetta sen seurauksena.

Siitä huolimatta tällä tapahtumalla oli syvä vaikutus hänen henkiseen hyvinvointiinsa, mikä sai hänet kiihtymään ja kokemaan masennuksen tunteita. Vain oman rohkeutensa kautta hän haki psykologin apua lievittääkseen stressiään ja helpottaakseen omaa paranemisprosessiaan. Valitettavasti emme voineet tarjota hänelle välitöntä tukea ja apua, koska emme olleet valmistautuneet tällaiseen nöyryyttävään tilanteeseen.

Ennen tapahtumaa lapsemme osallistui vahvasti esiintymiseen musiikkikouluissaan, ja hän osallistui usein julkisiin esiintymisiin kirkoissa pidetyissä konserteissa ja festivaalijuhlissa. Hän oli intohimoinen musiikkiin ja nautti kykyjensä esittelemisestä muille. Nuoresta iästään huolimatta hän oli jo hankkinut merkittävää kokemusta musiikin esittämisestä ja luonut itselleen mainetta paikallisessa musiikkiyhteisössään. Hänen rakkautensa musiikkiin oli aina ollut perheellemme ylpeyden aihe, ja olimme aina tukeneet hänen pyrkimyksiään. Erään hänen esityksensä aikana sattuneella tapauksella oli kuitenkin pysyvä vaikutus hänen mielenterveyteensä aiheuttaen hänelle äärimmäistä stressiä ja masennusta.

Tapahtuman jälkeen lapsemme kerran luottavainen käytös oli muuttunut radikaalisti. Keskustelussaan psykiatrisen lääkärin kanssa 2.11.2022 hän muistutti, että joulukuun 2021 lopusta lähtien hän ei halunnut käydä koulua. Koko vuoden 2022 ajan hän osoitti merkkejä äärimmäisestä hermostuneisuudesta aina, kun hän osallistui musiikkitunneilleen. Huolimatta siitä, että hän oli aiemmin nauttinut julkisesta esiintymisestä, hän kieltäytyi jyrkästi soittamasta pianoa muiden edessä missään tilanteessa. Voisimme nähdä, että hänen edellisen esiintymisensä aikana kokema nöyryys oli vaikuttanut merkittävästi hänen mielenterveyteensä ja sai hänet kehittämään sosiaalista fobiaa. Se oli vaikeaa aikaa perheellemme, kun katselimme lapsemme kamppailevan tapauksen emotionaalisten arpien voittamiseksi. Teimme parhaamme tarjotaksemme hänelle tukea ja rohkaisua toivoen, että hän lopulta saisi takaisin itseluottamuksensa.

***

Lähettäjä [redacted]
Vastaanottajat Kurunmäki Anne (KurA)
[redacted]

25.11.2022 klo 10:32
Re: Käytös
Hei,
Kirjoitan sinulle [redacted] tilanteesta.
[redacted] esitys oli 7. ja 8. luokkien juhlissa 22.12.2021. Niin sanottiin [redacted] soitti Sibeliuksen teoksia ja lisäsi sitten omansa.
Haluaisin yksityiskohtaisen kuvauksen siitä, miten esitystä käsiteltiin ja kuinka opettajat kohtelivat [redacted] tällä hetkellä.
Pääpaino on siinä, kuinka opettajat puhuivat hänen kanssaan ja kuinka hän reagoi.
Oliko se juhlasalissa vai opettajien toimistossa? Keitä muita oli myös paikalla?
Odotan vastaustasi mahdollisimman pian!
Älä kerro [redacted] kommunikaatiostani, koska hän on stressaantunut kaikista ylimääräisistä asioista.

Parhain terveisin,
[redacted]

***

Kurunmäki Anne (KurA)
25.11.2022 klo 11:27
Hei!
Jotenkin muistan tilanteen mutta en yksityiskohtia; tilanne tapahtui melkein vuosi sitten :-(
Voin kysyä, muistavatko muut paremmin, mutta ei tänään. Tulin juuri Genevestä 9. luokan oppilaiden kanssa, emme ole koulussa tänään.

Br Anne

2.2022 puhelinkeskustelu Psykologin kanssa

***

Lähettäjä [redacted]
Vastaanottajat Anthoni Elle (EA)
[redacted]
03.02.2022 klo 11:54
Re: Psykologi jatkossa ma-pe koululla
Hei, olemme 7D [redacted]n isä ja äiti. Haluamme keskustelua kanssasi [redacted]n kanssa. Esim. lisääntynyt kirosanoja, ruotsin opiskelun kieltoja, ja myöskin kaikki opiskelut. Ja arvosana laskee ilmeisesti. Hän sanoo, että nyt ei tarvitse oppia, vaan oppii 9 ja saa hyvät arvosanat.

sopii meille ensi viikolla joka päivä paitsi keskiviikon aamulla. milloin sinulle sopiva aika?

T. [redacted]

***

Anthoni Elle (EA)
03.02.2022 klo 12:24
Hei,
en ole vielä saanut puhelinta, mutta nyt näyttää siltä, että saisin sen ensi viikolla. Voin ilmoittaa sinulle, kun olen saanut ja sitten sitten yhdessä s ajankohdan puhelulle.
sopiiko tämä sinulle?
Ystävällisin terveisin
Elle

***

[redacted]
03.02.2022 klo 12:30
Hei kiitos! sopii. T. [redacted]

***

Anthoni Elle (EA)
09.02.2022 10:23
Hei, olen nyt saanut työpuhelimeni käyttööni. sopiiko jos soitan tänään huomenna klo 9.30?
Elle

***

[redacted]
09.02.2022 klo 11:29
Hei, sopii. Puhelinnumero [redacted] tai [redacted].
t. [redacted]

***

Anthoni Elle (EA)
09.02.2022 klo 11:31
Kiitos numerosta! soitan noin 9.30 aikaan.
Elle

***

[redacted]
10.02.2022 14:13

Hei Elle, paljon kiitoksia keskustelusta! t. [redacted]

***

Anthoni Elle (EA)
10.02.2022 klo 14:46
Hei!
Oli ilo :)
Terveisin
Elle

***

Kun oppilas tekee virheen koulussa, on tärkeää, että opettaja reagoi myönteisesti ja rakentavasti. Opiskelijan huutaminen ja nöyryyttäminen ei ollut asianmukainen reaktio, ja sillä oli kielteisiä vaikutuksia opiskelijan itsetuntoon ja oppimismotivaatioon.

Sen sijaan opettajan tulisi lähestyä tilannetta kasvun ja oppimisen mahdollisuutena. He voivat aloittaa selittämällä opiskelijalle, mitä hän teki väärin ja miksi se oli väärin. Tämä auttaa oppilasta ymmärtämään virheen ja välttämään saman virheen tekemisen tulevaisuudessa. Lisäksi opettaja voisi tarjota opastusta ja tukea auttaakseen oppilasta korjaamaan virheensä ja parantamaan taitojaan.

Lisäksi opettajan on tärkeää säilyttää myönteinen ja kannustava käytös myös virheiden käsittelyssä. Tämä voi auttaa opiskelijaa tuntemaan olonsa arvostetuksi ja arvostetuksi ja edistää positiivista oppimisympäristöä. Jos opiskelija kokee, että hänen ponnistelujaan arvostetaan, hän on todennäköisemmin motivoitunut jatkamaan oppimista ja yrittämään parhaansa.

Joissakin tapauksissa opiskelija saattaa tarvita lisätukea tai majoitusta auttaakseen häntä menestymään. He saattavat esimerkiksi tarvita lisätutorointia tai apua organisointitaitojen kanssa. Opettaja voi työskennellä yhdessä oppilaan ja hänen vanhempiensa kanssa määrittääkseen parhaan toimintatavan ja tarjotakseen tarvittavat resurssit.

Yhteenvetona voidaan todeta, että kun oppilas tekee virheen luokkahuoneessa, on tärkeää, että opettaja reagoi myönteisesti ja rakentavasti. Opiskelijan huutaminen ja nöyryyttäminen ei ole sopiva vastaus, ja sillä voi olla kielteisiä vaikutuksia hänen itsetuntoonsa ja oppimismotivaatioon. Sen sijaan opettajan tulee lähestyä tilannetta kasvun

ja oppimisen mahdollisuutena ja tarjota opiskelijalle tukea ja ohjausta, jotta hän menestyy.

On valitettavaa ja syvästi huolestuttavaa, että opettaja on nöyryyttänyt lasta ja sen seurauksena hänestä on tullut henkisesti vammautunut. Nöyrytyksellä ja kielteisellä vahvistamisella voi olla vakavia ja pysyviä vaikutuksia lapsen mielenterveyteen ja hyvinvointiin, eikä opettajan ole hyväksyttävää käyttää sellaisia menetelmiä.

Julkisen nöyryytyksen vaikutukset voivat ulottua luokkahuoneen ulkopuolelle ja oppilaan perhe-elämään. Kun oppilaat joutuvat julkisesti häpeään, he saattavat tuntea pakkoa piilottaa kokemuksensa vanhemmiltaan ja ystäviltään, mikä johtaa eristyneisyyden tunteeseen ja tuen puutteeseen. Tämä voi entisestään pahentaa heidän negatiivisia itsekäsityksiään ja edistää mielenterveysongelmien kierrettä.

Vanhemmat ryhtyivät joihinkin toimiin ja käsittelivät asiaa opettajan ja koulun hallinnon kanssa. Ilmaisimme huolemme ja haimme lapselle tukea, mukaan lukien neuvontaa ja muuta mielenterveysapua. Emme kuitenkaan ole saaneet mitään hyödyllistä ja riittävää vastausta.

Myös koulun hallinnon tulee ottaa tämä asia vakavasti ja tutkia tilanne parhaan toiminnan määrittämiseksi. Jos opettajan todetaan toimineen sopimattomasti, on ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin käyttäytymisen korjaamiseksi ja sen toistumisen estämiseksi tulevaisuudessa. Tämä voi sisältää kurinpitotoimia, lisäkoulutusta tai työsuhteen irtisanomista.

Lisäksi on tärkeää, että koulu tarjoaa turvallisen ja tukevan oppimisympäristön kaikille oppilaille. Tähän sisältyy kunnioituksen ja positiivisuuden kulttuurin luominen, jossa opiskelijat tuntevat olevansa arvostettuja ja tuettuja oppimismatkallaan. Opettajia tulisi kouluttaa tehokkaisiin ja asianmukaisiin kuritusmenetelmiin, ja heitä tulisi rohkaista käyttämään positiivista vahvistusta ja rakentavaa palautetta auttamaan opiskelijoita menestymään.

11. Unettomuus ja ilmoittaminen poliisille 28.3.2022

Kohdassa kuvataan lasta, joka ei saanut riittävästi unta kiireisen aikataulunsa ja puhelimen liiallisen käytön vuoksi peleissä ja sosiaalisessa mediassa. Lapsi laiminlyö usein vanhempiensa ohjeita priorisoida unta ja uskoi, että joogan tai meditaatiomusiikin kuuntelu voisi korvata unen. Eräänä yönä lapsen äiti pyysi häntä lopettamaan puhelimen käytön ja menemään nukkumaan, mutta lapsi kieltäytyi ja työnsi äitinsä pois. Myöhemmin samana iltana äiti huomasi lapsen kadonneen ja huomasi, että hän oli lukinnut itsensä vessassa. Lapsi soitti hätäkeskukseen, ja poliisi kutsuttiin tutkimaan asiaa. Väkivallasta ei kuitenkaan ollut näyttöä, ja useat henkilöt räjäyttivät tapahtuman suhteettomana.

Tänä aikana molemmat vanhemmat työskentelivät Helsingin sairaaloissa kolmessa vuorossa, minkä vuoksi heidän työaikataulunsa oli järjestettävä huolellisesti. He varmistivat, että vähintään yksi vanhemmista oli aina kotona lapsen ollessa siellä. Näin varmistettiin, että lapsella oli aina joku, joka oli hänen mukanaan ja huolehtii hänestä. Lapsi kävi yläkoulua klo 8.00-15.00 ja hänellä oli iltapäivisin useita harrastuskursseja. Perheen kiireisen aikataulun vuoksi oli tärkeää ylläpitää säännöllistä rutiinia, joka asetti etusijalle riittävän unen. Riittävä uni oli lapselle erityisen tärkeää fyysisen ja henkisen hyvinvoinnin kannalta.

”Uni on olennainen osa jokaisen rutiinia ja välttämätön osa terveellistä elämäntapaa. Tutkimukset ovat osoittaneet, että lapset, jotka nukkuvat säännöllisesti riittävästi, ovat parantaneet huomiokykyä, käyttäytymistä, oppimista, muistia ja yleistä henkistä ja fyysistä terveyttä. Riittämätön uni voi johtaa korkeaan verenpaineeseen, liikalihavuuteen ja jopa masennukseen." [1]American Academy of Pediatrics -akatemian ohjeiden mukaan 13–18-vuotiaiden lasten suositellaan nukkumaan 8–10 tuntia joka

[1] Rachel Dawkins. 2018. Unen merkitys lapsille. Käytetty 1. toukokuuta 2023 osoitteesta https://www.hopkinsallchildrens.org/ACH-News/General-News/The-importance-of-sleep-for-kids

yö. Kyseinen lapsi ei kuitenkaan täyttänyt tätä vaatimusta, sillä hän nukkui tyypillisesti vain 6-7 tuntia yössä.

Lapsi kävi Töölön koulua, joka oli noin 40 minuutin bussimatkan päässä kotoa. Saapuakseen kouluun ensimmäiselle tunnille klo 8.10, lapsen piti lähteä kotoa klo 7.30. Tämä tarkoitti, että hänen piti herätä noin klo 7.00 tai aikaisemmin pukeutuakseen, pestäkseen ja syödäkseen aamiaista. . Siksi hänen viimeisimmän nukahtamisajankohdan olisi pitänyt olla klo 23.00 ja nukkumaanmenoaika noin klo 22.30. Kuitenkin lapsen lukuisten koulun jälkeisten harrastuskurssien ja uupumusten vuoksi hänen olisi ollut parempi mennä nukkumaan jopa aikaisemmin, esimerkiksi klo 22 tai 21:30 Tästä huolimatta lapsi ei priorisoinut aikaista nukkumaanmenoa varmistaakseen riittävän unen, mistä tuli ongelma jo vuoden 2021 kesälomalla.

Lapsen liiallinen puhelinpelien ja sosiaalisen median käyttö vaikutti merkittävästi hänen unirytmiinsä, sillä hän usein laiminlyönyt vanhempiensa ohjeita priorisoida riittävästi unta. Toisinaan lapsi uskoi, että joogan tai meditaatiomusiikin kuuntelu lyhyitä aikoja voisi korvata useiden tuntien unen. Huolimatta vanhempien yrityksistä keskustella asiasta hänen kanssaan, lapsi väitti näiden menetelmien olevan tehokkaita. Omien tietojensa, kokemustensa ja havaintojensa perusteella vanhemmat kuitenkin uskoivat, että tällaiset käytännöt eivät olleet sopiva vaihtoehto levolliselle unelle.

Illalla 27.3.2022 lapsen isä oli yövuorossa, kun lapsi ja äiti olivat kotona. Lapsi pelasi matkapuhelimellaan pelejä tai käytti sosiaalista mediaa myöhään saakka. Keskiyöllä 28. maaliskuuta äiti pyysi lasta lopettamaan puhelimensa käytön ja menemään nukkumaan. Lapsi kuitenkin kieltäytyi ja pyysi äitiään poistumaan huoneesta. Äiti neuvoi vain suullisesti lasta lopettamaan puhelimen käytön ja lapsi työnsi äitinsä pois. Äiti tunsi olonsa väsyneeksi ja epämukavaksi , mutta viipyi lapsen huoneessa viideksi minuutiksi ja kielsi lasta olemaan työntämättä tai potkimatta häntä.

Lapsi meni läheiseen wc-tilaan, kun hänen äitinsä meni omaan makuuhuoneeseensa nukkumaan väsyneenä. Parin tunnin kuluttua äiti heräsi ja meni katsomaan lasta, mutta huomasi, että lastenhuoneen valo palaa, mutta lasta ei ollut siellä. Hän huomasi, että wc:n ovi oli lukossa ja

valot sammuneet. Hän koputti oveen ja huusi lapselle, mutta hän ei vastannut. Äiti huolestui, että lapsi nukkui pimeässä, joten hän etsi avainta vessan oven avaimesta ensimmäisessä kerroksessa. Avaimen löydettyään hän yritti avata oven, mutta lapsi työnsi oven taakse ja lukitsi sen uudelleen. Äiti pysyi kuitenkin rauhallisena ja vakuutti, että lapsi oli turvassa ja vahingoittumaton.

WC:n sisällä lapsi kuitenkin soitti hätäkeskukseen (Palvelutarpeen arvioinnin yhteenveto, 23.5.2022. Kirjoittaja: Sipola Merja). Koska kiireellistä tai kriittistä tilannetta ei ollut, keskus otti yhteyttä poliisiin asian selvittämiseksi. Lisäksi lapsi otti yhteyttä läheiseen sisareen saadakseen apua. Kun poliisi saapui paikalle, lapsi avasi oven heille. Hänen väsynyt äitinsä nukkui toisen kerroksen makuuhuoneessa. Lapsi ei kertonut paljon poliisille, mutta hän meni äitinsä makuuhuoneeseen ilmoittamaan poliisin saapumisesta.

Lapsi ja hänen äitinsä tapasivat poliisin ensimmäisessä kerroksessa, mutta koska suurta tapausta ei tapahtunut, poliisi esitti vain muutaman kysymyksen, otti kuvia ja lähti. Myös lapsen sisko saapui ja vei nuoremman sisaruksensa omaan kotiinsa nukkumaan.

Lapsen äiti ei koko tapahtuman aikana käyttänyt väkivaltaa eikä korottanut ääntään. Äiti väittää, ettei heidän välillään ollut riitaa tai konfliktia. Vaikka poliisi ilmoitti tapauksesta lastensuojelukeskukselle, väkivallasta ei ollut näyttöä tai viitteitä.

Tapaus, joka tapahtui 28.3.2022, oli suoraviivainen, mutta useat henkilöt loivat harhaanjohtavia ja vääriä kertomuksia tapahtumasta. Asiaa pahensi vielä se, että tilannetta liioiteltiin ja se kuvattiin yhä ankarammin, dramaattisemmin ja fiktioisemmin.

Lastensuojelulaitokselle tehdyn ilmoituksen mukaan "riittaa tulee nukkumaanmenosta ja kokouksessa". Lapsen mukaan "riidat menevät käytetään molemminpuoliseksi lyömiseksi" (kiistat muuttuvat usein molemminpuoliseksi hakkaamiseksi). (28.3.2022 Rekisteröinti: Lapsiperheiden palvelut, Länsi Lassila, Helsingin sote.) Voin osoittaa, että on virheellistä väittää, että lapsen ja hänen äitinsä välillä olisi ollut toistuvia fyysisiä riitoja. Tässä perheessä ei ollut mukana lyömistä. Äiti meni tavallisesti lapsen huoneeseen ja pyysi häntä laskemaan puhelimensa,

mutta lapsi usein kieltäytyi ja työnsi hänet pois. Väite "lyömisestä toistensa kanssa" oli mietinnön kirjoittajan sepitelmä, joka on aiemmin huonontanut tätä perhettä liioittelua ja vääriä lausuntoja käyttäen.

Väitteet 28. maaliskuuta 2022 tapahtuneesta tapauksesta kehittyivät jatkuvasti ja muuttuivat yhä ankarammiksi. Jokainen esitelty uusi versio oli erilainen ja äärimmäisempi kuin edellinen. Näytti siltä, että alkuperäinen tarina oli kaunisteltu tai vääristynyt ajan myötä, mahdollisesti väärien tietojen levittämisen tai tosiasioiden tahallisen manipuloinnin vuoksi. Jatkuvat muutokset kertomuksessa vaikeuttivat tapahtuneen totuuden määrittämistä, ja perheelle oli turhauttavaa jatkuvasti kumota nämä perusteettomat syytökset. Huolimatta heidän yrityksistään selvittää tilannetta, valheelliset väitteet levisivät edelleen, mikä aiheutti ahdistusta ja vahinkoa heidän maineelleen. Heidän viimeaikaisiin asiakirjoihin lisättiin lause, jonka mukaan "hänen äitinsä löi lasta puhelimella". Poliisin ja sosiaalityöntekijöiden tuona aikana saatavilla olevien asiakirjojen perusteella ei ole todisteita väitteelle, että hänen äitinsä olisi lyönyt lasta. Äiti on valmis vannomaan valan Jumalan edessä todistaakseen, että joku pahantahtoisin on vääristänyt tai keksinyt tosiasian. On epäselvää, miksi näitä sanoja ei sisällytetty alkuperäiseen raporttiin tai myöhempiin selvennyksiin ja miksi ne keksittiin vasta äskettäin.

Se merkitsi loogisesti, että hänen äitinsä ei lyönyt häntä millään.

Sosiaalityöntekijä Lotta Furu kirjoitti 29.3.2022 lapsen kokouksen pöytäkirjaan, että "[redacted] kertoi kuraattorille, että hän oli puhelimessa etsimässä kesätöitä ja äiti oli kertonut [redacted], että et pääse minnekään" (29.3.2022 Asiakastapaaminen, Länsi Lassila, Helsingin sote). Hänen äitinsä kiistää koskaan sanoneen hänelle sanoja. Hän selventää, että hän tuki lapsensa pyrkimyksiä ja oli iloinen nähdessään hänen etsivän kesätyötä. Hänen äitinsä ei koskaan estänyt lapsensa työnhakua. Itse asiassa hänen isänsä auttoi lasta valmistelemaan CV:tä ja toimitti hänelle tarvittavat materiaalit, kuten kirjekuoret ja muovikansiot.

Jos lapsi etsii kesätyötä puolenyön aikaan, se ei olisi sopiva aika, koska hän tarvitsee riittävästi unta. Vanhempien vastuulla on estää häntä käyttämästä puhelinta myöhään illalla. Puhelimen ottaminen pois ei ole rangaistus tai riistäminen, vaan vain väliaikainen toimenpide. Lapsi voi

saada puhelimensa takaisin seuraavana aamuna tai jos hän lupaa pitää sen poissa käsistään, hän voi silti pitää sen vaikka molemmat vanhemmat ovat kotona.

Todellisuus salattiin, että matkapuhelimen käyttöä koskeva tapaus sattui myöhään illalla ja seuraavana päivänä oli koulupäivä. Äiti neuvoi lasta lopettamaan puhelimen käytön ja menemään nukkumaan. Lapsi meni kuitenkin nukkumaan vasta kello kolmelta aamuyöllä. On syytä huomata, että hänen äidillään ei ollut syytä, että hän rohkaisi lasta nukkumaan loput 3-4 tuntia yöstä ennen kouluun menoa aamulla.

Teimme kaikkemme varmistaaksemme, että lapsi voisi kasvaa normaalisti. Pyysimme apua sosiaalityöntekijöiltä, jotka puuttuivat tapaukseen. Sosiaaliohjaaja Lotta Furu auttoi 4.5.2022 muodostamaan säännön, jonka mukaan lapsi sai käyttää puhelinta viikonloppuisin klo 22.30 asti. Lapsi kuitenkin vaati edelleen "valvoa myöhään" ja "pitää kännykän itselleni" (4.5.2022 Soitto, Länsi Lessila, Helsingin sote).

Sen jälkeen kun poliisi päätti olla jatkamatta asiaa enempää, sosiaalityöntekijät tarttuivat tilaisuuteen jatkaakseen rasismia, syrjintää ja assimilaatiota koskevaa asialistaansa. He alkoivat tarjota lapselle neuvoja perheensä jättämisestä ja tietoa siitä, kuinka perehtyä konflikteihin. He tarjosivat hänelle joukon diskursiivisia järjestelmiä siitä, kuinka kiinalainen rotu on huonompi kuin suomalainen rotu, kuinka kiinalaiset perheet ovat huonompia kuin suomalaiset perheet ja kuinka hänen vanhempansa ovat alemman luokan työntekijöitä. Lapsen hämmennys omasta identiteetistään ja perheensä asemasta kasvoi, kun häntä painostettiin jatkuvasti mukautumaan suomalaiseen kulttuuriin ja tapoihin. Sosiaalityöntekijät näyttivät pitävän omaa kulttuuriaan ja elämäntapaansa ylivertaisena ja uskoivat, että lapsen perheen oli omaksuttava suomalaiset tavat tullakseen "sivistyneeksi". Tähän sisältyi odotuksia, että lapsi pukeutuisi suomalaisiin vaatteisiin, syö suomalaista ruokaa, puhuu suomen kieltä ja noudattaa suomalaisten sosiaalityöntekijöiden mielivaltaisia päätöksiä. Lapsi saattoi kokea, että hänen omaa kulttuuritaustaansa ja perinteitään ei huomioitu ja aliarvostettu.

On korostettava, että tässä "palvelutarpeen arvioinnin yhteenvedossa" (23.5.3022, Arvioijat: Merja Sipola, Lotta Furu. Kirjoittaja: Sipola Merja) mainittiin, että "Tapaamisella [redacted] kertoo, että siksi asua omillaan".

Itse asiassa oli useita kokouksia ja viestintää:

[redacted] tapaaminen 29.3.2022 Töölön koulussa. [redacted] sai nuorten turvakodin yhteystiedot koulun kuraattorilta. On epäselvää, miksi kuraattori antoi nämä tiedot tai onko [redacted] ottanut yhteyttä turvakotiin.

2. Tapaaminen 12. huhtikuuta 2022 sosiaalityöntekijöiden, [redacted] ja vanhempien välillä toimistossa. Lapsen, vanhempien ja sosiaalityöntekijöiden välillä sovittiin lapsen iltapuhelimen käytöstä. Sosiaalityöntekijät Lotta Furu ja Merja Sipola olivat paikalla sopimuksen aikana. Lisäksi lapsi, vanhemmat ja sosiaalityöntekijät vaihtoivat tekstiviestejä sopimuksesta.

3. Tapaaminen 19.5.2022 sosiaalityöntekijöiden ja vanhempien välillä toimistolla.

4. Lisäksi puhelut ja tekstiviestit sosiaalityöntekijöiden ja hänen äitinsä välillä.

Parhaan muistini mukaan [redacted] ei ilmaissut halua elää itsenäisesti tapaamisissamme sosiaalityöntekijöiden ja hänen kanssaan.

Mutta Lotta Furun klinikkamerkinnöissä (Kliiniset merkinnät, 29.3.2022. Tekijä: Lotta Furu) kirjoitettiin, että "[redacted] tuonut kuraattorille esiin, että ei asua kotona, ja kysynyt kuraattorilla, voisiko päästä ystävän luo asumaan."

Yksin asuminen ei ole varteenotettava vaihtoehto alaikäiselle lapselle hänen toiveistaan riippumatta. Lisäksi perheessämme ei ole ollut häntä kohtaan huonoa kohtelua tai väkivaltaa, mikä tekee siitä vielä vähemmän sopivan ehdotuksen.

Sosiaalityöntekijä Lotta Furu kuitenkin jatkoi, että "Annettu [redacted]lle Nuorten Turvatalon yhteystiedot" (Kliiniset merkinnät. 29.3.2022. Kirjoittaja: Lotta Furu).

Koulun kuraattori ja sosiaalityöntekijät suunnittelivat yhteistyössä [redacted]n perheestä lähtemisen jokaisen vaiheen sosiaalityöntekijöiden antamien tietojen ja [redacted]n oman verkkotutkimuksen perusteella. Vaikka [redacted]a ei voida syyttää sellaisista ideoista alaikäisenä lapsena, on

mahdollista, että hän joutui vaikuttamaan ja joutui harhaan tämän prosessin aikana. Koulun kuraattorilla ja sosiaalityöntekijöillä oli tässä merkittävä rooli.

Toistuva ja jatkuva kommunikointi lapsen ja sosiaalityöntekijöiden välillä aiheutti suurta huolta useista syistä. Ensinnäkin se häiritsi normaalia perhedynamiikkaa ja loi jännitteitä ja stressiä kaikille perheenjäsenille. Toiseksi sillä näytti olevan negatiivinen vaikutus lapsen mielenterveyteen ja hyvinvointiin, kun hänestä tuli yhä enemmän ahdistunut ja ahdistunut. Kolmanneksi jatkuva kommunikointi sosiaalityöntekijöiden kanssa vaikeutti vanhempien luottamuksen rakentamista ja positiivisen suhteen ylläpitämistä lapsensa kanssa, koska he tunsivat olevansa jatkuvasti seurannan ja tuomitsemisen kohteena. Lopuksi vanhemmat olivat huolissaan siitä, että sosiaalityöntekijöiden väliintulon motiivina olivat ennakkoluulot ja syrjintä, ei aito huoli lapsen hyvinvoinnista.

Edessämme useaan kertaan esiintyneiltä sosiaalityöntekijöiltä näytti puuttuvan tarvittava pätevyys ja taidot varmistaakseen, että lapsemme ymmärsi täysin haastattelujen tarkoituksen ja että hänellä oli oikeus kieltäytyä tai keskeyttää haastattelut milloin tahansa. Lapsellemme ei kerrottu hänen oikeudestaan osallistua haastatteluihin tai kieltäytyä haastatteluista, ja häntä painostettiin jatkuvasti osallistumaan ja vastaamaan kysymyksiin riippumatta niiden sopivuudesta alaikäiselle lapselle. Tämä aiheutti meille suurta huolta.

Sopivan kielen ja tekniikoiden käyttö sosiaalityöntekijöiden haastattelussa lapsia on ratkaisevan tärkeää. Tämä tarkoittaa lapselle ymmärrettävän kielen käyttöä, monimutkaisten termien välttämistä ja avoimien kysymysten esittämistä, jotka kannustavat lasta antamaan perusteellista tietoa kokemuksistaan.

Sosiaalityöntekijät eivät käyttäneet asianmukaista kieltä tai tekniikoita haastatellessaan lasta meidän tapauksessamme, eivätkä he myöskään huomioineet kulttuurisia tai kielellisiä eroja, jotka olisivat saattaneet vaikuttaa lapsen kysymyksiinsä. Sen sijaan he käyttivät aikuisten kieltä ja teknistä ammattikieltä, mikä voi olla lapselle pelottavaa ja hämmentävää. Tämän seurauksena lapsi tarkasti termit usein Googlen hakukoneella ja käytti niitä omassa tapauksessaan. Sosiaalityöntekijät jopa rohkaisivat

häntä käyttämään Google-hakukonetta usein. Tämä lähestymistapa ei sovellu lasten haastatteluun ja voi haitata tehokasta viestintää lapsen ja sosiaalityöntekijöiden välillä.

Sosiaalityöntekijät ottivat usein yhteyttä lapseen ilman hänen vanhempiensa suostumusta ennen 22.9.2022.

28. maaliskuuta 2022 ja 22. syyskuuta 2022 välisenä aikana tapahtui jotain selittämätöntä, joka jätti meidät vanhempana täysin hämärään lasten asioista. Tuntui kuin lapsemme elämästä olisi tullut teatteriesitys, jossa salaperäinen ohjaaja ohjasi kaikkea kulissien takaa. Se oli hämmentävä tilanne, joka jätti meidät voimattomaksi ja epävarmaksi siitä, mitä oli tapahtumassa.

Lapsemme käyttäytyminen tänä aikana oli huolestuttavaa, emmekä pystyneet ymmärtämään, miksi hän käyttäytyi tällä tavalla. Hän esimerkiksi vietti pitkiä tunteja leikkiessään matkapuhelimellaan pitkälle yöhön ja ei totellut ohjeitamme mennä nukkumaan ajoissa. Lisäksi hän alkoi jättää koulun väliin, mitä hän ei ollut koskaan ennen tehnyt.

Lisäksi 28.3.2022 lähtien lapsi on tullut yhä itsenäisempään etsimään tietoa elämästään. Hän on löytänyt resursseja hankkiakseen asunnon, saada viikkorahaa, hankkia ilmaista ruokaa ja vaatteita sekä pitää yhteyttä ikätovereihinsa, jotka jakavat hänen kokemuksiaan. Tämä uusi itsenäisyys on saanut hänet olemaan kiinnostunut perhe-elämästä ja näkemään sosiaalityöntekijät vanhempana ja ystävinään.

Lapsi on myös ottanut yhteyttä koulun kuraattoriin ja sosiaalityöntekijöihin ilmaistakseen tyytymättömyytensä perheeseensä. Vaikka perhe on tavallinen ja normaali, lapsi on löytänyt syitä tyytymättömyyteen ja kääntynyt ulkopuolisten tahojen puoleen. Valitettavasti hänen tavoittamansa henkilökunta ei ole auttanut häntä löytämään normaalia elämää. Sen sijaan he ovat rohkaisseet häntä etsimään täydellistä vapautta perheen säännöistä ja sitoutumaan vastuuttomaan sosiaaliseen käyttäytymiseen.

Lapsen käyttäytyminen ja hänen yhteytetyn henkilöstön reaktio herättävät huolta perheen roolista lasten kouluttamisessa ja kasvatuksessa. Henkilöstö on jättänyt huomioimatta perheen roolin tässä prosessissa ja sen sijaan ohjannut lapsen eristyneisyyden, syrjäytymisen ja mahdollisesti

haitallisen käyttäytymisen tielle. Lisäksi he ovat mahdollisesti ehdottaneet, että lapsen pitäisi kääntyä vanhempiaan vastaan ja syyttää heitä. Tämä on huolestuttava suuntaus, joka voi johtaa perheyksikön hajoamiseen ja mahdollisesti haitallisiin seurauksiin lapselle ja koko perheelle.

Vanhempana olimme huolissamme ja turhautuneita hänen käytöksestään, ja yritimme kaikkemme saada hänet noudattamaan sääntöjämme. Yrityksemme näyttivät kuitenkin turhalta, ja meistä alkoi tuntua siltä, että olimme menettämässä tilanteen hallinnan.

Lisäksi lapsemme alkoi riidellä ja provosoida meitä, mikä oli jyrkkä vastakohta hänen tavanomaiseen käytökseensä. Oli melkein kuin joku muu olisi vaikuttanut häneen, emmekä voineet selvittää, kuka hän voisi olla.

Lopulta näytti siltä, että nämä salaperäiset yksilöt onnistuivat löytämään lapsellemme asuinpaikan, ja jäimme miettimään, keitä he ovat ja mitkä heidän motiivinsa saattoivat olla. Koko kokemus oli uskomattoman hämmentävä, ja meille jäi enemmän kysymyksiä kuin vastauksia.

Tuon päivämäärän jälkeen he torjuivat suoraan vanhempien osallistumisen eivätkä kutsuneet lapsen isää kokouksiin, vaikka lapsi totesi, että suurimmat konfliktit olivat hänen äitinsä kanssa. Yleisesti suositellaan, että sosiaalityöntekijät ottavat lapsen vanhemmat tai huoltajat mukaan haastatteluun, ellei siitä aiheudu lapselle haitallista riskiä. Useimmissa tapauksissa sosiaalityöntekijät tarvitsevat laillisen luvan haastattelujen suorittamiseen ilman vanhempien suostumusta tai läsnäoloa, mitä nämä sosiaalityöntekijät eivät ole koskaan pyytäneet toimiessaan.

***

Lapsella näytti olevan läheinen ja koordinoitu suhde koulun kuraattoriin ja sosiaalityöntekijöihin, jotka pyrkivät yhdessä poistamaan hänet perheestä. Aina kun näytti siltä, että viimeinen tapaaminen sosiaalityöntekijöiden kanssa oli tulossa, yhtäkkiä ilmestyi uusi raportti lastensuojelulle. On epätodennäköistä, että alaikäinen lapsi voisi suunnitella ja toteuttaa näitä toimia niin saumattomasti ja virheettömästi ilman muiden ohjausta ja vaikutusta.

Aluksi olimme toivoneet, että 19. toukokuuta 2022 pidettävä tapaaminen merkitsee koettelemuksemme päättymistä ja että voimme

vihdoin jatkaa eteenpäin. Emme nähneet mitään syytä jatkaa näitä tapaamisia, jotka aiheuttivat vain vahinkoa ja hukasivat aikaa. Näyttää kuitenkin siltä, että jotain suunniteltiin ja toteutettiin salassa, tietämättämme.

12. Lasten burnout ja harrastusohjaaja rasismi 10. toukokuuta 2022

Lapsen matkapuhelimen käyttö ja sosiaalityöntekijöiden antamien ohjeiden noudattamatta jättäminen johti riitaan äitinsä kanssa, jolloin lapsi työnsi äitinsä ulos huoneesta ja loukkasi kätensä. Tapaus oli valitettava, mutta siihen ei liittynyt fyysistä väkivaltaa lapsen ja äidin välillä. Lapsella oli tapana liioitella perheongelmia ulkopuolisille, mutta joka kerta kun niin teki, hän ei saanut toivomaansa apua. Eräs harrastuksenohjaaja Ella Airas-Salminen syytti tilanteesta vanhempia ja ilmoitti lastensuojelulaitokselle esittäen epäselviä ja perusteettomia väitteitä vanhempien fyysisestä pahoinpitelystä. Raportin ohjaajan motiivin arveltiin perustuvan lapsen äidin kiinalaistaustaiseen.

Sosiaalityöntekijät auttoivat meitä luomaan ohjeen lapsen puhelimen käyttöön, joka rajoittui kohtuullisiin aikaväleihin arkisin ja viikonloppuisin. Tästä huolimatta lapsi vastusti näiden sääntöjen noudattamista. Uskoimme kuitenkin, että nämä ongelmat rajoittuivat vain perheeseemme eivätkä vaatineet sosiaalityöntekijöiden lisätoimia, mikä kuluttaisi vain enemmän aikaa ja energiaa.

Erikoinen tapaus tapahtui enemmän aikaa.

Lapsi ja hänen äitinsä olivat kotona eräänä iltana, kun hänen isänsä oli yövuorossa. Lapsi jatkoi matkapuhelimen käyttöä pitkälle yöhön, ja kun hänen äitinsä pyysi häntä laskemaan sen alas ja menemään nukkumaan, hän kieltäytyi. Tätä seuranneen riidan aikana lapsi työnsi äitinsä ulos huoneesta ja löi oven kiinni, minkä seurauksena lapsi loukkasi kätensä.

Hänen äitinsä sanoi, ettei hän tiennyt, mistä ja miten haava tuli. Lapsen puolelta oli useita versioita.

Hän sanoi purruneensa itseään ja aiheuttaneensa haavat.

Hän sanoi, että hänen äitinsä pitkät kynnet aiheuttivat äänet.

Oli myös mahdollista, että lukon kärki aiheutti haavan.

Sillä hetkellä hänen äitinsä yritti käsitellä hänen haavaansa. Mutta lapsi kieltäytyi ja palasi omaan huoneeseensa.

Rekisteröitynä sairaanhoitajana yli 30 vuoden ajan hänen äitinsä saattoi hyvin käsitellä haavoja. Mutta äidin ja lapsen välillä, kun lapsi kieltäytyi avusta, hän ei voinut tehdä mitään.

Tapaus oli valitettava, mutta siihen ei liittynyt fyysistä riitaa lapsen ja hänen äitinsä välillä. Se oli tyypillinen tunnereaktio hänen ikäiseltä lapselta, joka tunsi olonsa onnettomaksi ja turhautuneeksi. Lapsella oli kuitenkin taipumus jakaa yksityisiä perheasioita ulkopuolisten kanssa ja liioitella pieniä asioita toivoen myötätuntoa. Valitettavasti joka kerta kun hän luotti jollekin perheen ulkopuoliselle henkilölle, he vain väheksyivät häntä tai arvostelivat hänen perhettään antamatta mitään todellista apua.

10. toukokuuta 2022 aamulla hän suoritti "Herneraportti" koulussa, tulosti kopion ja luovutti sen biologian opettajalle.

Lapsi osallistui kevään 2022 aikana harrastustoimintaan ja kertoi tapahtumasta ohjaaja Ella Airas-Salmiselle samana päivänä. Lapsi saattoi kuitenkin tuntea olonsa hyvin masentuneeksi tai uupuneeksi, kun hän osallistui harrastuskurssille myöhään koko päivän omassa koulussaan. Hän saattoi näyttää kalpealta ja väsyneeltä opettajalle. Tästä huolimatta ohjaaja syytti tilanteesta välittömästi vanhempia.

Ihminen voi näyttää hyvin erilaiselta ollessaan terve ja energinen kuin silloin, kun hän oli nälkäinen, janoinen, uninen, sairas ja heikko. Voisi sanoa, että hänen vanhempansa pahoinpitelivät lasta, joka oli jonakin päivänä vaikeassa tilanteessa. Et pystynyt muodostamaan loogista yhteyttä heikkouden ja väärinkäytön välille.

Ilmeisesti ohjaaja puhui enemmän kuin itse tapahtuman syistä ja seurauksista. Itse asiassa ohjaaja ei antanut hänelle mitään apua ja helpotusta, mutta sai hänet erittäin stressaantuneeksi ja ärsyyntyneeksi. Hän teki salaisen raportin lastensuojelulaitokselle.

Ohjaajan raportissa lastensuojelulaitokselle ohjaaja esitti erittäin epäselviä väitteitä ilman faktaa. Hän perusti väitteensä omaan ajatukseensa ja mielikuvitukseensa (ks. 10.5.2022 Hakemus/ilmoitus, Länsi Lassila, Helsingin sote). Lapsellamme ei ollut edes mahdollisuutta ilmaista suostumustaan raporttiin tai ei.

Harrasteohjaaja Ella Airas-Salminen väitti, että "sekä äiti että isä ovat fyysisesti väkivaltaisia" (10.5.2022 Hakemus/ilmoitus, Länsi Lassila,

Helsingin sote). Tämä oli toinen tapaus laittomasta ja haitallisesta sepitelystä. Hän ei edes ymmärtänyt, mitä termi "väkivalta" tarkoittaa. Hän ei tiennyt, mikä suhde oli lapsen ja isänsä välillä sekä lapsen ja hänen äitinsä välillä. Jos se on ihminen tai jopa eläin, olennon pitäisi tietää tämä hyvin, jos sillä on koskaan ollut isä ja äiti, jos hänellä on ollut aviomies tai onko hänellä ollut poika tai tytär. Jos väität, että olen väkivaltainen ilman perusteita, voisinko väittää samalla tavalla, että olet murhaaja? Kuinka harrastusohjaaja voi väärinkäyttää velvollisuuttasi tehdä väärennettyjä, kuvitteellisia ja tekaistuja raportteja ja määrätä meille pahoinpitelyrikoksen?

Raportti, salaamalla lapsen kertoman ja salaamalla lapsen todellisen tarkoituksen, kirjoitti raporttiin vain kirjoittajan oman ajatuksen. Mitään faktaa tai fiktiota ei koskaan tarkistettu. Tämä lapsen alkuperäisten sanojen, merkityksien ja lausuntojen vääristeleminen loukkasi vakavasti hänen ammatillista etiikkaansa opettajana. Se on sekä epäeettistä että laitonta. Kyseessä on toinen kunnianloukkaus- ja kunnianloukkaustapaus.

Raportin motiivi, kuten raportin viimeisessä virkkeessä, perustui ohjaajan spekulaatioon, että lapsen äiti oli Kiinasta. Ohjaaja keksi, että "nuorellakin vähän haasteita kielen vielä kanssa" (jopa nuorena kielen kanssa on vielä haasteita) (10.5.2022 Hakemus/ilmoitus, Länsi Lassila, Helsingin sote). Tämä väite perustui suoraan lapsen rotuun, mutta ei hänen kielitaitoonsa ja kykyihinsä.

Tämä eroaa Kiinan taustasta. Kun kiinalaiset tapaavat ulkomaalaisen, vaikka ulkomaalainen osaa puhua vain lause tai kaksi kiinaa, kiinalaiset sanovat aina "Puhut kiinaa hyvin" sen sijaan, että "Puhut kiinaa huonosti".

Kielellinen kyky vaihtelee välillä. Edes syntyperäiset suomalaiset eivät osaa ilmaista itseään sataprosenttisesti oikein suomeksi. Suomea äidinkielenä puhuvilla suomalaisilla on usein ymmärrystä ja väärinymmärrystä arjessa ja työssä. Tämä ei ole lapsen ongelma. Vaikka en tiedä, mihin ilmaisuun ohjaaja perusteli väitteensä, hän ei todellakaan tehnyt tieteellistä arviota, joka perustui hänen ymmärrykseensä ihmisten kielestä ja ilmaisusta.

Ehkä tämä ohjaaja oli oikea suomalainen. Mutta hänen ennakkoluulot ja syrjintä ovat paperilla. Vaikka isä on ollut Suomessa 20 vuotta, äiti on ollut 18 vuotta ja lapsi on syntynyt Suomessa, kasvanut Suomessa, käynyt

suomalaista päiväkotia, alakoulua ja yläkoulua, ja hänen opiskelunsa on aina ollut oli erittäin hyvä, tämä ohjaaja käytti silti värillisiä laseja, kohteli perhettämme ja lapsiamme heterogeenisina henkilöinä. Tämä ohjaaja petti lapsen ja hänen vanhempiensa luottamuksen. Ei vain syrjinyt vanhempiaan, vaan myös suoraan lapsia.

Hänen logiikkansa mukaan ensimmäinen lause on, että hänen vanhempansa ovat kiinalaisia, ja toinen lause on, että hän ei puhu suomea. Tällaista turvallista johtopäätöstä voidaan soveltaa keneen tahansa. Sitten kolmas lause on, että sinulla on perheväkivaltaa, ja neljäs lause on, että lasten pitäisi mennä suomalaisiin perheisiin assimiloitumaan. Näin rasistit kohtelevat kaikkia ulkomaalaistaustaisia ihmisiä.

Jos perhe olisi suomalaisperhe, jos lapsi olisi presidentin tai pääministerien perheistä, onko asiat toisin? Kiduttaisiko harrastusohjaaja lasta, kun hän oli äärimmäisen huonossa mielentilassa, kun hän oli väsynyt ja ärsyyntynyt ja ilmoittaisi tilanteesta lastensuojelulaitokselle? Ei tietenkään. Se oli ero ulkomaalaistaustaisen perheen ja suomalaisperheen välillä sekä eroa sosiaalisen aseman omaavien perheiden välillä. Ulkomaalaistaustaisten perheiden katsottiin olevan huonompi sosiaalinen asema. Alemmassa sosiaalisessa asemassa olevat perheet joutuivat varmasti lastensuojeluvirastojen tyrannien rikosten uhriksi.

***

Lähettäjä [redacted]
Vastaanottajat Kurunmäki Anne (KurA)
[redacted]
20.05.2022 08:16
[redacted]yleisö
Hei Anne, haluamme tiedämme [redacted]koulussa tänä vuonna. Voisitteko kertoa kertoa? Onko teillä tänään aika?

T. [redacted]

***

Kurunmäki Anne (KurA)
20.5.2022 09:27
Hei!

[redacted]n tilanne on paranytnut mon sanoissa. Onko teillä jotain erityistä huolta?

tänään ei ole aikaa. Voidaan soitella ensi viikolla.

Yt anne

***

[redacted]

20.5.2022 klo 12:24

Hei! Kiitos viestistä! Katsotaan ensi viikolla. T. [redacted]

***

[redacted]

20.5.2022 klo 12:55

sopiiko ensi ensi MA 23.5,TI 24.5 aamu,tai PE 27.5 soitella? Minun nro 0449888860 tai [redacted]n äiti [redacted]

***

Kurunmäki Anne (KurA)

23.5.2022 klo 12:14

Hei! sopiiko soittaa kohta tai pe-aamulla?

Nyt minulle voi soittaa klo 14 asti.

0443217371

Anne

ps. [redacted]n matikan koe meni upeasti!

pps. [redacted]tänään pois koulusta, kaikki ok?!

***

[redacted]

24.5.2022 klo 10:59

Hei!

Kiitos tiedosta! Kuulu hyvä kun hän on parantunut koulussa.

[redacted]nukkui huonosti sunnuntai-yönä ja ei pystynyt menemään kouluun maanantaina.

Tällä hetkellä hän käyttää tapaa aikaan. Joskus ei suostu puhelin säilyttääyn illalla vaikka on sovittu aika. Ei tietoa kuinka pitkää hän käyttää. Ymmärrämme jatkuvasti iässä.

Kiitos avusta! Varmaan ei tarvitse soittoa. Ota yhteyttä jos on jotain.

Hyvän kesän odotusta!

Ystävällisin terveisin,

[redacted]

***

Kurunmäki Anne (KurA)

24.5.2022 klo 12:28

okei! Uniongelmat ovat toki ikäviä, ne pitää puuttua jos kauan. puhelinsäännöistä pitää pitää kiinni kyllä.

Ihan hyvä näyttää näyttää ja hienoja suorituksia, koulu on mennyt minusta todella hyvin!

Ainut että äidinkielen opettaja ihmettelin [redacted]n hitautta kirjoittaa ainetta/kirjaesittelyjä.. oli sanonut että kirjoittaminen on hidasta koska kirjoittaa puhelimella. Ei kirjoitelmia ole suotavaa/järkevää kirjoittaa puhelimella- koneella ei tulisi kirjoittaa! Jos kotona ei ole konetta käytössä pitää/saa käyttää koulussa enim. kirjaston koneita kotitehtäviinkin.

Haluatteko että juttelen koulussa [redacted]n kanssa?

Tekin olette tervetulleita juttelemaan halutessanne, tai soitellaan mahdollisesti

tyttö ihana hän on :-)

Yt Anne

***

Kurunmäki Anne (KurA)
24.5.2022 klo 14:30
Biologian- ja maantiedon opettaja pyysi vielä mainitsemaan, että esim. ensi tehdään valtio tutkielmaa, jossa tarvitaan tietokonetta. on siis oletus että oppilaalla on käytössä kotona kone.erilaisia kouluja (tutkielmat, esitelmät, aineet) jos ei ole niin koulu voi pyytää lainaksi konetta.
Yt anne

***

[redacted]
24.5.2022 klo 14:55
On kotona valmisa pöytä- ja kannettavaa tietokonetta. [redacted]haluaa omaa Apple kannettavaa, joka voi ottaa mukaan kouluun ja musiikkiopistoon. Tästä olemme keskustelemassa. Kuitenkin hän saa käyttää kaikkia tietokoneita minun omaan. Mutta hän haluaa minun... yt. [redacted]

***

Kurunmäki Anne (KurA)
24.05.2022 15:09
Ok, kouluun ei tarvitse kannettavaa, pöytäkone käy hyvin. Ei tarvitse olla omena! Yrittäkää päästä yhteisymmärrykseen!
Yt anne

***

[redacted]

27.5.2022 klo 13:01
Hei Anne, onko mahdollista jutella koulussa ensi viikolla? Lomalla puhelin käyttää ohjausta. MA koko päivä, TI ja KE aamu, tai PE aamu sopii meille. Yt, [redacted]

***

Kurunmäki Anne (KurA)
27.5.2022 klo 13:28
Minä en ole oikea ihminen tähän kysymykseen antamaan neuvoja :-(saanko antaa yhteystiedot kuraattorille?
Yt Anne

***

[redacted]
30.5.2022 09:24
Hei kiitos viestistäsi. Hyvää kesän odotusta! Yt, [redacted]

***

Seuraavissa tapahtumissa lapsi koordinoi saumattomasti näiden koulun kuraattorin ja sosiaalityöntekijöiden kanssa poistumistaan perheestämme. Aina kun odotimme, että se olisi viimeinen tapaaminen sosiaalityöntekijöiden kanssa, lastensuojelulle tulisi uusi raportti. Alaikäinen lapsi ei yksin pystynyt suunnittelemaan temppuja niin hyvin, niin sujuvasti ja niin täydellisesti.

Ensinnäkin odotimme, että 19. toukokuuta 2022 pidettävä kokous olisi viimeinen tapaaminen ja kaikki painajaiset päättyvät tähän hetkeen. Meillä ei ollut mitään syytä jatkaa niin aikaa vieviä tuhoisia kokouksia. Jotain kuitenkin suunniteltiin salaa ja tapahtui meidän tietämättämme.

10.5.2022 lastensuojeluilmoituksen vuoksi prosessia muutettiin salaa tietämättämme.

13. Innovatiivinen kirjoitus, joka johtaa vainoon 2. kesäkuuta 2022

Lapsi saa äidinkielen tunnilla luovan kirjoittamisen läksyjä, joita hän lykkää juuri ennen määräaikaa. Kirjoitus kuvaa kuvitteellista perhetilannetta, jossa on väkivaltaisia taipumuksia. Opettaja ja kuraattori, jotka eivät pysty kommunikoimaan kunnolla isän kanssa, ilmoittavat asiasta sosiaalityöntekijöille, jotka tutkivat perheen hyväksikäyttöä. Lapsi kuitenkin kiistää kirjoituksensa tosiseikkoja, ja paljastuu, että opettaja ja kuraattori eivät kyenneet kommunikoimaan tehokkaasti isän kanssa. Lapsen kirjoitustehtävä on edelleen kriittinen lastensuojeluraportissa, ja opettaja kieltäytyy vahvistamasta, oliko tehtävän tarkoitus olla kuvitteellinen vai tosiasia.

Koulussa kevätlukukaudella äidinkielen aineen opettaja antoi kotitehtäviä, joissa oli luovaa kirjoittamista. Lapsi halusi aluksi kirjoittaa etsivän, trillerin tai rikostarinan innovatiivisen/luovan kirjoittamisen kotitehtäväkseen. Hänen isänsä ehdotti, että vaikka voisi olla helppoa kuvitella ja kirjoittaa tarina, joka sisältää arvoituksia, jännitystä, esteitä ja jopa vaaroja, haasteena oli luoda tyydyttävä ratkaisu. Hän neuvoi häntä lukemaan nuorisoromaaneja inspiraation saamiseksi ja hän lainasi romaanin luokkatoveriltaan. Hänen isänsä kuitenkin epäili, että hän ei lukenut sitä, koska hänellä oli taipumus menettää asioita. Syksyllä 2022 hänen isänsä joutui ostamaan Huuto.netistä kopion romaanista ja palauttamaan sen luokkatoverinsa äidille.

Lapsi suositteli, että he katsoisivat Agatha Christien Poirot-dekkariasarjan illalla, koska se auttaisi häntä kirjoitustehtävässä. Aluksi hänen isänsä epäröi uskoen, että tarinat olivat sopimattomia hänen ikäiselleen lapselle. Lapsi kuitenkin väitti, että hänen luokkatoverinsa katsoivat myös heitä. Lopulta he katsoivat muutaman jakson yhdessä, mutta lapsi ei ollut varsinaisesti kiinnittänyt huomiota, koska hän käytti puhelintaan. Huolimatta heidän yrityksistään saada hänet katsomaan, hän ei kuunnellut heitä.

Hän viivytteli esseen kirjoittamista eikä puhunut siitä enää isälleen. Hän odotti, että määräaikaan oli enää muutama päivä jäljellä, ja sitten hänen täytyi pitää kaksi päivää koulusta vapaata tehdäkseen sen kotona. Emme tienneet, mistä hän kirjoitti, mutta hän toimitti sen opettajalleen, joka ilmoitti sen sitten sosiaalityöntekijälle. Myöhemmin paljastui, että hänen esseensä keskittyi kokonaan perheeseen ja kuvasi sen erityisesti väkivaltaisena mainitsematta mitään normaalia perhe-elämän puolia.

Kuitenkin hahmona kirjoituksessa oli "hän" ja aiheena "hänen perheensä", ei varsinaisesti lapsestamme ja perheestämme. Jos kyse oli todella lapsen omasta asiasta, sen täytyy olla "minä" tai "perheeni".

Fiktio on luovan kirjoittamisen muoto, joka esittelee kuviteltuja tai keksittyjä hahmoja, tapahtumia ja asetuksia. Vaikka nämä elementit voivat perustua tosielämän kokemuksiin, ne ovat viime kädessä kirjoittajan mielikuvituksen tuotetta.

Fiktiivisten teosten ei ole tarkoitus olla tosiasioihin perustuvia tai tarkkoja esityksiä todellisuudesta. Sen sijaan ne on suunniteltu viihdyttämään, inspiroimaan tai herättämään lukijan mielikuvitusta. Vaikka jotkin kaunokirjalliset teokset voivat sisältää elementtejä totuudesta tai historiallisesta tarkkuudesta, niitä ei ole tarkoitettu luotettaviksi faktatietolähteinä.

Vaikka hän kuvasi kirjoituksessaan kuvitteellista perheväkivallan kontekstia, lapsi vastasi sosiaalityöntekijöiden asiasta kysyttäessä, että "koska he ovat viimeksi vanhempien kanssa "hakanneet toisiaan" niin kuin hän ainessaan kirjoittaa, [redacted] ei osaa oikein vastata, hän pohtii, että ei tarvitse vakavasti hätäkeskukseen soittamisen jälkeen." (milloin he ovat äskettäin "hakoneet toisiaan" vanhempiensa kanssa, kuten hän kirjoittaa aiheessa, [redacted] ei osaa oikein vastata kysymykseen, hän ajattelee, että ei ainakaan vakavasti hätäkeskukseen soittamisen jälkeen). ((2.6.2022 Sosiaalihuollon ensiarvio, Länsi Lassila, Helsingin sote). Tällaisesta kysymyksestä lapselle sosiaalityöntekijät halusivat saada vihjeen, että perheemme oli väkivaltainen ja vanhemmat taistelivat usein toisiaan vastaan. Valitettavasti hänen vanhempansa eivät kuitenkaan koskaan taistelivat toisiaan vastaan tai taistelivat ketään vastaan, myös lasta vastaan. Lapsen mielessä ei ollut sellaista asiaa kuin tappelu perheenjäsenten kesken.

Jäi epäselväksi, miksi äidinkielen opettaja ja kuraattori kysyivät lapselta hänen kirjoitusten sisältöä ja perhe-elämäämme. Hänen isänsä kuitenkin huomasi, että opettaja ja kuraattori eivät pystyneet kommunikoimaan hänen kanssaan kunnolla englanniksi, ja kieltäytyi antamasta tietoja. Tämä oli yllättävää, koska hänen vanhempansa olivat aiemmin kommunikoineet näiden opettajien kanssa ilman ongelmia englanniksi tai suomeksi. Nyt he kommunikoivat vain sosiaalityöntekijöiden kautta ja kieltäytyivät kommunikoimasta millään kielellä hänen isänsä kanssa. Näytti siltä, että he välttelivät vastuun ottamista ja siirtäisivät syyllisyyden jollekin muulle väärän ilmoituksen jälkeen.

Lapsi ei koskaan vahvistanut kirjoituksen totuutta, sillä se oli kuvitteellinen. Huolimatta opettajien yrityksistä häpäistä vanhempia ja väittää käyttäneensä lasta hyväksi, lapsi ei vahvistanut tälle mitään faktapohjaa, vaan esitti vain oman ja opettajien mielikuvituksen.

Tämän päättelyn perusteella kaikki dekkari-, trilleri- tai kauhuromaaneja kirjoittaneet kirjailijat voivat joutua tutkinnan ja syytteeseen, koska heidän kirjoittamiseensa liittyy usein rikospaikkojen luomista joko kirjoittajan itsensä, heidän ystäviensä tai sukulaistensa toimesta. Lisäksi fiktiossa kuvatut hahmot voivat joutua tutkinnan kohteeksi epäiltyjen rikosten varalta.

Koulun opettajat eivät ole ottaneet meihin yhteyttä tai jakaneet lapsen hyvinvointiin liittyviä tietoja kirjoituksen suhteen. Lisäksi he eivät ole toimittaneet meille täydellistä kopiota kirjoituksesta.

Kirjoitus toimii kriittisenä asiakirjana lastensuojeluraportissa. Mutta kun äidinkielen opettajalta kysyttiin kirjoitustehtävän luonteesta, oliko se faktaa vai kuvitteellista, hän kieltäytyi antamasta vastausta.

Lisäksi sosiaalityöntekijät sanoivat, että "Koululla on aine luettavissaan. Luokanohjaaja hoitaa yhteydenpitoa vanhempien suuntaan." (Koululla on oppiaine luettavissa kokonaisuudessaan. Viestinnän vanhempien kanssa hoitaa luokanopettaja). (2.6.2022 Hakemus/ilmoitus. Länsi Lassila, Helsingin sote).

Koulun kuraattori ilmoitti palauttaneensa kirjoituksen äidinkielen opettajalle, mutta opettaja väitti palauttaneensa sen lapselle. Lapsi ei kuitenkaan koskaan tuonut kirjoitusta kotiin tai saanut vanhempiensa

allekirjoittamaan sitä, mikä oli tyypillistä käytäntöä. Tämä herättää kysymyksen, kuinka opettaja vahvisti, että lapsen vanhemmat olivat tarkistaneet tehtävän, jos hän ei koskaan saanut allekirjoitettua kopiota.

Sen merkityksestä huolimatta kaikki asiaan osallistuneet väittivät, ettei asiakirja ollut tärkeä. He viittasivat alkuperäiseen tekstiin ja muuttivat sitä, mutta pitivät alkuperäisen piilossa, mikä esti ketään tarkistamasta, oliko tekstiä vääristetty. Kieltäytymällä todisteista he estivät poliisia, syyttäjää ja tuomaria tekemästä tietoisia päätöksiä todellisten tosiasioiden perusteella. Heidän toimintansa todisteiden salaamiseksi heikensi suoraan heidän raporttinsa luotettavuutta.

Tällä hetkellä kukaan ei vaadi kirjoituksen kopion omistajuutta. Jos joku toimittaisi kopion ilman pätevää syytä tulevaisuudessa, se osoittaisi, että hän valehteli, ettei hänellä ole kopiota tällä hetkellä.

Jos nämä henkilöt suunnittelisivat etukäteen, että he eivät saa alkuperäistä kopiota meiltä tai tuomioistuimelta, heidän yhteistoimintaansa pidettäisiin todisteiden tuhoamisena, mikä on rikos.

Opettaja ja koulun kuraattori loukkasivat ammattietiikkaansa tekemällä selvityksen pelkästään omiin ideoihinsa ja kätkemällä lapsen varsinaisen kirjoituksen. Tämä vääristi lapsen alkuperäisiä sanoja, merkityksiä ja lausuntoja, mikä on sekä epäeettistä että laitonta. Heidän käytöksensä on eräänlaista kunnianloukkausta ja kunnianloukkausta.

***

Viestintä elokuun poissaolosta

Lähettäjä [redacted]
Vastaanottajat Joenpelto Tiina (JoeT)
[redacted]
22.08.2022 07:47
[redacted] on kipeä
Hei,

[redacted] on kipeä ja jää kotiin.
Terveisin,
[redacted]

***

Joenpelto Tiina (JoeT)

22.08.2022 08:01
Hei!

[redacted] näkee päivän tehtävän Classroomista, jonka koodi on [redacted]. Tekee kun jaksaa.

Paranemista!

Tiina

***

[redacted]
22.08.2022 08:11
Hei, kiitos paljon! T. [redacted]

***

Lähettäjä Kurunmäki Anne (KurA)
Vastaanottajat [redacted] + 2 muuta
Kurunmäki Anne (KurA)
23.08.2022 15:04
Poissaolot
Hei!
Kyselisin syytä [redacted]n poissaoloille, parantaa on jo paranemaan päin!
Yt Anne

***

Lähettäjä [redacted]
Vastaanottajat Kurunmäki Anne (KurA)
[redacted]
23.08.2022 15:12
Re: Poissaolot
Hei Anne,

[redacted]lla on kuumetta ja kurkkukipua. Hän jää kotona. toivo tämän hän voi mennä kouluun.

t. [redacted]

***

Kurunmäki Anne (KurA)
23.08.2022 18:12
Kiitos tiedosta, pikaista paranemista!
anne

***

[redacted]
26.08.2022 07:47

Huomenta! [redacted] tänään kipeä ja väsynyt. Hän ei pysty menemään kouluun. t. [redacted]

***

Kurunmäki Anne (KurA)
26.08.2022 09:04
Kiitos tiedosta, pikaista paranemista!
Yt anne

***

[redacted]
29.08.2022 08:57
Hei Anne,

[redacted] yski yöllä eikä hyvin nukkunut. Hän jää kotona.
Ystävällisin terveisin,
[redacted]

***

Kurunmäki Anne (KurA)
29.08.2022 09:37
ok, pikaista paranemista! Voisiko olla hyvänä allergiaa (heiu, pujo)? kokeilkaa allergialääkkeitä (zyrtec), niitä saa apteekista ilman reseptiä.
Yt Anne

***

[redacted]
29.08.2022 klo 10:20
Hei Anne,
Kiitos vinkistä!

Ystävällisin terveisin,
[redacted]

***

Viestintä kevään kirjoittamisesta

Lähettäjä [redacted]
Vastaanottajat Ristimäki Riikka (.R)
[redacted]
04.12.2022 klo 23:33
[redacted] 2022 kevään kirjoitus

Hei,

[redacted] Äidinkielisen kotitehtävän kirjoituksen perusteella . Virallisissa asiakirjoissa kirjoitusten pitäisi olla edelleen koulussa. Koska käsittelit asiaa touko-kesäkuussa, luulen, että sinulla pitäisi olla siitä kopio.

[redacted] huoltajana haluaisin kopion [redacted] kirjoituksista perheestämme. Kirjoitus oli pohjana ilmoitukselle "lastensuojelulle" ja tarvitsemme kopion siitä.

Samalla haluaisin tietää, mitä tarkoitusta varten kirjoitus on tehty. Eli millaisiin kotitehtäviin.

[redacted] puhui kanssani kirjoittamisesta ennen kuin hän valmistui. Hän piti salapoliisi- tai trillerifiktioiden kirjoittamisesta. Oliko se läksyjen teema?

Odotan kuulevani sinusta.

Tämä tieto on meille erittäin tärkeä. Meillä on lailliset oikeudet saada tiedot.

Parhain terveisin,

[redacted]

***

Ristimäki Riikka (.R)
05.12.2022 09:26
Hei,

voit kysyä tuota kirjoitusta äidinkielen opettajalta Tiina Joenpelolta. Minulla ei ole kopiota. Kysyin siitä silloin, mutta Tiina ei lähettänyt sitä minulle. Halutessasi saat myös "asiakaskirjaukseni" (englanniksi ehkä asiakasrekisteri tai niin). Kirjoitan ylös jokaisen tapaamisen ja sinulla on oikeus pyytää ja saada ne tiedot. Sinulla on myös oikeus lastensuojeluasiakirjoihin. Jos tapaamme koulussa torstaina, puhutaan sitten kaikesta enemmän. En voi vastata enempää englanniksi, koska tämä ei ole äidinkieleni ja minun on oltava varma, että kommunikoimme ilman väärinkäsityksiä - en voi olla varma siitä, jos en käytä suomea.

Toivottavasti kaikki kääntyy parhain päin,

- Riikka

***

Lähettäjä [redacted])VastaanottajatJoenpelto Tiina (JoeT)
[redacted]
04.12.2022 10:27
[redacted] kirjoittaa keväällä 2022

Hei,

[redacted] huoltajana haluaisin kopion [redacted] kirjoituksista perheestämme. Kirjoitus oli pohjana ilmoitukselle "lastensuojelulle" ja tarvitsemme kopion siitä.

Samalla haluaisin tietää, mitä tarkoitusta varten kirjoitus on tehty. Eli millaisiin kotitehtäviin.

[redacted] puhui kanssani kirjoittamisesta ennen kuin hän valmistui. Hän piti salapoliisi- tai trillerifiktioiden kirjoittamisesta. Oliko se läksyjen teema?

Odotan kuulevani sinusta.

Tämä tieto on meille erittäin tärkeä. Meillä on lailliset oikeudet saada tiedot.

Parhain terveisin,

[redacted]

***

Joenpelto Tiina (JoeT)
05.12.2022 09:55
Hei,

ei ole enää tekstiä, koska olen palauttanut oppilaille.

Tiina Joenpelto

***

Seuraavissa tapahtumissa lapsi koordinoi saumattomasti näiden koulun kuraattorin ja sosiaalityöntekijöiden kanssa poistumistaan perheestämme. Aina kun odotimme, että se olisi viimeinen tapaaminen sosiaalityöntekijöiden kanssa, lastensuojelulle tulisi uusi raportti. Alaikäinen lapsi ei yksin pystynyt suunnittelemaan temppuja niin hyvin, niin sujuvasti ja niin täydellisesti.

Ensinnäkin odotimme, että 2.9.2022 kokous olisi viimeinen tapaaminen ja kaikki painajaiset päättyvät tähän hetkeen. Meillä ei ollut mitään syytä jatkaa niin aikaa vieviä tuhoisia kokouksia. Kuitenkin jälleen kerran jotain suunniteltiin salaa ja tapahtui meidän tietämättämme. Koulun kuraattori loi uuden raportin 28.8.2022 , muutti prosessin täysin.

14. Raportti todisteiden laiminlyönnistä 29. elokuuta 2022

Kohdassa kuvataan lapsen koulutukseen ja terveyteen liittyviä tapahtumia. Lukukauden alussa opettajilla oli vaikeuksia saada tasapainoista tietoa sekä vanhemmilta että lapselta, mikä vaikeutti ymmärtämistä ja tukea. Myöhemmin kissa naarmuunsi lasta, ja kaikki kolme perheenjäsentä kävivät sairaanhoitolaitoksessa ottamaan rokotuksia. Tapaamisessa koulun kuraattorin kanssa keskusteltiin lapsen puhelimen käytöstä, nukkumistottumuksista ja läsnäolosta, mutta lapsi ei osallistunut. Tämän jälkeen lapsi sairastui kuumeeseen ja yskään, jäi koulusta poissa muutaman päivän ajan, mutta jatkoi musiikkikoulun käymistä. Koulun kuraattori ilmoitti lapsen äidin tappouhkauksista poliisille ja sosiaalityöntekijöille, mutta ei ole selvää, uhkailiko äiti sellaisia vai tulkittiinko kirosanat väärin uhkauksiksi. Osassa käsitellään myös kirosanan käyttöä eri kielissä ja kulttuureissa.

Syyslukukauden alussa otimme usein yhteyttä opettajiin lapsen koulutuksesta ja nukkumistottumuksista, mutta vanhemmat saivat vain vähän tietoa ja tukea. Riittävästä tiedosta, ymmärryksestä ja tuesta puuttui. Opettajat kuitenkin ottivat usein yhteyttä lapseen. Tässä tilanteessa opettajien oli vaikea saada tasapainoista tietoa sekä vanhemmilta että lapselta. On mahdollista, että opettajat uskoivat lapsen pystyvän antamaan täydellisen kuvan perheestä ja muodostavat siksi oman käsityksensä perheestä lapsen kuvausten ja havaintojen perusteella.

Noin 8. elokuuta 2022 lapsemme vietti yön vanhemman sisarensa luona, ja hänen sisarensa kissa raapi hänet oikealle poskelleen, jolloin hänen hiusrajaansa jäi matala 10 senttimetrin naarmu. Kissa oli myös naarmuuntunut molemmille vanhemmille ennen tätä tapausta. Tämän seurauksena päätimme käydä yhdessä terveydenhuollon laitoksessa selvittääksemme, olivatko haavoihin tarvittavat tetanus- tai rabiesrokotteet.

9.8.2022 lapsi ja hänen vanhempansa menivät yhdessä terveyskeskukseen ja molemmat vanhemmat saivat tetanusrokotteen. Lapsi oli aiemmin saanut kouluterveydenhoitajalta

jäykkäkouristusrokotteen 7.4.2022 kaatuttuaan ja mustelmanaan kämmenensä kouluun juostessa.

Sovimme tapaamisen koulun kuraattorin kanssa 15.8.2022 keskustellaksemme lapsemme tilanteesta ja hakeaksemme ohjausta ja apua. Kuraattori ehdotti aikaa, josta sovimme. Kokouksessa 17.8.2022 keskustelimme kolmesta aiheesta: lapsen puhelimen käytöstä, nukkumistottumuksista ja koulunkäynnistä. Kokoukseen oli tarkoitus osallistua lapsi, mutta kuraattori ei tehnyt asianmukaisia järjestelyjä eikä lapsi osallistunut. Kuraattori lupasi puhua lapsen kanssa myöhemmin.

Lapsi oli poissa koulusta 22.8. ja 23.8.2022 sairauden, kuumeen ja yskän vuoksi. Hänen äitinsä piti hänestä hyvää huolta, tarjosi hänelle vettä, ruokaa, lääkkeitä ja tarkkaili hänen lämpötilaansa. Äiti piti lapsen tärkeänä levätä ja toipua nopeasti, sillä levon puute voi pitkittää sairautta ja mahdollisesti johtaa vakavampiin seurauksiin. Äiti oli huolissaan lapsensa terveydestä ja toivoi pikaista paranemista.

Lapsi vietti ne muutamat päivät kotona lepäillen, mutta kävi silloin tällöin iltapäivällä musiikkikoulussa. Vaikka hän oli sairaslomalla, hän halusi käydä musiikkikoulussa ja väitti, että se ei ollut ajanhukkaa. Hän kuitenkin ilmaisi haluttomuutensa käydä tavallisissa koulutunneissa, mikä aiheutti huolta ja keskustelua perheen keskuudessa. Tästä huolimatta vanhemmat rohkaisivat häntä käymään koulua, sillä heidän velvollisuutensa on varmistaa, että hän saa peruskoulutuksen. Tilanne aiheutti perheelle suurta huolta.

Koko tuona aikana kotona ei ollut riitoja tai riitoja. Todettiin, että lapsi parantui säännöllisen uniaikataulun ylläpitämisen ja koulunkäynnin suhteen. Lapsen käytös ja akateeminen suorituskyky viittasivat hänen sopeutumiseen hyvin uuteen rutiiniin. Valitettavasti lapsi sairastui flunssaan ja joutui jäämään kotiin toipumaan. Siitä huolimatta perhe pysyi myönteisenä lapsen yleisestä edistymisestä.

Koulukuraattorin poliisille ja sosiaalityöntekijöille 29.8.2022 antamassaan raportissa hän mainitsi äitinsä tappouhkaukset. Ei ollut selvää, kuinka lapsi kertoi koulun kuraattorille, kuinka kuraattori ymmärsi lapsen sanat ja miten koulun kuraattori kommunikoi sosiaalityöntekijöille.

Tappouhkaus on lausunto tai teko, joka osoittaa aikomuksesta tappaa tai vahingoittaa toista henkilöä. Se voi esiintyä monessa muodossa, mukaan lukien sanalliset uhkaukset, kirjalliset viestit tai fyysiset eleet. On selvää, että koulun kuraattori yritti kehystää lapsen äitiä suullisilla uhkauksilla.

Kiinassa ihmiset saattavat kuitenkin käyttää kirouksen sanoja, joita ei sinänsä voida pitää tappouhkauksina, koska ne eivät sisällä erityistä tarkoitusta tappaa tai vahingoittaa jotakuta. Kirouksen sanat ovat kirosanoja, jotka ilmaisevat voimakkaita tunteita, kuten vihaa, turhautumista tai inhoa, eivätkä ne ole tarkoituksella.

Kirosanat voivat vaikuttaa uhkaavaan tai vihamieliseen ympäristöön, ja niitä voidaan pitää sopimattomina tai epäammattimaisina tietyissä yhteyksissä, kuten työpaikalla tai julkisissa tiloissa. Mutta yksityisissä yhteyksissä ja lähipiirissä niitä käytetään laajasti myös Suomessa.

Tämä on yksi selvennettävä seikka. Se sisältää joidenkin kiinalaisten sanojen käytön, kuten jokapäiväisessä keskustelussa, esimerkiksi "死".

Jokaisella kielellä on paljon kirosanoja. Suomen kielessä kuulemme usein paljon kirosanoja: turpa kiinni, paska, vittu, saatana, helvetti, menee helvettiin jne.

Taukohuoneessa, kun kuulin Suomessa ihmisten sanovan "paska", minulla oli luonnollisesti pahoinvointia ja teki mieli oksentaa. Kiinalaisessa kulttuurissa "paska" on ehdottomasti tabu, kun joku syö. Edes mauttomimmat lukutaidottomat ihmiset eivät uskalla sanoa sitä, kun joku muu syö ruokaa.

Päinvastoin, "kuolemalla" on hyvin vähäinen merkitys, kun sitä käytetään kirouksessa. Vaikka joku sanoo sellaisen sanan, se ei ole tappouhka.

Mitä tarkoittaa Helvettiin? Kuinka joku voi joutua helvettiin, jos ei kuole. Onko se myös tappouhkaus? Helvettiin on kiinalainen vastine sanalle "该死的，去死吧，你死了吧，死了也没人管" jne. Mutta ne eivät ole uhkaavia. Nämä ovat vain ilmaisuja puhutussa kiinan kielessä, eikä niitä voida suoraan kääntää suomeksi "tappaa joku" (kuolemauhka).

Sanan "kuollut" käytöllä kirouksessa kiinassa on ainakin kolmen tuhannen vuoden historia. esimerkiksi muinaisessa runossa 《诗经·鄘

风》: "相鼠有皮，人而无仪。人而无仪，不死何为！相鼠有皮，人而无仪。人而无仪，不死何为！人而无止，不死何俟！相鼠有体，人而无礼。人而无礼，胡不遄死。"

Käännettynä nykykiinaksi se tarkoittaa seuraavaa:

"看那老鼠还有皮毛，为人却无庄严仪表。为人没有庄严仪表，不死还要，不死还要还有牙齿，为人却无行为规范。为人没有行为规范，不死还要等到何时！看那老鼠还有肢体，为人却无为人却无有道德礼法，为何还不速速去死！"

Seuraava on englanninkielinen käännös:

"Katsokaa, että hiirellä on vielä turkki, kuinka ihmisellä voi olla arvokasta ulkonäköä? Jos sinulla ei ole arvokasta ulkonäköä, mitä teet, jos et kuole! Katsokaa, että hiirellä on vielä hampaat, kuinka ihmisellä voi olla ilman käyttäytymissääntöjä? Ihmisellä ei ole käyttäytymissääntöjä, milloin hän odottaa, jos et kuole! Katsokaa, että hiirellä on vielä jäsenet, kuinka ihmisellä voi olla moraalitonta ja etikettiä? Jos sinulla ei ole moraalia ja etikettiä, miksi et kuolisi nopeasti!"

Riippumatta siitä, mistä kulmasta katsot asiaa, nämä sanat "kuolemaan" eivät ole uhkauksia tai pelottelua. Riippumatta klassisista kirjallisista teoksista tai jokapäiväisestä puhutusta kielestä, sanaa "kuolema" käytetään hyvin usein kiinassa. Tällä sanalla on kiinaksi sekä halventava että ylistävä merkitys.

Itse asiassa kiinan kielessä "死" on sana, jolla on hyvin vähäinen merkitys. Ihmiset voivat myös sanoa "想死你了" (ikävä sinua kuolla)"爱死你了" (rakastan sinua kuolla) "恨死你了" (vihaa sinua kuolla) "饿死了 （nälkäinen kuolla" "累死了" (väsynyt kuolemaan) "困死了" (unelias kuolemaan) ja niin edelleen. Ne eivät oikeastaan liity "kuolemaan", vaan joihinkin tunneilmaisuihin.

Hänen äitinsä oli huolissaan siitä, ettei hän toivu hyvin, jos lapsi soitti pitkään puhelimella sairauslomallaan, ja hänen oli mahdotonta uhkailla lasta kuolemalla. Lapsi kertoi opettajalle, että hänen äitinsä uhkasi häntä. Itse asiassa nämä sanat vastaavat vain "helvettiin". Itse asiassa tämä ei ole

tappouhkaus. On tarpeen saada lisää tietoa Kiinan kielestä ja kiinalaisesta kulttuurista, erityisesti tällaisten puhuttujen sanojen käytöstä.

Lakisääteisten huoltajien velvoitteiden mukaan meidän vastuullamme on varmistaa, että lapsi saa peruskoulutuksen. Tämä tarkoittaa, että meidän on asetettava hänen koulutuksensa etusijalle muiden toimintojen, mukaan lukien harrastukset, edelle. Vanhempana tai laillisina huoltajina olemme vastuussa siitä, että lapsi käy koulua ja suorittaa vaaditut kurssityöt. Tämä on tärkeä osa velvollisuuttamme huolehtia lapsesta, ja se on lakisääteinen velvollisuus, joka meidän on täytettävä. Tarjoamalla hänelle pääsyn koulutukseen annamme hänelle työkalut, joita hän tarvitsee menestyäkseen elämässä ja saavuttaakseen tavoitteensa.

Vanhempana tai laillisina huoltajina meillä on lakisääteinen velvollisuus asettaa lapsen hyvinvointi etusijalle. Tämä tarkoittaa sen varmistamista, että hän nukkuu tarpeeksi, käy säännöllisesti koulua eikä käytä liikaa aikaa matkapuhelinpelien pelaamiseen, varsinkaan myöhään yöhön. Nämä toimet ovat välttämättömiä lapsen terveyden, hyvinvoinnin ja kasvatuksen kehittymisen kannalta.

Lapsen hyvinvoinnin priorisoinnin lisäksi vastaamme myös ohjauksesta, joka auttaa häntä elämään normaalia elämää. Tähän sisältyy hänen auttaminen kehittämään terveellisiä tapoja, rohkaisemaan häntä osallistumaan sosiaaliseen toimintaan ja tarjoamaan hänelle emotionaalista tukea. Näin voimme auttaa häntä tulemaan hyvin sopeutuneeksi, vastuulliseksi ja onnelliseksi aikuiseksi.

Hänen äitinsä huolissaan terveydestä riittämättömän unen vuoksi, kuinka hän voi yrittää tappaa hänet eri menetelmillä, kuten ”29.8.2022 Asiakirjamerkinä ilman asiakaskontaktia, Länsi Lassila, Helsingin sote” mainitaan? Ottamatta yhteyttä lapseen sosiaalityöntekijä keskusteli koulun kuraattorin kanssa ja keksi uutta fiktiota perheestämme. Tällaisella epäsuorasta kolmannen osapuolen tunnustuksesta peräisin olevalla tarinalla ei ole minkään lain mukaan todistettavaa voimaa. Sosiaalityöntekijät kuulivat koulun kuraattorilta, koulun hoitaja kuuli lapselta, kun lapsi oli vasta 13-vuotias, hän oli juuri toipunut sairaudesta, ja hän tunsi edelleen olevansa heikko ja tyytymätön vanhempien neuvoihin nukkua riittävästi öisin. Tämä on erittäin epäluotettava todistesarja.

Kuitenkin sosiaalityöntekijät perustivat monet väitteensä sellaisiin laittomiin tunnustuksiin.

Samassa tekstissä sosiaalityöntekijät kirjoittivat, että "Kuraattorin mukaan [redacted]lla ei ole kavereita" ([redacted]lla ei ole kuraattorin mukaan ystäviä). Tämä on myös valhe kolmannen osapuolen kautta. Lapsella oli ystäviä ennen kuin hänet otettiin pois perheestä. Lapsi vieraili ystäviensä luona, leikki heidän kanssaan, kävi kirjastoissa tai tuli meidän kotiin. Joskus tarjosimme ruokaa hänen ystävilleen. Hänellä oli myös kontakteja verkkopeleissä ja WhatsApp- messengerissä. Perhe järjesti hänelle myös "yö-kylän". Vasta kun hänen äitinsä isoäiti kuoli, hänen "yö-kylä" -suunnitelmansa peruttiin.

Samassa raportissa sanottiin, että "Kuraattorilla huolta vanhempien kasvatuskäytännöistä ja siitä, että [redacted]lla ei ole kavereita." (Kuraattori on huolissaan vanhempien koulutuskäytännöistä ja siitä, että [redacted]lla ei ole ystäviä. Tämä on ilmeisesti koulukuraattorin tai sosiaalityöntekijöiden keksimä ja kuviteltu väite. Ilman faktapohjaa, ilman yhteydenpitoa vanhempien tai heidän naapureidensa tai työtovereiden kanssa, he esittivät perusteettomia väitteitä.

Sosiaalityöntekijät keksivät kirjoituksessaan, että hänen isänsä sanoi, että Kiinassa oli tavallista, että vanhemmat lyövät lapsiaan. Hänen isänsä ei koskaan sanonut tällaisia sanoja missään tilanteessa. Hänen isänsä kirjoitti sosiaalityöntekijälle korjatakseen tietueen, mutta hän ei ole koskaan saanut suoraa vastausta, eikä tietuetta ole korjattu.

Se herättää kysymyksiä mukana olevien sosiaalityöntekijöiden eettisistä käytännöistä. Tietojen tekeminen virallisissa asiakirjoissa, kuten raporteissa ja asiakirjoissa, on vakava ammatillisten standardien rikkomus ja sillä voi olla merkittäviä seurauksia asianosaisille.

Tässä nimenomaisessa tapauksessa kyseinen sosiaalityöntekijä on esittänyt väärän väitteen, jonka mukaan isä olisi todennut lasten lyömisen olevan yleistä Kiinassa. On epäselvää, miksi sosiaalityöntekijä olisi esittänyt tällaisen väitteen kokouspöytäkirjassa, mutta on mahdollista, että sen tarkoituksena oli tukea tiettyä tapauskertomusta tai oikeuttaa puuttuminen perheen tilanteeseen.

Se, että isä on ilmoittanut, ettei hän koskaan antanut tällaista lausuntoa, herättää huolta sosiaalityöntekijän raportin oikeellisuudesta ja pätevyydestä. Koska raporttiin on sisällytetty vääriä tietoja, se saattaa vaikuttaa tapauksen lopputulokseen ja johtaa epäoikeudenmukaisiin väliintuloihin tai päätöksiin.

Isä on yrittänyt korjata tietuetta kirjoittamalla sosiaalityöntekijälle, mutta huolestuttavaa on, ettei hän ole saanut suoraa vastausta tai nähnyt tietueen korjauksia. Tämä reagoimattomuus voi olla merkki huonosta viestinnästä tai sosiaalityöntekijän tai hänen virastonsa vastuun puutteesta.

Kaiken kaikkiaan tämä tilanne korostaa eettisen käytännön ja tarkan raportoinnin merkitystä sosiaalityössä. Sosiaalityöntekijöillä on velvollisuus noudattaa ammatillisia standardeja ja varmistaa, että heidän toimintansa ja asiakirjansa ovat totuudenmukaisia, tarkkoja ja kunnioittavia asianomaisia henkilöitä kohtaan. Kun virheitä tai epätarkkuuksia havaitaan, ne tulee korjata viipymättä ja ilmoittaa kaikille osapuolille.

Koulu tai kukaan sen opettajista ei ole koskaan ottanut meihin yhteyttä koskien väittämäämme, vaan teki vain toistuvia raportteja omien väitteidensä perusteella. He piilottivat lapsen kertoman kokonaisuuden, poimivat vain muutaman sanan muista kielistä ja kulttuureista, joita he eivät ymmärtäneet hyvin, ja muodostivat raportin.

On tärkeää, että koulut ja opettajat pitävät selkeää viestintää vanhempien ja huoltajien kanssa kaikista lapsen hyvinvointiin liittyvistä huolenaiheista tai ilmoituksista.

On huolestuttavaa, että koulu tai opettajat eivät ole olleet meihin suoraan yhteydessä keskustellakseen esitetyistä väitteistä. Tämä viestinnän puute johti hämmennykseen ja turhautumiseen ja vaikeutti esiin tulleiden ongelmien tai huolenaiheiden käsittelemistä.

Lisäksi huolestuttavaa on se, että koulu ja opettajat ovat muodostaneet raporttinsa vain muutamien muiden kielten ja kulttuurien sanan pohjalta, joita he eivät ymmärtäneet hyvin. Kasvatusalalla työskentelevien on tärkeää olla herkkiä kulttuurieroihin ja etsiä tarkkaa tietoa ja kontekstia ennen kuin tekee oletuksia tai johtopäätöksiä lapsen tai perheen tilanteesta.

Koulun kuraattori ei saanut koulutusta ja nimitettiin Saksan natsien vuonna 1933 perustamaksi gestapoksi. Natsit eivät pakottaneet koulun kuraattoria tekemään väärää ilmoitusta poliisille. Mutta miksi hän suorittaa velvollisuutensa noudattamatta lain perussääntöjä?

***

Lähettäjä [redacted]
Vastaanottajat Ristimäki Riikka (.R)
[redacted]
02.12.2022 klo 15.00
29.8.2022 raportti poliisille ja lastensuojelulle

Hei,

Nyt minun on kirjoitettava teille koskien kertomuksianne poliisi- ja lastensuojelulle 29.8.2022.

Syyslukukauden alussa olen ollut usein yhteydessä opettajiin [redacted]n opiskelun ja nukkumisen tiimoilta. Olen myös saanut vähän tietoa ja tukea.

[redacted] sairastui influenssaan elokuun lopussa. Hän oli poissa koulusta 22.8, 23.8, 26.8 ja niin edelleen. Ilmoitin opettajille hänen poissaolostaan. Kun hän oli poissa koulusta, hän jäi kotiin. Mutta eräänä iltapäivänä hän meni musiikkikouluun harrastuskursseille. Se oli hänen omasta tahdostaan, emmekä pakottaneet häntä menemään tai olemaan menemättä.

Sitten, 24. ja 25. elokuuta, hän vaati mennä kouluun. Emme tienneet, että hän meni juttelemaan kanssasi ja teit poliisi- ja lastensuojeluilmoituksen 29.8.

[redacted]esitti joitain väitteitä omasta näkökulmastaan. Virallisten tietojen mukaan, jos sen oletetaan olevan totta, hän ei ollut varma siitä, mitä hän todella sanoi. Sairauden jälkeen [redacted]tunsi olonsa voimattomaksi, ei halunnut käydä liikunta- ja kuvataiteen kursseja. Kannustimme häntä vain käymään näillä kursseilla, kunhan hän voi käydä musiikkikursseilla. Mutta hän kävi musiikkikursseilla, ja jäi väliin liikunta- ja musiikkikursseista. Hän väitti, että liikunta ja kuvataide ovat vain ajanhukkaa. Siksi olemme keskustelleet hänen kanssaan koulunkäynnin tärkeydestä, kun hän on vasta peruskoululainen. Hän oli tuolloin vain 13-vuotias. Ja vastuu kuuluu aikuisille: vanhemmille, opettajille ja niin edelleen.

Mitä vikaa mieltämme on, että vaatimme hänen suorittavan peruskoulutuksen eikä aseta harrastuksia sitä tärkeämmäksi?

Koulu tai kukaan sen opettajista ei ole koskaan ottanut meihin yhteyttä koskien sitä, mitä väitimme, vaan teki vain toistuvia raportteja omiin väitteisiinsä

perustuen. Lopulta 22.9.2022 hän pelästyi monien ihmisten toimesta ja otettiin pois perheestä esittämättä mitään faktapohjaa. Sosiaalityöntekijät lainaavat lakia, mutta ilman faktoja. Se oli kuin fasistit, jotka sanoivat, että juutalaisten pitäisi kuolla ja heidät tapettiin.

Minun on etsittävä todellisuutta, miksi opettajat ilmoittivat perheestämme toistuvasti, ilman mitään faktoja, ottamatta yhteyttä vanhempiin, ilmoittamatta vanhemmille lapsen olinpaikasta.

Pyydän sinua antamaan selityksen tapahtumista 25.8.2022, kun [redacted] meni kanssasi juttelemaan.

Opettajien on autettava [redacted] pääsemään kotiin.

Parhain terveisin,

[redacted] isä

***

Ristimäki Riikka (.R)
12.12.2022 klo 17:16
Hei!

Kävin viestit läpi ja tajusin, etten ole koskaan vastannut tähän. Pyydän sitä anteeksi.

Mutta kuten aiemmin vastasin, en voi vastata englanniksi. En halua väärinkäsityksiä.

[redacted]n minulle kertomien tietojen perusteella. Kuten aiemmin kerroin, sinulla on oikeus saada asiakaskirjaukset. Voit lukea ne ja saada vastauksia kysymyksiisi.

Toivon kaikkea hyvää perheellesi!

T. Riikka

***

[redacted]
14.12.2022 16:08
Hei,

[redacted] oli sairaslomalla 22. ja 23. elokuuta, eikä hän voi osallistua tunneille. Hänellä on kuumetta ja yskää. hänen äitinsä haluaa sinun lepäävän ja toipuvan mahdollisimman pian. hänen äitinsä lämpösi, antaa hänelle vettä, ruokaa, lääkettä ja sitä mittai hänestä kovasti. Jos hän ei saa toi lepoa, hänipuu korjaa ja hän voi sairastua vaatisti. hänen äitinsä on huolissaan hänestä, hän voi puhua enemmän, hän lapsi on kaikkensa, jotta toipuu mahdollisimman pian.

Hän lepäsi kotona näiden päivän aikana. Joskus hän kuitenkin kävi musiikin parissa iltapäivällä. Kuinka hän voisi mennä musiikin pariin, jos hän ei

voi ottaa oppitunteja oussa? [redacted] on ollut itsepäinen. Hän sanoi, että se oli turhaa työtä, kun hän oli koulussa. Hän sanoi, että musiikkikoulussa käyminen ei ole turha työtä. Joten hän ei halunnut käydä tunneilla, hän halusi vain käydä musiikkiopistossa. Tämän vuoksi kannustimme häntä käymään koulua. hänen on loppujen lopuksi ensin suoritettava peruskoulutus, mikä on myös vanhempien velvollisuus. Tämän vuoksi kotona käytiin paljon keskustelua. Olemme hyvin huolissamme.

Kun suomalaiset ovat onnettomia, he kiroilevat paljon, ja kiinalaisillakin on keskustelun sanoja. Usein kuulemme suomalaisten käyttävän töissä paljon kirosanoja: "Turpa kiinni, paskaa, mene helvetti" jne. Mitä tarkoittaa "Mene Helvettiin"? Kuinka joku voi joutua helvettiin, jos ei kuole. Onko se myös tappouhkaus? Helvettiin on kiinalainen vastine sanalle "mene kuolemaan" yms. Mutta ne eivät ole uhkaavia tai pelottavia. Ne ovat vain kiinan kielen ilmaisuja, ei voi kääntää suoraan suomeksi tappouhkauksiksi. hänen äitinsä oli huolissaan siitä, ei hän toivu hyvin, ja hänen oli mahdotonta uhkailla lasta kuolemalla.

[redacted] kertoi, että hänen äitinsä uhkasi häntä. Oikeastaan nämä sanat vastaavat kuin "helvettiin". Mutta itse tämä ei ole tappouhkaus. Toivon, että ymmärrät hieman kiinalaista ja kiinalaista kulttuuria. Sinun ei ole sopivaa ilmoittaa poliisille ennen kuin ymmärrät, mitä nämä sanat tarkoittavat. Jos suomalainen äiti sanoo lapselleen: Helvettiin! Soitatko myös poliisille? Jos vastaus on kyllä, anna esimerkki. Toivon, että löydät kiinalaisen kulttuurin asiantuntijan ymmärtämään näiden sanojen merkityksen. Jos ymmärrät nämä asiat selvä, peruuta tämä rikosilmoitus. Ei ole hyvää kuuntelet tarinan toista puolta tietämättä totuutta, vaan soitat poliisin oikeasta ja väärästä, mihin tahansa asiaan liittyen.

Voin nyt kertoa tarkalleen mitä ei kiinalaiset sanat tarkoittavat, vastaavat vain suomeksi "Mene Helvettiin" ja niin edelleen. Ne ovat kirouksen sanoja. On myös moraalitonta ja laitonta, että joku antaa tahallaan arvoä tosiasioita ja perheemme "kuolema uhkauksilla".

t. [redacted] isä

***

Ristimäki Riikka (.R)
15.12.2022 09:12

Kiitos viestistänne ja että tuo esiin uusia näkökulmia!

Minun tulee työssäni toimii Suomen lakien sekä ohjeistusten mukaisesti. Ymmärrän, että työssäni kuuluu ajoittain eroja ja joskus näissä kulttuurin yhteyksissä voi tapahtua myös merkittävimmärryksiä.

Tässä lastensuojelua konsultoituani he toivat esiin, että minun tulee tehdä ilmoitukset huolesta, jonka olen työssäni saanut tietooni [redacted]n kertomana. Minun ei tässä lastensuojelun mukaan tietää asian todellista tilaa, sillä selvityksen ja arvion ilmoituksessa esiin nostetusta huolesta tekee lastensuojelun työntekijöitä. Hän on työssään todeta, että ilmoitus ei paikkaansa tai oli aiheeton. Tässä on tarkoitusnne he ovat mitä ilmeisimmin tehneet jostain toisenlaisen arvion. Näihin pätösin ja arviointiin saatte perustelut heiltä. Minä en osaa ottaa työhönsä tai päättääinsä kantaa.

ensimmäinen on työssäni ilmoitusvelvollisuus, kun tietooni tulee jotain huolestuttavaa. Usein näissä tilanteessa vielä konsultoin viranomaisia ja toimin vasta niiden ohjeistuksensa pohjalta. Olen tässä tarkoitettu toiminut juuri näin. Kaikki jatkopäätökset sekä huomautukset arvioivat lastensuojelusta ja siksi neuvon teitä kysymään perustelut heiltä.

Teidän olisi tärkeää kertoa näistä asioista, tässä kerroitte minulle, myös lastensuojelun työntekijöille ja poliisille. Hän arvioi arviointia [redacted]n kysymykseen. Koululla ei ole roolia tässä työssä tai arvioinnissa.

T. Riikka

***

29.8.2022 poliisille ja lastensuojelulle tehdyn ilmoituksen johdosta 2.9.2022 pidetyssä kokouksessa emme saaneet mitään hyvää, vaan vain ilmoituksen, että ”asiakkuusista” on tehty päätös. Kolme päivää jäljellä ennen kuin hän täytti 14 vuotta.

15. Itkevä lapsi siepattiin 22. syyskuuta 2022

Suomeen on perustettu laitosperhekoteja tuottamaan voittoa, ja sosiaalityöntekijät etsivät aktiivisesti mahdollisia asukkaita hyödyntämään valtiontukia ja säästämään kuntien varoja. Totuus ja syy tämän takana ovat kuitenkin epäselviä. Kuraattori teki ilmoituksen poliisille, ja tapaaminen sosiaalityöntekijöiden kanssa sai lapsen haastamaan vanhempansa. Lapsen isoäiti kuoli ja perhe tuki toisiaan tämän vaikean ajan yli. Lapsi ei halunnut mennä kouluun, ja kouluun otettiin yhteyttä hänen osallistumisestaan. Lapsi saapui myöhään kyyneleissään ja halusi nukkua jossain, mutta ei kotona. Opettaja, rehtori ja erityisopettaja eivät ottaneet yhteyttä lapsen vanhempiin vaan ottivat yhteyttä sosiaalityöntekijöihin heidän huolestaan. Sosiaalityöntekijät esittivät lapselle joukon kysymyksiä, joiden luonne on epäselvä. Tekstissä mainitaan lyhyesti julma ja epäinhimillinen käytäntö perheiden erottamisesta transatlanttisen orjakaupan aikana.

Suomeen on perustettu useita voittoa tavoittelevia institutionaalisia perhekoteja. Näissä kodeissa avoimia työpaikkoja täyttävät sosiaalityöntekijät etsivät aktiivisesti mahdollisia asukkaita hyödyntääkseen valtiontukia ja säästääkseen kuntien varoja.

Pitkän kesäloman jälkeen lapset viipyivät pitkään vanhempien luona, jotka kyllästyivät ja kärsivät. Kun he menivät uudelleen kouluun uuden lukuvuoden alussa, he löysivät tavan vapautua sellaisesta tylsyydestä. Tämä oli kuitenkin myös lastensuojeluvirastojen hainomaisille sosiaalityöntekijöille hyvä tilaisuus haluta uusia sijaisia. Itse asiassa kesäaikaan perustettiin monia uusia perhekoteja, jotka olivat vielä tyhjillään alkusyksystä.

Tässä meidän on etsittävä vastaus kysymykseen: MIKÄ OLI TOTUUS JA SYY?

Uuden lukukauden alussa elokuussa 2022 lapsi osoitti paranemisen merkkejä vähentämällä vähitellen myöhäisillan puhelimen käyttöä ja nukkumalla paremmin. Perheessä ei ollut tänä aikana konflikteja ja heidän

arkirytminsä oli suhteellisen normaalia niin kauan kuin ulkoisia häiriöitä ei esiintynyt.

Merkittävä riski oli kuitenkin kuraattorin poliisille 29.8.2022 tekemä ilmoitus ja sosiaalityöntekijöiden tapaaminen 2.9.2022. Poliisille tehty väärä ilmoitus sai lapsen tuntemaan, että hänellä oli enemmän tukea vanhempiensa haastamiseen, ja sosiaalityöntekijöiden tapaamisessa hän sai harhaanjohtavaa tietoa, joka rohkaisi häntä jatkamaan vanhempiensa haastamista.

Syyskuun puolivälissä lapsen Kiinassa asunut äidinpuoleinen isoäiti menehtyi. Uutiset isoäidin kuolemasta saivat koko perheen tuntemaan syvää surua ja surua. Se oli vaikeaa aikaa perheelle, varsinkin lapsen äidille, jolle äitinsä menetys vaikutti erityisen paljon.

Viimeisten kolmen vuoden aikana perhe oli kokenut useita menetyksiä, mukaan lukien lapsen äidinpuoleisten isovanhempien ja isoisän kuolemat. Lapsen äidin puoleisen isoäidin menetys koetteli kuitenkin perhettä erityisen voimakkaasti. Hänen äitinsä suri syvästi ja oli ilmeistä, että menetyksellä oli merkittävä vaikutus hänen henkiseen hyvinvointiinsa. Koko perhe kokoontui tukemaan toisiaan tänä vaikeana aikana, ja he yrittivät parhaansa mukaan tarjota lohtua lapsen äidille tämän tarpeessa.

Syyskuun ensimmäisen ja toisen viikon aikana kävimme useita keskusteluja koulun kuraattorin kanssa huolistamme lapsen uniaikataulusta ja läsnäolosta. Vaikka koulu lupasi tarjota apua, se ei tarjonnut merkittävää apua. Emme ole varmoja siitä, mitä keskusteluja koulun ja lapsen välillä käytiin yksityisesti.

Syyskuun 20. päivän aamuna lapsi ei halunnut mennä kouluun, hänen isänsä kannusti häntä kouluun. Hänen isänsä kirjoitti myös koulun kuraattorille ja pyysi apua.

Syyskuun 21. päivän aamuna lapsi ei halunnut mennä kouluun, äiti kannusti häntä kouluun. Hänen äitinsä seurasi häntä linja-autoasemalle ja lapsi meni kouluun.

Syyskuun 21. päivän illalla lapsi pyysi äitiään herättämään hänet kello 6.30 aamulla.

22.9.2022 aamulla lapsi ei taaskaan halunnut mennä kouluun. Hänen äitinsä nosti hänet ylös. Mutta hän sanoi, että urheilu- ja kuvataidekurssit

ovat hyödyttömiä. Hän ei sanonut olevansa väsynyt ja tarvitsisi lepoa. Joten vanhemmat rohkaisivat häntä menemään kouluun.

***

Lapsi ei halunnut mennä kouluun aamulla, koska isä oli lähtenyt töihin ja äiti oli kotona valmistamassa aamiaista. Hänen äitinsä yritti saada hänet lähtemään, mutta hän ei onnistunut, joten hän kutsui isänsä avuksi. Hän neuvoi lasta menemään kouluun ja kehotti äitiä kävelemään ulkona jatkokeskustelun välttämiseksi. Lapsi lähti lopulta kouluun, kun hänen äitinsä palasi kotiin.

Koska aika viivästyi, oli mahdollista, että hän ei ehtinyt syödä aamiaista riittämättömän unen lisäksi.

Töölön koulun liikunta- ja kuvataidetunneilla tapahtui. Vaikka hän menestyi näistä aineista hyvin peruskoulun aikana, hänen innostus niitä kohtaan väheni, kun hän aloitti Töölön koulun. Aiemmin hän toi piirustuksensa kotiin usein, mutta tilanne muuttui hänen aloitettuaan yläkoulun.

Kyyneleissään luokkavalvojansa Anne Kurumäen toimistoon. Hän ilmaisi haluavansa mennä jonnekin nukkumaan, mutta ei mennä kotiin. On epäselvää, mainitsiko hän inhoavansa urheilu- ja kuvataidekursseja vai kertoiko hän opettajalle äitinsä isoäitinsä poismenosta ja äitinsä surusta.

Opettaja, rehtori ja erityisopettaja eivät ottaneet yhteyttä lapsen vanhempiin tarkistaakseen tilannetta tai järjestääkseen lapsen kotiin lepäämään tai lääkäriin. Sen sijaan heidän alkuperäinen oletuksensa oli, että perhe saattaa olla osallisena perheväkivallassa ja hyväksikäytössä.

Transatlanttisen orjakaupan aikana, jota käytiin 1500- ja 1700-luvuilla, valkoiset orjaisännät ryöstivät usein mustia orjia kodeistaan ja yhteisöistään. Kun he olivat saaneet nämä yksilöt vangiksi, orjaisäntien ensisijainen tavoite oli myydä ne muille valkoisille orjaisäntäille, jotka olivat valmiita maksamaan työstään. Prosessin aikana näiden orjuutettujen henkilöiden perheet jätettiin usein huomiotta ja jätettiin jälkeen ilman tietoa siitä, mitä heidän rakkailleen oli tapahtunut. Tämä perheiden erottamisen käytäntö oli yksi monista transatlanttisen orjakaupan julmista ja epäinhimillisistä puolista, mikä johti miljoonien ihmisten pakkotyöhön ja hyväksikäyttöön.

Opettajat ottivat yhteyttä sosiaalityöntekijöihin lapseensa liittyvän huolen vuoksi. Myöhemmin kaksi sosiaalityöntekijää vieraili lapsen koulussa ja kysyi lapselta useita kysymyksiä. Perhe piti näiden kysymysten luonnetta henkisenä kidutuksena, koska ne saattoivat olla invasiivisia, sopimattomia tai epämukavia lapselle vastata. Nämä kysymykset suunniteltiin syyttelemään vanhempia, ja niitä ohjasivat henkilökohtaiset ennakkoluulot tai olettamukset. Siitä huolimatta perheen käsitys sosiaalityöntekijöiden toimista viittaa siihen, että he olivat syvästi huolestuneita tavasta, jolla tilanne hoidettiin.

"[redacted] kertoo, että mikä tahansa ei ole varsinaisesti mennyt parempaan tai huonompaan suuntaan. [redacted]n mukaan kaikki vaan kasaantuu. Äidin äiti kuollut hiljattain. [redacted] kertoo, että äitillä on sen myös kriisi ja äiti on ollut surullinen. Kotona ei ole ollut mitään syytä riitaa, mutta [redacted] ei halua mennä kotiin." ([redacted] sanoo, että mikään kotona ei ole itse asiassa parantunut tai huonontunut. [redacted] kaikki vain kasaantuu. Äidin äiti kuoli äskettäin. ([redacted] sanoo, että äidillä on myös kriisi ja äiti on ollut surullinen. Ei ole ollut ollut vakavaa riitaa kotona, mutta [redacted] ei halua mennä kotiin.) (22.9.2022 Asiakastapaaminen, Länsi Lassila, Helsingin sote)

Perhetilannetta koskevassa keskustelussa lasta pyydettiin esittämään näkökulmansa. Vastauksena lapsi totesi, että perheen dynamiikassa ei ollut havaittavissa muutoksia, ei parempaan eikä huonompaan suuntaan. On epäselvää, mikä sai tämän kysymyksen tai mitä tietoa sosiaalityöntekijä toivoi saavansa tällä tiedustelulla. Voidaan kuitenkin olettaa, että lapsen vastaus ei ollut sopusoinnussa sosiaalityöntekijän odotusten tai oletusten kanssa, koska hänen päätöksensä poistaa lapsi perheestä perustui lopulta muihin tekijöihin.

Kun lapsilta kysyttiin erityisesti väkivallan esiintymisestä kotona, hän vastasi, ettei väkivaltaa ollut. Tästä huolimatta sosiaalityöntekijät tekivät johtopäätöksen, että perheessä oli "hengellistä väkivaltaa". On epäselvää, mitä erityisiä kriteerejä käytettiin tämän johtopäätöksen tekemiseen, koska lapsen tai muiden asianosaisten ilmoittamaa väkivaltaa ei ollut. Tämä päätös saattoi perustua henkilökohtaisiin ennakkoluuloihin tai tilanteen väärintulkintaan.

Ensimmäisen lapsen koulukäynnin jälkeen kaksi tai kolme muuta sosiaalityöntekijää teki päätöksen lapsen sijoittamisesta "kiireellinen sijoitus". Päätös johti siihen, että lapsi siirrettiin toiseen perheeseen ja vanhempia kiellettiin tapaamasta lastaan. On epäselvää, miten päätös tehtiin ja mitä seikkoja on otettu huomioon. Termi "kiireellinen sijoitus" viittaa siihen, että sosiaalityöntekijät katsoivat lapsen olevan välittömässä vaarassa tai vaarassa, vaikka ei ole selvää, mitä todisteita tämän päätöksen tueksi käytettiin. Lapsen äkillinen poisto perheestään yhdessä kontaktikiellon kanssa saattoi aiheuttaa merkittävää ahdistusta ja hämmennystä sekä lapselle että hänen vanhemmilleen.

Aikana, jolloin perhe koki vaikeaa aikaa, sosiaalityöntekijät pettivät luottamuksensa ja veivät lapsen pois ilman pätevää syytä, vaikka lapsen äiti koki syvää surua isoäitinsä kuoleman jälkeen.

Asianomaisten laitosten tai henkilöstön on toimitettava seuraavat tiedot:

Sinä aamuna lapsi kävi koulua ja kerrottiin, että hän oli itkenyt opettajien huoneessa. Useista pyynnöistä huolimatta vanhemmille ei annettu lisätietoja, mukaan lukien vastauksia tapaukseen liittyviin yksinkertaisiin kysymyksiin.

1. Mitä hänelle tapahtui, kun hän itki?
2. Mikä oli hänen väitteensä?
3. Kuka, millä vastuulla, vastasi hänelle?
4. Miksi kukaan ei ilmoittanut hänen vanhemmilleen tai keskustellut siitä hänen vanhempiensa kanssa?
5. Kuka ja millä vastuulla päätti raportoida sosiaalityöntekijöille?
6. Mikä oli peruste ja tarkoitus tehdä päätös raportoida sosiaalityöntekijöille?
7. Mitä todisteita lapsen väitteen tueksi?
8. Mitä lapsi sanoi perheemme tilanteesta?
9. Puhuiko hän isoäitinsä (äitinsä) kuolemasta ja koko perhe oli surussa?
10. Oliko joku, joka ehdotti ilmoittavansa vanhemmilleen tai keskustelevansa vanhempiensa kanssa?
11. Kysyikö kukaan lapselta, miksi hän halusi mennä kotiin tai miksi hän ei halunnut mennä kotiin?

12. Kysyikö kukaan, että vanhempien tiedottaminen tai keskustelematta jättäminen oli ongelma?

13. Kuka käski häntä estämään häntä ottamasta yhteyttä kaikkiin perheenjäseniin ja sukulaisiin?

14. Kuka sanoi, että perheemme uhkasi tosiasiallisesti hänen henkeään ja terveyttään?

15. Kysyikö kukaan, että hän oli väsynyt tai sairas ja tarvitsisi lääkäriä?

16. Kuka päätti, ettei hänen pitäisi mennä lääkäriin?

17. Mitä hoitoa hän sai koko päivän?

18. Nukkuiko hän koulussa samana päivänä?

19. Miten kaikki arvioivat perhetilanteemme?

20. Mikä oli todiste siitä, että kaikki arvioivat perhetilanteemme?

21. Uhkailiko joku sosiaalityöntekijöistä lasta, ettei koti ole turvallinen?

22. Antoiko joku sosiaalityöntekijä lapselle paljon tietoa hänen sijoituksestaan?

23. Ottiko joku sosiaalityöntekijä yhteyttä Marra Marjoniemeen , kun lapsi tiesi, että hänen oli määrä jättää omasta perheestä?

24. Puhuiko kukaan lapseen kohdistuvasta fyysisestä väkivallasta kotona? Mikä oli todiste?

25. Puhuiko kukaan lapsiin kohdistuvasta henkisestä väkivallasta kotona? Mikä oli todiste?

26. Kuka vahvisti, että lapsen sanat olivat kaikki todellisia ja totta?

27. Kuka teki kaikki tuomiot, että lapsi oli oikeassa ja vanhemmat väärässä?

28. Kysyikö kukaan, että aiempi sosiaalityöntekijä, joka oli jatkuvasti yhteydessä lapseen yksityisesti, saattaa joutua harhaan ja yllyttää lasta?

29. Kysyikö kukaan, että päätös oli väärä ja ettei sitä pitäisi tehdä?

30. Missä olosuhteissa sosiaalityöntekijät kertoivat toistuvasti lapselle, että vanhemmat tappaisivat hänet, jos hän menee kotiin?

Vastaus näihin kysymyksiin tai nämä tosiasiat osoittavat, ettei syntynyt tilannetta ollut. Sekä opettajat että sosiaalityöntekijät kieltäytyivät kuitenkin antamasta oikeaa ja todellista tietoa, vaikka olemmekin toistuvasti pyytäneet heitä tekemään niin.

Monimutkaisen tai epäselvän tilanteen edessä on usein tärkeää etsiä totuus ja taustalla oleva syy. Se voi tarjota arvokkaita oivalluksia ja auttaa tunnistamaan mahdollisia ratkaisuja tai etenemistapoja. Tässä tapauksessa totuutta voi olla vaikea havaita, varsinkin jos on olemassa ristiriitaisia tilejä tai saatavilla on vain vähän tietoa. Saattaa olla tarpeen suorittaa lisätutkimuksia totuuden paljastamiseksi. Tilanteen taustalla olevan syyn ymmärtäminen voi olla ratkaisevan tärkeää parhaan toimintatavan määrittämisessä. Totuuden ja taustalla olevan syyn etsiminen tilanteen taustalla vaatii huolellista analysointia ja kriittistä ajattelua. Saattaa olla tarpeen kerätä ja arvioida tietoa useista lähteistä, pohtia vaihtoehtoisia näkökulmia ja kyseenalaistaa olettamuksia, jotta tilanteesta saadaan selkeä käsitys. Totuuden ja taustalla olevan syyn etsiminen tilanteen taustalla voi olla haastava ja monimutkainen prosessi, mutta se on usein välttämätöntä tietoon perustuvien päätösten ja tehokkaiden toimien tekemiseksi.

Siitä huolimatta lapsemme määrättiin perhekotiin, jossa oli neljä vapaata paikkaa ja joka oli hiljattain perustettu ja josta tuli valitettavasti toinen henkilö, joka kärsii tässä nimenomaisessa tapauksessa.

Sijaisperheeseen sijoitettaessa lapsemme kommunikoi kanssamme tavalla, joka antoi ymmärtää, että hän uskoi olevansa tilapäiselle telttaretkelle, vaikka hän oli saanut etukäteen tiedon tilanteesta. Hän jopa pyysi meitä tavalliseen tapaan tuomaan vaatteensa. Hänelle ei tullut mieleen, että häntä valvottiin, eikä hänen sallittu palata kotiin tai tavata vanhempiaan.

Sijaisperhe esti meitä käymästä lastamme tapaamassa, koska he sanoivat, että sosiaalityöntekijät eivät antaneet meidän päästä käymään. He sanoivat, että heidän työnsä tai yrityksensä oli sosiaalityöntekijöiltä, jos menisimme tapaamaan lastamme, sosiaalityöntekijät peruuttaisivat laitoksensa ja heidät irtisanottaisiin ja he joutuisivat työttömiksi.

Useiden yrittäjien jälkeen tiedustella lapsen sijaintia saimme lopulta osoitteen. Kuitenkin, kun yritimme tulla käymään, meille kerrottiin, että meidän täytyy varata aika etukäteen, emmekä saaneet tavata lasta ilman sitä. Itse asiassa ajan saaminen on vaikeaa, koska he sanoivat, että lapsen on suostuttava tapaamiseen, eikä lapsi koskaan suostu tapaamiseen heidän valvonnassaan.

Tässä tapauksessa pätevältä vaikuttavaa lapseen liittyvää hätätilannetta käytetään hyväksi oikeuttamaan lapsen erottaminen perheestään. Lakia käytetään tahallisesti väärin liiallisen voiman käyttämiseksi uhria vastaan, vaikka asia ei ole todellinen hätätapaus. Varsinaisena ongelmana on normien rikkominen, jota käytetään oikeuttamaan rangaistusta retorisella manipuloinnilla ja asiakkaan omia selityksiä huomioimatta.

***

Lähettäjä [redacted]
Vastaanottajat Ristimäki Riikka (.R)
[redacted]
14.09.2022 08:36
Tietoja [redacted]

Hei,

Lukukauden alussa keskustelimme kanssasi [redacted]. Korostimme auttaa häntä noudattamaan sääntöjä. Tällä hetkellä hän ei nuku hyvin eikä ole kiinnostunut koulunkäynnistä. Hän on myöhässä ja poissa usein. Tilanne pahenee ja pahenee.

Mielestämme on edelleen erittäin tärkeää, että hän nukkuu riittävästi ja menee kouluun ajoissa. Mietin, voitko keskustella hänen kanssaan näistä aiheista, jos tapaat hänet.

Parhain terveisin,
[redacted]

***

Ristimäki Riikka (.R)
14.09.2022 08:47
Kiitos viestistäsi! Varaan tapaamisen [redacted] ja keskustelen näistä aiheista.

Toivon sinulle voimia ja kärsivällisyyttä tähän tilanteeseen.

- Riikka

***

[redacted]
14.09.2022 09:22
Kiitos! BR, [redacted]

***

[redacted]
20.09.2022 07:30

Hei,

Täytyy taas häiritä, sillä [redacted] ei tykkää käydä liikunta- ja kuvataiteen kursseilla.

Suostuimme vain kerran, kun hän oli sairas. Mutta kaikkina muina aikoina hän oli/on poissa ilman syytä.

Hänellä oli jo pahamaineinen kamppailu ruotsin kielen kanssa.

Pelkäämme, että hän jättää koulun kesken.

Valitettavasti emme voi tehdä mitään ja tarvitsemme apua koululta.

Kiitos paljon!

Parhain terveisin,

[redacted]

***

[redacted]

22.09.2022 15:26

Hei,

"Lastensuojalu" soitti meille ja sanoi, että [redacted] jää jonnekin "lastensuojalu" laitokseen.

Nykyään hän ei tykkää käydä liikunta- ja kuvataiteen kursseilla. Ja tätä varten me vanhemmat vain rohkaisimme häntä lähtemään. Ei sellaista asiaa kuin väkivalta tai uhkailu. Miksi sinä tai muut opettajat aina valittavat? Mihin nämä perustuvat? Tämä tekee perheestämme hämmentyneen ja kaoottisen.

Haluan tietää, miksi tänään tuli uusi valitus? Mitä hänelle tapahtui?

Parhain terveisin,

[redacted]

***

Ristimäki Riikka (.R)

26.09.2022 klo 12:14

Hei!

Olin lomalla viime viikolla, joten en oikeastaan tiedä mitä tapahtui. Olen pahoillani huolesta ja kaaosta. Puhun opettajien kanssa ja yritän selvittää, mitä täällä koulussa tapahtuu.

- Riikka

***

[redacted]

26.09.2022 klo 14:20

Hei, otimme yhteyttä "huoltajaan" ja hän sanoi, että [redacted] meni kouluun. Mutta [redacted] oli poissa klo 10.30. Tämä on myös epäselvää. Tapahtuiko tänään mitään?
BR, [redacted]

***

Ristimäki Riikka (.R)
26.09.2022 14:28
Luulen, että Anne Kurunmäki tietää minua paremmin - ehkä voit kysyä hänen mielipidettään?

***

Lähettäjä Kurunmäki Anne (KurA)
Vastaanottajat [redacted] + 4 muuta
Kurunmäki Anne (KurA)
02.12.2022 15:07
Kokousehdotus

Hei!

Kiitos kaikista viesteistäsi!

Juttelin juuri rehtori Paulan kanssa ja pyydämme sinua tulemaan keskustelemaan [redacted] tilanteesta ensi viikolla - suosittelemme torstai 8.12. klo 13.30-14.15. Jos tämä on ok, tapaamme rehtorin toimistossa, 3. kerroksessa.

Loppujen lopuksi - Mukavaa viikonloppua.

Br Anne

ps. Kaikki vastaanottajat näkevät vastaukset

***

[redacted]
05.12.2022 klo 12:21
Hei,

Kiitos viestistäsi.

Itse asiassa tarvitsemme vain näihin tapahtumiin liittyviä tietoja ja ilmoituksia "lastensuojelulle" saamasi tiedon perusteella. Tapaaminen ei ole välttämätöntä.

Parhain terveisin,

[redacted]

***

Lähettäjä [redacted]
Vastaanottajat Prinssi Paula (PriP)
[redacted]

09.12.2022 klo 17:41
Re: Pyynnöstänne selvitys tapahtumasta 22.9.2022

Minun mutta pitää lastensuojelua, miksi ota yhteyttä hänen huoltajiensa, kun lapsi kertoi, ei kotona tapahtuvaa, vaan vain hänen isoäitinsä kuoli. mitä olivat syyt? Onko kenelläkään etujen vaihtoa lastensuojelulaitosten kanssa? Kerro totuus, mutta älä tekosyitä.

***

Prinssi Paula (PriP)
15.12.2022 klo 17:15
Tervehdys,

minä en ole ottanut yhteyttä lastensuojeluun nuorenne, vaan se on ollut luokanohjaaja Anne Kurunmäki. (Kuraattorin vuosilomalla, asiaa hoiti luokanohjaaja. Jos kuraattori olisi ollut talossa, hän olisi voinut hoitaa asiaa) olevana päivänä (22.9.2022) opettajalle oli noussut huoli [redacted]n voinnista sen pohjalta, mitä [redacted]hänelle itse ja vapaaehtoisesti oli kertonut. Koululta on tämän huolen pohjalta konsultoitu Lassilan lastensuojelun päivystystä. lisää sosiaalityöntekijät ovat tehneet oman päätöksensä ja tulleet tapaamaan [redacted]a koululle. Perustelut tämän päätökseen saatte sosiaaliviranomaisilta.

Koululla sosiaaliviranomaiset ovat myös itsenäisesti ja omaan arvioonsa perustuen tehneet päätöksen kiireellisestä huostaanotosta. Myös tästä päätöksestä saatte perustelut heiltä. Koululta olemme toimineet ohjeiden mukaan - meille on tullut huolta oppilaasta, jonka pohjalta olemme konsultoineet lastensuojelua ja toimineet heiltä saamiemme ohjeiden mukaisesti. Sosiaaliviranomaiset mm. kielsivät meitä ottamasta yhteyttä nuoren vanhempiin ja sanoivat, että hän hoitaa yhteydenpitoa eteenpäin. Yleinen periaate on, että kun asian hoito siirtyy viranomaiselle, niin ei pidä huolta asian, vaan se viranomainen joka on asian hoitaakseen, hoitaa sen jälkeen loppuun asti.

voitte näyttää koulumme, voitte olla yhteydessä koulumme kur Ristimäkeen ja pyytää hänen asiakaskirjauksiaan. Myös lastensuojelun asiakaskirjaukset teillä on oikeus saada itsellenne - olkaa tässä suoraan yhteydessä Lassilan lastensuojelun yksikköön.

Terveisin:

Paula Prinssi
va.rehtori

Töölön yhteiskoulu
puh. 040-481 4043
paula.prinssi@tyk.fi
Urheilukatu 10-12
00250 HELSINKI
www.tyk.fi

***

Lähettäjä [redacted] ([redacted], 8D)
Vastaanottajat Kurunmäki Anne (KurA) + 2 muuta
[redacted] ([redacted], 8D)
06.02.2023 10:14
Poissaolosta

早晨好！2022 年 9. 22. helmikuuta, 我们的孩子去学校哭泣.我们家里一团乱糟糟。你们没有帮助我们的孩子。她却被你们和社工合谋劫持到了寄养家庭。从此以后，她基本上失去了自由。第黥巉蓸図耂便占她的上学时间，他们在精神上摧残她，他们对她刑讯逼便，他们逼便，他们逼们一系列非法的决定。们孩子学习曾经非常好.义和法西斯主义教育方式的受害者。在你们的迫害下，她能不能完成基炡毙毙你们帮助她回家，你们帮助他从社工的魔掌里逃脱出来。学校三次错词有关的事情。我们孩子被社工们控制，这跟学校工作方式的失败子被社工们控制，这跟学校工作方式的失败有很大的你们必须承担责任跟社工们交涉，你们让我们的孩子回家.

Hyvää huomenta! 22.9.2022 lapsemme menivät kouluun itkien. Tuolloin hänen isoäitinsä kuoli, hänen äitinsä oli hyvin surullinen ja perheemme oli sotkussa. Et auta lapsiamme. Mutta sinä ja sosiaalityöntekijä kaappasit hänet sijaiskotiin. Sittemmin hän on periaatteessa menettänyt vapautensa. Hänellä ei ole edes vapautta päästä koulua. Sosiaalityönt käyttivät satunnaisesti hänen kouluaikansa, he kiduttivat häntä henkisesti, he kiduttivat hänen henkisesti, hän kiduttivat hänen henkisesti tunnustuksensa ja pakottivat hänet tottelemaan useiden sosiaalityöntekijöiden tekemiä laittomiatekijä päätöstä. Lapsemme opiskelivat erittäin hyvin. Hän kävi kouluasi ja joutui rasististen ja fasististen koulutusmenetelmien uhriksi. Voiko hän sinun vainosi aikana suorittaa peruskoulutuksen? Pyydän sinua auttamaan häntä pääsemään kotiin ja sinä autat häntä pakenemaan sosiaalityöntekijöiden kynsistä. Kolme kertaa koulun käsitteli vakava lapsiemme ongelma. Lapsiamme ohjaavat työntekijät, mikä johtuu paljon

sosiaalisen koulun epäonnistumisesta. Sinun on vastuussa sosiaalityöntekijöiden kanssa käymisestä, päästät lapsemme kotiin.

***

Ristimäki Riikka (.R)
06.02.2023 11:12
Hei,

Ymmärrän suuren huolenne. Koululla ei ole mahdollista vaikuttaa lastensuojelun toimiin tai määrätyin.

Teidän tulee asiasta suoraan sosiaalityöntekijöiden kanssa. He myös neuvoa, miten voitte valittaa käyttäään päätösstä.

Koulussa [redacted] vaikuttaa hyvinvoivalta ja tuemme häntä opinoissaan monin eri tavoin.

Yt. Riikka

***

[redacted] ([redacted], 8D)
07.02.2023 klo 15:29
Sosiaalityöntekijät tuhlasivat toistuvasti lapsen kouluaikaa. he eivät ilmoittaneet kenellekään etukäteen. Tällaiset teot loukkasivat lapsen hyvinvointia. koulun tulee varoittaa ja estää sosiaalityöntekijöitä tekemästä salaisia tapaamisia kouluaikana. Sosiaalityöntekijöillä ei ole laillista oikeutta pitää normaalia lasta poissa koulusta, kun heillä on muuta aikaa tarvittavien asioiden hoitamiseen. lapsi ei ole heidän, joten he vainoavat häntä ilman inhimillisyyttä ja huolta.

Sosiaalityöntekijät tuhlasivat toistuvasti lapsen kouluaikaa. he eivät ilmoittaneet kenellekään etukäteen. sanoat teot loukkasivat lapsen hyvinvointia. koulun tulee varoittaa ja estää sosiaalityöntekijöitä tekemästä salaisia tapaamisia kouluaikana. Sosiaalityöntekijöillä ei ole laillista kouluoikeutta pitää normaalia lasta poissasta, kun heillä on muuta aikaa tarvittavien asioiden hoitamiseen. ei ole niitä, joten he vainoavat häntä ilman inhimillisyyttä ja lapsi huolta.

***

Ristimäki Riikka (.R)
08.02.2023 09:27
Ikävä kokemusta kokemuksestanne.

Koululla ei ole, mihin salaisiin tapaamisiin neuvoja. Lähtökohtaisesti Suomessa nyt kaikessa toiminnassa tulee lapsen ja nuoren etu ja hyvinvointi olla aina etusijalla. Huoltajina teillä on myös oikeus saada lastanne koskevat tiedot - jos näin ei jostain ole, niin voit pyytää tiedot terveydenhuollosta ja

sosiaaliviranomaiselta. Minä voin koululta kertoo omat kirjaukseni, kuten olen jo uutta sinulle kertonutkin. Kaikki toimintamme lasten ja nuorten ehdoton täysin avoimesta.

Yleisellä tasolla voin vielä kommentoida, että joskus oppilaamme käyvät koulujalla tutkimuksissa tai vaikkapa lääkärillä, koska näiden tapaamisten kellonaikoja ei voi itse tutkia. selvästä järkevästä poissaolo oppitunnilta on sallittua ja varattavaa. Muut koululta toivomme, että näistä tapaamisista annettaisiin koululle etukäteen tieto, jotta opettaja tietää poissaolosta.

T. Riikka

***

Lähettäjä [redacted] ([redacted], 8D)
Vastaanottajat ([redacted], 8D) + 10 muuta
[redacted] ([redacted], 8D)
13.02.2023 klo 16:20
Aihe: Valitus väärennetyistä tosiseikoista ja lapsen epäoikeudenmukaisesta poistamisesta perheestä

Hyvät opettajat,

Toivon, että tämä kirje löytää teidät kaikki hyvässä kunnossa ja hyvällä tuulella. Kirjoitan ilmaistakseni syvän huoleni siitä, että sosiaalityöntekijät poistivat lapseni epäoikeudenmukaisesti perheestä 22. syyskuuta 2022. Olen huomannut, että tämän poistamisen oikeuttamiseksi on väärennetty vääriä tosiasioita, ja uskon, että tämä on perheemme ja lapsemme oikeuksien ja hyvinvoinnin törkeä loukkaus.

Tilanne oli seuraava: Vaimoni äiti oli kuollut 22.9.2022 ja lapseni oli ymmärrettävästi väsynyt ja järkyttynyt. Lapseni meni opettajan huoneeseen itkemään epäselvistä syistä. Tuen ja lohdutuksen sijaan hänen opettajansa ja sittemmin sosiaalityöntekijät ottivat kuitenkin omakseen poistaa lapseni perheestä ja sijoittaa hänet eristykselliseen ympäristöön, jota suomalaiset kutsuvat "lastenvankilaksi".

Tällä sosiaalityöntekijöiden epäoikeudenmukaisella ja hätäisellä toiminnalla on ollut tuhoisa vaikutus lapseni. Eristäminen on vain lisännyt hänen suruaan ja traumaansa, mikä on johtanut vakaviin henkisiin ja psyykkisiin haitoihin. Lisäksi lapseni on jäänyt kaipaamaan tärkeää aikaa perheemme kanssa aikana, jolloin hän tarvitsi eniten rakkautta ja tukea.

Uskon, että tämä tilanne olisi voitu hoitaa paljon paremmin, ja pyydän teitä ryhtymään tarvittaviin toimiin tilanteen korjaamiseksi. Pyydän myös teitä tekemään valituksen asianomaisille viranomaisille korostaen lapseni epäoikeudenmukaista poistamista perheestä ja tämän eristäytymisen kielteisiä vaikutuksia hänen emotionaaliseen ja psyykkiseen hyvinvointiinsa.

Uskon vahvasti, että tähän asiaan on puututtava kiireellisesti, ja odotan innokkaasti toimianne tässä asiassa. Keskustelen myös mielelläni kanssasi lisää tästä asiasta ja annan tarvittaessa lisätietoja.

Nyt haluan myös ilmaista syvän huoleni sosiaalityöntekijöiden puuttumisesta lapseni kouluaikaan. Sosiaalityöntekijät käyttivät hänen kouluaikaansa toistuvasti ja jatkuvasti. Olen huomannut, että lapseni arvokkaat koulutunnit menevät hukkaan sosiaalityöntekijöiden kanssa käytäviin keskusteluihin, mikä vaikuttaa negatiivisesti heidän koulutukseen ja yleiseen hyvinvointiin.

Ymmärrän, että sosiaalityöntekijöillä on keskeinen rooli lasten hyvinvoinnin ja turvallisuuden varmistamisessa, mutta uskon vahvasti, että heidän puuttumisensa ei saisi perustua vääriin syytöksiin ja tulla lapseni koulutuksen kustannuksella. Lapseni kouluaika tulee käyttää akateemiseen toimintaan, ei keskusteluihin asioista, joita voidaan käsitellä koulun ulkopuolella.

Pyydän teitä ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin tämän ongelman ratkaisemiseksi ja varmistamaan, että lapseni kouluaika ei tule sosiaalityöntekijöiden hukkaan tulevaisuudessa. Pyydän myös ystävällisesti, että teet valituksen asianomaisille viranomaisille ja selität tämän häirinnän haitallisen vaikutuksen lapseni koulutukseen ja koulutuntien kunnioittamisen tärkeyden akateemisissa tarkoituksissa.

Kiitos ajastasi ja harkinnastasi. Olen varma, että voimme yhdessä löytää ratkaisun tähän ongelmaan ja varmistaa, että lapseni oikeuksia ja hyvinvointia kunnioitetaan ja suojellaan.

Ystävällisin terveisin,

[redacted]

16. Sieppaus, eristäminen, vieraantuminen, myrkytys ja valvonta

Luvussa käsitellään lapsen ja hänen perheensä tilannetta, joihin lastensuojelulaitos on vaikuttanut kielteisesti. Kohdassa mainitaan, kuinka lastensuojelulaitos on jättänyt elättämättä perhettä vaan on ollut kiinnostunut ottamaan lapsen pois perheestä. Lapsen henkinen ja emotionaalinen tila on pirstoutunut laitoksen menetelmillä, ja hän on sijoitettu sijaiskotiin, jossa hänellä on vaikeuksia sopeutua. Lapsi riistää normaalin perhe-elämän ja on yhä vihamielisempi omia vanhempiaan kohtaan opettajien, sosiaalityöntekijöiden ja psykologien demonisoinnin vuoksi. Lapsen uni- ja opiskelutottumukset ovat häiriintyneet, ja sosiaalityöntekijät estävät häntä ottamasta yhteyttä vanhempiinsa. Kohdassa korostetaan, kuinka lastensuojelulaitos ei ole täyttänyt velvollisuuttaan suojella lapsen oikeuksia ja sen sijaan on aiheuttanut vahinkoa lapselle ja hänen perheelleen.

"Lastensuojelun tarkoituksena on turvata lapsen oikeus turvalliseen kasvuympäristöön, tasapainoiseen ja monipuoliseen kehitykseen sekä erityiseen suojeluun."[2]

YK:n lapsen oikeuksien yleissopimuksen mukaan: "Vanhemmilla tai huoltajilla on ensisijainen vastuu lapsen koulutuksesta ja kehityksestä. Lapsen edun on määrättävä heidän toimintansa (18 artiklan 1 kohta); jotta voidaan taata ja edistää yleissopimuksen mukaisten lapsen oikeuksien turvaamiseksi, sopimusvaltioiden on annettava vanhemmille ja muille laillisille huoltajille asianmukaista apua heidän koulutustehtäviensä suorittamisessa (18 artiklan 2 kohta).

Perhe on ensimmäinen ja tärkein paikka kasvaa. Sosiaalisen vallan tulee tukea ja auttaa perhettä. Tässä tapauksessa opettajat ja sosiaalityöntekijät kuitenkin systemaattisesti huononsivat perhettämme ja kielsivät perheemme oikeudet kasvattaa sinua.

---

[2] Sosiaali- ja terveysministeriö. Lastensuojelu. Käytetty 1.5.2023 osoitteesta https://stm.fi/lastensuojelu

Perustuslain mukaan viranomaisen on tuettava perhettä ja muita lapsen hoidosta vastaavia turvatakseen lapsen hyvinvoinnin ja yksilöllisen kasvun. Julkinen valta voi puuttua perheen itsemääräämisoikeuteen vain poikkeustapauksissa, kun lapsen oikeuksia ei muutoin voida suojella (perustuslain 19 §).

Tässä tapauksessa lastensuojelulaitos on jatkuvasti kiinnostunut ottamaan lapsen pois perheestä, ei käskemään lasta noudattamaan perheen sääntöjä ja normaaleja sosiaalisia sääntöjä, vaan kertomaan toistuvasti, että hänellä on ehdoton vapaus ja antamaan hänelle tietoa vaihtoehdoista. lähtemään kotoa.

Kaikki nämä toimet vaikuttivat voimakkaasti lapseen ja hänen vanhempiinsa:

1) Lapsi oli uupunut ja kaipasi epätoivoisesti lepoa, mutta sitä seurannut prosessi kesti tuntikausia ja riisti häneltä tarvitsemansa levon. Sen sijaan, että olisi antanut hänen nukkua, opettajat ja sosiaalityöntekijät antoivat hänen lukea kirjoja huoneessa. He keskustelivat suunnitelmista poistaa hänet perheestään, mutta eivät kyenneet käsittelemään välitöntä ongelmaa lapsen unentarpeesta. Kun hänet lopulta sijoitettiin sijaiskotiin, hän kamppaili aluksi sopeutumisen kanssa, mutta lopulta asettui tylsään ja yksinäiseen rutiiniin. Lastensuojeluvirastojen menetelmät tuhosivat hänet täysin - hänen ruumiinsa, sielunsa ja henkensä särkyivät. Hänen luontainen henkisyyden tajunsa oli hukkunut, hänen mielentilansa osoitti häiriön merkkejä, hänen lukemisestaan tuli epäjärjestynyttä ja ilon valo hänen silmistään haihtui, kun hänet jätettiin viettämään öitä yksin eristyksissä.

2) Lapsi kohtasi lukuisia henkilöitä, jotka halusivat saada hänen "suullisen tunnustuksen" perheensä hyväksikäytöstä sen sijaan, että kyselisivät, miksi hän ei ollut kertonut vanhemmilleen väsymyksestään. Huolimatta siitä, että hän ei ilmoittanut mistään pahoinpitelystä tai väkivallasta, hänen toiveensa jätettiin huomiotta ja hänet otettiin säilöön, jolloin häneltä evättiin vapaus asua perheensä kanssa. Kun hän varttui, jokainen uusi tieto, erityisesti perhedynamiikasta ja yhteiskunnallisista rakenteista, lisäsi ajatuksen painoarvoa, joka oli lähes sietämätöntä - sai hänet eristäytymään. Vaikka hänen vanhempansa eivät hylänneet häntä, lastensuojeluviranomaiset asettivat hänet epäoikeudenmukaisesti

karanteeniin, mikä jätti hänet eristäytyneeksi, eikä loppua näkynyt. Tämä oli kauhistuttava todellisuus, joka tuskastutti syvästi lapsen nuorta sielua, eikä hän voinut koskaan täysin ilmaista ahdistuksensa laajuutta.

3) Lapsi oli erittäin peloissaan noista ihmisistä. Hänet melkein siepattiin sijaisperheeseen ilman, että hänen omaa tahtoaan kunnioitettiin. Vaikka sijaishoito tarjosi ruokaa, yöpymispaikan ja henkilökuntaa hoitamassa sitä, se riisti lapselta normaalin perhe-elämän. Seurauksena on, että lapsi haluaa yhä vähemmän olla yhteydessä vanhempiinsa. Kun opettajat, sosiaalityöntekijät ja psykologit demonisoivat vanhempiaan, lapsi tulee yhä vihamielisemmäksi omia vanhempiaan kohtaan ja kuvailee julkaisuja omia vanhempiaan julmiksi, hyödyttömiksi vihollisiksi.

4) Perhettä puukotettiin selkään, kun lapsemme oli väsynyt, äiti oli surullinen ja isä koetti rauhoittaa molempia.

5) Lapsi ei voinut käydä koulua, koska sijaisperhe oli uusi paikka ja oli kaukana koulustaan. Samaan aikaan hän sai paljon tarpeettomia tapaamisia, joista ei ollut hyötyä lapselleni.

6) Sosiaalityöntekijöillä ja sijaisperheellä oli joukko retoriikkaa. He väittivät heti alussa, että lapsi voisi olla yhteydessä vanhempiin ja he kommunikoivat vanhempien kanssa usein. Meidän piti antaa lapselle kaikki hänen tavaransa. Sen jälkeen, kun sijaisperhe oli saanut kaikki tavarat, sijaisperhe sanoi, ettei lapsi halunnut kertoa lapsen tilanteesta. Siksi viikon kuluttua emme saaneet tietoa sijaisperheestä. Vaikka lapsi halusi tulla kotiin rauhoittamaan äitiään, sosiaalityöntekijät estivät häntä ottamasta yhteyttä ja palaamasta kotiin.

7) Lapsi nukkuu edelleen hyvin myöhään ja riittämättömästi. Soitimme monta kertaa Herttoniemen vastaanottoon. Kun työntekijät menivät tarkastamaan hänen tilannettaan kello 23 jälkeen, lapsi luki joskus kirjoja, mutta toisinaan hän käytti puhelintaan. Hänellä oli sama ongelma kuin kotona ollessaan. Kukaan muu ei kuitenkaan välittänyt hänen nukkumisajastaan ja opiskeluistaan vanhempana. He saattoivat sanoa, että heillä on omat säännöt siellä, mutta he eivät voineet valvoa lasta hänen vanhempinaan kotona. Jos hän ei nukkunut hyvin, älä huoli, pysy vain poissa koulusta. Jos hän lopettaa koulunkäynnin, älä huoli, kasva vain lukutaidottomana. Jos hän on kasvanut työttömäksi, ei hätää, hae vain

rahaa sosiaaliturvavirastolta. Hänen vanhempansa olivat erilaisia, he toivoivat, että hän voisi kasvaa terveeksi, hyvin koulutetuksi ja työllistyneeksi.

8) Perheessä hänen tarpeitaan ja tilanteitaan tarkkailevat ja täyttävät hänen vanhempansa milloin tahansa ja hän voi itse ilmaista ajatuksiaan ja tarpeitaan reaaliajassa ja neuvotella vanhempiensa kanssa. Sijaishoitolaitoksissa, vaikka johdossa on henkilökuntaa, he eivät johda vanhempien ja perheiden näkökulmasta. Lapsi osaa yhä vähemmän ilmaista omia tarpeitaan ja tilanteitaan yhtä hyvin kuin vanhempiensa edessä ja kotona. Tällä tavoin hän ei vain ymmärrä vanhempien roolia ja perheen arvoa hyvin, vaan hänestä tulee yhä yksinäisempi ja oudompi. Nämä saavat lapsen sosialisaatioprosessin kohtaamaan keinotekoisia esteitä. Sen sijaan sosiaalityöntekijät ja psykologit asettivat hänelle yhä enemmän niin sanottuja diagnooseja, joita ei ollut olemassa, mikä asetti hänet yhä suuremman paineen alle. Tämä noidankehä sai hänet menettämään itsetietoisuutensa ja toivonsa elämästä ja tulevaisuudesta.

9) Lapsi menetti kaikki ystävänsä koulussa. Hän kärsi äärimmäisestä syrjinnästä laitoksessa kasvatettuna. Edes suomalainen perhe ei haluaisi lapsensa pitävän ystävyyttä hänen kanssaan. Hänen aiemmat ystävänsä etääntyivät hänestä yhtäkkiä. He eivät edes puhu hänen kanssaan missään. He eivät edes katso häntä suoraan silmillään. Hän saattoi viettää vapaa-aikaansa vain puoliksi suljetussa laitoksessa. Tämä on oikea tulos, jota sosiaalityöntekijät tavoittelivat.

10) Lastensuojelulaitoksessa oleva lapsi elää yksinäistä elämää. Lastensuojeluvirastot perustettiin jaloa päämäärää varten tarjota suojaa ja hoitoa lapsille, jotka ovat laiminlyötyjä, pahoinpideltyjä tai hylänneet perheensä. Monissa tapauksissa nämä laitokset eivät kuitenkaan ole täyttäneet tarkoitustaan, ja niistä on tullut yksinäisyyden, vapauden menetyksen ja turvattomuuden lähde lapsille, joita niiden oli tarkoitus suojella.

Lastensuojelulaitoksessa asuminen tarkoittaa, että lapsilta viedään autonomia ja vapaus, ja heidät usein eristetään perheestään, ystävistään ja yhteisöistään. Tämä yhteyden ja tuen puute voi johtaa vakaviin emotionaalisiin ja psyykkisiin haitoihin, etenkin pitkällä aikavälillä.

Tutkimukset ovat osoittaneet, että laitoksessa kasvaminen voi vaikuttaa negatiivisesti lapsen kehitykseen, mukaan lukien heikentyneet kognitiiviset ja sosiaaliset taidot, huonommat akateemiset saavutukset ja lisääntynyt käyttäytymisongelmien riski. Lisäksi institutionalisoituminen voi johtaa identiteetin ja yhteenkuuluvuuden tunteen menettämiseen, millä voi olla syvällinen vaikutus lapsen itsetuntoon ja tulevaisuudennäkymiin.

Lastensuojeluvirastojen on aika palata alkuperäiseen tarkoitukseen ja pyrkiä yhdistämään lapset perheisiinsä aina kun mahdollista. Perhe tarjoaa yhteenkuuluvuuden, vakauden ja turvallisuuden tunteen, jotka ovat tärkeitä lapsen terveelle kehitykselle. On myös tärkeää tunnustaa, että perheitä voidaan tukea ja vahvistaa, jotta ne voivat tarjota lapsilleen turvallisen ja hoitavan ympäristön.

Lasten yhdistäminen perheisiinsä ei hyödytä vain lapsia itseään, vaan sillä on myönteinen vaikutus perheisiin ja yhteisöihin. Työskentelemällä perheiden kanssa auttaakseen heitä tarjoamaan lapsilleen turvallisia ja vakaita koteja, lastensuojeluvirastot voivat auttaa katkaisemaan laiminlyönnin ja hyväksikäytön kierteen ja luomaan valoisamman tulevaisuuden lapsille ja perheille. Tämä on myös mahdollisuus näille pahoille sosiaalityöntekijöille tehdä hyviä tekoja ja kerätä hyveitä ja maksaa ansiot takaisin.

Yhteenvetona voidaan todeta, että on olennaista, että lastensuojeluvirastot asettavat hoidossa olevien lasten hyvinvoinnin ja kehityksen etusijalle. Tämä tarkoittaa lasten yhdistämistä perheisiinsä aina kun mahdollista ja tukea perheille, jotta he voivat luoda lapsilleen turvallisen ja vakaan ympäristön. Näin toimimalla voimme antaa lapsille mahdollisuuden kasvaa rakastavassa ja hoivaavassa ympäristössä, jossa he voivat menestyä ja saavuttaa täyden potentiaalinsa.

Vaikka he eivät laittaneet häneen käsiraudoita, he laittoivat häneen henkiset kahleet. Heidän hallintansa lapsesta kestää tähän päivään asti.

Kun hänet siirrettiin Herttoniemen vastaanottoon, lapsella todettiin masennus ja hän alkoi syömään siihen lääkkeitä.

12.10.2022, melatoniini 1,5-3 mg tarvittaessa

2.11.2022, Ketipinor 25 mg tarvittaessa

Hän aloitti melatoniinin käytön 14. lokakuuta 2022.

Pharmaca Fennican mukaan "Ketipinor-valmistetta ei saa käyttää lapsille ja alle 18-vuotiaille nuorille."[3]

3.3.2023 lapsemme otti seuraavat lääkkeet:

1. Raimo Palmu määräsi seuraavaa:

14. marraskuuta 2022, Seronil 10 mg ja myöhemmin 20 mg säännöllisesti

2. Janne Siponen määräsi seuraavaa:

Melatoniinia 3 mg ja Ketipinoria 25 mg tarvittaessa.

Seuraamme jatkuvasti lapsemme tilannetta ja hänen vointiaan. 8. maaliskuuta 2023 hänellä oli aikataulu psykiatrin vastaanotolle. Se kuitenkin peruutettiin ilman syytä. Sen sijaan hän sai toisen tapaamisen poliisin kanssa.

Kaikkien näiden päivien ajan siellä oleva työntekijä kertoi meille, että lapsemme voi hyvin, syö ja nukkui hyvin. He kuitenkin soittivat lääkärille 8. maaliskuuta 2023 ja kertoivat, että lapsemme on huonommassa kunnossa ja hänen mielentilansa oli epävakaa. He väittivät, että lääkäri muutti lääkkeiden annosta.

9.3.2023 [redacted] -työntekijä kertoi, että tästä päivästä lähtien lapsemme otti Seronilia 30mg aamulla ja Ketipinor 25mg tuli joka ilta normaalilääkkeeksi.

Tarkistimme, ettei reseptiä ole tehty sellaisenaan. Viimeisin resepti tehtiin eilen 8.3.2023 ja lääkkeet ja annokset ovat yllä mainitut.

Laitoksen työntekijä väitti, että lääkäri oli antanut suun kautta reseptin mielenterveyslääkkeitä varten. Huolimatta vastustuksestamme, että tällainen käytäntö oli sopimaton, laitoksen ja muiden lastensuojeluvirastojen on tiedetty käyttäneen tätä menetelmää lasten valvontaan. Tämän seurauksena lapsemme joutui myös holtittomien lääkitysten kohteeksi. Vaikuttaa siltä, että aina kun lapsi tulee esteeksi heidän toiminnalleen, hän turvautuu psykiatristen lääkkeiden lääkitykseen. Tämä on ollut yleinen valitus lastensuojeluviranomaisten, myös sijaisperheiden, uhrien keskuudessa.

---

[3] Käytetty 1.5.2023 osoitteesta https://pharmacafennica.fi/6f0ac5aa-6752-4f92-a711-96c22dfb64a8/pil/075542/fi

12.3.2023 asti reseptiä ei muutettu, mutta siellä olevat työntekijät nostivat annoksia mielivaltaisesti (katso lisätietoja luvusta 18). Pidätämme oikeuden käynnistää prosessin selvittääkseen, kuka on osallisena annosten mielivaltaisessa korotuksessa ja onko tapahtunut terveydenhuollon ammattilaisten velvollisuusrikkomus tai rikos.

***

Vasta 22. maaliskuuta Seronilin annos muutettiin 30 mg:aan reseptissä.

Ollakseni rehellinen, ennen tätä tapausta hänellä ei ollut koskaan ollut tällaisia oireita. Diagnoosi saattoi johtua hänen aikaisemmista konflikteista vanhempiensa kanssa, traumaattisesta kokemuksesta sosiaalityöntekijöiden huostaan ottamisesta tai jopa lastensuojelujärjestelmään osallistuneiden sepitelystä. Todellisuudessa monet lastensuojeluvirastoon otetut lapset leimataan väärin psykiatrisista häiriöistä. Monissa tapauksissa nämä diagnoosit ovat täysin keksittyjä.

Lastensuojelun huostaanoton jälkeen lapsen tilanne vain huononi entisestään. Hänen mielentilansa muuttui epävakaammaksi ja hänen käytöksensä muuttuvammaksi. Tästä huolimatta virastot jatkoivat hänen lääkitystä psykiatrisilla lääkkeillä ja alistivat hänet erilaisiin hoitomuotoihin. Millään näistä toimenpiteistä ei kuitenkaan näyttänyt olevan positiivista vaikutusta lapsen hyvinvointiin.

Itse asiassa uusi paikka Perhekoti [redacted] teki virheitä toistuvasti. Lähetin 12.4.2023 viestin, jossa kysyin lapsemme tilannetta. Mutta en ole saanut vastausta. Intuitiostani tunsin, että hän ei ollut hyvässä kunnossa. 14.4.2023 sain tiedon, että viime sunnuntaiaamuna lapseni otti neljän päivän lääkkeet kerralla. Syyt olivat: ensinnäkin 14-vuotias lapsi hoitaa lääkkeensä itse, viikon lääkkeet lääkelaatikossa omassa huoneessaan; toiseksi hän unohti ottaa lääkkeitä neljäksi päiväksi ja otti ne kerran; ja kolmanneksi lapsi pelkäsi siellä olevien työntekijöiden nuhtelua ja rangaistusta. Seuraavat viestit kuvastavat perusasiat:

***

[12/04, 18:07] [redacted]: Hei, Ottaako hän nyt Seronil 30 mg ja Ketipinor 12,5 mg päivässä? Ketipinor ei saa käyttää lapselle Pharmaca Fennican mukaan. palveluen psykiatrisella osastolla. Hyvin hyvää on osoitettu, että Ketipinorilla on lapsille sivuvaikutuksia, jotka aiheuttavat uneliaisuutta, väsymystä ja taipumusta itsemurhaan. Emme käsittele Ketipinoria hänelle. Sen terve on reseptissään

melatoniinia. On parempi käyttää tätä, jos hän ei nuku hyvin. Toivon, että kykymme hyvätavan auttaa [redacted] Tervehdi [redacted]a ja [redacted]a ja pyydä niistä apuaan. Kiitos! Yt, [redacted]n isä

[15/04, 14:54] [redacted]: Hei, kuulin, että lapseni oli ottanut ylimääräisiä lääkkeitä. Kerro minulle yksityiskohdat.

Odotan kuulevani sinusta.

[redacted] isä

***

En ole saanut kirjallista vastausta ennen 15.4.2023. Sen sijaan sain sieltä puhelun ja minulle selitettiin mitä tapahtui.

Kuten aina, he käyttivät puhelinta, joka näytti "yksityisnumeron" soittaakseen minulle, jotta puhelusta ei jäänyt jälkeäkään.

Kuitenkin noin 14. tai 15. huhtikuuta 2023 lapsemme puhelin asetettiin tilaan, joka estää saapuvat puhelut. Ei ole selvää, laittoivatko Perhekoti [redacted]n työntekijät eston vai tekikö hän sen itse.

30.4.2023, kun soitimme vaimoni kanssa Perhekoti [redacted], saimme jutella lapsemme kanssa hetken pomo [redacted]rinnalla. Lapsemme pyysi häntä peruuttamaan eston ja halusi puhua kanssamme omalla puhelimella. Ilmeisesti lapseni ei pystynyt ratkaisemaan ongelmaa itse. Pomo n tai hänen vaimonsa [redacted] pystyneet kumoamaan estoa. Arvostimme heidän ponnistelujaan, mutta ongelmaa ei ratkaistu. Lapseni puhelin ei voi vastaanottaa saapuvia puheluita.

Meille kävi selväksi, että ainoa tapa auttaa lastamme oli palauttaa hänet perheeseemme. Uskoimme, että perheensä kanssa oleminen tutussa ja rakastavassa ympäristössä tarjoaisi hänelle parhaat mahdollisuudet toipua. Taistelimme väsymättä, jotta hänet vapautettiin lastensuojeluviraston huostaan ja palautettaisiin hoitoomme.

Lopulta kuukausien kamppailun jälkeen emme vieläkään saaneet lastamme takaisin. Hän oli traumatisoitunut sekä fyysisesti että henkisesti, mutta päätimme tarjota hänelle kaiken tuen ja hoidon, jota hän tarvitsee toipuakseen. Etsimme hänelle parhaat lääketieteelliset ja terapeuttiset toimenpiteet ja varmistamme, että häntä ympäröi rakkaus ja tuki.

Vaikka hänellä olisi todellinen masennussairaus, lapsen ottaminen pois perheestään ei saa koskaan olla laillinen syy. Sosiaalityöntekijöiden oli

laitonta aloittaa kiireellisen sijoituksen ja huostaanoton prosessi. He vapauttivat hänet normaalin perhe-elämän säännöistä, ja eristettyään hänet perheestä he panivat hänet epänormaalin laitoksen hengellisiin kahleisiin. Molemmat päätökset on peruttava välittömästi.

Kuitenkin heidän kaappaaminen, huumettaminen ja hallitseminen ovat vain kolme peräkkäistä tapaa, joita suomalaiset sosiaalityöntekijät käyttävät saadakseen lapset sijaisperheisiin.

Tein 9.3.2023 rikosilmoituksen seuraaviin henkilöihin:

***

Epäillyt rikokset:

Kunnianloukkaus (Rikoslaki 24 luku § 9 Kunnianloukkaus, § 10 Törkeä kunnianloukkaus)

Uhrit: [redacted]

Epäillyt: [redacted], eristysopettaja ja rehtori lastensuojeluselosteen asiakirjan mukaisesti

Yhteystiedot: Töölön yhteiskoulu

Lapsikaappaus (Rikoslaki 25 luku 1 § Rikosoikeudellinen vapaudenriisto. 2 § Törkeä rikosoikeudellinen vapaudenmenetys)

Uhri: [redacted]

Epäillyt: [redacted]

Lisäepäilty: [redacted](joka väärensi pöytäkirjat myöhemmissä kokouksissa)

Yhteystiedot: Lännen Lastensuojelu Lasila 1, Helsinki sote

Viran väärinkäyttö (Rikoslaki 40 luku 7 § Viran väärinkäyttö, 8 § Törkeä viran väärinkäyttö, 9 § Virkavelvollisuuden rikkominen)

Uhrit: [redacted]

Epäillyt: [redacted]

Lisäepäilty: [redacted](joka väärensi pöytäkirjat myöhemmissä kokouksissa)

Yhteystiedot: Lännen Lastensuojelu Lasila 1, Helsinki sote

***

Lähettäjä [redacted]

Vastaanottajat Kurunmäki Anne (KurA)
[redacted]
03.11.2022 klo 15:25
[redacted]n koe

Hei Anne, voisiko [redacted] tehdä niin ja milloin sopisi? yt. [redacted]

***

Kurunmäki Anne (KurA)
03.11.2022 klo 15:29
Hei!

Sovimme yhteisen uusinta-ajan ensi tunnilla, on muitakin uusintoja (poissaolojoita).

Yt Anne

***

[redacted]
03.11.2022 klo 15:55
Kiitos! t. [redacted]

***

Lähettäjä Sillanpää Kirsi (SilK)
Vastaanottajat [redacted]
Sillanpää Kirsi (SilK)
15.11.2022 klo 12:52
Valtiotyö

Hei [redacted]!

Miten olet edennyt valtiotyön kanssa?

Sinulla on todella täysi lukujärjestys. Olen yrittänyt löytää aikaa, nyt voisimme yhdessä katsoa työtäsi, mutta ainoat vapaat ajat toistaiseksi ovat olemassa iltapäivällä klo14.45 jälkeen. Jos haluat, voit tulla torstaina opintopajaan asetuksen valtiotyötäsi. Tai tavata muinakin päivinä ensi viikolla klo 14.45.

Yt. Kirsi Sillanpää maantiedonopettaja

***

Lähettäjä [redacted] ([redacted], 8D)
Vastaanottajat Siitonen Marianne (SiiM)
[redacted] ([redacted], 8D)
19.11.2022 klo 10:33
[redacted]n koe

Hei Marianne,

[redacted] tilanne ei ole viime hetkellä tapahtunut näin hyvä. Hän teki kokeen, mutta hän ei ollut hyvä. Nyt hän voi paremmin kuin paremmin ja käy koulua niin paljon mahdollista. Hän haluaa tehdä kokeen uudelleen. Nyt on tärkeää rohkaista häntä. toivo hän saa sanoa kokeen uudelleen. Voisitteko jutella hänen kanssaan kokeesta? Ystävällisin terveisin, [redacted]n isä ja äiti

***

Siitonen Marianne (SiiM)
19.11.2022 klo 17.00
Hei!

Hienoa tuloksena, että [redacted]n koulunkäyntii sujuu edeltänyttä aikaa paremmin. tämäpositiivisen aasialainen olen itsekin havainnut uskonnon tunneilla! Mielialansa on todellakin kohonut.

Olen jutellut kokeesta [redacted]n kanssa tänään. Olen luvannut mainita kokeen vielä kerran yhden kerran, jota hän ei ollut muistiinpanoistaan ehtinyt koetilaisuudessa kirjoittaa kokonaan palauteen.

Selitin [redacted]lle, ei uusintaa voi tehdä, sillä se pitää kaikille, myös muille minkä tahansa sallien saaneelle arovsanan. Uusinta on koulussamme mahdollista vain tilanteessa, joissa koearvosana jää hylätyksi (arvosana 5- tai sen alle). Avoimen koeuusinnan salliminen kaikille oppilaille johtaisi erittäin pian siihen, että yksi jos toinen oppilas olisi uusimassa kokeitaan, eikä opettajilla ole mahdollista vastata sellaiseen haasteeseen.

Minua nyt hieman ihmetyttää tuo kokeen uusimisen näkymä. Rima tuntuu olevan hyvin korkealla. Ajatellaanko [redacted]n tukemisen olevan nyt vain sitä, että hän saa esimekiksi kiitettäviä arvosanoja - vai mistä tässä oikein onkaan kyse? Käsi [redacted] tarvitsee myös mitä suurimmassa määrin itsemyötätuntoa ja harjoittelua vastaanottaa muitakin tuloksia kuin vain erinomaisia. Vaatimustason virittäminen hyvin korkeaksi, ei kyllä pitkässä juoksussa taida tukea nuoren itsetuntoa, päinvastoin. [redacted] on ostanut arvosanakseen 8-, joten nyt se vastaa sanoin ilmaistuna arvosaaa hyvä.

Joka tarkistaan [redacted]n kokeen vielä kerran ja ota vielä suunnittelulappunsa muistiinpanot kokeen pisteytykseen, joten kokeen arvosana voi vielä nousta. Palautan uudelleen kokeen ensi viikolla viimeisellä oppitunnillamme tänä lukuvuonna.

Ystävällisesti, Marianne Siitonen

ev.lut uskonnon ja psykologian lehtori
Töölön yhteiskoulu

***

[redacted]

19.11.2022 klo 17:57

Hei, kiitos vastauksista. Asia selvä. Hänellä oli sitä idea ja se on hyvä, että hän keskusteli kanssasi. yt, [redacted]n isä ja äiti

***

[redacted]

20.11.2022 klo 11:39

Hei,

Minun täytyy selittää hieman enemmän ensimmäistä viestiäni. Ei ollut perheemme idea, että pyysimme uutta koetta. Kävimme niin, että vierailimme laitoksessa, jossa [redacted] on nyt, ja siellä olevat työntekijät kertoivat meille, että [redacted] halusi keskustella kanssasi kokeesta. Hän on kuitenkin nyt hyvin avuton, koska sosiaalityöntekijät joutuivat henkisesti hallintaan ja sieppaamaan hänet. Perheemme joutui niin sanotun "lastensuojelun" uhriksi. He tekivät sarjan päätöksiä, jotka perustuivat lapsen epäkypsiin valheisiin, vääristyneisiin tietueisiin ja myös väärään tulkintaan.

Olin itse rikosoikeuden professori Kiinassa ja kansainvälinen professori Virossa. Olen vakiintunut kansainvälistynyt tutkija. Nyt käännyin sairaanhoitajan uraan, mutta silti dosenttina useissa maailman yliopistoissa. Vaimoni on 35-vuotias sairaanhoitaja. [redacted]a vastaan ei ollut väkivaltaa. Tietenkin oli tavallisia riitoja, koska lopetimme hänen puhelinpelien pelaamisen myöhään iltaan. Kun hän oli ottanut yhteyttä sosiaalityöntekijöihin, tämä neuvoi häntä jatkuvasti taistelemaan vanhempia vastaan, pelaten pelejä niin myöhään ja nukkuen vähemmän, jopa yrittänyt jättää koulukurssit väliin. Sosiaalityöntekijät tekivät suuria virheitä, käyttivät väärin velvollisuuttaan käsitellä lapsen nuoruudessa.

Jos haluat saada kattavamman kuvan siitä, mitä perheellemme tapahtui, lue tämä verkkosivu:

https://pruna.eu/

Jos haluat tietää lisää lastensuojelun toiminnasta, lue myös

https://www.facebook.com/groups/ [redacted]

Parhain terveisin,

[redacted]

***

Siitonen Marianne (SiiM)

20.11.2022 klo 14:22
Hei!

Kiitän selityksestä, joka riittää minulle nyt.

Parhain terveisin,

Marianne Siitonen

***

Lähettäjä [redacted]
Vastaanottajat Riikonen Mia (RiiM)
[redacted]
02.12.2022 09:49
[redacted] kokeet

Hei Mia,

Siitä lähtien kun [redacted] otettiin pois perheestä ilman laillista syytä, hän on ollut avuton ja heikko. Häneltä jäi väliin joitakin oppitunteja ja kokeita.

22.9.2022, kun hänen äitinsä isoäiti kuoli ja koko perhe oli syvässä surussa, myös meidän lapsemme vedettiin pois koulusta väliaikaiseen perheeseen/laitokseen.

Auta ystävällisesti häntä kokeiden suorittamisessa.

[redacted] isä

Lapsemme pelastamiseen omistettu verkkosivusto: https://pruna.eu

***

Riikonen Mia (RiiM)
05.12.2022 09:57
Hei,

Olemme sopineet luokanohjaaja Anne Kurunmäen kanssa kokeiden suorittamisen aikatauluista.

Eli kyllä pitäisi järjestyä.

Ystävällisin terveisin,

Mia Riikonen

***

Lähettäjä Sillanpää Kirsi (SilK)
Vastaanottajat [redacted]
Sillanpää Kirsi (SilK)
12.12.2022 klo 18:28
Valtiotyö

Hei!

toivo olette saaneet ahkeroitua valtiotyöt valmiiksi ilman suurta stressiä tai ahdistusta. Työn viimeinen palautuspäivä tämän viikon torstai, ellei ole muuta sovittu.

Työ voi palauttaa joko luokkaan 51, jossa on oma laatikko ikkunalaudalla sinun ryhmälle, tai opehuoneeseen, jossa työn voi pyytää laittamaan minun lokeroon tai erilliseen valtiotyölaatikkoon.

Odotan innolla töidenne lukemista.

Ystävällisin terveisin,

Kirsi

***

Lähettäjä Sillanpää Kirsi (SilK)
Vastaanottajat [redacted]
Sillanpää Kirsi (SilK)
17.12.2022 klo 18:17
Valtiotyöt ja kulmalukkokansiot

Hei!

Olen ilahtuneena jo selannut palautettuja valtiotöitänne. Osalle olen sairaustumisen takia palautusaika ensi tiistaihin asti, mikä on valtiotyön palautuksen ehdoton takaraja. Palauta työ joko luokan 51 ikkunalaudalla olevaan palautuslaatikkoon tai opettajanhuoneeseen. Keskiviikkona en palaa koulusta suoraan kotiin enkä siksi voi kuljettaa mukana valtiotöitä. Joululoman aikana en pääse koululle noutamaan töitä, joten haluan, että kaikki työt ovat sinulle tiistaina. Aion lukea ne ja aloittaa niiden arvioinnin joululomalla.

Unohdin pyytää teitätiedon kurssin lopulla maan jaetut kulmalukkokansiot. Olisin tosi kiitollinen, jos voisit palauttaa koulun kansion jo ensi viikolla. Laita kansion sisään lappu, jossa on nimesi ja luokka tunnistaa, ja paluta kansio joko minulle, luokan 51 valtiotyölaatikkoon tai luokkaan 50 opettajanpädälle.

Mukavaa viikonloppua kaikille!

Ystävällisin terveisin, Kirsi maantiedon opettaja

Jakelu DC:n oppilaat ja huoltajat

***

Lähettäjä Sillanpää Kirsi (SilK)
Vastaanottajat [redacted]
Sillanpää Kirsi (SilK)

19.12.2022 09:02
Palauta kirjastoon valtiotyötä varten lainattu monistenippu

Hei vielä!

Kirjastonhoitaja, muut valtiontyöntekijät ja toiset maantiedon opettajat ovat kiitollisia, kun palautat omaa valtiotasi käsittelevän monistenipun kirjastoon. Rinnakkaisluokat parhaillaan omia valtiotöitään ja tarvitsevat monisteita.

Ystävällisin terveisin,
Kirsi maantiedon ope

***

Lähettäjä [redacted]
Vastaanottajat Korhonen Elina (KorE,opo)
[redacted]
18.01.2023 18:03
Opetus muualla

Hei,
Huomasin että [redacted]lla oli "opetus muualla" eilen ja tänään. Oliko erikoista? Yt,
[redacted]

***

Korhonen Elina (KorE,opo)
19.01.2023 08:37
Hei,

Eilen keskiviikkona [redacted]luonani opo-keskustelussa. Jututan 8.-luokkalaisia tulevan koulunkäyntiin ja paljon jo jatko-opintoajatuksiin siksi eli "opiskelu muualla" merkintä liittyi tähän. Tiistaina meillä oli opo-tunti, josta [redacted] myöhästyi. Olin jo ehtinyt poissaolon ja se unohtui mutta korjasin sen nyt myöhästymismerkinäksi.

Yst. Elina

***

Lähettäjä [redacted]([redacted], 8D)
Vastaanottajat Laihanen-Risto Outi (LaiO) + 3 muuta
[redacted]([redacted], 8D)
08.03.2023 12:03
[redacted]n Poissaolosta

Hei,

Ole hyvä ja lue seuraavat viestit:

[08/03, 11:27] [redacted]: Hei, hoiti että tänään [redacted] oli poissa koulun liikuntakurssista ja liikunta opettaja suoraan laittoi "luvaton poissaolo". Onko tietoa missä Nancy on? t. Nancyn isä
[08/03, 11:31] [redacted]: Hei, [redacted] oli jättänyt menemättä liikuntatunnille ja päättänyt sen opiskella muita asioita itsenäisesti koululla. Minä merkitsin poissaolot luvattomiksi, koska hän ei voi valita mille tunneille osallistuu, vaan hänen täytyy mennä lukujärjestyksen mukaan. T. Sini
Kun [redacted] oli kotona, hän ei halunnut mennä liikunta kurssiin ja itki koulussa, sitten sanottiin että kotona on väkivalta. Nyt hän ei vielä halua mennä liikunta kurssiin, mitä seuraavaksi? Ilmoittaatteko sosiaalityötekijälle että Elämä Helmissä on väkivalta? Voisitteko tutkia miksi [redacted] ei halua mennä liikunta kurssiin? Onko koulussa kiusaaminen?
T. [redacted]n isä

***

Viestit "Pasilan Nuorten Psykiatrian poliklinikka" lääkäreille
Viesti [redacted], lähetetty 15.32

15.32
Tämän viestin lähettää [redacted] henkilön [redacted] puolesta.

Hei, lapsellamme oli Seronil 20mg ja tarvittaessa Ketipinor 25mg. Onko tämä vielä hänen tehokas reseptinsä?

Parhain terveisin,
[redacted] vanhemmat

***

Viesti [redacted], lähetetty 15.59

15.59
Tämän viestin lähettää [redacted] henkilön [redacted] puolesta.

Hei taas, se aiheutti huolemme, että joku saattaa yrittää muuttaa lapseni annosta nyt.

Lapseni oli erittäin hyvässä kunnossa ennen 22.9.2022. Sinä päivänä hänet poistettiin koulustaan. Hän ei itkenyt siellä perheväkivallan takia, kuten jotkut ihmiset ovat keksineet. Se oli täyttä valhetta. Hänen isoäitinsä kuoli ennen sitä ja

hänen äitinsä oli syvässä surussa. Meidän perheellä oli vaikea aika. Hän ei halunnut mennä urheiluun ja piirustustunneille koulussa. Hän meni kouluun myöhään ja itki. Sitten opettajat ja sosiaalityöntekijät ajattelivat, että häntä pahoinpideltiin kotona ja hänet erotettiin perheestä keskustelematta siitä kanssamme. Kyseessä on laiton tapaus. Mutta ehkä häneen kohdistui paineita sen jälkeen.

Pyydämme poliisitutkintaa tapaukseen, ja myös tuomioistuin käsittelee edelleen valituksiamme.

Pyydämme teitä olemaan erittäin varovaisia diagnosoinnissa ja lääkkeiden käytössä hänelle. Tämä aiheuttaa hänelle suurta haittaa. Toivomme, että ymmärrät tilanteen ja käsittelet tapausta tieteellisesti.

Liitimme hieman lisätietoja tapauksesta viitteellesi.

Kiitos ymmärryksestäsi.

Parhain terveisin,

[redacted] vanhemmat

1 liite

Itkevä lapsi siepattiin 22. syyskuuta 2022.pdf

***

Viesti [redacted], lähetetty 16.02

16.02

Tämän viestin lähettää [redacted] henkilön [redacted] puolesta.

Eilen lapseni ei halunnut mennä kouluun ja hänen paikkansa halusi vaihtaa annosta. Muuten hänen tilanteensa ei muuttunut. Olemme molemmat myös Suomen sairaanhoitajia. Olimme huolissamme siitä, että tämä ei ole sopiva tapa muuttaa annosta.

Palveluntarjoajan katsoma 16.03

***

Viesti henkilöltä [redacted], lähetetty 18. maaliskuu klo 18.21

Sinä 18. maalis klo 18.21

Tämän viestin [redacted] henkilön [redacted] puolesta.

Lähetä eteenpäin

Lääkäri [redacted]

Lääkäri [redacted]

Minun on kirjoitettava sinulle lapseni lääkkeistä. [redacted] työntekijöiden tietojen mukaan he antavat lapselleni 9.3.2023 alkaen 30mg Seronilia päivittäin ja Ketipinoria 25mg säännöllisesti joka ilta. Kumpikaan ei ole reseptin mukaan näkyvissä Maisassa tai Kantassa. Heidän tällainen toimintansa on laitonta. On mahdollista aiheuttaa rikosoikeudellinen vastuu.

Pyydän vahvistusta tiedoistasi, ovatko Maisan reseptit lapseni lääkityksen perustana.

Olen huolissani heidän velvollisuuksiensa väärinkäytöstä antaessaan lapselleni psykiatrisia lääkkeitä hänen mielensä hallitsemiseksi. Tämä on ollut temppu, jota monet sijaisperheet ja -laitokset ovat käyttäneet valvoakseen viattomia lapsia, jotka olivat epävakaassa tilanteessa, koska heidät otettiin perheestä.

22.9.2022 hätäsijoitustilannetta ei ollut. Mutta hänen isoäitinsä kuoli ja hänen äitinsä oli syvässä surussa. Lapsemme itki opettajan toimistossa ja opettajat ilmoittivat sosiaalityöntekijöille. Sosiaalityöntekijät ryöstivät hänet koulusta.

Olen ilmoittanut näistä opettajista ja sosiaalityöntekijöistä poliisille. He käyttivät väärin velvollisuuttaan sepittääkseen faktoja perheestämme. Valitin heidän päätöksestään myös oikeuteen.

Ole hyvin varovainen kohdelessasi lastamme, joka oli erittäin terve ja normaali lapsi. Kaikki hänen ongelmansa johtuivat hänen perheensä jättämisestä ja sosiaalityöntekijöiden pahoinpitelystä. Lopullisena tavoitteena on, että hän palaa kotiin sosiaalityöntekijöiden psykologisesta kontrollista. Kaikki psykiatristen lääkkeiden väärinkäyttö on rikos ihmisyyttä vastaan.

Ammattihenkilö tarkasteli tätä 18. maaliskuu klo 18.42

***

Viesti [redacted], lähetetty 21.45

21.45
Tämän viestin lähettää [redacted] henkilön [redacted] puolesta.

[redacted] mukaan lääkäri teki suullisen muutoksen lapseni lääkkeen annoksiin perustuen työntekijän suulliseen väitteeseen, että lapseni tila ei ollut vakaa. Itse asiassa heiltä saatujen tietojen perusteella he sanoivat, että hän oli ollut erittäin hyvässä kunnossa.

Vain hän ei halunnut mennä kouluun eilen ja siellä ollut työntekijä esitti uusia vaatimuksia annosten lisäämisestä. Lääkäri ei nähnyt lasta. Se ei ole oikea tapa tehdä tällaista reseptiä näkemättä lasta.

Lapseni tilanteen ympärillä on jo tehty sarja rikoksia ja virheitä. Auta lopettamaan nämä väärät toimet.

Hänen isänsä olin yliopiston oikeustieteen professori ja lakimies, ja nyt sairaanhoitajana Helsingin sairaalassa.

Hänen äitinsä on myös sairaanhoitaja Helsingin sairaalassa. Vannon, että tämä on laiton lastensuojelutapaus. Näiden ihmisten oikeudellinen vastuu tulee ennemmin tai myöhemmin.

Lääkäreinä sinun on kuunneltava lapsen vanhempien mielipidettä, ei vain niitä, jotka hallitsevat häntä.

Palveluntarjoaja vastaa viestiisi mahdollisimman pian. Saat vastauksen viimeistään 3 arkipäivän kuluessa.

17. Vaino mielettömyyteen asti

23.11.2022 helsinkiläisen musiikkikoulun laulunopettaja Susanna Karhi ilmoitti Lännen Lastensuojelu Lassila 1:lle, että kirjoittaja oli pahoinpidellyt heidän lastaan. Opettaja teki tämän raportin esittämättä mitään todisteita ja oli epävarma väitteidensä totuudesta. Kirjoittajan lapsi oli alkanut käydä laulutunteja musiikkikoulussa, ja opettaja muutti aikataulua keskustelematta siitä kenenkään, myös vanhempien, kanssa. Kun kirjoittaja meni hakemaan heidän lastaan, opettaja väitti, että lapsi oli peloissaan ja syytti kirjoittajaa hyväksikäytöstä. Kirjoittaja kuitenkin uskoo, että lapsen pelko johtui sosiaalityöntekijöistä, jotka olivat vienyt hänet pois. Opettajan valheelliset väitteet aiheuttivat korjaamatonta vahinkoa kirjoittajan maineelle ja suhteille perheeseensä ja yhteisöönsä, ja kirjoittaja uskoo, että ulkomaiseen alkuperään perustuva syrjintä oli osansa opettajan toimissa. Kirjoittaja korostaa, että on tärkeää lähestyä lapsia koskeviin tapauksiin herkkyyttä, myötätuntoa ja sitoutumista totuuden etsimiseen ja lapsen hyvinvoinnin suojelemiseen.

Susanna Karhi, laulunopettaja (laulunopettaja), Luoteis Helsingin Musiikkiopisto ilmoitti 23.11.2022 Lännen Lastensuojelu Lassila 1, Helsinki, että olin pahoinpidellyt lastani.

On tärkeää huomata, että opettaja teki raportin esittämättä todisteita eikä ollut edes varma väitteidensä totuudesta. Tästä huolimatta hän meni eteenpäin ja ilmoitti tapauksesta. Todisteiden puute ja epävarmuus hänen syytöksiensä totuudesta ovat saattaneet vaikuttaa hänen raportin uskottavuuteen.

Lapsemme alkoi käydä musiikkikoulun pianotunteja vapaa-ajalla. Aluksi hän kiinnostui vain pianon soittamisesta, mutta myöhemmin hän innostui myös laulamisesta. Tämän seurauksena hän alkoi käydä laulutunteja samassa musiikkikoulussa, jossa hän kävi jo pianotunneilla.

Kiinnostaaksemme lapsemme kiinnostusta teimme yhteistyötä sekä pianon- että lauluohjaajien kanssa sovittaessamme käytännöllisiä oppitunteja. Samalla kiinnitimme huomiota lapsemme teini-ikäiseen käyttäytymiseen, joka sisälsi tottelemattomuuden puhelimen käytön ja

nukkumistottumusten suhteen. Erityisesti lapsemme piti mieluummin valveilla myöhään, joten rohkaisimme häntä ottamaan laulutunteja keinona kääntää hänen huomionsa pois liiallisesta puhelimen ja sosiaalisen median käytöstä.

Tämän seurauksena lapsemme kävi siellä laulukurssin.

7.11.2022 tyttäreni aloitti kurssin, joka oli myös hänen ensimmäinen päivä. Alkuperäinen aikataulu oli asetettu klo 15.30, ja hänen isäkseen toin hänelle sitruunajuomia ja välipaloja. Laulutuntien ajankohta oli sovittu etukäteen.

Opettaja Susanna Karhi muutti kuitenkin yksityisesti kellonajan (siirtyi neljä tuntia) keskustelematta kenenkään kanssa, myös vanhempien ja Herttoniemen vastaanoton työntekijöiden kanssa, myöhempään tuntiin, joka alkoi klo 19.30 ja päättyy klo 20.15. Talvella aika ei sopinut alaikäiselle lapselle, joka asuu kaukana ilman aikuista. Kerroin vaimolleni aikataulun muutoksesta.

Kun äiti soitti Herttoniemen vastaanottoon, jossa lapsi tuolloin oli, henkilökunta kertoi äidille, että lapsi oli vielä Herttoniemessä eikä käynyt musiikkikoulua. Myöskään siellä työskentelevillä työntekijöillä ei ollut tietoa aikataulujen muuttamisesta.

Olimme huolissamme lapsen hyvinvoinnista ja turvallisuudesta. Taas ostin mansikoita ja menin taas musiikkikouluun kun laulukurssi oli ohi. En tiennyt luokkahuonetta. Pyysin ovenvartijaa auttamaan minua löytämään luokkahuoneen. Opettaja Susanna Karhi tuli ulos, lapsemme perässä. Toin mansikoita ja kerroin opettajalle, että annoin mansikat lapsellemme. Mutta opettaja kysyi minulta: onko se minulle? Hän ymmärsi, että mansikat olivat häntä varten. Mutta sanoin, että se on meidän lapsellemme.

Koska sosiaalityöntekijät sieppasivat lapsemme koulusta ja he olivat heidän hallinnassaan, hän on nyt vieraantunut vanhemmista. Vaikka meitä ei koskaan kielletty tapaamasta, lähestymästä ja puhumasta lapsemme kanssa, olin hyvin varovainen. En yrittänyt lähestyä häntä. Annoin mansikkalaatikon opettajan käsiin ja lähdin. Sitten pohdin todellista tilannetta enkä mennyt häntä kohti, joka oli useiden metrien päässä. Välissä oli ovenvartija. Mikä tärkeintä, annoin lapsellemme hoitoa ja hedelmiä ilman aikomustakaan "pahoinpidellä häntä" kuten opettaja keksi.

Opettaja tunsi lapsen peloissaan ja katsoi syyn vanhemmille ja syytti minua lapsen hyväksikäytöstä. Itse asiassa hän ei koskaan ollut niin peloissaan ennen kuin hänet vietiin pois kotoa. Se oli varmasti traumaattinen oireyhtymä, joka johtui sosiaalityöntekijöiden uhkailusta ja kontrolloinnista.

Kuitenkin 23.11.2022 opettaja teki lastensuojeluvirastolle ilmoituksen, että "lähdin nopeasti", ja sepitteli, että pahoinpitelin lastamme. Harrastusopettajana Susanna Karhi omassa asemassaan teki vakavan kunnianloukkauksen perheemme ollessa vaikeina aikoina.

Kun lapsi on mukana, on tärkeää, että kaikki osapuolet suhtautuvat näihin tapauksiin herkästi, myötätuntoisesti ja sitoutuen etsimään totuutta ja suojelemaan lapsen hyvinvointia. Tähän sisältyy syytösten ottaminen vakavasti, perusteellisten tutkimusten suorittaminen ja sen varmistaminen, että kaikkia osapuolia kohdellaan oikeudenmukaisesti ja kunnioittavasti koko prosessin ajan.

En kuitenkaan koskaan saanut tällaista tietoa väärennetystä ilmoituksesta lastensuojeluvirastolle, vasta kerran, kun pyysin sosiaalityöntekijöitä tulostamaan lapsemme tiedot helmikuussa 2023. Vasta sitten tajusimme, että jouduimme kunnianloukkauksen uhreiksi.

Tätä tekoa käytettiin syrjinnän ja vainon menetelmänä, koska se kohdistui epäoikeudenmukaisesti meihin ulkomaisen alkuperämme perusteella. Ensinnäkin sitä käytettiin syrjinnän välineenä esittämällä vääriä syytöksiä, että olisin pahoinpidellyt. Tämä kunnianloukkaus aiheutti korjaamatonta vahinkoa maineelleni ja suhteilleni perheeseeni ja yhteisööni. Erityisesti hän ilmoitti sellaisista vääristä väitteistä sosiaalityöntekijöille, jotka olivat vastuussa lapseni tapauksesta, mikä vahvisti heidän vihamielistä syytöstämme perhettämme kohtaan.

Lisäksi tällaista kunnianloukkausta käytettiin vainomenetelmänä. Erityisesti se oli vaikea aika ja arkaluonteinen tapaus, kun lapsemme poistettiin perheestämme, jotta kärsin tällaisesta kunnianloukkauksesta. Opettaja esitti tietoisesti tällaisen väärän väitteen minua vastaan ilman todisteita ja keskustelua.

Kun saimme tietää tällaisesta kunniaa loukkaavasta ilmoituksesta, päätimme ilmoittaa siitä kunnianloukkauksena. Tein 3.3.2023 poliisille rikosilmoituksen tästä kunnianloukkaustapauksesta:

***

Epäilty rikos: Kunnianloukkaus (Rikoslaki 24 luku §9 Kunnianloukkaus, §10 Törkeä kunnianloukkaus)
Uhri: [redacted]
Epäilty: [redacted]
Yhteystiedot: Luoteis Helsingin Musiikkiopisto

18. Taannehtiva päätös 28.11.2022

Marraskuussa 2022 Suomen lastensuojeluvirasto teki päätöksen, joka salli nuoren säilöönoton ja eristämisen perusteena lastensuojelulle. Päätös toimitettiin postiin 29. marraskuuta ja vastaanottajaa kehotettiin noutamaan se 2. joulukuuta, mutta itse päätös julisti sen tulleen voimaan 16. marraskuuta. Päätöksestä voidaan hakea muutosta oikeuteen, mutta Alkuperäinen päätös on voimassa lopullisen päätöksen antamiseen asti. Päätöstä on arvosteltu ihmisoikeuksien loukkaamisesta, lain rikkomisesta ja kulttimaisten käytäntöjen edistämisestä.

Takautuva päätöksenteko, varsinkin jos se on virheellinen ja ristiriitainen, voi vaikuttaa haitallisesti yhteiskuntaan luomalla poliittista sekasortoa, heikentäen luottamusta valtion instituutioihin, rikkomalla oikeudenmukaisuuden ja oikeudenmukaisuuden periaatteita ja ylläpitämällä systeemistä eriarvoisuutta ja epäoikeudenmukaisuutta. Se voi myös olla ristiriidassa oikeusvaltioperiaatteen kanssa ja loukata oikeusvarmuuden periaatetta. Taannehtivia päätöksiä voidaan pitää epäeettisinä ja niillä on kielteisiä vaikutuksia sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen ja vakauteen.

Suomen lastensuojeluviraston päätöstä on arvosteltu itsevaltaisuudeksi ja laittomaksi, ja sitä pidetään poikkeuksena demokraattisesta yhteiskunnasta kohti fasistista. Päätös saattaa olla yksi suurimmista skandaaleista nyky-Suomessa, ja se herättää kysymyksiä siitä, miten laillinen yhteiskunta ja hyvinvointivaltio voi sallia tällaisten päätösten tekemisen.

Päätös tehtiin 28.11.2022, se toimitettiin postiin 29.11.2022 ja vastaanottajaa kehotettiin noutamaan 2.12.2022. Mutta itse päätöksessä todettiin, että se oli jo tullut voimaan. 16. marraskuuta 2022.

Lisäksi nämä päätökset antavat vastaanottajalle mahdollisuuden nostaa kanteen, mutta muutoksenhaku- ja oikeudenkäyntiilmoitus ei vaikuta sen pätevyyteen. Lausunto tarkoittaa, että vastaanottaja voi riitauttaa käsiteltävät päätökset tuomioistuimessa. Vaikka päätöksestä valitetaan ja se menee oikeudenkäyntiin, alkuperäinen päätös on kuitenkin voimassa lopullisen päätöksen antamiseen asti. Tämä tarkoittaa, että vastaanottajan

on silti noudatettava päätöstä, vaikka hän olisi nostanut siitä kanteen. Valituksen tai oikeudenkäynnin ilmoittaminen ei vaikuta päätöksen pätevyyteen.

Tämä päätös on ennennäkemätön YK:n 193 jäsenmaan keskuudessa. Jopa joissakin äärimmäisen autoritaarisissa maissa tällaisen päätöksen tekemiseen tarvitaan pätevä tekosyy. Yllättäen lastensuojeluvirasto ei tarjonnut mitään pätevää tekosyytä ja yksinkertaisesti julisti, että sillä on valta kumota perustuslaki ja lakeja vedoten inhimillisiin asioihin ja etiikkaan. Onko olemassa häpeämättömämpää ja laittomampaa historiallista ennakkotapausta kuin natsien keskitysleirit tai Neuvostoliiton Gulag? Jos tämän päätöksen ei katsota heikentävän Suomen julistamaa oikeusvaltioperiaatetta, niin voidaanko sitten sanoa, että oikeusvaltio on edelleen olemassa Suomessa?

Olet käyttänyt lastensuojelun tekosyynä nuoren laittomasti pidättämistä ja eristämistä ja pakottanut hänet asumaan yksin osittain lukitussa laitoksessa. Toimintasi kuvastaa vainoharhaista ymmärrystä suomalaisesta kulttuurista, kun yrität omaksua erilaisia kulttuuritaustaisia lapsia. Vetoamalla lastensuojeluun häiritset toimivaa perhettä ja suljet pois ulkomaisista kulttuuritaustoista peräisin olevat ja menetät heiltä kyvyn elää normaalia elämää ja työtä. Toimintasi lastensuojelun varjolla toimii keinona tukea väärintekijöitä ja hyväksikäyttäjiä ja samalla laajentaa lastensuojelualaa. Olet lastensuojelun nimissä loukannut ihmisoikeuksia, laiminlyönyt lakia ja harjoittanut kulttimaista toimintaa.

Tämä toiminta ei ainoastaan riko lakia ja perustuslakia, vaan se merkitsee myös merkittävää siirtymistä demokraattisesta yhteiskunnasta fasistiseen. Vaikka tämä saattaa olla pieni askel lastensuojelusta vastaavalle laitokselle, se on merkittävä harppaus koko Suomen kansalle.

Takautuvaa päätöksentekoa pidetään usein virheellisenä ja ristiriitaisena, koska sen avulla päätökset voidaan tehdä jo tapahtuneiden tapahtumien perusteella olemassa olevien tai tulevien olosuhteiden sijaan. Tämä voi johtaa virheisiin tai epäjohdonmukaisuuksiin päätöksenteossa, jotka voivat vaikuttaa epäoikeudenmukaisesti yksilöihin tai ryhmiin. Oikeudenmukaisuuden ja läpinäkyvyyden takaamiseksi on erittäin tärkeää tunnistaa ja korjata jälkikäteen tehtyjen päätösten epätarkkuudet tai

ristiriitaisuudet. Näin päätöksentekoprosessia voidaan parantaa ja yksilöt voivat tuntea olonsa varmemmaksi, että heidän oikeuksiaan ja etujaan suojellaan.

Takautuvalla voimalla tehdyllä päätöksellä, varsinkin jos se on virheellinen ja ristiriitainen, voi olla kauaskantoisia ja haitallisia vaikutuksia yhteiskunnan eri puolille. Se voi aiheuttaa poliittista kuohuntaa ja heikentää päätöksentekoprosessin legitiimiyttä, mikä johtaa luottamuksen menettämiseen valtion instituutioihin. Oikeudellisella alalla takautuvat päätökset voivat loukata oikeudenmukaisuuden ja oikeudenmukaisuuden periaatteita sekä vakiintuneita oikeudellisia ennakkotapauksia. Eettisesti tällaisia päätöksiä voidaan pitää vallan väärinkäytönä ja perusihmisoikeuksien loukkauksena. Sosiaalisesti ne voivat aiheuttaa vahinkoa yksilöille ja yhteisöille ja ylläpitää systeemistä eriarvoisuutta ja epäoikeudenmukaisuutta. Siksi päättäjien on erittäin tärkeää harkita tarkasti takautuvan päätöksen mahdollisia seurauksia ja varmistaa, että ne ovat oikeudenmukaisia, oikeudenmukaisia ja vakiintuneiden normien ja arvojen mukaisia.

Taannehtiva päätös voidaan pitää vallan väärinkäyttönä. Tämä voi heikentää yleisön luottamusta hallitukseen ja vahingoittaa sen legitimiteettiä. Se voi myös luoda käsityksen epäoikeudenmukaisuudesta tai puolueellisuudesta, varsinkin jos takautuva päätös tehdään tietyn ryhmän tai yksilön suosimiseksi. Takautuvat päätökset voivat aiheuttaa hämmennystä ja epävarmuutta poliittisella alalla, mikä vaikeuttaa lainsäätäjien ja muiden sidosryhmien tulevaisuuden suunnittelua.

Taannehtivat päätökset ovat ristiriidassa oikeusvaltioperiaatteen kanssa, mikä edellyttää, että lait ovat selkeitä ja ennakoitavissa. Taannehtiva päätös voi muuttaa yksilön tai yhteisön oikeudellista asemaa, mikä voi luoda epävarmuutta ja ennakoimattomuutta oikeusjärjestelmään. Se loukkaa myös oikeusvarmuuden periaatetta, joka on lain perusperiaate. Oikeusvarmuus edellyttää, että lait ovat selkeitä ja vakaita, jotta ihmiset voivat luottaa niihin päätöksenteossa.

Taannehtivia päätöksiä pidetään epäeettisinä, varsinkin jos niissä määrätään henkilöille tai yhteisöille rangaistuksia tai seuraamuksia toimista, jotka olivat laillisia niiden tekohetkellä. Tällaiset päätökset voivat myös

luoda mielivaltaisuuden tai epäoikeudenmukaisuuden käsityksen, koska ne voidaan tehdä ottamatta huomioon asianomaisten oikeuksia ja etuja.

Taannehtivilla päätöksillä on kielteinen vaikutus sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen ja vakauteen, varsinkin jos ne nähdään epäoikeudenmukaisina tai puolueellisina. Ne voivat myös aiheuttaa yhteiskunnallisia levottomuuksia tai konflikteja, koska asianomaiset yksilöt tai ryhmät voivat tuntea itsensä loukkaantuneiksi ja pyrkiä riitauttamaan päätöksen protestien tai oikeustoimien avulla. Lisäksi taannehtivilla päätöksillä voi olla kylmiä vaikutuksia yhteiskunnalliseen ja taloudelliseen toimintaan, koska ihmiset voivat lannistua ryhtymästä tiettyihin toimiin takautuvan rangaistuksen tai oikeudellisten seurausten pelossa.

Yhteenvetona voidaan todeta, että retrospektiivisillä päätöksillä voi olla kauaskantoisia ja kielteisiä seurauksia eri aloilla, ja on tärkeää, että päättäjät harkitsevat huolellisesti tällaisten päätösten vaikutukset ennen niiden tekemistä.

Tämä on myös yksi suurimmista paljastumattomista skandaaleista nyky-Suomessa.

Kuinka lain hallitseman yhteiskunnan ja hyvinvointivaltion voidaan antaa kehittyä natsihallintoa vastaavaksi maaksi erilaisten ei-oikeudellisten instituutioiden itsevaltaisten ja lain ulkopuolisten päätösten kautta?

19. 23. tammikuuta 2023 koskeva ilmoitus

Katriina Takkinen soitti 23.1.2023 lapsen isälle ja ilmoitti, että lapselle oli löytynyt paikka Pakilassa. Mutta kun isä kysyi tarkempaa osoitetta, Katriina kieltäytyi antamasta sitä. Isä yritti tutkia kuljetusvaihtoehtoja, mutta ei löytänyt mitään hyödyllistä tietoa ilman osoitetta. Hän arvioi työmatkan kestävän noin puolitoista tuntia, mikä on 14-vuotiaalle opiskelijalle liian kauan kestämään. Isä kirjoitti 30. tammikuuta Anitta Jokiselle, hylkäsi sijoittelupäätöksen ja selitti, että [redacted] saattaa joutua Töölön koulun uhriksi. Hän väitti, että hänen luokanopettajansa ja useat musiikinopettajat olivat nöyryyttäneet [redacted]a koulujuhlien aikana, mikä sai hänet masentumaan ja häpeämään. Hän totesi myös, että useat eri lähteistä saadut raportit olivat kaikki epäselviä ja vääristyneitä väitteitä ja että yksi sosiaalineuvoja vei häntä harhaan. Lopuksi hän pyysi heitä harkitsemaan uudelleen säilöönottopäätöstä.

23.1.2023 isälle soitettiin ylimielinen puhelu numerosta +358 9 310 25531. Soittaja oli Katriina Takkinen. Hän kertoi, että lapselle on löytynyt paikka Pakilassa. Pyysin häntä antamaan minulle tarkan osoitteen, jotta tiedän, sopiiko paikka lapselle Töölön kouluun. Mutta hän kieltäytyi kertomasta osoitetta. Hän teki vain huomautuksen, mutta ei kuunnellut mielipidettäni, koska he ovat syyllistyneet vastaaviin rikoksiin ennenkin.

Yritin tutkia Pakilan kuljetusvaihtoehtoja, mutta ilman tarkempaa osoitetta en löytänyt hyödyllistä tietoa. Minun vaikutelmani oli, että liikenneyhteys oli erittäin heikko. Etsin Google Mapsista joukkoliikennevaihtoehtoja "Pakilan" ja "Töölön koulun" välillä ja totesin, että lapsen tulisi viettää kulkumatkassa 45 minuuttia ilman yhteysaikaa. Yhteysaika huomioiden työmatkan arvioitiin kestävän noin puolitoista tuntia, mikä on 14-vuotiaalle opiskelijalle merkittävä taakka, joka kestää saapuakseen ajoissa klo 8.00 tunneille.

Kuljetuksen etsimisen jälkeen lähetin sosiaalityöntekijöille viestin:

***

Mitä tulee sanomaani, olen eri mieltä hänelle löytämästäsi uudesta paikasta. Vaikka et kertonut tarkkaa osoitetta, on sieltä melko vaikea päästä koululle, koska

bussin vaihto kestää usein yli tunnin. Mikä lapsi maailmassa asuu näin epämukavassa paikassa? 22.9.2022 alkaen sieppasit lapsemme koulusta, hän oli erittäin vaikeassa tilanteessa. Hänellä on ongelmia, joita hänellä ei ole koskaan ennen ollut, ja hän on nyt säännöllisesti poissa ja myöhässä. Hänellä on nyt vaikeuksia edes peruskoulutuksen suorittaminen. Pakon ja petoksen alaisena lapsella on vakavia mielenterveysongelmia, ja myös vanhemmat ovat suuressa henkisessä paineessa, et ole huomioinut lapsen ja vanhempien tilannetta ollenkaan. Kaikilla näillä päätöksilläsi ei ole faktoja eikä perusteita, ja ne on kumottava välittömästi.

***

30.1.2023 Anitta Jokiselle

Hei Anitta,

Vaikka meidän täytyy mennä katsomaan uutta paikkaa, hylkäämme ehdottomasti kaikki sijoituspäätökset. Syy on hyvin ilmeinen: kaikki päätökset perustuivat vääriin perusteisiin, mukaan lukien hänen koulunsa esittämät väitteet.

Itse asiassa [redacted] saattaa olla Töölön koulun uhri. 22.12.2021 [redacted] soitti pianoa koulun juhlissa. Hän teki siinä virheen: hän soitti oman ylimääräisen pianokappaleensa.

Hänen luokanopettajansa ja useat musiikinopettajat huusivat, nuhtelivat ja nöyrtyivät häntä julkisesti satojen opettajien ja oppilaiden edessä. Hän kärsi hengellisistä koettelemuksista sen vuoksi. Sen jälkeen hän masentui ja häpeäsi ja sulki itsensä perheestä ja ulkomaailmasta. Hän vältti puhumasta tapahtuneesta siitä lähtien. Hän vain tykkäsi sanoa, että vain yksi opettaja sanoi, että se oli pieni virhe, eikä häntä tarvinnut rangaista sillä tavalla. Meidän oli yhä vaikeampaa huolehtia hänestä. Auttoimme häntä kuitenkin paljon ja hän saattoi käydä säännöllisesti koulua.

Useat eri lähteistä saadut raportit olivat kaikki epäselviä ja vääristyneitä väitteitä. Eräs sosiaalineuvoja myös johdatti häntä paljon harhaan sanoen, että lapseni ei tarvinnut mennä lukioon tai yliopistoon, hän voi pelata pelejä ilman aikarajoitusta ja hän on täysin vapaa tekemään mitä tahansa jne.

Välitämme hänestä paljon, mutta hän sulki hänet lähimmälle ihmiselle ja yritti hakea apua tuntemattomilta. Kesällä 2022 häntä rangaistiin jälleen virheestään. Hän haki tutoriksi uusille opiskelijoille.

Kaikki hänen ystävänsä pääsivät mukaan paitsi hän. Kun hän meni kysymään opettajalta, miksi häntä ei hyväksytty, opettaja kertoi hänelle suoraan, että hän teki virheen soittaessaan pianoa, eikä hän ollut enää luotettava.

Valitettavasti emme myöskään kiinnittäneet paljon huomiota hänen koulunsa tilanteeseen, koska luotimme opettajiin liikaa.

22.9.2022 hän meni opettajan huoneeseen itkemään. Ole hyvä ja lue mitä hän sanoi. Hän sanoi, ettei kotona ollut riitaa ja tappelua pitkään aikaan. Hän ei halunnut käydä urheilu- ja taidekursseja. Ja hän nukkui myöhään ja saattoi olla hyvin väsynyt ja uupunut, ja hän halusi nukkua. Opettajat ja sosiaalityöntekijät ottivat hänet kuitenkin panttivangiksi sanoen, että kotona oli väkivaltaa.

Jokaisessa perheessä on normaaleja keskusteluja ja riitoja. Meidän perheessä voi olla samanlaisia keskusteluja ja riitoja. Keskustelimme paljon hänen koulunkäynnistään. Mutta näitä väitteitä väkivallasta ei ollut olemassa.

Saa nähdä mitä nyt tapahtuu. Hän on ollut jatkuvasti poissa koulusta. Hänen tilanteensa pahenee koko ajan. Siksi perheemme on huolissaan paljon enemmän kuin kukaan muu. Emme halua hänen olevan ulkona. Hänen on tultava kotiin mahdollisimman pian.

Se ei ole tavallinen tapaus millään tavalla. Hän väittää, ettei halua tulla kotiin. Se johtui kuitenkin todennäköisesti traumasta 22. syyskuuta 2022. Hän ei sinä päivänä uskonut, että niin monet ihmiset veivät hänet pois perheestä, joista kukaan ei neuvonut häntä tulemaan kotiin.

Kukaan ei myöntänyt tehneensä virhettä, mukaan lukien koulun opettajat. He eivät edes halunneet puhua siitä, mitä he tekivät 22.12.2021. Liikunta- ja kuvataiteen opettajat eivät halunneet kertoa, mitä muuta heidän kurssillaan tapahtui ja miksi lapsemme ei halunnut käydä heidän kurssejaan.

Tätä kirjoittamalla haluan raportoida tapahtumista 22.12.2021. Ja haluamme myös pyytää teitä harkitsemaan uudelleen huostaanottopäätöstä ("huostaanbotto"), jota ei voitu perustella.

Parhain terveisin,

[redacted]

Vastaukseni:

Hei,
Kiitos viestistä, olemme yhteydessä kouluun.
Nähdään huomenna kello 10.30.

Anitta Jokinen

***

Lähettäjä [redacted] ([redacted], 8D)

Vastaanottajat Kurunmäki Anne (KurA) + 2 muuta
[redacted]([redacted], 8D)
06.02.2023 10:14
Poissaolosta

Hyvää huomenta! 22.9.2022 lapsemme menivät kouluun itkien. Tuolloin hänen isoäitinsä kuoli, hänen äitinsä oli hyvin surullinen ja perheemme oli sotkussa. Et auta lapsiamme. Mutta sinä ja sosiaalityöntekijä kaappasit hänet sijaiskotiin. Sittemmin hän on periaatteessa menettänyt vapautensa. Hänellä ei ole edes vapautta päästä koulua. Sosiaalityönt käyttivät satunnaisesti hänen kouluaikansa, he kiduttivat häntä henkisesti, he kiduttivat hänen henkisesti, hän kiduttivat hänen henkisesti tunnustuksensa ja pakottivat hänet tottelemaan useiden sosiaalityöntekijöiden tekemiä laittomiatekijä päätöstä. Lapsemme opiskelivat erittäin hyvin. Hän kävi kouluasi ja joutui rasististen ja fasististen koulutusmenetelmien uhriksi. Voiko hän sinun vainosi aikana suorittaa peruskoulutuksen? Pyydän sinua auttamaan häntä pääsemään kotiin ja sinä autat häntä pakenemaan sosiaalityöntekijöiden kynsistä. Kolme kertaa koulun käsitteli vakava lapsiemme ongelma. Lapsiamme ohjaavat työntekijät, mikä johtuu paljon sosiaalisen koulun epäonnistumisesta. Sinun on vastuussa sosiaalityöntekijöiden kanssa käymisestä, päästät lapsemme kotiin.

***

Ristimäki Riikka (.R)
06.02.2023 11:12
Hei,

Ymmärrän suuren huolenne. Koululla ei ole mahdollista vaikuttaa lastensuojelun toimiin tai määrätyin.

Teidän tulee asiasta suoraan sosiaalityöntekijöiden kanssa. He myös neuvoa, miten voitte valittaa käyttäään päätösstä.

Koulussa Nancy vaikuttaa hyvinvoivalta ja tuemme häntä opinoissaan monin eri tavoin.

Yt. Riikka

***

[redacted]([redacted], 8D)
07.02.2023 klo 15:29
Sosiaalityöntekijät tuhlasivat toistuvasti lapsen kouluaikaa. he eivät ilmoittaneet kenellekään etukäteen. Tällaiset teot loukkasivat lapsen hyvinvointia. koulun tulee varoittaa ja estää sosiaalityöntekijöitä tekemästä salaisia tapaamisia kouluaikana.

Sosiaalityöntekijöillä ei ole laillista oikeutta pitää normaalia lasta poissa koulusta, kun heillä on muuta aikaa tarvittavien asioiden hoitamiseen. lapsi ei ole heidän, joten he vainoavat häntä ilman inhimillisyyttä ja huolta.

***

Ristimäki Riikka (.R)
08.02.2023 09:27
Ikävä kokemusta kokemuksestanne.

Koululla ei ole, mihin salaisiin tapaamisiin neuvoja. Lähtökohtaisesti Suomessa nyt kaikessa toiminnassa tulee lapsen ja nuoren etu ja hyvinvointi olla aina etusijalla. Huoltajina teillä on myös oikeus saada lastanne koskevat tiedot - jos näin ei jostain ole, niin voit pyytää tiedot terveydenhuollosta ja sosiaaliviranomaiselta. Minä voin koululta kertoo omat kirjaukseni, kuten olen jo uutta sinulle kertonutkin. Kaikki toimintamme lasten ja nuorten ehdoton täysin avoimesta.

Yleisellä tasolla voin vielä kommentoida, että joskus oppilaamme käyvät koulujalla tutkimuksissa tai vaikkapa lääkärillä, koska näiden tapaamisten kellonaikoja ei voi itse tutkia. selvästä järkevästä poissaolo oppitunnilta on sallittua ja varattavaa. Muut koululta toivomme, että näistä tapaamisista annettaisiin koululle etukäteen tieto, jotta opettaja tietää poissaolosta.

T. Riikka

20. Taannehtiva päätös 28.2.2023

Päätökseen liittyy sekä menettelyllisiä että aineellisia ongelmia. Ensinnäkin päätöksen taannehtiva valta on puutteellinen ja ristiriitainen ja väittää olleen voimassa ennen kuin se tosiasiallisesti tehtiin. Tämä on ristiriidassa kausaalisuuden periaatteen kanssa ja herättää kysymyksiä päätöksen pätevyydestä. On tärkeää selvittää ja korjata mahdolliset epätarkkuudet tai epäjohdonmukaisuudet, jotta varmistetaan oikeudenmukaisuus ja avoimuus päätöksentekoprosessissa.

Toiseksi päätöksessä on olennaisia ongelmia, mukaan lukien se, että 22.9.2022 tehdyt toimet katsottiin sopimattomiksi ja niiden perusteella tehdyt myöhemmät päätökset olisi julistettava laittomiksi ja mitätöitävä. Väite perheväkivallasta on ollut sosiaalityöntekijöiden ja psykologien keksimä, ja he ovat vähitellen rakentaneet tämän kertomuksen ilman konkreettisia todisteita. Sosiaalityöntekijät muuttivat myös toistuvasti kokousten pöytäkirjat, ja todisteet osoittavat, että lapsi ilmaisi halunsa palata kotiin, mutta hänen toiveensa jätettiin huomiotta ja tukahdutettiin. Lisäksi Herttoniemen vastaanoton henkilökunta totesi lapsen kamppailun päivittäisten toimien kanssa, mikä viittaa siihen, että hänen hyvinvointinsa, opiskelunsa, sosiaaliset suhteet ja perhesuhteet ovat kaikki vaikuttaneet negatiivisesti. Lopulta sosiaalityöntekijät valehtelivat ja vääristelivät tietoja matka-ajasta sijoituspaikalta kouluun, mikä loi väärän vertailun matka-aikaan lapsen kotoa kouluun.

On tärkeää saattaa vastuussa olevat vastuuseen teoistaan ja varmistaa, että tällaisia rikkomuksia ei toistu tulevaisuudessa. Kansalaisten oikeuksia ja vapauksia suojelevien instituutioiden uskottavuus on vaakalaudalla, ja on tärkeää säilyttää oikeusvaltio ja suojella kaikkien yksilöiden perusoikeuksia taustasta tai olosuhteista riippumatta.

3.3.2023 saimme OmaPostilta ilmoituksen kuittikirjeestä. Sen viitenumero on RS891810435FI.

Kävimme 4.3.2023 hakemassa kirjettä sille varatusta paikasta, Kannelmäen K-Marketista.

Kirjettä avattaessa se sisälsi ”Päätös sijaishuoltopaikan muuttamisesta huostassapidon aikana”. (Päätösnumero 202312031922)

Menettelyongelma

Päätös tehtiin 28.2.2023.

Päätöksen katsottiin olevan voimassa 17.2.2023 ja 5.9.2026.

Päätös itsessään väitti kuitenkin, että päätöspäivä oli 15.2.2023.

Päätöksen takautuvan vallan ongelmana on, että päätös ei voi tulla voimaan ennen kuin se on tosiasiallisesti tehty. Tässä tapauksessa päätös väittää olleen voimassa 17.2.2023 alkaen, eli ennen kuin päätös tehtiin 28.2.2023. Tämä on ristiriidassa kausaalisuuden perusperiaatteen kanssa, jonka mukaan vaikutus ei voi syntyä ennen sen syytä. .

Lisäksi itse päätöksessä väitetään, että päätöspäivä on 15.2.2023, mikä on myös ennen varsinaista päätöstä 28.2.2023. Tämä lisää hämmennystä ja herättää kysymyksiä päätöksen oikeellisuudesta ja pätevyydestä.

Päätöksen takautuva valta on jälleen kerran virheellinen ja ristiriitainen, ja on tärkeää selvittää ja korjata mahdolliset epätarkkuudet tai epäjohdonmukaisuudet, jotta varmistetaan oikeudenmukaisuus ja läpinäkyvyys päätöksentekoprosessissa.

Olennainen ongelma

1. 22.9.2022 ryhdyttiin toimenpiteisiin, joita pidettiin epäasianmukaisina, koska ei ollut kiireellistä sijoittamista edellyttävää hätätilannetta. Tämän seurauksena kaikki myöhemmät toimet ja niiden perusteella tehdyt päätökset olisi julistettava laittomaksi ja mitätöitävä. On tärkeää saattaa vastuussa olevat vastuuseen teoistaan ja varmistaa, että tällaisia rikkomuksia ei toistu tulevaisuudessa. Tällaiset toimet eivät vahingoita vain yksilöitä, vaan heikentävät myös kansalaisten oikeuksia ja vapauksia suojelevien toimielinten uskottavuutta. Olennaista on säilyttää oikeusvaltio ja suojella kaikkien yksilöiden perusoikeuksia taustasta tai olosuhteista riippumatta.

2. Väite perheväkivallasta on ollut sosiaalityöntekijöiden ja psykologien keksimä, ja he ovat vähitellen rakentaneet tämän kertomuksen ilman konkreettisia todisteita. Huolimatta todisteiden puuttumisesta lapsen

pahoinpitelyn tai väkivallan kohteeksi, sosiaalityöntekijät ovat käyttäneet väkivaltaa "muodollisuutena" oikeuttaakseen päätöksensä. He pitävät tätä uskoa ilman, että he ovat suorittaneet tutkimuksia tai toimittamatta todisteita väitteidensä tueksi. Heidän logiikkansa mukaan he eivät koe tarvetta todistaa mitään, mikä herättää huolta sosiaalityöntekijöiden päätöksentekoprosessin uskottavuudesta.

3. Sosiaalityöntekijät muuttivat toistuvasti kokousten pöytäkirjat, vaikka olimme paikalla, mikä viittaa siihen, että he ovat saattaneet tehdä niin myös meidän poissa ollessamme. Lapsi luotti eniten perheohjaajalleen Karita Rasinkankaalle, mutta perheväkivaltaa ei koskaan mainittu. Käsite "hengellinen väkivalta" otettiin käyttöön ensin, mutta myöhemmin se laajennettiin käsittämään "fyysinen väkivalta", mikä osoitti, että sosiaalityöntekijät rakensivat vähitellen väärää kertomusta väkivallasta perheessämme. Tämä väärennös voimistui 22.9.2022 jälkeen. Kaikki selostukset ja lausunnot ovat epäluotettavia sosiaalityöntekijöiden jatkuvan valheen, väärennösten ja väärennösten vuoksi.

4. Lapsi ilmaisi halunsa palata kotiin, mutta sosiaalityöntekijät ja psykologit ohjasivat häntä uhkailun, petoksen ja lahjonnan avulla. He lupasivat hänelle 12 euroa viikossa ja täydellisen vapauden jättää nukkumaanmenoaika ja koulunkäynti huomiotta. Todisteet osoittavat kuitenkin, että lapsi halusi palata kotiin, mutta sosiaalityöntekijät ja psykologit eivät huomioineet ja tukahduttaneet hänen toiveensa.

5. Herttoniemen vastaanottohenkilökunta kirjoitti lapsen kamppailuista päivittäisten toimintojen kanssa ja kertoi, ettei hän parantunut tai on voinut jopa pahentua sijaishoidossa ja vastaanottokeskuksessa. Sen jälkeen kun hänet erotettiin perheestään, hän on viettänyt huomattavan osan ajasta osallistumalla kokouksiin sosiaalityöntekijöiden, psykologien ja muiden kanssa, minkä vuoksi hän jää usein poissa koulusta. Tämän seurauksena hänen yleiseen hyvinvointiinsa, akateemiseen suoritukseensa, sosiaalisiin suhteisiinsa ja perhesuhteisiinsa ovat kaikki vaikuttaneet kielteisesti.

6. Sosiaalityöntekijät valehtelivat ja väärensivät jatkuvasti tietoja, mukaan lukien, mutta niihin rajoittumatta, seuraavat.

He kertoivat meille suullisesti selkeästi ja luottavaisin mielin, että sijaisperhettä hoitavat mieslääkäri ja naissairaanhoitaja. He sanoivat

olevansa molemmat terveydenhuollon ammattilaisia. Sijaiskodin miespäällikkö kuitenkin kertoi minulle selkeästi ja painokkaasti puhelinsoitossa, että hän on lääkäri muualla, mutta hänellä ei ole lääkärin asemaa tässä sijaisperheessä. Siksi sosiaalityöntekijöiden väite oli yhtä liioitteleva ja harhaanjohtava kuin mikä tahansa heidän aiemmista väitteistään. En aio syyttää lääkäriä, terveydenhoitajaa ja heidän sijaishoitoliiketoimintaansa. Mutta ilmeisesti sosiaalityöntekijät loivat perheellemme illuusion, että lapsemme viihtyisi sijaisperheessä paremmin kuin omassa perheessämme.

He vaativat matka-aikaa julkisilla kulkuvälineillä sijoituspaikasta kouluun. He sanoivat, että lapsi pääsi kouluun 40 minuutissa. Vaikka on olemassa pari bussia, jotka kulkevat suoraan koululle, ne eivät kuitenkaan ole usein. Muiden linja-autojen käyttäminen edellyttäisi, että lapsi vaihtaisi bussia. Vaikka lapsi menisi suoralla bussilla, hänen olisi käveltävä sijoituspaikalta linja-autopysäkille lähes 1 km, mikä kestää noin 12-15 minuuttia. Jos bussi odottaa häntä jo pysäkillä, matka kestäisi noin 30 minuuttia. Lapsen pitäisi sitten kävellä vielä 700 metriä bussipysäkiltä kouluun, mikä kestää noin 7-10 minuuttia. Tämä kestää jo yhteensä 50 minuuttia. Aina pysäkillä ei kuitenkaan ole bussia odottamassa, joten lapsen voi joutua odottamaan lisäaikaa.

Uskon, että sosiaalityöntekijät ilmoittivat tarkoituksella, että lapsi pääsisi kouluun 40 minuutissa luodakseen vertailun matka-aikaan lapsen kotoa kouluun. On järjetöntä tehdä tällainen vertailu, koska biologisten vanhempien rakkaus ja huolenpito ovat vertaansa vailla sijaisperheen rakkauteen ja huolenpitoon.

***

Keskustelu [redacted] (Kirjoittajan huomautus: sijaisperheen nimi)
[18/02, 15:44] [redacted]: Hei, olen [redacted]n isä. Onko [redacted] muuttanut eilen? Miten on hänen huomiosa? yt, [redacted]
[18/02, 15:54] [redacted]: Hei [redacted] ja kiitos viestistä!

Kyllä, [redacted] muutti perhekodille eilen ja kaikki on mennyt hyvin. Hiljalleen hän on harjoitellut uudenlaista arkea täällä perhekodilla. [redacted] on mm. viettänyt aikaa perhekodin nuorten ja aikuisten kanssa ja tänään teimme yhdessä ruokaa. [redacted] itse kertoi, että hänet on otettu hyvin vastaan tänään lähdemme tutustumaan

lähialueeseen, jotta paikat tulisivat tutuiksi. Tämä sitten asiat ovat sujuneet mukavasti, harjoittelut & tutustumiset jatkuvat tulevina päivinä ja viikkoina

Mukavin terveisin, [redacted]-ohjaaja
[18/02, 16:05] [redacted]: Kiitos tiedosta! yt, [redacted]
[19/02, 18:40] [redacted]: Hei, [redacted]meni hyvin. Alussa uudessa paikassa hän saada uusia tunteita. Toivon, että hän tulee hyvin toimeen muiden tyttöjen kanssa. Huomenna on ensimmäinen päivä kun hän menee kouluun tai muualle sieltä, reittien löytäminen voi olla haasteellista. Mahdollista hän tarvitsee apua ja apua. Muutaman päivän suhteen se tulee helpompaa. Kiitos, että autat häntä. yt, [redacted]

Hei, toivottavasti kaikki on kunnossa [redacted]. Alussa uudessa paikassa hän saattaa saada uusia tunteita. Toivon, että hän tulee hyvin toimeen muiden tyttöjen kanssa. Huomenna on ensimmäinen päivä kun hän menee kouluun tai muualle sieltä, reittien löytäminen voi olla haasteellista. Hän tarvitsee ohjeita ja apua. Muutaman päivän kuluttua se on helpompaa. Kiitos, että autat häntä. yt, [redacted]
[19/02, 21:21] [redacted]: Hei, täällä kaikki hyvin. Käyty reitit läpi ja tutustuttu alueeseen. Nyt tuleva viikko on hiihtoloma jo meillä täällä muuta ohjelmaa. Mukavaa sunnuntaita T. [redacted]
[21/02, 19:59] [redacted]: Hei,
Mikä on [redacted]n tilanne poliisin ja TAK:n käynnin jälkeen? Onko hyvä mielialanvaihteluita? Eri lähteistä saatujen tietojen mukaan hän lukee nyt liikaa aikuisten tietokirjoja. Hän sovelsi kirjassa oppimaansa psykologista tietoa, mikä oli haitallista vaativaa. Toivon, että hän voi vähentää koulun ulkopuolisia kirjoja ja keskittyä perusopetukseensa. hänen ei tarvitse tehdä ratkaisua. Jos hän vain opiskelee koulusuunnitelmaa, hänen ei tarvitse olla opetusta hermostunut tai ahdistunut. Nyt hän kohtaa tarpeetonta vuorovaikutusta aikuisten (sosiaalisuusöntekijät, poliisi jne.) kanssa, kuvittelee yhä enemmän, jotka ovat kaikki hänen alaikäisenä ulottumattomissa. haluat voitte auttaa häntä palaamaan alaikäiseksi ja elämään ympäri yläkoulun elämää.
Yt, [redacted]n isä
[22/02, 09:17] [redacted]: Hei! [redacted]n mielialaan vaikuttaa tällä hetkellä moni asia, myös se että hän on vasta muuttanut meille ja kaikki täällä meillä on hänelle uutta. Hän onkin kertonut, että uuteen totutteleminen on hieman väsyttävää. Hän on kuitenkin todella mukavasti mukana yhteisissä tekemisissä

täällä perhekodilla, mm. Viime perjantaina ystävänpäiväjuhlissa ja eilen luontoretkellä. Tänään meidän on tarkoitus käydä harjoittelemassa reittikoululle valmiiksi ensi viikon varten. Olemme myös keskustelleet paljon ja pikkuhiljaa tässä tutustumme toisiimme. Olemme jutelleet hänen kanssaan hiihtoloman tärkeydestä ja siitä, miten vapaa-ajalla on tärkeää löytää aikaa myös palautumiseen ja mukavaan tekemiseen, eikä helpoksi lukemiseen ja opiskeluun. Yst terveisin [redacted]perhekodilta
[28/02, 07:38] [redacted]: Hei!
[2802, 07:39] [redacted]: Nyt on arki alkanut ja ensimmäinen kouluviikko kokonaan meillä.
[28/02, 07:39] [redacted]: Mietin, että milloinkohan olisi hyvä päivä tulla kylään meille perhekodille?
[28/02, 07:39] [redacted]
[28/02, 07:40] [redacted]: Huomenta!
[28/02, 08:29] [redacted]: Olen töissä nyt ja juttelemme myöhemmin. T. [redacted] n isä
[28/02, 08:37] [redacted]: Hei, sopii, palataan asiaan
[28/02, 16:45] [redacted]: Hei, tällä hetkellä hänen äitinsä on huonossa kunnossa, koska lapsi lähti kotoa. Toivon, että ymmärrät häntä. Katsotaanpa myöhemmin. Hänen äitinsä haluaa kuitenkin tavata hänet sopivana ajankohtana. Mikä on hänen unitilansa? Voiko hän nukkua tarpeeksi? Toivon myös, että hän ei katso puhelinta tai tietokonetta pimeässä. Se vahingoittaa hänen näköään ja vaikuttaa hänen nukkumiseensa. t. [redacted]isä

Hei, tällä hetkellä hänen äitinsä on huonossa kunnossa, koska lapsi lähti kotoa. Toivon, että ymmärrät häntä. Katsotaanpa myöhemmin. Hänen äitinsä haluaa tavata hänet sopivana ajankohtana. Mikä on hänen unitilansa? Voiko hän nukkua nukkua? Toivon myös, että hän ei katso puhelinta tai tietokonetta pimeässä. Se vaikuttaa hänen näköään ja vaikuttaa hänen nukkumiseensa. t. [redacted]n isä
[28/02, 17:05] [redacted]: Asia selvä, palataan myöhemmin kyläilyyn syystä.

Harjoittelemme perhekodilla arjen rutiineja. Tavoitteemme on aina se, että nuoret saavat täydellisesti unta ja arki on sujuvaa. Muutokset vaikuttavat monin tavoin, ja myös väsyttää.

Ystävällisin terveisin,

[redacted], ohjaaja perhekodilta
[28/02, 19:04] [redacted]: Kiitos ymmärryksestä. T. [redacted]n isä
[01/03, 19:58] [redacted]: Hei, haluan selventää yhden asian, että [redacted]ei voi juoda teetä iltapäivällä, koska se johtaa unettomuuteen. Hän ei myöskään ole siinä iässä, että juo kahvia päivällä tai illalla. Kun hänet otettiin perheestä, hän nukkuu huonosti. Jos hän voi nukkua, hänen ei tarvitse ottaa unilääkkeitä. Unilääkkeiden säännöllinen ottaminen ei ole hyväksi hänelle. Auta normalisoimaan hänen nukkumistaan. Kiitos! Yt. [redacted]vanhemmat

Haluan selventää yhden asian, että [redacted]ei voi mustaa teetä iltapäivällä, koska se johtaa unettomuuteen. Hän ei syy ole siinäiässä, että juo kahvia päivällä tai illalla. Kun hänet otettiin perheestä, hän nukkuu huonosti. Jos hän voi nukkua, hänen ei tarvitse ottaa unilääkkeitä. Unilääkkeiden säännöllinen ottaminen ei ole hyväksi hänelle. Auta normalisoimaan hänen nukkumistaan. Kiitos! Yt. [redacted]n vanhemmat
[03/03, 09:44] [redacted]: Hei. Tarvitsemme [redacted]n passin. Toivoimme, että olisitte tuoneet sen samalla, kun tulette perhekodille. Nyt kun vierailua ei ole sovittu, voisimme sopia erikseen passin tuomisesta tai hakemisesta. Kuinka sinulle sopisi?

T. [redacted]perhekodilta
[03/0, 10:57] [redacted]: Tuokaa passi ensi viikon palaveriin (7.3. kello 14.30, siirtoneuvottelu Kumpulantiellä) mukaan.
[06/03, 16:49] [redacted]: Hei, saanko kysyä sinulta, mistä saada tarvitset hänen passinsa? t. [redacted]n isä
[06/03, 16:52] [redacted]: Hei, aina kun nuori muuttaa meille niin pyydämme kela-korttinsa ja passinsa, jotta voimme hoitaa heidän asioitaan, esim käydä apteekissa ja ehdottomasti todistaa nuoren henkilöllisyyden. Tämä on ihan tavallista käytäntöä. Tuottehan passin tänään mukananne palaveriin. Yst terveisin [redacted]perhekodilta
[08/03, 11:27] [redacted]: Hei, hoiti että tänään [redacted]oli poissa koulun liikuntakurssista ja liikunta opettaja suoraan laittoi "luvaton poissaolo". Onko tietoa missä [redacted]on? t. [redacted]n isä
[08/03, 11:31] [redacted]: Hei, [redacted]oli jättänyt menemättä liikuntatunnille ja päättänyt sen opiskella muita asioita itsenäisesti koululla. Minä merkitsin poissaolot luvattomiksi, koska hän ei voi valita mille tunneille osallistuu, vaan hänen täytyy mennä lukujärjestyksen mukaan. T. [redacted]

[08/03, 16:31] [redacted]: Onko hän kipeä? Onko hän valvonut koko yö ja väsynyt?
[09/03, 07:51] [redacted]: Hei, [redacted]ei ole ollut sairaana ja kertonut nukkuvansa täällä perhekodilla ihan hyvin. Hän on kertonut kokevansa väsymystä, mutta se on hyvin paljon paljon kun hän on vasta muuttanut tänne meille ja muutoksia on ollut. T. [redacted]perhekodilta
[09/03, 15:04] [redacted]: Hei, [redacted]ottaa Seronil 30 mg joka aamu ja Ketipinor 25mg joka ilta. Onko näitä sivuvaikutuksia? t. [redacted]n isä
[09/03, 15:27] [redacted]: Hän ei tuonut esille sivuvaikutuksia.

T. [redacted]perhekodilta
[09/03, 15:36] [redacted]: Mutta eilen lääkärin reseptissa on Seronil 20mg. Ja Ketipinor 25mg tarvitaessa.
[09/03, 15:39] Elämä Helmi: Lääkäri on eilen kertonut, että annos nostetaan 30 mg tästä lähtien. Hän syö 30 mg ohjeen mukaan.
[09/03, 16:45] [redacted]: Hei, hän on nyt uudessa paikassa ja hän sopeutuu siihen vähitellen. Lääketieteellisen muutoksen tulee olla erittäin varovainen. Ehkä hän ei tarvitse kovin suuria annoksia. Ja hänen unitilansa pitäisi säätää, ei pääasiassa lääkkeiden avulla. Jos hän pyytää ison annoksen itselleen, se ei ole hyvä. Hän lukee kirjoja ja etsii netistä tietoa oireyhtymästä. Se ei ole luotettava. Autetaan häntä elämään normaalia elämää.
[09/03, 16:48] [redacted]: Nykyisessä reseptissä Seronilia on edelleen 20mg. Ja Ketipinor 25mg on "tarvitaessa".
[09/03, 16:52] [redacted]: Tämä ei ole meidän käsissämme, nämä muutokset on lääkärin tekemä. He arvioivat hänen hyvinvointinsa todella hyvin. Ymmärrä tämä.
[09/03, 17:18] [redacted]: Saimme puhelun Nuorten Psykiatrian Poliklinikalta ja käskimme antaa Nancy Seronilia 30mg x 1 tästä päivästä lähtien. Soita sinne, jos sinulla on kysyttävää. Emme tee näitä päätöksiä.

https://www.hus.fi/sairaalat-ja-muut-yksiköt/nuorten-psykiatrian-poliklinikka-pasila
[09/03, 17:20] [redacted]: Resepti on oltava kirjallinen, mutta ei puhelinsoitto.
Jos lääkäri ei ole nähnyt lasta ja lapsen tilanne on vakaa, lääkkeitä ei voida vaihtaa.

Reseptin uusiminen

Reseptiä ei voi uusia.

Lääke	fluoksetiini 10 mg tabletti, kalvopäällysteinen
Annostus ja käyttötarkoitus	Jatkohoitoon 2 tabl (=20mg)x1 /vrk. SIC! Ahdistuksen ja masennuksen hoitoon. Mielialalääke.
Määrätty määrä	2X100 kpl iter ter 10 pv
Hoidon laatu	Sairauden hoito Pysyvä lääkehoito
Määrääjä	Palmu, Raimo erikoislääkäri
Määräyspäivä	8.3.2023
Määräyspaikka	Pasilan nuorisopsykiatrian poliklinikka

[09/03, 17:30] [redacted]: Tämä ei ole meidän päätettävissämme. Kuten sanoin, soita klinikalle huomenna.
[09/03, 17:33] [redacted]: Eli jos et ole saanut kirjallista reseptiä/e-reseptiä, niin lääkkeitä ei voi vaihtaa.
[09/03, 17:38] [redacted]: ”Reseptiin ei tehtyä muutosta uusinnan yhteydessä, informoin eilen että resepti uusittu ja suullisesti ohjaus. Olen konsultoinut erikoista Raimo Palmua eilenlääkäri ja hänen konsultaationsa perusteella lääkitys nostettu 30mg aamuisin, sillä nuorella vahvasti kuluneen viikonkin mieliala-, ahdistus- ja traumaoireita. Näin me toimimme asioissa. Jos haluatte reseptiin uuden merkinnän ajankohtaisesta annoksesta, soittakaa tänään poliklinikalle nyt, en ole itse töissä. Sihteerin kautta voi kysyä lääkäriltä kirjausmuutosta reseptiin. Annosnostosta on mun kirjaus siellä, jonka näkevät.”.
Viesti nuorten psykiatrian poliklinikalta.
[09/03, 17:40] [redacted]: Mutta miksi hän tarvitsee suuremman annoksen lääkettä, koska hän syö hyvin ja nukkuu hyvin?

[10/03, 14:34] [redacted]: Hei, huomasin, että [redacted] ei mennyt suunnitellulle paikalle Pasilaan. Peruttiinko tapaaminen? Ja hän oli myös poissa koulusta klo 12.00 alkaen. Onko sinulla tietoa?
[10/03, 14:37] [redacted]: Kyllä, Pasilan nimitys siirrettiin. Keskipäivällä hän oli tapaamisessa poliisin kanssa. Tervehdys [redacted]
[10/03, 14:37] [redacted]: Ok, kiitos!
[10/03, 14:38] [redacted]: Mukavaa viikonloppua!
[12/03, 18:22] [redacted]: Millainen oli [redacted] viikonloppuna? Kävikö hän kävelyllä ulkona? [redacted]n isä
[12/03, 18:28] [redacted]: [redacted] on voinut hyvin. Tänään käytiin kävelyllä yhdessä koirien kanssa ja sitten hän lähti itsekin kävelylle
[12/03, 18:45] [redacted]: Kiitos!
[13/03, 15:18] [redacted]: Hei, tässä [redacted] hoitajan yhteystiedot: Pauliina Parikkala +358 50 374 7060.
[13/03, 17:35] [redacted]: [redacted]lla on jatkunut lääkkeitä:
fluoksetiini 10 mg tabletti
Yleisesti tunnettu nimellä: SERONIL
Lue lisää
Jatkohoitoon 2 tabl (=20mg)x1 /vrk.

ketiapiini 25 mg tabletti
Yleisesti tunnettu nimellä: KETIPINORI
Lue lisää
Aluksi 1 tabl iltaisin ahdistusta lievittämään.
MELATONIINI YLIOPISTON APTEEKKI 3 mg tabletti
Lue lisää
0,5-1 tablettia (1,5-3 mg) suun kautta yöksi tarvittaessa (1-2h ennen toivottua nukahtamista.).
[13/03, 17:36] [redacted]: Ei saa antaa muita annoksia.
Ja Ketipinor ja Melatonin ovat mahdollisesti.
[16/03, 17:49] [redacted]: Hei, onko [redacted] palannut koulusta? Millainen hänen tilanteensa oli näinä päivinä? Oliko hän väsynyt? [redacted] isä
[16/03, 18:20] [redacted]: Mitä on hänen lääkkeen annosta?
[17/03, 13:01] [redacted]: Hei, missä oli [redacted] aamulla?t. [redacted]n isä
[17/03, 13:12] [redacted]: Voisitko vastaa?
[17/03, 15:17] [redacted]: Hei, [redacted] on jättänyt ranskan ja matikan tunnit väliin tehdä äidinkielen kirja-arvostelua, jonka palautus oli tänään. Näin ei

mukaan meidän näkemyksemme voi toimia, vaan koulussa lukuän kaikille oppitunneille järjestyksen mukaan. Tästä olemme jo [redacted] kanssa keskustelleet ja jatkamme keskustelua edelleen, että hän ei voi itse minne tunneille menee ja minne ei.
[17/03, 15:17] [redacted]: Ja jos ihmettelit, niin perhekotivanhempamme Jussi sinulle soittaa tänään tuntemattomasta numerosta. T. [redacted]
[18/03, 13:14] [redacted]: Hei, hyvää viikonloppua! [redacted] on ollut siellä kuukauden. Uudessa paikassa hänen täytyy olla uusia haasteita. Haluamme tietää [redacted] viimeaikaisen tilanteen. Voisitko ystävällisesti kertoa minulle, mitä lääkkeitä hän nyt ottaa? Ystävällisin terveisin, [redacted] vanhemmat.

Osa III. Tekeminen ja Väärentäminen: Tapoja Vainoon

21. Lastensuojelu, pilattu nimi Suomessa

Osassa käsitellään suomalaisten sosiaalityöntekijöiden roolia lastensuojelussa ja tuodaan esiin vallan väärinkäytön ja ihmisoikeusloukkausten mahdollisuus tapauksissa, joissa sosiaalityöntekijät ylittävät valtuutensa tai laiminlyövät lakisääteisiä menettelyjä. Jaosto tunnustaa lasten turvallisuuden ja hyvinvoinnin suojelemisen tärkeyden, mutta korostaa sosiaalityöntekijöiden tarvetta tehdä yhteistyötä perheiden kanssa, kunnioittaa heidän oikeuksiaan ja ihmisarvoaan sekä noudattaa korkeita eettisiä ja ammatillisia standardeja. Osasto vaatii panostusta laadukkaaseen sosiaalityön koulutukseen, jatkuvaan ohjaukseen ja tukeen sekä eettistä ja tehokasta toimintaa edistävään kannustavaan organisaatiokulttuuriin.

Suomen lain mukaan vanhemmilla on ensisijainen vastuu lapsen kasvatuksesta ja hoidosta. Viranomaisten tulee kuitenkin antaa tarvittavaa tukea vanhemmille ja ohjata lapset ja perheet tarvittaessa lastensuojelupalveluihin. Lapsen etu otetaan aina tapauskohtaisesti huomioon muun muassa lapsen iän, olosuhteiden ja vanhempien tarjoaman hoidon laadun perusteella. Suomessa lapsen osallistumisoikeutta ja erityistä suojelua korostetaan lastensuojelulaissa, ja kaikessa lasta koskevassa sosiaalitoimessa on ensisijaisesti otettava huomioon lapsen etu. Avohoito- ja tukipalveluita tarjotaan lapsille ja perheille tukemaan lapsen positiivista kehitystä. "Kiireellinen sijoitus" eli kiireellinen sijoitus on lapsen tilapäinen sijoittaminen sijaishuoltoon tai vastaanottavaan kotiin, joka ei ole vielä huoltojärjestely.

Suomalaisten sosiaalityöntekijöiden olisi pitänyt olla erityisen koulutettuja ammattilaisia, joilla on syvä ymmärrys monimutkaisista sosiaalisista, taloudellisista ja kulttuurisista tekijöistä, jotka voivat vaikuttaa yksilön ja yhteisön hyvinvointiin. Heidän olisi pitänyt saada tiukka koulutus sosiaalityön teoriassa, tutkimuksessa ja käytännössä, ja heidän työssään noudatetaan korkeita eettisiä standardeja.

Kaiken kaikkiaan suomalaisilla sosiaalityöntekijöillä on keskeinen rooli yksilöiden, perheiden ja yhteisöjen hyvinvoinnin edistämisessä Suomessa. Heidän keskittymisensä ennaltaehkäiseviin toimenpiteisiin, yhteistyöhön ja yksilölliseen hoitoon on vähentänyt tehokkaampien toimenpiteiden tarvetta ja edistänyt pitkän aikavälin terveyttä ja hyvinvointia.

Suomalaisilla sosiaalityöntekijöillä saattaa kuitenkin olla tuhoisa rooli perheiden hajoamisessa, lasten poistamisessa vanhemmilta, lasten hyvinvoinnin ja vanhempien ihmisoikeuksien loukkaamisesta.

On tärkeää tunnustaa, että joissain tapauksissa suomalaiset sosiaalityöntekijät olivat mukana päätöksissä poistaa lapsia vanhempiensa hoidosta tai puuttua perheen dynamiikkaan. Näitä päätöksiä ei tehdä kevyesti ja ne tehdään lapsen turvallisuuden ja hyvinvoinnin suojelemiseksi.

On ollut tapauksia, joissa sosiaalityöntekijät ovat ylittäneet toimivaltansa tai rikkoneet vanhempien tai lasten oikeuksia. Tällaisissa tapauksissa on

tärkeää, että näitä kysymyksiä käsitellään asianmukaisten kanavien kautta, mukaan lukien oikeusjärjestelmä ja ammattieettiset lautakunnat.

Suomalaiset sosiaalityöntekijät koulutetaan työskentelemään kaikkien yksilöiden, myös vanhempien ja lasten, oikeuksia ja ihmisarvoa kunnioittaen. Heidän odotetaan työskentelevän yhteistyössä perheiden kanssa ja pyrkivän tukemaan heitä löytämään ratkaisuja kohtaamiinsa haasteisiin. Kuitenkin tilanteissa, joissa lapsi on vaarassa joutua haitaksi tai laiminlyödäksi, sosiaalityöntekijät voivat joutua ryhtymään toimiin lapsen turvallisuuden ja hyvinvoinnin varmistamiseksi.

On totta, että sosiaalityöntekijät eivät ole koulutettuja lakimiehiä, eikä heillä välttämättä ole kattavaa ymmärrystä oikeusjärjestelmästä tai erityisistä lasten hyvinvointiin liittyvistä laeista. Heitä on kuitenkin koulutettu työskentelemään ammattiaan ohjaavien lakien ja menettelyjen mukaisesti sekä tekemään yhteistyötä lakimiesten kanssa tarvittaessa varmistaakseen, että kaikkien asianomaisten henkilöiden oikeuksia kunnioitetaan.

Sosiaalityöntekijät koulutetaan myös työskentelemään kokonaisvaltaisesti ottaen huomioon lapsen sosiaalinen, emotionaalinen ja fyysinen hyvinvointi sekä laajempi perheen ja yhteisön konteksti. Vaikka he voivat asettaa etusijalle lapsen turvallisuuden ja hyvinvoinnin, heidän on myös työskenneltävä vahvistettujen laillisten menettelyjen mukaisesti ja kunnioitettava kaikkien asiaan liittyvien henkilöiden oikeuksia.

Tapauksissa, joissa sosiaalityöntekijät ovat mukana lasten hyvinvointiin liittyvissä päätöksissä, heidän on noudatettava lakisääteisiä menettelytapoja ja varmistettava, että asianmukaista menettelyä noudatetaan. Tähän kuuluu vanhemmille mahdollisuus tulla kuulluksi ja osallistua päätöksentekoprosesseihin sekä sovittujen aikataulujen ja menettelytapojen noudattaminen.

Sosiaalityön laadulla voi olla merkittävä vaikutus yksilöiden ja perheiden hyvinvointiin. Hyvät sosiaalityöntekijät voivat tarjota olennaista tukea ja resursseja auttaakseen yksilöitä ja perheitä voittamaan haasteet ja saavuttamaan myönteisiä tuloksia, kun taas huonot sosiaalityöntekijät voivat aiheuttaa vahinkoa ja pahentaa olemassa olevia ongelmia.

Hyvät sosiaalityöntekijät ovat koulutettuja ammattilaisia, jotka tuntevat yksilöiden ja perheiden kohtaamat tarpeet ja haasteet sekä ovat taitavia kehittämään ja toteuttamaan tehokkaita toimenpiteitä ja tukistrategioita. He työskentelevät yhteistyössä yksilöiden ja perheiden kanssa tunnistaakseen vahvuudet ja haasteet sekä kehittääkseen yksilöllisiä suunnitelmia, jotka vastaavat kunkin henkilön ainutlaatuisia tarpeita ja tavoitteita.

Sitä vastoin huonoilla sosiaalityöntekijöillä saattaa puuttua tarvittavia taitoja, tietoja tai empatiaa tehokkaan tuen tarjoamiseen. He eivät ehkä kuuntele tai ymmärrä yksilöiden ja perheiden huolenaiheita tai eivät välttämättä tarjoa asianmukaisia resursseja ja toimia. Joissakin tapauksissa he voivat jopa aiheuttaa vahinkoa käyttämällä hyväksikäyttö- tai pakkotaktiikoita, rikkomalla eettisiä normeja tai loukkaamalla yksilöiden ja perheiden oikeuksia.

Huonot lastensuojelutyöntekijät voivat loukata vakavasti lasten, vanhempien ja perheiden ihmisoikeuksia. YK:n lapsen oikeuksien yleissopimus tunnustaa, että lapsilla on oikeus tulla suojeltavaksi kaikenlaiselta haitalta ja hyväksikäytöltä ja että vanhemmilla on oikeus tukea ja resursseja lastensa hyvinvoinnin turvaamiseksi.

Huonot sosiaalityöntekijät voivat loukata näitä oikeuksia käyttämällä hyväksikäyttö- tai pakkotaktiikoita, jättämällä tarjoamatta asianmukaista tukea ja resursseja tai tekemällä päätöksiä, jotka eivät ole lapsen edun mukaisia. Äärimmäisissä tapauksissa he voivat poistaa lapset perheestään ilman riittäviä todisteita vahingosta tai laiminlyönnistä tai voivat käyttää valtaansa pelotellakseen tai ahdistellakseen vanhempiaan ja perheitä.

Näillä toimilla voi olla vakavia ja pitkäaikaisia seurauksia lasten ja perheiden hyvinvoinnille, mukaan lukien traumat, emotionaalinen ahdistus ja luottamuksen menetys sosiaalisiin instituutioihin. Ne voivat myös heikentää luottamusta lastensuojelujärjestelmään ja edistää pelon ja epäluuloisuuden kulttuuria vanhempien ja perheiden keskuudessa.

On tärkeää huomata, että sosiaalityön käytännön laatuun vaikuttavat monet tekijät, kuten koulutus, ohjaus, resurssit ja organisaatiokulttuuri. Parhaiden mahdollisten tulosten takaamiseksi yksilöille ja perheille on välttämätöntä panostaa korkealaatuiseen sosiaalityön koulutukseen, tarjota

jatkuvaa ohjausta ja tukea sosiaalityöntekijöille sekä luoda kannustavia organisaatiokulttuureja, jotka asettavat etusijalle eettisen ja tehokkaan toiminnan.

Viime kädessä sosiaalityön tehokkuus riippuu yksittäisten sosiaalityöntekijöiden taidoista, tiedoista ja omistautumisesta sekä laajemmasta sosiaalisesta ja organisatorisesta kontekstista, jossa he työskentelevät. Tukemalla hyvää sosiaalityön käytäntöä ja saattamalla huonot sosiaalityöntekijät vastuuseen voimme auttaa varmistamaan, että yksilöt ja perheet saavat menestymiseensä tarvitsemansa tuen ja resurssit.

Suomen lastensuojelualan sosiaalityöntekijät pitävät normaalia perhe-elämän toimintaa hyväksikäyttönä, joten lasten erottamisen perheestä ja vanhemmista sekä eristäytymisen laitoksissa, joissa on vain henkilökuntaa, mutta ei omaisia, tulisi olla sieppauksen ja pahoinpitelyn muoto. Silti heillä ei ole häpeän tai syyllisyyden tunnetta. Epäinhimilliset sosiaalityöntekijät pitävät perusteettomasti rikoksina tuhansien vuosien kokemus lasten kasvatuksesta ja säännöt ihmisten historiassa. He muuttivat ihmisyhteiskunnan barbaarisemmaksi yhteiskunnaksi kuin orjayhteiskunta, ja niitä pitäisi sanktioida ja rangaista lailla.

22. Vanhempien koulutuskyvyn kieltäminen

Kirjoittaja, Suomessa asuva kiinalainen maahanmuuttaja, jakaa kokemuksiaan sosiaalityöntekijöiden ennakkoluulojen ja ennakkoluulojen vaikutuksesta heidän perheeseensä. Huolimatta perheen suomalaisen kulttuurin omaksumisesta, sosiaalityöntekijät olettivat, että he kohtelivat lastaan huonosti, koska he asettivat etusijalle hänen nukkumistottumukset ja yleisterveyden. Sosiaalityöntekijät esittivät useita vääriä väitteitä ja sepitelivät tarinoita lapsensa taustasta ja mieltymyksistä ja käyttivät niitä edelleen tekojensa perusteluina. Kirjoittaja uskoo, että sosiaalityöntekijöiden käyttäytymistä ohjasivat rotusyrjintä ja kulttuurinen puhdistuminen. He yrittivät häpäistä perheen ja riistää lapseltaan ajatuksenvapauden alentamalla heidän kiinalaista taustaansa ja halventamalla heidän vanhemmuuttaan. Kirjoittaja uskoo vakaasti, että heidän kulttuuri-identiteettinsä on keskeinen osa heidän perhettään, eivätkä he voi antaa sosiaalityöntekijöiden sivuuttaa sitä ja tehdä päätöksiä, jotka eivät ole sopusoinnussa heidän uskomustensa ja arvojensa kanssa.

13-14-vuotiaana hän oli yläkoulun opiskelija, jolla oli voimakas halu hankkia tietoa yli vuosien. Tämän saavuttamiseksi hän lainasi yli 40 kirjaa, joista suurin osa oli yliopisto- tai ammattitasoisia. Tämän päätöksen hän teki itse, koska hänen vanhempansa eivät uskoneet, että hänen oli sopivaa altistua näin kehittyneelle materiaalille niin nuorena.

Tietysti on hyväksytty se, että "kiinalaiset vanhemmat ovat valmiita sijoittamaan paljon rahaa ja energiaa lastensa koulutukseen pienestä pitäen. Kiinalaisessa kulttuurissa menestys ei johdu älykkyydestä, vaan uutteruudesta, itsekurista ja itsesääntelystä pitkällä aikavälillä.[4]

Sosiaalityöntekijät eivät ymmärtäneet perheemme taustaa ja arvioivat kaikkea omasta näkökulmastaan ja pakottivat omat päätöksensä meille. Huolimatta siitä, että emme painottaneet voimakkaasti kiinalaista

---

[4] Cambridge verkko. Kiinalaisen koulutuskulttuurin tunnustaminen isäntäperheiden kokemusten parantamiseksi. Käytetty 1. toukokuuta 2023 osoitteesta https://homestay.cambridgenetwork.com/blog/understanding-chinese-cultural-and-educational-perspectives-for-better-host-family-experiences/

perintöämme ja omaksuneet suomalaista kulttuuria täysin niin henkilökohtaisessa kuin työelämässämme, sosiaalityöntekijät olettivat automaattisesti, että kohtelimme lastamme huonosti vain siksi, että asetimme etusijalle hänen nukkumistottumukset ja yleisterveyden.

Sosiaalityöntekijät esittivät tapaamisissamme useita vääriä väitteitä lapsemme taustasta ja mieltymyksistä. He keksivät tarinan, että lapsemme syntyi todella Suomessa ja oli käynyt suomalaisia päiväkoteja ja peruskouluja. He väittivät lisäksi, että lapsemme omaksui täysin suomalaisen kulttuurin, vaikka emme olleet painottaneet voimakkaasti kiinalaista perintöämme. Tätä väärää kertomusta käytettiin oikeutuksena heidän teoilleen, koska he uskoivat, että kiinalainen perhe ei sopinut lapsellemme.

Asiaa pahensi vielä se, että sosiaalityöntekijät menivät jopa väittämään, että lapsemme olisi halunnut tulla suomalaiseen perheeseen. Tämä oli uskomattoman loukkaava ja vahingollinen syytös, sillä olimme aina tehneet parhaamme tarjotaksemme lapsellemme rakastavan ja tukevan ympäristön. Tunsimme, että sosiaalityöntekijät tyrkyttelivät omia ennakkoluulojaan perheeseemme, ottamatta aikaa ymmärtää ainutlaatuista tilannettamme ja kulttuuritaustaamme.

Kaiken kaikkiaan sosiaalityöntekijöiden käytös oli epäammattimaista ja epäeettistä. Heidän valheelliset väitteensä ja perusteettomat syytöksensä aiheuttivat merkittävää vahinkoa perheellemme ja heikensivät kykyämme tarjota turvallinen ja hoitava ympäristö lapsellemme. Sosiaalityöntekijät eivät ole koskaan tulleet meihin avoimin mielin ja halukkaasti ymmärtämään jokaisen perheen ainutlaatuisia olosuhteita, päinvastoin, he asettivat omat ennakkoluulonsa ja olettamuksensa tilanteeseen.

Sosiaalityöntekijät ilmaisivat jatkuvasti uskovansa suomalaisen kulttuurin paremmuuteen ja paheksuntaa kiinalaista taustaamme. Lisäksi he keksivät lausunnon, jossa väitettiin, että lapsemme isä oli sanonut, että vanhempien oli hyväksyttävää kurittaa lapsiaan fyysisesti Kiinassa. Myöhemmin isä kuitenkin kiisti tämän sepitelmän.

On selvää, että sosiaalityöntekijät yrittivät häpäistä perhettämme ja riistää lapseltamme hänen ajatuksenvapauden alentamalla kiinalaista taustaamme ja halveksimalla vanhemmuuttamme. Tämä käyttäytyminen

johtui rotuun perustuvasta syrjinnästä, sillä sosiaalityöntekijät yrittivät nopeasti poistaa lapsemme hoidostamme perusteettomien ennakkoluulojen ja ennakkoluulojen perusteella.

Tässä tilanteessa sosiaalityöntekijät tekevät kulttuuripuhdistusta. Teoriassa he yrittävät luoda yleistä mielipidettä, joka kieltää vieraiden kulttuurien arvon ja aiheuttaa samalla henkistä kärsimystä perheille, joilla on vieras kulttuuritausta. Lisäksi he pyrkivät fyysisesti kontrolloimaan ulkomaista kulttuuritaustaisia lapsia, pidättämään heitä suomalaisissa laitoksissa tai suomalaisten perheiden luona ja pakottamaan heidät hyväksymään suomalaista kulttuuria. Suomalainen kulttuuri on lain, valtiovallan ja poliisivoimien takaama, mikä tekee muiden kulttuurien kilpailun mahdottomaksi. Tämän seurauksena perheet, joilla on ulkomainen kulttuuritausta, sijoitetaan alimpaan yhteiskuntaluokkaan, ja heillä on usein vaikeuksia löytää työpaikkoja.

Heidän lapsensa koulutetaan "ei tarvitse mennä lukioon eikä yliopistoon" (2.9.2022 kokouksessa Lassilan toimistossa sosiaalityöntekijä sanoi, että lapsen ei tarvitse mennä lukioon, eikä tarvitse mennä yliopistoon). Heidän mukaansa täydellinen lapsi on se, joka tulee nuoresta iästä yhtä tietämättömäksi kuin alkoholiriippuvaiset ja huumeidenkäyttäjät. Nämä lapset ovat pohjimmiltaan orjuutettuja, ja heidän asemansa suojelemiseen käytetään lain ulkopuolista lastensuojelulakia. Suomen valtiokoneisto on liian voimakas kenenkään haastavaksi, ja tällä lailla varmistetaan, ettei heidän toimintaansa voida kyseenalaistaa. He jopa uskovat, että jos tällaisista tapauksista valitetaan Euroopan ihmisoikeustuomioistuimeen, tuomioistuin todennäköisesti pitäisi voimassa suomalaisten tuomioistuinten antamat tuomiot.

Tätä reittikarttaa noudattamalla he voivat helposti loukata vieraiden perheiden oikeuksia ja tukahduttaa kulttuuritottumuksiaan säilyttääkseen oman kulttuurinsa. He voivat jopa keksiä tekosyitä huonontaakseen ja eliminoidakseen ulkomaisia perheitä sekä henkisesti että fyysisesti.

Perheenä vastustimme voimakkaasti ajatusta siitä, että sosiaalityöntekijät ottaisivat lapsemme huostaan ja sijoittaisivat hänet perheeseen, joka ei jaa kulttuuri-identiteettiämme . Uskoimme vakaasti, että lapsellamme oli kiinalainen identiteetti ja se oli välttämätöntä hänen

kasvatukselle ja kehitykselle. Tämä on samantapaista kuin muslimiperheet vastustavat lastensa sijoittamista suomalaisperheisiin, jotka ruokkisivat heille sianlihaa, tai intialaiset perheet, jotka vastustavat lastensa sijoittamista suomalaisiin perheisiin, jotka ruokkisivat heille naudanlihaa. Kulttuuri-identiteettimme on keskeinen osa perhettämme, emmekä voi antaa sosiaalityöntekijöiden sivuuttaa sitä ja tehdä päätöksiä, jotka eivät ole linjassa uskomuksemme ja arvojemme kanssa.

Perheemme vastustaa jyrkästi ajatusta siitä, että sosiaalityöntekijät ottaisivat lapsemme huostaan ja sijoittaisivat hänet perheeseen, joka ei aseta etusijalle koulutusta tai älyllistä kasvua. Kokouksessa 2.9.2022 perheohjaaja ilmoitti julkisesti, että lapsemme ei käy lukiossa tai yliopistossa, söisi vain pannukakkuja ja viettäisi kaiken aikansa puhelinpelien parissa. Tällainen ympäristö ei edistä lapsemme yleistä kehitystä ja rajoittaisi vakavasti hänen mahdollisuuksiaan. Emme voi antaa sosiaalityöntekijöiden tehdä päätöksiä, jotka eivät ole sopusoinnussa perheemme arvojen ja lapsemme tulevaisuuden toiveiden kanssa.

Uskomuksemme eivät ole pelkkiä uskomuksia, vaan ne kattavat koko perheemme kotoutumisen, suhtautumisemme lasten koulutukseen sekä vanhempien ja lasten väliset suhteet. Uskomme vahvasti, että rotumme ja kulttuurimme eivät aiheuta haittaa kenellekään, ja he ansaitsevat kunnioituksen. Emme voi antaa sosiaalityöntekijöiden tehdä päätöksiä, jotka sivuuttavat uskomukset ja kulttuuriset käytännöt, koska ne ovat olennainen osa perheemme identiteettiä ja arvoja. Meille on ratkaisevan tärkeää säilyttää kulttuuriperintömme ja välittää sitä lapsillemme, jotta he voivat viedä sitä eteenpäin ja ylläpitää yhteyttä juuriinsa.

Lapsen kehitykselle on tärkeää, että perhekasvatuksen perusta on vahva. Sen avulla vanhemmat voivat muokata lastensa arvoja, uskomuksia ja käyttäytymismalleja, joilla voi olla pysyvä vaikutus heidän elämäänsä. Perheessämme uskomme vahvasti tavallisten sääntöjen laatimiseen lapsillemme, sillä nämä säännöt auttavat luomaan rakenteen, johdonmukaisuuden ja vakauden heidän elämäänsä.

Tavallisilla säännöillä tarkoitetaan perussääntöjä ja odotuksia, joita vanhemmat asettavat lapsilleen, kuten säännöllisen nukkumaanmenoajan asettamisesta, läksyjen ajoissa suorittamisesta ja perheen toimintaan

osallistumisesta. Nämä säännöt saattavat tuntua yksinkertaisilta, mutta ne ovat välttämättömiä ennustettavuuden ja turvallisuuden tunteen luomiseksi lapsille. Kun lapset tietävät mitä odottaa, he tuntevat olonsa itsevarmemmaksi ja turvallisemmaksi ympäristössään, mikä voi auttaa heitä menestymään akateemisesti, sosiaalisesti ja emotionaalisesti.

Rakenteen ja vakauden lisäksi tavalliset säännöt voivat myös auttaa juurruttamaan lapsiin tärkeitä arvoja ja käyttäytymismalleja. Esimerkiksi asettamalla sääntöjä kunnioittavalle kommunikaatiolle ja ystävällisyydelle vanhemmat voivat auttaa edistämään myönteisiä suhteita ja empatiaa lapsissaan.

Vanhemmat voivat auttaa edistämään lastensa itsenäisyyttä ja itsekuria vahvistamalla sääntöjä vastuullisen käytöksen, kuten itsensä siivoamisen tai tekemisistään siivoamisen, ympärille.

Kaiken kaikkiaan perhekasvatus ja tavalliset säännöt ovat lapsen kehityksen tärkeitä tekijöitä. Tarjoamalla vahvan perustan arvoille, uskomuksille ja käytöksille vanhemmat voivat auttaa ohjaamaan lapsiaan kohti menestyvää ja täyttä elämää. Sosiaalityöntekijöiden ja muiden ammattilaisten on tärkeää kunnioittaa ja tukea perhekasvatuksen roolia lasten hyvinvoinnin edistämisessä.

Ensimmäinen syy, miksi perheiden pitäisi tehdä lapsilleen tavalliset säännöt, on tarjota rakennetta ja vakautta. Lapset viihtyvät ympäristöissä, joissa on selkeät odotukset ja rajat, ja tavalliset säännöt auttavat luomaan tämän rakenteen tunteen. Tämä voi olla erityisen tärkeää lapsille, jotka ovat vielä kehittämässä itsetuntoaan ja paikkaansa maailmassa, koska se antaa heille perustan, jolle rakentaa. Lisäksi, kun lapset tietävät säännöt, he eivät todennäköisesti tunne oloaan hämmentyneeksi tai ylikuormituiksi, mikä voi vaikuttaa myönteisesti heidän mielenterveyteensä ja hyvinvointiinsa.

Toinen tärkeä syy, miksi perheiden pitäisi tehdä tavallisia sääntöjä, on edistää vastuullisuutta ja vastuullisuutta. Lasten on opittava ottamaan vastuu teoistaan, ja tavalliset säännöt auttavat siihen. Kun lapset tietävät, mitä heiltä odotetaan, he todennäköisemmin ottavat omakseen käyttäytymistään, mikä voi parantaa päätöksentekotaitoja ja kohottaa itsetuntoa. Lisäksi kun lapset ymmärtävät sääntöjen rikkomisen seuraukset,

he ajattelevat todennäköisemmin huolellisesti ennen kuin tekevät valintoja, joilla voi olla kielteisiä vaikutuksia heidän elämäänsä.

Tavalliset säännöt edistävät myös perheiden yhtenäisyyden ja yhteenkuuluvuuden tunnetta. Kun kaikki perheenjäsenet ovat samalla sivulla ja noudattavat samoja sääntöjä, syntyy yhteistyön ja tiimityön tunnetta. Tämä voi auttaa vahvistamaan siteitä perheenjäsenten välillä ja voi myös vähentää konflikteja ja stressiä. Lisäksi kun perheet työskentelevät yhdessä sääntöjen luomiseksi ja noudattamiseksi, lapset oppivat kompromissien, yhteistyön ja ryhmätyön tärkeyden, mikä voi olla heille arvokkaita taitoja tulevissa suhteissaan ja urallaan.

Yhteenvetona voidaan todeta, että normaalit säännöt perheympäristössä ovat ratkaisevan tärkeitä lasten yleisen hyvinvoinnin kannalta. Nämä säännöt luovat rakennetta, vakautta, edistävät vastuullisuutta ja vastuullisuutta sekä edistävät perheiden yhtenäisyyttä ja yhteenkuuluvuutta. On tärkeää, että vanhemmat käyttävät aikaa selkeät ja johdonmukaiset säännöt lapsilleen ja ovat johdonmukaisia näiden sääntöjen noudattamisessa oikeudenmukaisella ja kunnioittavalla tavalla. Oikeilla tavallisilla säännöillä perheet voivat luoda positiivisen, kannustavan ja hoitavan ympäristön, joka edistää kaikkien jäsenten tervettä kehitystä ja hyvinvointia.

23. Systemaattisesti harhaan johdettu

Kohdassa kuvataan tapausta lapsesta, joka sai koulun hoitajalta ja sosiaalityöntekijöiltä epäselviä ohjeita yksin asumiseen ja sai sitten sosiaalityöntekijältä nimeltä Karita Rasinkangas sopimattomia neuvoja erilaisissa asioissa, joihin kuului nukkumaanmenoaika, matkapuhelimen käyttö, ja koulutus. Tapaamisia sosiaalityöntekijöiden kanssa ei dokumentoitu kunnolla, ja epäsuotuisan tiedon salaaminen näytti olevan järjestelmällinen. Osassa korostetaan vanhempien ja heidän lastensa välisen hauraan yhteyden merkitystä ja varoitetaan sosiaalityöntekijöiden harhaanjohtavista neuvoista, jotka voivat johtaa tahattomiin seurauksiin.

Italialainen fasisti Benito Mussolini sanoi kerran: "Isäni oli seppä ja olen työskennellyt hänen kanssaan; hän taivutti rautaa, mutta minulla on vaikeampi tehtävä sielujen vuodattaminen."[5]

Nykyään on ollut enemmän ihmisiä, jotka harjoittavat tällaisia lasten sielun taivutustehtäviä.

Ennen 29.3.2022 lapsi keskusteli kuraattorin kanssa, kuinka hän voisi elää yksin (29.3.2022 Asiakastapaaminen, Länsi Lassila, Helsingin sote). Kuraattorin lapselle antamat ohjeet olivat epäselviä, mutta lapsi sai eri lähteistä, kuten koulusta ja muista paikoista, painettua materiaalia, joka antoi tietoa siitä, miten ja minne lähteä vanhempansa ja asua itsenäisesti.

Sosiaalityöntekijät antoivat 29.3.2022, samana päivänä, jolloin lapsi keskusteli koulun hoitajan kanssa, nuorisoturvarakennuksen (Nuorten Turvatalo) yhteystiedot (29.3.2022 Asiakastapaaminen, Länsi Lassila, Helsingin sote). Vaikka olikin myönteistä, että lapsella oli mahdollisuus saada apua hätätilanteessa, erityisten ohjeiden puute siitä, milloin ja miten hakea apua, sai lapsen pohtimaan tapoja luoda tilanteita, joissa hän saisi apua.

***

[5] Benito Mussolini, Puhe pidetty Milanossa 6. joulukuuta 1922 rautavalimoiden työntekijöiden edessä vastauksena johtajalle insinööri Vanzettille.

Sosiaalineuvoja Karita Rasinkangas antoi jatkuvasti omia ohjeitaan lapselle. Useissa kokouksissa sosiaalityöntekijä väitti julkisesti seuraavaa:

19.5.2022 kokoontuminen Lassilan toimistolla:

Sosiaalityöntekijä ehdotti, että lapsi voisi mennä nukkumaan arkisin klo 23.

Sosiaalityöntekijä totesi myös, että lapsen matkapuhelinpelien pelaamiseen kuluvaa aikaa ei tarvitse rajoittaa.

Sosiaalityöntekijä ilmaisi epäuskonsa perheen sääntöön, jonka mukaan lapsi laittoi kännykkänsä syrjään ja menisi nukkumaan klo 22.00-22.30 välillä, pitäen sitä naurettavana.

Lapsen nukkumisajan selvittämiseksi neuvottelimme muiden sosiaalityöntekijöiden kanssa. Mutta kun esitimme lomakkeen samalle sosiaalityöntekijälle, hän ilmaisi epäuskonsa ja kysyi, kuka sen loi. Sitten hän taitti paperin ja näytti laittavan sen omaan käsilaukkuun, mikä osoitti olevansa eri mieltä säännöstä. Vaikka emme olleet hänen kanssaan samaa mieltä, hän palautti lomakkeen lapsen äidille. Tämän seurauksena nukkumisaikasääntöä ei voitu enää panna täytäntöön.

7.6.2022 kokoontuminen talossamme:

Saman sosiaalityöntekijän mukaan lapsella on täysi vapaus ja hän voi tehdä mitä haluaa.

Sosiaalityöntekijä totesi, että matkapuhelimen käyttö ei ole iso ongelma eikä vaadi rajoituksia tai rajoituksia. Sosiaalityöntekijän mielestä siitä ei tarvinnut olla huolissaan.

21.6.2022 kokoontuminen Lassilan toimistolla:

Lapsi kysyi Karita Rasinkankaalta vanhempiensa ja sosiaalineuvojansa edessä: "Voinko sanoa, että äitini on tyhmä?" Kysymyksen sopimattomuudesta huolimatta hän ei pysäyttänyt lasta heti, vaan arvosteli häntä vakavasti. Tämän seurauksena lapsen äiti järkyttyi emotionaalisesti saatuaan nöyryytyksen tällä tavalla. Sosiaalityöntekijät kuitenkin kirjoittivat myöhemmin raporttiin, että äiti ei kommunikoinut heidän kanssaan kunnolla.

2.9.2022 kokoontuminen Lassilan toimistolla:

Sama sosiaalityöntekijä ehdotti, että lapsen ei tarvinnut käydä lukiota tai yliopistoa.

13.11.2022 kokous Herttoniemessä:

Sosiaalityöntekijä neuvoi lasta tutkimaan psykiatrista terminologiaa internetistä ja kirjoista, joita lapsi ei ymmärtänyt. Lapsi noudatti ohjeita tekemällä hakuja Google.comissa.

Tapaamisen jälkeen lapsi otti sosiaalityöntekijän neuvoja vastaan ja lainasi useita psykiatrian kirjoja, jotka oli tarkoitettu asiantuntijoille eikä alaikäiselle lapselle. On mahdollista, että lapsi kohtasi termejä kirjoissa ja alkoi uskoa, että hänellä oli erilaisia oireyhtymiä. Keskusteltuaan näistä asioista psykologien kanssa lapsi olisi voinut mainita nämä termit ja väittää, että hänellä on tällaisia oireyhtymiä.

Vaikuttaa siltä, että Karita Rasinkankaan ja muiden sosiaalityöntekijöiden kanssa käydyistä keskusteluista puuttuu dokumentaatio. Huolimatta useista tapaamisista heidän kanssaan, näyttää siltä, että yhtäkään keskusteluista ei tallennettu tai dokumentoitu millään tavalla.

Jos tuomioistuin vaatii näitä tietoja, suosittelen, että sosiaalityöntekijät antavat ne Jumalalle valan alla, jos he uskovat Jumalaan. Niille, jotka eivät usko Jumalaan, valheenpaljastintesti voi olla tarpeen. On kuitenkin huomattava, että valheenpaljastin ei välttämättä pysty havaitsemaan tavanomaisia valehtelijoita tarkasti.

Sosiaalityöntekijän lausuntoja pidettiin kokouksen aikana sopimattomina, laittomina tai moraalittomina, minkä todistavat muut muistiinpanoja tehneet sosiaalityöntekijät. Asiaa koskevia huomautuksia ei kuitenkaan kirjattu, vain asianmukaisilta näyttävät, lailliset ja moraaliset huomautukset. Tämä osoittaa järjestelmällistä mallia epäsuotuisan tiedon piilottamiseen ja tuhoamiseen.

Lähes jokaisen tapaamisen jälkeen sosiaalityöntekijöiden kanssa tai joka kerta, kun lapsi oli vuorovaikutuksessa heidän kanssaan, hän osoitti

käyttäytymistä, kuten yöpymistä matkapuhelimellaan myöhään, ikäänsä nähden liian vähäistä unta ja kouluun saapumatta jättämistä seuraavana päivänä. Lisäksi lapsi yrittäisi kohdata vanhempansa perhe-elämän eri osa-alueilla.

Vanhempien ja jälkeläisten välinen yhteys on yhteiskunnassa ratkaiseva ja hauras yhteys. Vanhemmilla on velvollisuus hoitaa ja johtaa lapsiaan, kun taas lasten tulee kehittyä, hankkia tietoa ja lopulta tulla omavaraisiksi. Siitä huolimatta on tapauksia, joissa sosiaalityöntekijät, joiden tehtävänä on auttaa vaikeuksissa olevia perheitä, voivat tahattomasti luoda ongelmia sen sijaan. Yksi tapa, jolla he voivat tehdä tämän, on antaa harhaanjohtavia neuvoja kapinallisille lapsille ja rohkaista heitä toimimaan vanhempiaan vastaan. Tämä on merkittävä ongelma, jolla voi olla pysyviä ja haitallisia vaikutuksia sekä vanhemmille että lapsille.

Sosiaalityöntekijöiden tehtävänä on suojella haavoittuvassa asemassa olevia yksilöitä, erityisesti lapsia, ja antaa heille mahdollisuus elää tervettä ja tyydyttävää elämää. Joissakin tapauksissa sosiaalityöntekijät voivat kuitenkin myötävaikuttaa ongelmaan, jota he yrittävät ratkaista, johtamalla harhaan lapsia, jotka kamppailevat kapinallisen käytöksen kanssa. Tämäntyyppisellä ohjauksella voi olla syvällinen ja pysyvä vaikutus lapsiin, ja on tärkeää ymmärtää monia tapoja, joilla se voi olla haitallista.

Vahingoittuneet vanhempien ja lasten väliset suhteet: Rohkaisemalla lapsia kapinoimaan vanhempiaan vastaan sosiaalityöntekijät vahingoittivat vanhemman ja lapsen välistä sidettä. Tämä johti kireisiin ihmissuhteisiin ja luottamuksen menettämiseen, mikä vaikeutti perheiden yhteistoimintaa ratkaisujen löytämiseksi.

Kannustaa epäkunnioittavaan käytökseen: Rohkaisemalla lapsia kapinoimaan vanhempiaan vastaan sosiaalityöntekijät rohkaisivat myös epäkunnioittavaan ja vaatimustenvastaiseen käyttäytymiseen. Tämä johti elinikäiseen epäkunnioittavaan käyttäytymiseen ja vaikeutti terveiden ihmissuhteiden muodostamista myöhemmin elämässä.

Vahingoittaa lapsen itsetuntoa: Lapset, jotka kapinoivat vanhempiaan vastaan, tuntevat vallan ja kontrollin lyhyellä aikavälillä. Pitkällä aikavälillä tällainen käytös voi kuitenkin vahingoittaa lapsen itsetuntoa ja omanarvontuntoa.

Lisääntynyt konflikti: Lasten rohkaiseminen kapinoimaan lisäsi myös konflikteja perheiden sisällä. Lapset saattavat tuntea olevansa valtuuksia toimimaan vanhempiaan vastaan, mikä johtaa kiihkeisiin kiistoihin ja lisääntyneisiin jännitteisiin.

Emotionaalinen trauma: Sosiaalityöntekijöiden aiheuttamalla kapinalla voi olla syvällinen vaikutus lapsen emotionaaliseen hyvinvointiin. Lapset kokivat vihan, hämmennyksen ja loukkaantumisen tunteita, joilla voi olla pitkäaikaisia vaikutuksia heidän mielenterveyteensä.

Tuen menettäminen: Rohkaisemalla kapinaan sosiaalityöntekijät poistivat lapset vanhempiensa tuesta ja ohjauksesta. Tämä jättää lapset tuntemaan itsensä eristäytyneiksi ja ilman yhteenkuuluvuuden tunnetta.

Viivästynyt ratkaisu: Kun lapset kapinoivat vanhempiaan vastaan, he eivät todennäköisesti pysty ratkaisemaan ongelmia, jotka johtivat kapinaan. Tämä johti pitkittyneeseen konfliktitilaan, mikä viivästytti taustalla olevien ongelmien ratkaisemista.

Ongelmien eskaloituminen: Kapinaan rohkaiseminen lisää myös ongelmia, jotka johtivat lapsen kapinalliseen käyttäytymiseen. Lapset tuntevat voivansa toimia yhä vaarallisemmilla tavoilla ja vaarantamalla itsensä ja muut.

Luo vihamielisen ympäristön: Kun lapsia rohkaistaan kapinoimaan vanhempiaan vastaan, se luo vihamielisen ja negatiivisen ympäristön kotiin. Tämä aiheutti ahdistusta ja stressiä sekä vanhemmille että mukana oleville lapsille.

Luottamuksen menetys: Lapset, jotka kapinoivat vanhempiaan vastaan, voivat myös menettää luottamuksensa muihin auktoriteetteihin, kuten opettajiin, poliisiin ja jopa sosiaalityöntekijöihin. Tämän vuoksi heidän on vaikea saada apua ja tukea, jota he tarvitsevat vanhetessaan.

Estynyt kehitys: Kapinaan rohkaiseminen estää myös lapsen sosiaalista, emotionaalista ja kognitiivista kehitystä. Lapset, jotka kapinoivat vanhempiaan vastaan, saattavat kamppailla luodakseen terveitä ihmissuhteita, ja heillä voi olla vaikeuksia oppia ja kasvaa yksilöinä.

Vähentää lapsen kykyä tehdä terveellisiä valintoja: Lapsista, joita kannustetaan kapinoimaan vanhempiaan vastaan, voi tulla

impulsiivisempia ja heikompi kyky tehdä terveellisiä valintoja. Tämä johti pitkäaikaisiin seurauksiin, jotka vaikuttavat heidän hyvinvointiinsa.

Vahingoittaa lapsen tulevia ihmissuhteita: Vanhempiaan vastaan kapinoivien lasten voi olla vaikeampi muodostaa terveitä ihmissuhteita tulevaisuudessa. Heillä voi olla vaikeuksia luottaa muihin, ja heidän voi olla vaikeaa rakentaa ja ylläpitää läheisiä suhteita.

Vahingoittaa vanhempien mielenterveyttä: Vanhemmat, jotka ovat tekemisissä kapinallisen lapsen kanssa, voivat kokea lisääntynyttä stressiä, ahdistusta ja masennusta. Tällä voi olla negatiivinen vaikutus heidän mielenterveyteensä ja yleiseen hyvinvointiinsa.

Vähentää lapsen kykyä selviytyä stressistä: Vanhempiaan vastaan kapinoivien lasten voi olla vaikeampaa selviytyä stressistä ja he voivat todennäköisemmin ryhtyä haitallisiin käyttäytymismalleihin selviytymiskeinona.

Vahingoittaa lapsen koulutusta: Lapset, jotka kapinoivat vanhempiaan vastaan, saattavat kamppailla koulussa, ja heidän voi olla vaikeampaa saavuttaa akateemisia tavoitteitaan.

Elinikäiset seuraukset: Kapinaan kannustamisen haitallisilla vaikutuksilla voi olla elinikäisiä seurauksia. Lapset, jotka kapinoivat vanhempiaan vastaan, voivat kamppailla mielenterveysongelmien kanssa, heillä on vaikeuksia rakentaa terveitä ihmissuhteita ja he voivat jopa osallistua rikolliseen käyttäytymiseen.

Yhteenvetona voidaan todeta, että sosiaalityöntekijöiden kapinallisten lasten harhaanjohtamisella voi olla vakavia ja pysyviä seurauksia. Ymmärtämällä monia tapoja, joilla tämä voi olla haitallista, voimme työskennellä estääksemme sen tapahtuman ja varmistaaksemme, että lapset saavat tarvitsemaansa apua ja tukea voidakseen elää tervettä ja täyttä elämää.

24. Diskurssin monopoli

Osassa käsitellään sosiaalityöntekijöiden roolia lastensuojeluasioissa ja sitä, kuinka heidän toimintansa voi joskus olla kiistanalaista. Sosiaalityöntekijät voivat vaikuttaa kohtuuttomasti lasten vuorovaikutukseen oikeusviranomaisten kanssa, mikä voi olla ongelmallista varsinkin silloin, kun lapsella on oma lakiedustaja. Tämä voi johtaa tilanteisiin, joissa lapsen etuja ja oikeuksia ei ole riittävästi edustettu tai suojattu, ja sosiaalityöntekijöiden osallistuminen voidaan nähdä lapsen yksityisyyteen ja itsenäisyyteen puuttumisena. Pykälässä todetaan, että sosiaalityöntekijöiden tulee toimia lapsen edun mukaisesti ja heidän osallistumisensa tulee rajoittua varmistamaan, että lapsen oikeudet ovat asianmukaisesti edustettuina ja suojattuja.

Sosiaalityöntekijöiden rooli lastensuojeluasioissa on keskeinen lasten hyvinvoinnin ja turvallisuuden varmistamisessa. Kuitenkin se, missä määrin sosiaalityöntekijät hallitsevat suojeltaviksi määrättyjen lasten elämää, on usein kiistanalainen kysymys. Joissakin tapauksissa sosiaalityöntekijät voivat ylittää rajansa ja käyttää valtaansa lapsiin epäoikeudenmukaisella ja epäreilulla tavalla.

Yksi esimerkki tästä on, kun sosiaalityöntekijät hallitsevat oikeuskäsittelyyn osallistuvan lapsen kertomusta ja käyttäytymistä. Tapauksissa, joissa lapsi on syyttänyt vanhempiaan hyväksikäytöstä tai laiminlyönnistä, sosiaalityöntekijät voivat vaikuttaa kohtuuttomasti lapsen vuorovaikutukseen lainvalvontaviranomaisten ja muiden oikeusviranomaisten kanssa.

Esimerkiksi sosiaalityöntekijät voivat pitää tapaamisia lapsen kanssa ennen kuin he tapaavat poliisin tai muun laillisen viranomaisen varmistaakseen, ettei lapsi puhu heitä vastaan. Tämä voi olla erityisen ongelmallista silloin, kun lapsella on oma lakiedustaja, koska sosiaalityöntekijät saattavat silti vaatia läsnäoloa tapaamisissa poliisin tai muiden oikeusviranomaisten kanssa.

Sosiaalityöntekijät kysyivät tapaamisen aikana lapselta hänen tämänhetkisestä tilanteestaan, johon hän vastasi aina myönteisesti.

Ymmärtääkseni lapsi kiinalaistaustaisena ei koskaan kieltäytynyt mistään hänelle esitetyistä pyynnöistä, minkä johdosta hän aina noudattaa sosiaalityöntekijöiden toiveita.

Sosiaalityöntekijät tarjosivat lapselle erilaisia etuja kodin ulkopuolella asumiseen, mukaan lukien suomalaisen perheympäristön, ehdottoman vapauden, irtonaisen hoidon, viikkorahaa ja saman ikäisiä avopuolisoita.

Lisäksi sosiaalityöntekijät antoivat ymmärtää, että lapsen perhe oli täynnä perheväkivaltaa, mukaan lukien fyysistä ja henkistä väkivaltaa. He vihjasivat, että lapsen vanhemmat olivat väkivaltaisia tiukkojen kiinalaisten kulttuurinormien vuoksi eivätkä antaneet tarpeeksi viikkorahaa.

Sosiaalityöntekijät kysyivät lapselta, pysyiskö hän mieluummin ulkona vai palaako hän kotiin. Lapsi sanoi olevansa välinpitämätön ja harkitsisi kotiinpaluuta, jos hänen vanhempansa muuttavat tapojaan. Sosiaalityöntekijät kuitenkin selittivät, että tilanne ei ollut niin yksinkertainen, ja lapsen täytyisi odottaa lisäarviointia ennen paluuta kotiin.

Sosiaalityöntekijät kertoivat lapselle, että jos hän haluaisi jatkaa asumista ulkona, hänen täytyy keksiä tekosyy. He ehdottivat, että hän voisi väittää, että hänen vanhempansa pahoinpitelivät häntä henkisesti tai fyysisesti, uhkailivat häntä tai jopa pahoinpitelivät häntä. Sosiaalityöntekijät varoittivat lasta, että jos hän palaa kotiin, on suuri mahdollisuus, että hänen vanhempansa toistavat väkivaltaisen käyttäytymisensä, mikä voi johtaa lapsen itsemurhaan. He ilmoittivat myös, että he eivät ole vastuussa mistään tuloksesta. Lapsia pyydettiin ajattelemaan asiaa ja antamaan vastaus.

Painostuksen alaisena lapsi lupasi jäädä ulkopuolelle ja sepitti tarinoita vanhempiensa väkivaltaisesta käytöksestä, jonka hän aikoi ilmoittaa poliisille.

Sosiaalityöntekijät tapasivat lapsen kanssa epävirallisia tapaamisia, eikä heidän keskusteluistaan ollut kirjallista kopiota. Nämä keskustelut jättivät uhkaavan jäljen lapsen mieleen. Huolimatta siitä, että häntä petettiin, uhkailtiin, lahjottiin ja hallittiin, lapsella ei ollut juurikaan sananvaltaa asiassa.

Tämä voi luoda tilanteen, jossa lapsen etuja ja oikeuksia ei ole riittävästi edustettu tai suojeltu, koska sosiaalityöntekijöillä voi olla omaa agendaansa

tai ennakkoluuloja, jotka eivät ole lapsen edun mukaisia. Lisäksi sosiaalityöntekijöiden osallistuminen tällaisiin oikeudellisiin menettelyihin voidaan nähdä lapsen yksityisyyteen ja itsenäisyyteen loukkauksena, erityisesti silloin, kun hänen lailliset huoltajansa (vanhempansa) suljetaan pois.

Vaikka sosiaalityöntekijöillä on tärkeä rooli lastensuojeluasioissa, heidän toiminnan tulee olla lain ja lapsen edun mukaista. Sosiaalityöntekijät eivät saa käyttää valtaansa lapsiin mielivaltaisella, epäreilulla tai epäoikeudenmukaisella tavalla. Sen sijaan heidän tehtävänsä on varmistaa, että lapsen oikeuksia suojellaan ja että he saavat menestyäkseen tarvitsemaansa hoitoa ja tukea.

Yhteenvetona voidaan todeta, että vaikka sosiaalityöntekijöillä on tärkeä rooli lastensuojelutapauksissa, heidän toimiaan on tarkasteltava sen varmistamiseksi, että he toimivat lapsen edun mukaisesti. Sosiaalityöntekijät eivät saisi käyttää valtaansa valvoakseen oikeudenkäynneissä olevien lasten käyttäytymistä ja toimia, ja heidän osallistumisensa tulisi rajoittua varmistamaan, että lapsen oikeudet ovat asianmukaisesti edustettuina ja suojeltuja. Vain tällä lähestymistavalla voimme varmistaa, että lastensuojeluasioissa mukana olevat lapset saavat ansaitsemansa oikeuden, huolenpidon ja tuen.

25. Opettajien ja sosiaalityöntekijöiden keksimiä faktoja

Todisteiden valmistaminen päätöksenteossa on vakava ongelma, jolla voi olla haitallisia seurauksia. Se heikentää luottamusta päätöksentekoprosessiin ja sitä tukeviin instituutioihin, johtaa puolueellisiin ja epäoikeudenmukaisiin päätöksiin ja voi vaikuttaa kielteisesti kansanterveyteen ja -turvallisuuteen sekä tieteellisen tiedon tuotantoon. Hitler tunnusti valheiden voiman Mein Kampfissa, ja se on edelleen joidenkin sosiaalityöntekijöiden käyttämä työkalu. Todisteiden keksiminen ei ainoastaan vahingoita päätöksentekoprosessien uskottavuutta, vaan se voi myös johtaa epätarkkoihin johtopäätöksiin, epäoikeudenmukaiseen kohteluun ja katastrofaalisiin tuloksiin. Jokaisen päätöksentekoon osallistuvan vastuulla on varmistaa, että todisteet ovat tarkkoja ja luotettavia prosessin eheyden säilyttämiseksi.

"Valhe on ehdottomasti paha ja synti." (Muhammad al-Baqir, 700 jKr.)

Sosiaalityöntekijät ovat kuitenkin käyttäneet valheita hyväksi yhtenä kriittisimmistä temppuista. Kuten Hitler osoitti silmiinpistävän kunnianosoituksen valheiden voimalle Mein Kampfissa, "hyvin oikea periaate, jonka mukaan valheen koko sisältää aina tietyn uskottavuuden tekijän, koska kansan suuri joukko pilaantuu enemmän sisimmissä syvyyksissä. sen sydän, ei tietoisesti ja tarkoituksellisesti paha. Sen vuoksi sen mielen primitiivisen yksinkertaisuuden vuoksi se valloittaa helpommin suuri kuin pieni valhe, koska se itse usein käyttää pieniä valheita, mutta olisi kuitenkin myös häpeä käyttää suuria valheita. Sellainen valhe ei tule edes mieleen, eikä se edes usko, että muut pystyvät iljettävimpien vääristymien valtavaan röyhkeyyteen. Miksi se, vaikka valistunutkin, horjuu ja on epäilee asiaa ja hyväksyy kuitenkin todeksi ainakin jonkin syyn. Näin ollen röyhkeimmästäkin valheesta jää aina jotain kiinni..."

1) Todisteiden valmistaminen päätöksenteossa

Todisteiden keksimisellä päätöksenteossa on lukuisia kielteisiä seurauksia, jotka voivat olla haitallisia yksilöille, yhteiskunnalle ja tieteellisen tiedon tuottamiselle. Se voi johtaa epätarkkoihin päätelmiin ja vääriin päätöksiin, mikä heikentää luottamusta päätöksentekoprosessiin ja sitä tukeviin instituutioihin. Teketyt todisteet voivat myös johtaa puolueelliseen ja epäoikeudenmukaiseen päätöksentekoon, joka suosii tiettyjä yksilöitä tai ryhmiä toisten kustannuksella, mikä johtaa tasa-arvon ja oikeudenmukaisuuden puutteeseen. Lisäksi tekaistulla todisteella voi olla kielteisiä vaikutuksia kansanterveyteen ja -turvallisuuteen sekä tieteelliseen tutkimukseen ja tiedon tuotantoon. Siksi on ratkaisevan tärkeää, että päätöksentekoprosesseissa turvaudutaan täsmälliseen ja luotettavaan näyttöön puolueettomuuden, oikeudenmukaisuuden ja tehokkuuden varmistamiseksi. Jokaisen päätöksentekoon osallistuvan vastuulla on estää todisteiden väärentäminen ja edistää prosessin läpinäkyvyyttä, objektiivisuutta ja oikeudenmukaisuutta.

Todisteiden valmistaminen päätöksenteossa on vakava ongelma, jolla voi olla kauaskantoisia ja haitallisia vaikutuksia. Kun todisteita on väärennetty, päätöksentekoprosessi perustuu vääriin tietoihin, mikä voi johtaa epätarkkoihin johtopäätöksiin ja virheellisiin päätöksiin.

Yksi todisteiden valmistamisen haitallisimmista vaikutuksista on, että se heikentää luottamusta päätöksentekoprosessiin ja sitä tukeviin instituutioihin. Kun ihmiset uskovat, että todisteita manipuloidaan, he eivät todennäköisesti luota päätöksiin ja ihmisiin, jotka tekevät niitä. Tämä voi johtaa kyynisyyteen ja yleiseen epäluottamukseen järjestelmää kohtaan, mikä voi heikentää sen tehokkuutta ja legitiimiyttä.

Toinen todisteiden valmistamisen haitallinen vaikutus on, että se voi johtaa puolueelliseen ja epäoikeudenmukaiseen päätöksentekoon. Kun todisteita manipuloidaan, sitä voidaan käyttää tukemaan ennalta määritettyjä johtopäätöksiä tai horjuttamaan vaihtoehtoisia näkökulmia. Tämä voi johtaa vääristyneeseen päätöksentekoprosessiin, joka suosii tiettyjä yksilöitä tai ryhmiä toisten edelle, mikä on epäreilua ja heikentää tasa-arvon ja oikeudenmukaisuuden periaatteita.

Todisteiden keksimisellä voi myös olla kielteinen vaikutus kansanterveyteen ja turvallisuuteen. Kun todisteita tehdään

päätöksentekoprosesseissa, jotka liittyvät tärkeisiin asioihin, kuten terveydenhuoltoon, ympäristöön tai yleiseen turvallisuuteen, tulokset voivat olla katastrofaalisia.

Yhteenvetona voidaan todeta, että todisteiden valmistaminen päätöksenteossa on vakava ongelma, jolla voi olla kauaskantoisia ja haitallisia seurauksia. Se heikentää luottamusta päätöksentekoprosessiin, johtaa puolueellisiin ja epäoikeudenmukaisiin päätöksiin, ja sillä voi olla kielteisiä vaikutuksia kansanterveyteen ja -turvallisuuteen sekä tieteellisen tiedon tuotantoon. On olennaista, että päätöksentekoprosessit perustuvat täsmälliseen ja luotettavaan näyttöön sen varmistamiseksi, että ne ovat oikeudenmukaisia, puolueettomia ja tehokkaita. Kun todisteita keksitään, se heikentää päätöksentekoprosessin ja sitä tukevien instituutioiden eheyttä. Jokaisen päätöksentekoon osallistuvan vastuulla on varmistaa, ettei todisteita ole väärennetty ja että prosessi on avoin, objektiivinen ja oikeudenmukainen.

2) Sosiaalityöntekijät keksivät väkivaltaa

Sosiaalityöntekijän raportin uskottavuus on kyseenalaistettu heidän toistuvien valheidensa vuoksi, mikä on todistettu äidin ja lapsen tapauksessa, joita syytettiin toistensa lyömisestä kännykällä. Tällaiset tekosyyt voivat vahingoittaa perheitä ja aiheuttaa tarpeetonta stressiä ja ahdistusta. Sosiaalityöntekijöiden mahdollisuudet keksiä tarinoita eri työkaluilla on huolestuttava, koska se horjuttaa perheiden luottamusta lastensuojeluvirastoihin. Äiti tässä tapauksessa vannoo, että se, joka valehteli matkapuhelintaistelusta, joutuu Jumalan rankaisemaan ja kohtaa oikeudelliset seuraukset. Sosiaalityöntekijöiden valmistamat todisteet voivat johtaa valheiden ketjuun, joka voi vahingoittaa epäoikeudenmukaisesti perheitä ja heidän mainetta.

Sosiaalityöntekijä kertoi, että lapsi ja äiti tappelevat keskenään kännykällä (Päätös huostaanotosta ja sijaishuoltoon sijoittamisesta, päätösnumero 202211263785, 28.11.2022). Sosiaalityöntekijän toistuvien valheiden valossa heidän raporttiinsa ei voi luottaa. Sosiaalityöntekijöillä on kyky

keksiä tarinoita ja liittää ne lapseen esittämättä todisteita, mutta totuus pysyy totuutena ja väärennökset tekaistuna. Vaikka valhe matkapuhelimien kanssa tappelemisesta laitettiin lapsen suuhun, se on silti valhe. Lapsen äiti vannoo Jumalan edessä, että tämän valheen keksijä joutuu Jumalan rankaisemaan ja kohtaa oikeudelliset seuraukset.

Lastensuojeluvirastojen sosiaalityöntekijät valehtelevat ja väärentävät pikkuhiljaa muodostaen lopulta ketjun todisteita valheista, jotka voivat saada perheen ansaan.

Tässä tapauksessa sosiaalityöntekijät ovat keksineet väärän väitteen, että lapsi ja hänen äitinsä löivät toisiaan puhelimella. Tällainen sepitelmä on huolestuttavaa, koska se heikentää sosiaalityöntekijän raportin uskottavuutta. Jos he voivat keksiä tarinan toistensa lyömisestä puhelimella, he voivat helposti valmistaa samankaltaisia tarinoita käyttämällä muita työkaluja, kuten tietokonetta, pulloa, kaukosäädintä, hiirtä, kirjaa tai mitä tahansa muuta parhaaksi katsomaansa. On mahdollista, että tulevissa raporteissa he voivat hyödyntää muita työkaluja tällä tavalla, ja jos sellaisia kirjoitetaan heidän raporttiinsa, se ei ole yllättävää. Tällaisten tarinoiden keksiminen ei vain vahingoita sosiaalityöntekijän raportin uskottavuutta, vaan se voi myös aiheuttaa tarpeetonta stressiä ja ahdistusta asianosaisille perheille.

3) Sosiaalityöntekijät keksivät hyväksikäytön

Sosiaalityöntekijä Lotta Furu kirjoitti maaliskuun 2022 kokouksen pöytäkirjaan, että lapsi oli kertonut kuraattorille, että heidän äitinsä oli estänyt häntä etsimästä kesätöitä sanomalla, että "et pääse minnekään". Vaikuttaa kuitenkin siltä, että sosiaalityöntekijät ovat keksineet tämän tiedon maalatakseen äidin negatiivisessa valossa, sillä perhe tukee lapsen työllistymistä. Äiti oli vain neuvonut lasta lopettamaan matkapuhelimen käytön myöhään illalla ennen koulupäivää, mutta lapsi jatkoi puhelimen käyttöä klo 3.00 asti. Perhe on menettänyt luottamuksensa sosiaalityöntekijöihin, joilla on tapana sepittää tietoa heistä.

Sosiaalityöntekijä Lotta Furu kirjoitti 29.3.2022 lapsen tapaamisen pöytäkirjaan, että "[redacted]kertonut kuraattorille olleensa puhelimella etsimässä kesätöitä ja äiti oli sanonut [redacted]lle, että mihinkään pääsee" ([redacted]kertoi kuraattorille, että hän oli puhelin etsii kesätyötä ja äiti oli kertonut [redacted], että et pääse minnekään). (29.3.2022 Asiakastapaaminen, Länsi Lassila, Helsingin sote).

Vaikuttaa siltä, että sosiaalityöntekijät ovat keksineet tietoa lapsen äidistä, joka estää häntä hakemasta kesätyötä. Itse asiassa perhe tukee lapsen työllistymistä. Sosiaalityöntekijät eivät kuitenkaan maininneet, että lapsi käytti matkapuhelintaan myöhään illalla ennen koulupäivää, ja hänen äitinsä neuvoi häntä pysähtymään ja nukkumaan. Tästä huolimatta lapsi jatkoi puhelimensa käyttöä kello 03.00 asti. Vaikuttaa siltä, että sosiaalityöntekijät ovat manipuloineet tietoja maalatakseen äidin negatiivisessa valossa.

Sosiaalityöntekijöillä on tapana sepittää tietoa perheestä, mistä todistaa heidän väärä väite, jonka mukaan äiti olisi kieltänyt lasta hakemasta kesätyötä. Sosiaalityöntekijät voivat valmistaa tulevaisuudessa samanlaisia väitteitä, kuten vanhemmat kieltävät lasta käyttämästä tietokonetta, soittamasta, käymästä wc:ssä, syömästä, juomasta tai jopa hengittämästä. Menetimme luottamuksen sosiaalityöntekijöihin ja kyseenalaistimme heidän motiivinsa ja eettisyytensä.

4) Koulun kuraattori keksi sosiaalisen eristäytymisen

Sosiaalityöntekijöiden muistio sisälsi lapsesta vääriä lausuntoja, mukaan lukien kuraattorin väitteen, ettei lapsella ollut ystäviä ja että kuraattori oli huolissaan perheen vanhemmuutta koskevista käytännöistä. Lapsella oli kuitenkin ystäviä ennen perheestä eroamista, ja hänellä oli vahva kiinnostus yrittäjyyteen ja suositun YouTube-kanavan luomiseen. Lapsi kertoi ihailustaan Elon Muskia, Donald Trumpia ja Dale Carnegiea kohtaan ja halusi saada satoja tai tuhansia ystäviä menestyäkseen liiketoiminnassa ja verkkosisällön luomisessa. Kuraattori syytti perhettä lapsen ystävien puutteesta, katsoi, että hänen vastuullaan oli auttaa lasta saamaan ystäviä, ja on epäselvää, auttoiko hän todella lasta saamaan ystäviä.

Samassa muistiossa sosiaalityöntekijät kirjoittivat, että "Kuraattorin mukaan [redacted]lla ei ole kavereita" ([redacted]lla ei ole kuraattorin mukaan ystäviä). Tämä on perheen ulkopuolisen henkilön antama väärä lausunto. Lapsella oli ystäviä ennen kuin hänet erotettiin perheestä, ja hän kävi heidän luonaan, leikki heidän kanssaan, kävi kirjastoissa tai tuli meille. Välillä tarjosimme jopa ruokaa hänen ystävilleen. Perhe järjesti hänelle myös yöpymisen ystävien luona. Ainoa kerta, kun hänen yöpymissuunnitelmansa peruttiin, oli hänen äitinsä isoäitinsä kuollessa.

"Kuraattorilla on huolta vanhempien kasvatuskäytännöistä ja siitä, että [redacted]lla ei ole kavereita." (Kuraattori on huolissaan vanhemmuuden käytännöistä ja siitä, että [redacted]lla ei ole ystäviä.) Tämä on ilmeisesti kuraattorin keksimä ja kuviteltu väite. Hän esitti perusteettomia väitteitä ilman tosiseikkoja, ilman keskustelua vanhempien tai heidän naapureidensa tai työtovereidensa kanssa.

Lapsella oli vahva kiinnostus yrittäjyyteen ja suositun YouTube-kanavan luomiseen. Hän puhui usein ihailustaan Teslan ja SpaceX:n toimitusjohtajaa Elon Muskia ja Yhdysvaltain entistä presidenttiä Donald Trumpia kohtaan. Hän nautti myös Dale Carnegien kirjojen lukemisesta, kuuluisalta kirjailijalta ja puhujalta itsensä kehittämisestä ja ihmissuhteista.

Lapsen tavoitteena oli saada satoja tai tuhansia ystäviä, sillä hän uskoi laajan sosiaalisen verkoston olevan tärkeä menestymisen kannalta liiketoiminnassa ja verkkosisällön luomisessa. Hän oli päättänyt saada miljoonia katsojia ja tilaajia YouTube-kanavalleen, aivan kuten Donald Trumpilla oli miljoonia seuraajia Twitter-tilillään. Hän puhui usein videoideoista ja strategioista online-näkyvyytensä lisäämiseksi, ja oli innoissaan mahdollisista mahdollisuuksista, joita suuri online-seuraaja voisi tuoda.

Lapsi on saattanut jakaa ajatuksensa saada lisää ystäviä opettajilleen, mukaan lukien koulun kuraattorille. Kuraattori ei kuitenkaan ottanut näitä keskusteluja esille, vaan syytti perhettä ystävien puutteesta. Kuraattori oletti, että perheen koulutustapa haittasi lapsen kykyä ystävystyä ja että hänen vastuullaan oli auttaa lasta ystävystymään. On epäselvää, kuinka

monta ystävää kuraattorilla oli tai auttoiko hän lasta saamaan ystäviä. Lisäksi on kyseenalaista, onko perheen vastuulla auttaa lasta saamaan miljoonia tilaajia YouTubessa tai Twitterissä.

5) Sosiaalityöntekijät tekivät kulttuurivirheitä

Tapaukseen osallistuneet sosiaalityöntekijät valehtelivat tytön isästä tietoa, jonka mukaan lasten fyysinen kuritus on normaalia Kiinassa. Näitä vääriä tietoja käytettiin tukemaan heidän väitetään, että isä pahoinpiteli lasta. Sosiaalityöntekijät yrittivät myös vähätellä isää kuvailemalla häntä kiihkoilevaksi väkivaltaiseksi mieheksi, ja he alensivat perhettä esittämällä perheenjäseniä muukalaisina, pakottaen lapsen usein etsimään eroa vanhemmistaan, perheestään ja rodustaustastaan. Lisäksi he vähättelivät perheen kiinalaista taustaa, kielsivät isän, perheen ja lapsen identiteetin sekä pakottivat lapsen kieltämään kiinalaisen perinnön ja omaksumaan suomalaisen kulttuuri-identiteetin. Tämä tehtiin pitkän hienovaraisen psykologisen paineen kautta, mikä vaikutti merkittävästi lapsen henkiseen ja emotionaaliseen hyvinvointiin.

Sosiaalityöntekijät väittivät valheellisesti, että tytön isä oli sanonut, että on normaalia, että vanhemmat kurittavat lapsiaan fyysisesti Kiinassa.
Hänen isänsä ei antanut tällaista lausuntoa.
Tällaisia sanoja keksimällä sosiaalityöntekijät keksivät taustatiedon edistämään fiktiota, että isä pahoinpiteli lasta, koska harrastuksenohjaaja teki saman omasta mielikuvituksestaan.

Ensinnäkin he yrittivät vähätellä hänen isänsä. He kuvasivat hänen isänsä kiihkoilevaksi väkivaltaiseksi mieheksi. Sosiaalityöntekijä ei kuvaillut isäänsä pitkästi. Sen sijaan he vain istuttivat tarkoituksella ja ilkeästi lauseen tai kaksi kerrallaan. Nämä lausunnot eivät ole ilmeisiä koko asiakirjassa. Mutta vuosien kertymisen jälkeen on muodostunut hyvin systemaattinen kuvaus. Tämä on heidän temppunsa.

Toiseksi he yrittivät alentaa hänen perhettään. Kuvaamalla perheenjäseniä muukalaisina he kieltävät hänen perhe-elämänsä laillisen olemassaolon, he pakottavat hänet usein olemaan ristiriidassa ja tuskassa,

he pakottavat hänet usein pyrkimään eroon vanhemmistaan, perheestään ja rodustaustastaan.

Lopulta he yrittivät vähätellä kiinalaista taustaamme, ja vähättelemällä kiinalaista taustaamme he kielsivät hänen isänsä, perheensä ja oman identiteettinsä. Lopputuloksena on pakottaa lapset kieltämään olevansa kiinalaistaustaisia, kiinalaistaustaisia ja jopa vanhempiaan. Eli ne pakottavat lapset uskomaan , että kiinalainen taustamme on nöyrä, että suomalainen kulttuuri on jaloa, että he ovat suomalaista kulttuuritaustaisia ja heidän tulee olla suomalaiselle kulttuurille alistuvia. He pakottivat häneen pitkän hienovaraisen henkisen assimilaatiojakson.

6) Syrjintään perustuvan väärinkäytön keksiminen

lapsen harrastuksen ohjaajan Ella Airas-Salmisen vääristä syytöksistä , jotka kertoivat, että molemmat vanhemmat pahoinpitelivät lastaan fyysisesti ilman todisteita. Osio kyseenalaistaa, kuinka hän voi ottaa vastuunsa syyttää jotakuta ilman todisteita väitteidensä tueksi. Se varoittaa, että jos perusteettomien juorujen ja valheiden annetaan levitä, se voi johtaa vääriin syytöksiin viattomia henkilöitä vastaan tulevaisuudessa. Jaksossa korostetaan myös sitä, kuinka monet tapaukseen osallistuneet henkilöt yrittivät häpäistä perheen kiinalaista taustaa ja sulauttaa lasta suomalaiseen kulttuuriin, mikä johti perheen ja lapsen identiteetin kieltämiseen ja vaikutti lapsen emotionaaliseen ja henkiseen hyvinvointiin.

"10.5.2022 Hakemus/ilmoitus, Lännen Lastensuojelu Lassila 1, Helsingin sote" kirjoitettiin, että "sekä äiti että isä pahoinpitelevät fyysisesti". Kuka valtuutti lapsemme harrastuksen ohjaajan Ella Airas-Salmisen syyttämään ketään väärinkäytöksestä tekemässään ilmoituksessa lastensuojelulle? Kuinka hän voi ottaa vastuunsa syyttää jotakuta ilman mitään todisteita väitteidensä tueksi?

Jatkossa, jos tällaisen yksilön sallitaan levittää perusteettomia juoruja ja valheita, hän voi lopulta syyttää työtoveriaan murhaajasta, kouluttajaa seksuaalisesta hyökkääjästä, talousalan ammattilaista rahanpesusta tai poliitikkoa varkaudesta, ja jopa tietyn veropetoksen tilan johtaja.

Tapauksen aikana monet prosessiin osallistuneet henkilöt yrittivät häpäistä perheen kiinalaista taustaa, kuten Ella Airas-Salminen teki. Tämä heidän kulttuuri-identiteettinsä vähättely johti isän, perheen ja viime kädessä lapsen oman identiteetin kieltämiseen. Tämän päämääränä oli pakottaa lapsi luopumaan kiinalaisesta perinnöstään ja omaksumaan sen sijaan suomalainen kulttuuri-identiteetti. Perhe uskoo, että tämä oli tahallinen yritys sulauttaa lapsi suomalaiseen kulttuuriin hienovaraisella psykologisella painostuksella. Prosessi oli pitkä ja pitkä, ja perhe uskoo, että sillä oli merkittävä vaikutus lapsen henkiseen ja emotionaaliseen hyvinvointiin.

26. Sosiaalityöntekijät salasivat totuuksia

Osio käsittelee tapausta, jossa sosiaalityöntekijöiden puolueellinen käytös Suomessa johti epäreiluun ja epätarkkaan kuvaan perheen tilanteesta. Huolimatta perheen yrityksistä ilmaista näkemyksensä selkeästi, sosiaalityöntekijät kirjasivat vain valikoivaa tietoa, joka tuki heidän väitteitään ja jätti huomiotta kaiken tiedon, joka olisi voinut auttaa perheen tapausta. Tämä puolueellinen lähestymistapa dokumentointiin herätti huolta esitettyjen tietojen oikeellisuudesta ja oikeudenmukaisuudesta. Vaikka jotkut ihmiset yrittivät nähdä tilanteen reilulla ja neutraalilla tavalla, heidän ponnistelunsa jäivät usein muiden puolueellisen käytöksen varjoon. On välttämätöntä, että tällaisiin tapauksiin osallistuvat laitokset toimittavat tarkat ja täydelliset tiedot kaikkien osapuolten alkuperäisistä lausunnoista avoimuuden ja vastuullisuuden varmistamiseksi. Kohdassa korostetaan myös tosiasioiden salaamisen tai valikoivan tiedon esittämisen vaaroja, jotka voivat johtaa epäoikeudenmukaisuuteen ja aiheettomiin syytöksiin. Suomen sosiaalityöntekijöiden puolueellinen käytös on huolestuttava, ja siihen on puututtava, jotta oikeus toteutuu ja viattomia henkilöitä ei syytetä tai rangaista väärin.

Vanhemmat varmistivat, että he ilmaisevat näkemyksensä selkeästi ja johdonmukaisesti kaikissa sosiaalityöntekijöiden tapaamisissa. He keskustelivat perheensä päivittäisistä rutiineista, kodin säännöistä, lapsen toiminnasta ja tilanteen paranemisesta vähitellen. Kuitenkin yrityksistään huolimatta sosiaalityöntekijät tallensivat vain valikoivaa tietoa, joka vastasi heidän väitteitään. He jättivät huomiotta tai jättivät pois kaikki yksityiskohdat, jotka tukivat perheen kantaa tai olisivat voineet auttaa heidän tapauksessaan.

Sosiaalityöntekijöiden luomat tietueet olivat erittäin puolueellisia ja sisälsivät vain tietoja, jotka olivat hyödyllisiä heidän väitteisiinsä. He jättivät huomiotta kaikki tiedot, jotka olisivat voineet auttaa perheen tilannetta. Tämä loi epäoikeudenmukaisen kuvan perheen tilanteesta ja johti siihen, että perheen todellista tilannetta ei osattu arvioida kunnolla.

Sosiaalityöntekijöiden vastuulla oli tallentaa kaikki olennaiset tiedot tarkasti ja objektiivisesti. Heidän ennakkoluulonsa ja valikoiva tapa dokumentoida tapaamiset johtivat kuitenkin vain lisäongelmiin perheelle.

Perhe havaitsi, että sosiaalityöntekijöillä oli valta valita selektiivisesti, mitkä osat transkriptioista he sisällyttäisivät, sekä mahdollisuus piilottaa tai muokata tiettyjä osia pöytäkirjasta. Tämä herätti huolta kopiossa esitettyjen tietojen oikeellisuudesta ja oikeudenmukaisuudesta. Perheen mielestä tämä oli manipuloiva taktiikka, jota sosiaalityöntekijät käyttivät vahvistaakseen tapaansa ja häpäistäkseen perheen väitteitä. He myös uskoivat, että oli epäreilua, että sosiaalityöntekijöillä on tällainen auktoriteetti, koska he pystyivät esittämään puolueellisen ja epätarkan kuvan perheen tilanteesta.

Huolimatta joidenkin sosiaalityöntekijöiden ja muiden tapaukseen liittyvien henkilöiden puolueellisesta käytöksestä, oli myös muutamia, jotka yrittivät tarkastella perhettä oikeudenmukaisesta ja neutraalista näkökulmasta kyseenalaistaen lastensuojeluviraston autokraattiset väitteet, tuomiot ja päätökset. Nämä henkilöt ymmärsivät vanhempien asenteiden ja äänien huomioimisen tärkeyden tehdessään lapsen hyvinvointiin liittyviä päätöksiä. Heidän pyrkimyksensä jäi kuitenkin usein muiden puolueellisen käytöksen varjoon, millä oli kielteinen vaikutus perheen tapaukseen. Tästä huolimatta on tärkeää tunnustaa niitä, jotka yrittivät lähestyä tilannetta oikeudenmukaisesti ja järkevästi.

Tähän hallinnolliseen tapaukseen osallistuvana toimielimenä on ratkaisevan tärkeää, että ne toimittavat tarkat ja täydelliset tiedot kaikkien asianosaisten alkuperäisistä lausunnoista. On välttämätöntä paljastaa kaikki valheet tai vääristelmät ja palauttaa totuus. Vain tarkastelemalla täydellisiä ja tarkkoja tietoja voidaan päästä oikeudenmukaiseen ratkaisuun. Toimielimen vastuulla on varmistaa avoimuus ja antaa puolueeton selvitys tapahtuneista.

Viranomaisten tosiasioiden salailu tai tietojen valikoiva esittäminen voi olla vakava ongelma, koska se voi johtaa epäoikeudenmukaisuuteen ja aiheettomiin syytöksiin. Vaikka lastensuojelu on tärkeä näkökohta, on yhtä tärkeää, että viranomaiset noudattavat prosessissa eettisiä ja juridisia ohjeita. Joissakin tapauksissa tietojen valikoiva esittäminen voi olla

taktiikka viranomaisten itsensä epäeettisen tai laittoman toiminnan peittämiseksi. Siksi avoimuus ja vastuullisuus ovat ratkaisevan tärkeitä sen varmistamiseksi, että oikeus toteutuu ja että viattomia henkilöitä ei syytetä tai rangaista väärin.

Eräiden Suomen sosiaalityöntekijöiden toimet lastensuojelun suhteen ovat huolestuttavia. Heillä ei ole ainoastaan kykyä toimia rankaisematta ja tehdä rikoksia, vaan heillä on myös mahdollisuus käyttää julkista valtaa, jota he voivat käyttää väärin lain vääristämiseen ja velvollisuuksiensa väärinkäyttöön. Yksi heidän hälyttävimmistä käytännöistään on kokouspöytäkirjojen ja osapuolten mielipiteiden manipulointi sekä heidän taipumus valmistaa vanhempien tai lasten vääriä tunnustuksia. Heidän käytöksensä muistuttaa monella tapaa holokaustin aikana tehtyjä julmuuksia, joissa uhrit hiljennettiin ja heidän äänensä tukahdutettiin. Nykypäivän Suomessa sosiaalityöntekijät pystyvät vastaavasti valmistamaan tai salaamaan tietoa ja tekemään mielivaltaisia päätöksiä oman agendansa perusteella. Tämä on vakava ongelma, johon on puututtava.

27. Sosiaalityöntekijät väärennösivät tekstit

Osio kertoo perheestä, joka kiistää sosiaalityöntekijöiden väitteet vanhemmuuden tyylistään ja lapsen kanssa vietetystä ajasta. Perhe väittää, että sosiaalityöntekijät olivat suhtautumisessaan puolueellisia ja valikoivia ja kirjasivat vain ne lausunnot, jotka tukivat heidän näkemyksiään, jättäen huomiotta perheen ristiriitaiset lausunnot. Perhe väittää myös viettäneensä paljon aikaa yhdessä, osallistumalla erilaisiin aktiviteetteihin ja käyneensä lastensa esityksissä. Isällä ja äidillä on laaja pätevyys ja kokemus useilta eri aloilta, mikä osoittaa heidän asiantuntemuksensa ja pätevyytensä kouluttajina ja omaishoitajina. Perhe kiistää sosiaalityöntekijöiden väitteen, jonka mukaan he eivät tienneet kuinka kasvattaa lastaan ja että hän ei oppinut heiltä tunne- tai sosiaalisia taitoja. Isä kirjoitti Anitta Jokiselle korjatakseen pöytäkirjassa olevat virheet ja hylkäävän lastensuojeluselonteon perustana käytetyn fiktiivisen kertomuksen.

Tapaamisten dokumentoinnista vastaavat sosiaalityöntekijät olivat puolueellisia ja valikoivia lähestymistapassaan. He kirjasivat vain ne sanat, jotka tukivat heidän omia etujaan, mutta jättivät huomiotta perheen lausunnot, jotka olivat ristiriidassa heidän näkemyksensä kanssa. Perheen sanat olivat usein vääristeltyjä ja vääristeltyjä sosiaalityöntekijöiden ideologian mukaisiksi. Perheen lausuntojen paikkansapitävyyttä pidettiin epäolennaisena, kunhan ne olivat sopusoinnussa sosiaalityöntekijöiden asialistan kanssa.

Kerran sosiaalityöntekijät kysyivät lapselta "viettääkö perhe aikaa yhdessä, [redacted]n mukaan harvoin." (29.3.2022 Asiakastapaaminen, Länsi Lassila, Helsingin sote).

Hänen isänsä suhtautuu epäilevästi siihen, että sosiaalityöntekijät raportoivat lapselle tarkoitetut sanat oikein, ja epäilee, että he ovat saaneet tulkita väärin tai vääristää. Jos sosiaalityöntekijät eivät pysty esittämään todisteita väitteensä tueksi, ettei perhe viettäisi aikaa yhdessä, perhe voi kumota heidän väitteensä. Todellisuudessa perhe kokkasi ja söi aterioita yhdessä joka päivä töissä ja kouluissa käymisen lisäksi.

Perhe kiistää jyrkästi sosiaalityöntekijöiden väitteen, jonka mukaan he eivät viettäneet tarpeeksi aikaa yhdessä. Perhe vietti paljon aikaa yhdessä erilaisissa aktiviteetteissa, kuten kirjastoissa, supermarketeissa, museoissa, saarilla, rannoilla ja uima-altaissa. He nauttivat myös patikoinnista Malminkartanonhuipulla ja matkustamisesta muihin maihin ja kaupunkeihin. He varmistivat, että he osallistuivat lapsensa ystävien syntymäpäiville ja kutsuivat hänen ystävänsä hänen omille syntymäpäivilleen. Vanhemmat maksoivat lapsensa harrastukset, mukaan lukien musiikkitunnit, ja seurasivat häntä musiikkikouluihin. Lisäksi he kävivät aina lapsensa esityksissä hänen musiikkikoulussaan sekä Malmin ja Huopalahden kirkoissa. On selvää, että sosiaalityöntekijöiden väite, jonka mukaan perhe ei viettäisi aikaa yhdessä, on täysin valhe.

"[redacted] kertoo, että vanhemmat eivät osaa kasvattaa." (12.4.2022 Asiakastapaaminen, Länsi Lassila, Helsingin sote)

Esitetty väite on täysin väärä, kuten kaikki aiemmat väitteet.

Hänen isänsä laaja pätevyys ja kokemus useilta aloilta osoittavat hänen asiantuntemuksensa ja pätevyytensä kouluttajana ja hoitajana. Oikeustieteen, tietojenkäsittelytieteen, terveydenhuollon ja opetuksen taustalla hänellä on monipuolinen osaaminen, jota voidaan soveltaa lapsen koulutuksen ja kasvatuksen eri osa-alueisiin. Lisäksi hänen kokemuksensa yliopistoprofessorina ja sairaanhoitajana osoittavat, että hänellä on tietoa ja kykyä ohjata ja tukea akateemiseen ja terveyteen liittyvillä aloilla. Tämän seurauksena on selvää, että hän on hyvin varusteltu auttamaan ja neuvomaan tytärtään opinnoissa ja yleisessä hyvinvoinnissa.

Lisäksi äidillä on laaja kokemus lasten hoidosta ja hän on perehtynyt lasten kehitykseen ja varhaiskasvatukseen. Hän on työskennellyt erilaisissa lastenhoitoon liittyvissä tehtävissä muun muassa opettajana ja lastenhoitajana. Hänen asiantuntemuksensa lastenhoidosta ja kasvatuksesta olisi ollut arvokasta tyttärensä kasvattamisessa ja kouluttamisessa. Lisäksi hänen tietonsa ja kokemuksensa terveydenhuollossa on mahdollistanut myös sen, että tyttärensä ylläpitää terveitä elämäntapoja ja saa tarvittaessa asianmukaista lääketieteellistä hoitoa.

Näyttää siltä, että tuomioon on kiire ilman perheeseen liittyvien todisteiden ja tosiasioiden asianmukaista huomioon ottamista. Tämä voi johtaa epäoikeudenmukaiseen kohteluun ja vahingoittaa perhettä, varsinkin jos vääriä syytöksiä esitetään ilman asianmukaisia todisteita. On tärkeää varmistaa, että kaikkia osapuolia kohdellaan oikeudenmukaisesti ja että päätökset tehdään tosiasioiden ja todisteiden perusteella oletusten tai ennakkoluulojen sijaan.

Toinen halveksittava yritys tuli lapsen kirjoittamiseen. Koulun kuraattori teki "2.6.2022 Hakemus/ilmoitus, Länsi Lassila, Helsingin sote":

”Hän ei ole koskaan oppinut/kehittänyt emotionaalisia taitoja vanhemmiltaan. Sosiaalisia taitojakin on joutunut tietoisesti oppimaan muilta kuin vanhemmiltaan.” ("Hän ei ole koskaan oppinut/kehittänyt emotionaalisia taitoja vanhemmiltaan. Olen myös joutunut tietoisesti oppimaan sosiaalisia taitoja muilta ihmisiltä kuin vanhemmiltani.")

Konteksti oli siinä, että lapsi oli ilmoittautunut näyttelijän harrastuskursseille ja palasi kotiin tyytymättömyytensä siihen, että hänen vanhempansa eivät olleet näyttelijöitä. Hän harjoitti erilaisia tunteita, kuten itkua, hymyä, naurua, vihaa ja surua. Lisäksi hän luki kirjoja taloudellisista sijoituksista ja ilmaisi turhautumisensa siitä, että hänen vanhempansa eivät olleet opettaneet hänelle sijoittamista ja rahaa. Hän luki myös psykologian kirjoja ja väitti olevansa masentunut. Lisäksi hän luki Dale Carnegien kirjoja ja kritisoi vanhempiaan markkinointitaitojen puutteesta. Hän katsoi videoita YouTubesta ja valitti, etteivät hänen vanhempansa kyenneet opettamaan häntä tekemään elokuvia tai videoita. Tämä oli täydellinen tilanne. Hän luki yliopistotason kirjoja, joita hänen vanhempansa pitivät hänelle sopimattomina, ja lainasi 30-40 kirjaa omalla kirjastokortilla. Kun hän kohtasi uusia termejä näistä kirjoista, hän käytti niitä vertaillakseen vanhempiaan. Se, mitä hän kirjoitti sävellykseensä, oli vain fragmentti hänen ajatuksistaan.

”7.6.2022 Sosiaalihuollon ensiarviossa, Länsi Lassila, Helsingin sote” tietueessa kävi ilmi, että ”Isä arvelee, että kirjoituksen taustalla on aitoja asioita”. Lapsen isä hylkäsi nimenomaisesti ja yksiselitteisesti lastensuojeluselonteon perustana käytetyn kuvitteellisen kertomuksen.

11.10.2022 Anitta Jokiselle korjatakseen tietueen virheet. Esimerkkejä listattiin. Esimerkiksi 鼓励(kannustaa) [redacted] lähtemään kouluun aamulla kiinaksi, hän tulkitsi 强迫(pakottaa) [redacted] kouluun, suomeksi 13. päivä, hän tulkitsi 30. päiväksi. Nämä aiheuttivat ymmärtämisongelmia. Esimerkiksi erittäin huolellisen keskustelun aikana tulkki ei pystynyt tulkitsemaan koko kappaletta, vaan käänsi vain viimeiset lauseet. Tämä henkilö ei sovellu tähän tehtävään, koska yksittäinen sana voi vaikuttaa merkittävästi koko aiheeseen.

Hänen isänsä huomautti 8. marraskuuta 2022, että kokouksen muistiossa oli monia virheitä. Hankimme tämän merkinnän vain satunnaisesti Maisa-järjestelmästä.) Sosiaalityöntekijä Katriina Takkinen vääristi, väärensi, salasi ja keksi monia näkökohtia reaaliaikaisesta mielipiteestämme:

1. ala-asteella oli kavereita [redacted] ja [redacted].

--- ylä-asteella…

Lapsellamme oli kaksi hyvää ystävää [redacted] ja [redacted] yläasteikäisenä, ei alakouluikäisenä. Mutta pöytäkirjaa tehnyt sosiaalityöntekijä kirjasi ala-asteen oppilaana.

2. Kysytty, onko Kiinassa yleistä lasten fyysinen kurittaminen/kasvatusväkivalta? [redacted] on kertonut monelle työntekijälle kokeneensa väkivaltaa kotona.

Vanhempien mukaan se on Kiinassa ehkä yleisempää, vaikka kaikki kiellettyä.

--- Isä sanoi, että kiinassa lapsi on perheen keisari. Isä ei sanonut että lasten fyysinen kurittaminen/kasvatusväkivalta yleisempäällä.

Sosiaalityöntekijän tekstissä kysyttiin, onko lasten fyysinen kuritus/vanhempien pahoinpitely yleistä Kiinassa? Lapsi on kertonut monelle työntekijälle kokeneensa väkivaltaa kotona. Vanhempien mukaan se on ehkä yleisempää Kiinassa, vaikka se on myös nykyään kiellettyä.

Se, mistä puhuimme siellä, ei kuitenkaan sisältänyt sellaisia sanoja. Lisäksi sanoin, että Kiinassa lapsi on perheen keisari (小皇帝或小公主). En väittänyt, että lasten fyysinen kuri tai vanhempien pahoinpitely on yleistä, eikä tulkkikaan ymmärtänyt tilannetta tarkasti. Annoin tulkille

yksityiskohtaisen selityksen, mutta sosiaalityöntekijä loi hätäisesti oman tulkinnan tekstistä ja esitti sanani väärin.

3. 22.9.2022 Äidillä ja [redacted] ollut riita siitä, että [redacted] ei halunnut mennä liikuntapäivään.

--- Äidillä ja [redacted]lla ei ollut riita siitä. [redacted] ei halunnut mennä liikuntakurssiin. Äiti kannusti [redacted] menemään.

Sosiaalityöntekijän pöytäkirjan mukaan 22.9.2022 äidin ja lapsen välillä oli riitaa, koska lapsi kieltäytyi osallistumasta urheilupäivän tapahtumaan. Todellisuudessa riitaa ei kuitenkaan ollut, eikä lapsi halunnut osallistua urheilukurssille. Äiti vain kannusti lasta osallistumaan ja lapsi lähti kotoa kouluun.

4. Vanhempien mielestä [redacted] ei elokuusta alkaen ole pystynyt hallitsemaan järjestystä, liikkuu paljon asioita.

--- Vanhempien mielestä [redacted] elokuusta alkaen pystynyt hallitsemaan järjestystä parempi.

Sosiaalityöntekijän kopio väitti, että lapsi ei ollut vanhempien ilmoituksen perusteella kyennyt hoitamaan omia asioitaan elokuusta lähtien ja hänellä oli monia asioita mielessä. Todellisuudessa molemmat vanhemmat kertoivat kuitenkin iloisesti, että lapsi oli elokuusta lähtien pystynyt hoitamaan asioita tehokkaammin.

5. Isä kertoo: [redacted] on opiskellut asioita ja vertaa niitä kotiin ja perheeseen. Esim. isän mukaan [redacted] näkee, että vanhemmat ole pystyneet kasvattamaan häntä oikealla tavalla, vaan haluaa sosiaalitoimen kasvattaa häntä.

--- Isä sanoo, että [redacted] lukee kirjoja ja vertaa kotiin ja perheeseen. Hän kadehti muiden perheitä, jotka eivät käyneet töissä, eivät lukeneet, vaan pelanneet pelejä, syöneet lettuja jne joka päivä.

Tekstin väärentäminen on varsin petollista. Sosiaalityöntekijän selvityksen mukaan isä väitti, että lapsi opiskelee erilaisia aineita ja vertaa niitä koti- ja perhe-elämäänsä. Erityisesti isä väitti, että lapsi uskoo, että vanhemmat eivät ole kasvattaneet heitä asianmukaisesti ja haluaisivat sen sijaan sosiaalipalvelujen tekevän niin.

Selitin kuitenkin, että lapsi lukee kirjoja ja vertaa niiden sisältöä perhe-elämäänsä. Lapsi ilmaisi kateutta myös muille perheille, joiden ei tarvitse

tehdä töitä, lukea kirjoja ja harrastaa toimintaa, kuten leikkimistä ja pannukakkujen syömistä joka päivä.

Aikomuksemme heijastamiseksi tarkasti tulkin tai kirjallisissa lausunnoissa tekemät virheet on korjattava. Lisäksi olemattomiin tosiasioihin perustuvat väärät syytökset on oikaistava. Eräs erityisen vakava esimerkki tästä tapahtui 2.9.2022 pidetyssä kokouksessa, jossa koulun kuraattori keskusteli poliisille 29.8.2022 tehdystä rikosilmoituksesta. Kokouksen aikana sosiaalityöntekijät antoivat meille vain muutaman lyhyen lauseen koskien koskien asiaa. raportin näyttämättä meille asiakirjaa tai antamatta mitään tietoja. Tämän seurauksena olimme epäselviä asiasta, emmekä keskustelleet siitä. Sosiaalityöntekijät kuitenkin väittivät 28.11.2022 tehdyssä päätöksessä, että emme kiistäneet väitettä tappouhkauksesta, vaikka emme olleet edes tietoisia asiasta.

Lapsen isä otti useaan otteeseen yhteyttä asianomaisiin sosiaalityöntekijöihin pyytääkseen oikaisua tietueisiin, mutta hänen viestinsä jätettiin huomiotta ja väärät tiedot säilyivät. Tästä huolimatta sosiaalityöntekijät väittivät viestissään tukeneensa sekä perhettä että lasta. Tämä ei pidä paikkaansa, koska heidän oletettu "tukensa" perustui sekä tosiasioiden että uskomusten selkeisiin vääristymiin.

On syytä huomata, että sen jälkeen kun lapsi poistettiin perheestä, sosiaalityöntekijät ovat palkanneet useita tulkkeja, sekä paikan päällä että etänä, mutta yksikään heistä ei pystynyt tulkitsemaan sanoja tarkasti. Vanhemmat joutuivat selittämään asioita toistuvasti keskustelujen aikana, eikä edes lopulliseen tulkintaan saatu taattua oikeaa tulkintaa.

Lastensuojeluviranomaiset kieltäytyvät missään olosuhteissa muuttamasta tehtyjä muistioitaan ja rekisterimerkintöjä, koska he tietävät, etteivät he joudu toimistaan seuraamuksiin. He ovat päättäneet sivuuttaa totuuden ja toivovat, että muut hyväksyvät heidän valheensa.

Ihmisillä ja perheillä on rajallinen elinikä ja energia. He ymmärtävät, että sekä yksilöt että perheet tulevat lopulta loppumaan. Tämän seurauksena he ymmärtävät, että yhden henkilön tai perheen epäkohdat eivät kestä instituutiona tai yrityksenä. Tämä oivallus voi saada heidät käyttäytymään ilman katumusta tai eettisiä näkökohtia, jolloin he voivat harjoittaa moraalitonta käyttäytymistä ja tulla vakituisiksi valehtelijoiksi.

Keskustelujemme perusteella näyttää siltä, että suomalaiset sosiaalityöntekijät ovat jatkuvasti tulkinneet sanasi väärin ja käyttäneet virheellisiä tietoja päätöksissään.

On huolestuttavaa, että suomalaisten sosiaalityöntekijöiden kanssa käymiemme keskustelujemme tekstit ovat vääristyneet, mikä on johtanut vääriin päätöksiin väärien tietojen perusteella. Sosiaalityöntekijöiden rooli on keskeinen lasten ja perheiden hyvinvoinnin turvaamisessa, ja heidän on toimittava rehellisesti ja rehellisesti tehtäviään hoitaessaan. Epärehellisillä tai puolueellisilla käytännöillä voi olla vakavia seurauksia asianosaisille ja ne voivat heikentää yleisön luottamusta sosiaalialan ammattiin.

Tietojen raportoinnin ja dokumentoinnin läpinäkyvyys ja tarkkuus ovat välttämättömiä, jotta päätökset tehdään oikeudenmukaisesti ja oikeudenmukaisesti. Sosiaalityöntekijöiden vastuulla on kerätä ja dokumentoida tietoa objektiivisesti ja tarkasti ja käyttää tätä tietoa lasten ja perheiden hyvinvointia koskevien tietoisten päätösten tekemiseen. Kun tiedot ovat vääristyneitä tai epätarkkoja, se voi johtaa vääriin päätöksiin, joilla voi olla tuhoisia seurauksia asianosaisille.

Meidän tapauksessamme se, että sosiaalityöntekijöiden kanssa käymiemme keskustelujen tekstit ovat vääristyneet, herättää kysymyksiä asianomaisten henkilöiden rehellisyydestä ja rehellisyydestä. Tietojen epätarkkuudet tai vääristymät on ehdottomasti korjattava mahdollisimman pian, jotta varmistetaan, että päätökset tehdään oikeiden tietojen perusteella.

Literaattisten epätarkkuuksien korjaaminen on ratkaiseva askel sen varmistamisessa, että oikeita päätöksiä tehdään ja oikeus toteutuu. Tärkeää on myös, että ryhdytään toimiin, joilla estetään vastaavien tapausten esiintyminen tulevaisuudessa, ja vahvistetaan olemassa olevia järjestelmiä, joilla varmistetaan, että tiedot kerätään ja raportoidaan oikein.

Yhteenvetona voidaan todeta, että sosiaalityöntekijöiden tarkkuus ja rehellisyys tiedon keräämisessä ja raportoinnissa ovat olennaisia sen varmistamiseksi, että päätökset tehdään oikeudenmukaisesti ja oikeudenmukaisesti. Tietojen vääristyminen tapauksessasi herättää vakavia huolenaiheita, ja on tärkeää, että epätarkkuudet korjataan ja ryhdytään toimiin vastaavien tapausten estämiseksi tulevaisuudessa.

Sosiaalityöntekijät ovat toistuvasti väärentäneet kokousten pöytäkirjat, ja esimerkit kahdesta sellaisesta pöytäkirjasta sekä oikaisupyyntömme ovat vain pieni osa ongelmaa. Siitä huolimatta jokaisessa tekstikirjoituksessa on ollut virheitä ja tahallisia tai tahattomia väärennöksiä.

***

Nimi: [redacted]| Syntymäaika: [redacted]| Numero: [redacted]|
Omakontakti: | Virallinen nimi: [redacted]

Merkinnät

Asiakaskertomus, tekijä KATRIINA TAKKINEN klo 9.11.2022 14:14

Tekijä: KATRIINA TAKKINEN	Palvelu: -	Tekijän tyyppi: sosiaalihuollon ammattihenkilö
Tallennettu: 15.11.2022 21:28	Palvelukontaktin pvm.: 8.11.2022	Tila: Kuitattu

Muukkaaja: KATRIINA TAKKINEN (sosiaalihuollon ammattihenkilö)

Tapaamisen tiedot

Tapaaminen alkoi: 8.11.2022 klo 13:00
Tapaaminen loppui: 8.11.2022 klo 14:45
Tapaamisen aikana tavattu lasta yksin: Ei
Asiakas läsnä tapaamisella: Ei
Perheenjäseniä läsnä: Kyllä
Perheenjäsenet: Vanhempi, Huoltaja
Vanhempi: Äiti, Isä
Muut tapaamisella läsnäolleet: Kiinankielen tulkki
Asiointitapa: Asiakastapaaminen toimipaikassa

Vanhempien tapaaminen Lassilan lastensuojelussa. Tapaamisen yhdessä vanhempien kanssa [redacted]uusi ja jatkosta.

Kysytty vanhemmilta, miten hän voi?
Äiti: Välillä hyviä päiviä, välillä pahoja. Vanhemmat ovat pääsääntöisesti töissä, välillä he ovat sairauslomalla.
Äitiä alkaa itkettää. Kertoo, että ei pysty nukkumaan tai syömään, ei kertoa lääkärille pahasta olosta, koska on vaikea puhua [redacted]n käyttäjää. Kotona katso [redacted]n tyhjää huonetta ja alkaa itkettää. Toisaalta työssäoloottaa, koska siellä on muuta apua ja ajateltavaa.

Myös isä kertoo, että hänestä tuntuu todella pahalta, että tyttö ei ole kotona.
Äiti kertoo, että [redacted]lla on nyt murrosikä, ei ole hänen vikansa, vaan murrosiän oireilua.

Millainen nuori [redacted]päällä?
Isä kertoo: Opinnot sujuvat hyvin ja paljon harrastuksia. Vanhempien ei ole tarvinnut painostaa [redacted]a opintoihin, ja myös harrastukset on haettu hänen omasta halustaan. Ala-asteen lopulla historioitsija opettaja sanoi, ei tarvi päntätä kaikkea. Tämä johti siihen, että hetkeen [redacted]ei halunnut opiskella.
Ylä-aste siirryttäessä [redacted]oli hakemaan Töölön Yhteiskouluun, joka on matematiikkapainotteinen. Häntä kiinnosti myös Ressun englantipainotteinen koulu, mutta hänet oli jo hyväksytty TYK:iin.

Isän mukaan kesällä 2021 [redacted]kiinni kännykkäpeleihin, jäi vanhempien oli vaikea häntä saada irti. Järjestä paljon kesätekemistä, jotta [redacted]lla olisi paljon tarvittavaa.

Mikä on paljon pelaamista?
Vanhemmat sanovat, että ehkä valmista 7-8 tuntia päivässä? [redacted] pelasi Roblox-peliä, vanhemmat miettivät että se on aikuisten peli. Tarkistettu, että K13 fantasiapeli. Vanhemmat eivät oikein saa perillä pelistä. Peleissä myös hyviä puolia; [redacted]itse sanonut, että sieltä saa kavereita ja oppii englantia. [redacted] huomio hiipui peleihin viime kesänä.

Millaista [redacted]n kanssa oli ennen "skismoja"?
Äiti kertoo: kuin Ennen täytti 13, oli "esimerkillinen", opiskeli itsenäisesti, siivosi, sai 10 täydellisen aineista, pidettiin esimerkillisenä nuorena. Vanhemmat olivat hyvin ylpeitä hänestä.

Onko [redacted]ystäviä?
Vanhempien mukaan on, ystävät eivät nyt tiedä sijoituksesta.
Äiti kertoo: ala-asteella oli kavereita [redacted]ja [redacted]. [redacted]n oli tarkoitus mennä Paulan luo yökylään silloin, kun äidinäiti kuoli, joten hän ei mennytkään. Äidillä ja [redacted]lla ollut riita siitä, että [redacted]ei halunnut mennä liikuntapäivään. Sen jälkeen lähti kouluun ja meni itkien opettajan luokse sanomaan, että ei halua mennä kotiin, ja hänet sijoitettiin (22.9.2022).

Vanhemmat pohtivat, että viimeiset 6 kk ollut vaikeaa [redacted]n kanssa. Vanhempien mukaan suurin osa riitatilanteista on tullut siitä, että vanhemmat ovat asettaneet rajaja ja yrittäneet esim. Iltaisin saada [redacted]a nukkumaan ajoissa. Äiti miettii, että ollut itse iäkkäämpi (41 v), kun [redacted]on syntynyt, eli sukupolvien kuilu on suurempi heidän välillään ehkä yleensä äidin ja lapsen välillä.

Kysytty, onko Kiinassa yleistä lasten fyysinen kurittaminen/kasvatusväkivalta?
[redacted]on kertonut monelle työntekijälle kokeneensa väkivaltaa kotona.
Vanhempien mukaan se on Kiinassa ehkä yleisempää, vaikka kaikki kiellettyä.

Mitä vanhemmat ajattelevat siitä, että perheessä olevat haasteet liittyvät perheenjäsenten välisiin suhteisiin, eikä ole vain yhdestä perheenjäsenestä?
Äiti miettii: On samaa mieltä, on kyse koko perheestä, ei vain yhdestä perheenjäsenestä.
Isä opettanut Tallinnassa yliopistossa oikeustieteen professorina/tutkijana ja työ tuli myös kotiin, kun arvioida opiskelijoiden aineita ym. Viime aikaa aikaa on viettänyt kuitenkin paljon [redacted]n kanssa.

Vanhemmat miettivät, että [redacted]ei osaa kiinan kieltä, sen takia hän ei ole ymmärtänyt aina, että vanhemmat eivät riitele, vaan vain keskustelevat.
Kysytty tunteiden ilmaisusta ja tunnepuheesta kotona?
Isä kertoo: [redacted]on opiskellut asiat ja vertaa kotiin ja perheeseen. Esim. isän mukaan Nancy näkee, että vanhemmat ole pystyneet kasvattamaan häntä oikealla tavalla, vaan haluaa sosiaalitoimen kasvattaa häntä.

Tuotu esille, sekä että sosiaalityöntekijöiden, vastaanottoperheen että Polariksen ohjaajien näkemyksen mukaan [redacted]lla on taipumus välillä jäädä jumiin johonkin asiaan. Vastaanottoperheen sekä Polariksen ohjaajien näkemys on, että [redacted]tarvitsee tukea arjessaan.

Vanhempien mielestä [redacted]ei elokuusta alkaen pystynyt hallitsemaan järjestystä, päässä liikkuu paljon asioita
[redacted]lle tehty lähete nuorisopsykiatrialle, TAK-polin arviointi.

Vanhemmat aikaa tukeaaa ja tukea [redacted]a, näkevät että [redacted]tarvitsee. Kiinalaisessa kulttuurissa lapsi kuuluu vanhempien luokse, kotiin.

Todettu, että lastensuojelussa nähdään samalla tavalla, lapsen ensisijainen paikka on kotona. Tärkeää tehdä työtä sen eteen, että [redacted] voisi palata kotiin ja suhteet perheeseen ovat joka tärkeät. [redacted] tarvitsee aikansa. Vanhemmat kokevat, että kotoa poissa oleminen on aiheuttanut ongelmia, kuten että Nancy ei ole välillä mennyt kouluun.

Äiti sanoo että on pyytänyt [redacted]lta anteeksi, että on tehnyt virheitä.
Vanhemmat kertovat, että joku työntekijä on johtanut [redacted]a harhaan, että hänen ei tarvitse tehdä mitään. Todettu, kaikkien työntekijöiden auttaa on auttaa perhettä ja nuorta.

Keskusteltu mahdollisesta avohuollon sijoituksesta. Avohuollon sijoitus on kuitenkin vapaaehtoinen ja kaikkien tulisi se hyväksyä.
Vanhemmat hyväksyisivät [redacted]n olemisen Herttoniemessä.
Vanhemmat miettivät, että [redacted] ei ymmärrä, mitä tarkoittaa pidempiaikainen sijoitus ja huostaanotto.

28. Sosiaalityöntekijät rikkoivat asianmukaista menettelyä

Aiemmin mainitussa asiassa mukana olleet sosiaalityöntekijät rikkoivat asianmukaista menettelyä tukeutumalla puutteellisiin ja virheellisiin tietoihin, eikä heidän päätöksiään voida pitää pätevinä. Suomessa lastensuojelu keskittyy ensisijaisesti lapsen turvaamiseen omilta vanhemmiltaan, ja sosiaalityöntekijän käskyjen vastustaminen nähdään todisteena hyväksikäytöstä. Pakkokeinot katsotaan tarkoituksenmukaisiksi, ja kaikki sosiaalityöntekijän näkökulmasta poikkeaminen katsotaan hyväksikäytöksi. Lapsen hyvinvointi menee väliintulon virheellisyyteen nähden etusijalle, ja huoltajuus voidaan määrätä pelkästään tutkinnan perusteella. Sosiaalityöntekijät voivat houkutella vanhempia jakamaan merkityksettömiä yksityiskohtia rutiinitoiminnastaan rakentaakseen narratiivin hyväksikäytöstä. Tosiasioiden vääristyminen on tutkittava perusteellisesti, mukaan lukien kuka oli vastuussa ja miten se on saattanut vaikuttaa huostaanottopäätökseen. On myös tarpeen tutkia, kuinka nämä henkilöt ja heidän työtoverinsa ovat saattaneet hyötyä huoltajuudesta.

Edellä mainittujen tietojen perusteella voidaan päätellä, että sosiaalityöntekijöiden väitteissä on merkittäviä puutteita. Nämä puutteet voivat olla tahallisia, huolimattomia tai johtua tulkinnan epätarkkuudesta. Tämän seurauksena heidän päätöstään ja johtopäätöstään ei voida pitää paikkansa pitävänä tai pätevänä.

Suomessa lastensuojelun ensisijainen tavoite on suojella lasta omilta vanhemmiltaan, ei tarjota apua olettaen, että vanhempia ei voida auttaa. Kun lastensuojeluilmoitus tehdään, se tarkoittaa sosiaalityöntekijälle, että joku on syyttänyt vanhempia lapsen suojelun laiminlyönnistä. Jos vanhemmat kyseenalaistavat sosiaalityöntekijän päätöksen, he eivät ole valmiita lopettamaan väkivaltaista käytöstään lastaan kohtaan. Siksi sosiaalityöntekijän määräyksen vastustaminen katsotaan todisteeksi lasten hyväksikäytöstä, vaikka mitään konkreettista näyttöä tällaisen väitteen tueksi ei ole.

Tässä epäoikeudenmukaisuusprosessissa lastensuojeluviranomaisen ei tarvitse osoittaa puuttumisensa tarpeellisuutta tai varmistaa huolensa paikkansapitävyyttä. Kaikki pakkokeinot katsotaan tarkoituksenmukaisiksi ja kaikki, mikä poikkeaa niiden näkökulmasta, katsotaan hyväksikäytöksi. Viattoman lapsen hyvinvointi menee väliintulon virheellisyyden edelle, minkä vuoksi pelkkä tutkinta voi johtaa huoltajuuteen. Lapsen huoltajuuden ottaminen nähdään ratkaisuna suojella häntä vanhempansa tahalliselta hyväksikäytöltä.

Sosiaalityöntekijöiden mukaan vieraantumista ja uuteen ympäristöön sopeutumista tarvitaan silloin, kun vanhempi ei tunnusta omaa sairautensa ja kieltäytyy muuttamasta käyttäytymistään avohoidossa sosiaalityöntekijän valvonnassa. Kun avohoito on epäonnistunut, huostaanottoa pidetään viimeisenä vaiheena, ei väliaikaisena toimenpiteenä. Tällä tavalla vuorovaikutuksessa vanhempien kanssa sosiaalityöntekijä turvaa viranomaisen päätöksentekovallan. Tämä kuitenkin puuttuu kokonaan.

He houkuttelivat hänet jakamaan merkityksettömiä yksityiskohtia perheen rutiinitoimista, joita he käyttivät rakentaakseen kertomuksen perheen haastavista puolista, erityisesti tapauksista, joissa jompikumpi vanhemmista oli tiukasti vanhempien kurinalaisuutta ja syytöksiä hyväksikäytöstä. Näin lastensuojelujärjestöt ja niiden työntekijät edistävät vanhempien oikeuksien loukkaamista ja kidnappaavat heidän lapsiaan asettamalla heidät lastensuojeluun tuottamaan voittoa eri yrityksille.

Näiden sanojen vääristyminen on tutkittava perusteellisesti, mukaan lukien kuka siitä oli vastuussa, mikä sai heidät esittämään vääriä alkuperäisiä sanoja ja miten he saattoivat hyötyä siitä. On ratkaisevan tärkeää tutkia, kuinka nämä henkilöt jatkoivat perheemme halveksuntaa senkin jälkeen, kun lapsemme oli poistettu hoidostamme, ja kuinka tällainen vääristyminen on voinut vaikuttaa päätökseen ottaa lapsemme huoltajuus. Lisäksi on tutkittava, kuinka nämä henkilöt ja heidän työtoverinsa ovat saattaneet hyötyä huoltajuudesta.

29. Sosiaalityöntekijät käyttivät väärin oikeusvaltioperiaatetta

Kohdassa korostetaan sosiaalityöntekijöiden vallan väärinkäyttöä lastensuojelujärjestelmässä, koska he turvautuvat lastensuojelulain antamiin laajoihin valtuuksiin tunnistaa hätätilanteita. Kirjoittaja vetää yhtäläisyyksiä Weimarin perustuslain diktatuuripykälän kanssa, jota Hitler käytti syyttääkseen jotakuta toista Reichstag-rakennuksen sytyttämisestä. Sosiaalityöntekijät valmistavat, vääristelevät tai salaavat usein tietoja syyttääkseen perheitä ja vainotakseen heidän lapsiaan käyttämällä autoritaarista valtaansa päätöksentekijöinä näissä asioissa. He asettavat etusijalle lastensuojeluautokratian piirissä olevien perheiden purkamisen ja luovat omaishoitoon sopivan tekstin, joka täyttää heidän toimenkuvansa vastaamatta asiakkaiden valituksiin. Nämä sosiaalityöntekijät eivät noudata lakia, ottavat lapsia ilman perusteita, levittävät valheita, esittävät vääriä syytöksiä, osoittavat rasismia, edistävät kulttuurista assimilaatiota, vahingoittavat lapsia ja pitävät fasistisia uskomuksia.

Yksi tärkeä lastensuojelun väline oli lastensuojelulain 38a ja 43 §, joka antaa sosiaalityöntekijöille laajat valtuudet tunnistaa hätätilanne. Samanlainen oli Weimarin perustuslain pykälä 48, joka tunnetaan nimellä Diktatuuriartikla, jota Hitler käytti syyttääkseen jotakuta muuta kuin sitä, joka sytytti tuleen Reichstagin rakennuksessa.

Päätöksestä "Päätös huostaanotosta ja sijaishuoltoon sijoittamisesta 202211263785" Lastensuojelulaitokset käyttivät ehdotonta valtaa lasten hyvinvoinnin suhteen: "Tämä päätös pannaan täytäntöön muutoksenhausta huolimatta heti, koska täytäntöönpanoa ei voida siirtää vaarantamatta [redacted]n terveyttä ja kehitystä."

Sosiaalityöntekijät viittaavat usein lastensuojelulain artikloihin esittämättä todisteita tai tosiasioita. He luottavat tietojen väärentämiseen, vääristelyyn tai salaamiseen syyttääkseen perheitä ja vainotakseen heidän lapsiaan. Heidän muistioidensa puutteet osoittavat erilaisia petollisia toimenpiteitä, joita he käyttivät tuodakseen järjestelmällisesti kaaosta

perheeseemme lastensuojeluautokratian alaisuudessa. Nämä muistiot paljastavat myös sosiaalityöntekijöiden kannan ja tärkeysjärjestyksen aikoinaan normaalin perheen ja heidän ammatillisen uransa purkamisessa.

Lastensuojelulaki on antanut sosiaalityöntekijöille valtuudet olla näissä asioissa autoritaarisia päättäjiä. Ehkä jopa tällaisen lain luojat uskovat ylimielisyyteensä, että yksityiselämän kysymykset kuuluvat hienostuneeseen yhteiskuntaan, jonka hallinto voidaan uskoa yksinkertaisille itsevaltioille, kun taas vakavat asiat jätetään demokraattisten, laillisten ja tieteellisesti pätevien elinten päätettäväksi. Sosiaalityöntekijät kokevat täyttäneensä kaikki velvoitteensa, ja viraston rutiiniin kuuluu muodollinen perustelu, miksi vanhemmat ja lapsi eivät ole parantuneet. He luovat hoivaan soveltuvan tekstin, joka täyttää tehtävänsä, eikä heidän tarvitse vastata asiakkaiden valituksiin. Mielenkiintoista on, että vanhemmat voivat lisätä rekisteriin oman versionsa tapahtumista, mikä on sosiaalityöntekijöiden tarinan vastaista, mutta koska sijaisvanhemmat nähdään "kyvyttöminä" hoitaa asioita, tätä ei koskaan tuoda esille.

Nämä henkilöt väittävät suojelevansa lapsia, mutta he eivät noudata lakia ja ottavat usein lapsia ilman perusteita. He myös levittävät valheita, esittävät vääriä syytöksiä, luovat fiktiivisiä tarinoita, osoittavat rasismia, edistävät kulttuurista assimilaatiota, vahingoittavat lapsia ja pitävät fasistisia uskomuksia.

30. Sosiaalityöntekijät uhkasivat lasta

Osio käsittelee tapausta, jossa sosiaalityöntekijät pitivät vankeudessa lasta, jotka loivat vääriä perusteluja hänen synnyttämiselle. He väittivät, että lapsen vanhemmat uhkasivat hänen turvallisuuttaan ja hyvinvointiaan ja että hän vahingoittaisi itseään, jos hän palaisi kotiin. Lapsi halusi mennä kotiin lohduttamaan surevaa äitiään, mutta sosiaalityöntekijät kieltäytyivät päästämästä häntä menemään. Sosiaalityöntekijät myös manipuloivat ja pettivät lasta emotionaalisesti ja henkisesti. Pelätään, että sosiaalityöntekijät tai heidän työtoverinsa voivat vahingoittaa lasta, jos hän palaa kotiin, ja sosiaalityöntekijöiden toimia on tutkittava. Sosiaalityöntekijät jättivät huomiotta totuuden, laillisuuden ja oikeudenmukaisuuden periaatteet, ja heidän tuomionsa oli sekä laiton että epäoikeudenmukainen. Sosiaalityöntekijät valehtelivat jatkuvasti, keksivät valheita ja salasivat tosiasioita estääkseen lasta palaamasta kotiin. Lapsen väite, ettei hän halunnut mennä kotiin, ei ehkä ollut aito, sillä hänestä tuli ajan myötä tottelevaisempia työntekijöitä kohtaan. Työntekijät turvautuivat psykotrooppisten lääkkeisiin tukahduttaakseen lapsen ajatuksia, kun valheet eivät onnistuneet vaientamaan häntä.

Sosiaalityöntekijä loi väärän perusteen lapsen pitämiselle vankeudessa väittämällä, että vanhemmat uhkasivat lapsen turvallisuutta ja hyvinvointia ja että lapsi vahingoittaisi itseään, jos hän palaisi kotiin. Nämä väitteet dokumentoitiin useita kertoja asiakirjoihin. Lapsia petettiin toistuvasti ja manipuloitiin sekä emotionaalisesti että henkisesti.

Vuonna “27.9.2022 Asiakastapaaminen, Lännen Lastensuojelu Lassila 1, Helsingin sote” “[redacted] tietää, että isoäiti on kuollut. [redacted] oli pohtinut, että pitääkö hänen mennä kotiin, kun on aiheuttanut surua äidille ja mennä lohduttamaan. [redacted] on kertonut, ettei hän missään nimessä halua mennä kotiin ja hän pelkää, että äiti tappaisi hänet yöllä”.

Lapsi halusi palata kotiin lohduttamaan äitiään ja hänellä oli selkeä käsitys tilanteesta. Sosiaalityöntekijät eivät kuitenkaan huomioineet hänen toiveensa ja kieltäytyivät päästämästä häntä takaisin kotiin.

Kappaleen jälkimmäinen osa oli lapsen mielikuvituksen tuotetta, joka syntyi, kun hän oli väsynyt, väsynyt ja huonovointinen, ja sen jälkeen, kun sosiaalityöntekijät olivat pelänneet ja johtaneet hänet harhaan. Siitä huolimatta sosiaalityöntekijät hyväksyivät tämän mielikuvituksen tosiasiana, mutta jättivät huomiotta lapsen aidon halun palata kotiin.

7.10.2022 kokouksessa Katriina Takkinen sanoi: "Jos Nancy menee kotiin ja tekee itsemurhan, emme ota vastuuta." He käyttävät vihjeitä ja kirouksia pelotellakseen lapsia. Tällaisia sanoja ei ole koskaan tallennettu tekstiin. Itse asiassa perheelle ja lapselle ei edes tallennettaisi mitään hyödyllistä tietoa.

Kehotamme tuomioistuinta ja tiedotusvälineitä julkistamaan nämä uhkaukset. Jos ne tehdään ja asia ratkaistaan meidän eduksemme, lapsi voi olla vaarassa, jos hän palaa kotiin. On suuri todennäköisyys, että sosiaalityöntekijät tai heidän työtoverinsa voivat vahingoittaa lasta ja naamioida sen vanhemmiksi tappaen hänet tai lapsen tekevän itsemurhan. He voivat myös syyttää virheellisesti viatonta perhettä ja keksiä rikossyytteitä.

Meidän on pidettävä mielessä, että jos lapselle tapahtuu jotain ikävää hänen palattuaan kotiin, se on todennäköisesti sosiaalityöntekijöiden tai heidän työtovereidensa teko. Tällaisia tapauksia on esiintynyt usein sekä globaalissa politiikassa että jokapäiväisessä yhteiskunnassa. He ovat täysin tietoisia siitä, että tämä olisi heidän vastuunsa. Jos ei, he ovat vaarassa joutua sellaisen henkilön kohteeksi, joka uskoo olevansa kyvytön hoitamaan kansainvälistä perhettä.

Levitä tätä viestiä pelastaaksesi lapsemme ja pelastaaksesi nämä sosiaalityöntekijät ja heidän työtoverinsa, kun he epäonnistuvat yrityksessään. Ole hyvä ja selvittele sosiaalityöntekijöiden todelliset aikomukset lähettää lapsi lääkärintarkastukseen huolimatta havaittavien oireiden puuttumisesta. Lisäksi kannattaa selvittää, onko lapsi pakotettu allekirjoittamaan biopankkisopimus ja elinluovutussopimus.

On tutkittava niiden lasten lukumäärää, joita sosiaalityöntekijät ovat uhkailleet, kuinka monta lasta on virheellisesti kuvattu vanhempiensa surmaamiksi tai itsemurhan tehneiksi ja kuinka paljon he ovat saaneet rahaa ja kuinka monia lisätyöntekijöitä palkattiin "lastensuojelun" varjolla.

Tärkeää on myös selvittää niiden lasten määrä, jotka pakotettiin allekirjoittamaan elinluovutussopimuksia, sekä niiden lasten määrä, jotka ovat kuolleet epäilyttävissä olosuhteissa luovuttaessaan elimiä eri maiden potilaille, jotka odottavat leikkausta. Lisäksi on selvitettävä, kuinka monta vuotta tämä mahdollinen liiketoimintaketju on ollut toiminnassa ja missä määrin eri instituutioita ja ammattilaisia, joilla on lain ulkopuolisia valtuuksia, ovat olleet mukana.

Puolueellisten ja osittaisten oletustensa seurauksena sosiaalityöntekijät jättivät huomiotta totuuden, laillisuuden ja oikeudenmukaisuuden periaatteet. Heidän tuomionsa, joka perustui tällaisiin puolueellisiin oletuksiin, oli sekä laiton että epäoikeudenmukainen.

Lisäksi sosiaalityöntekijät väittivät toistuvasti, että lapsi ei halunnut palata kotiin. Siitä huolimatta 27.9.2022 ja monissa muissa tilanteissa lapsi ilmaisi nimenomaisesti halunsa palata kotiin lohduttamaan surevaa äitiään, joka oli äskettäin menettänyt oman äitinsä. Lisäksi kun lapsi saapui Herttoniemen vastaanottoon, hän välitti epäilyksensä työntekijöille ja ilmoitti olevansa epävarma, miksi hän oli siellä.

Sosiaalityöntekijöiden johdonmukaisen valehtelemisen, valheiden sepittelyn ja tosiasioiden salailun seurauksena on perusteltu epäilys siitä, että he toistuvasti estivät lasta palaamasta kotiin ja salasivat sen tosiasian, että lapsi kaipasi perhettään ja vanhempiaan ja halusi lähteä. Koti. He käyttivät pitkäaikaista manipulointi- ja pelottelustrategiaa saadakseen lapsen vakuuttuneeksi siitä, että hänen vanhempansa olivat vaarallisia ja hänen perheensä oli kelvoton, mikä johdatti ja uhkaili häntä.

Jäljellä olevien todisteiden ja joidenkin työntekijöiden todistusten mukaan lapsen väite siitä, ettei hän halua mennä kotiin, ei ehkä ollut aito. Kun lapsi vietti enemmän aikaa lastensuojelupalvelujen valvonnassa, hän näytti tulleen heille tottelevaisemmaksi, melkein kuin isäntänsä hallinnassa oleva orja. Jos he pystyivät vaientamaan hänen ajatuksensa valheilla, he tekivät niin; Jos valheet epäonnistuivat, he turvautuivat psykotrooppisten lääkkeisiin tukahduttaakseen hänen ajatuksensa.

31. Psykologit rikoskumppaneina

Kolmesti eri paikkoihin siirretyn ja traumaan johtaneen lapsen vanhemmat syyttävät psykologeja siitä, etteivät he ole ottaneet ketään vastuuseen. Psykologit kirjasivat traumat, mutta eivät syyllistyneet perheeseen tai sosiaalityöntekijöihin, mikä helpotti valheellisten tarinoiden keksimistä perheen elämästä. Vanhemmat kertovat, että psykologit sulkivat heidät tietoisesti pois keskusteluista lapsensa kanssa ja sulkivat lapsen pieneen studioon orkestroimaan sisäpiirin esitystä. Lapsi ilmaisi halunsa palata kotiin, mutta psykologi ei koskaan tarkoittanut lapsen palaavan kotiin. Muutaman päivän kuluttua lapsen asenne muuttui halusta palata kotiin kieltäytymiseen. Vanhemmat uskovat, että psykologi työskenteli lapsen panttivangiksi ottaneiden sosiaalityöntekijöiden kanssa käyttämällä uhkauksia, kuten lapsen vanhempien tappamista tai mahdollisuutta tehdä itsemurha, jos hän palaisi kotiin. Vanhemmat uskovat, että lapselle kehittyi Tukholman oireyhtymä, mikä sai hänet mukautumaan sosiaalityöntekijöiden ja heidän liittolaistensa kanssa. Vanhemmat pyytävät perusteellista tutkimusta lapsen ja psykologin tapaamisesta ja keskustelusta.

Psykologit syyllistyivät siihen, että he eivät pitäneet ketään vastuussa traumasta, jonka lapsi koki siirrettyään eri paikkoihin kolme kertaa. He kirjasivat nämä traumat, mutta eivät syyllistyneet sosiaalityöntekijöihin. Sen sijaan he käyttivät epämääräistä kieltä, kuten "traumaa", joka mahdollisti totuuden vainosta piilottamisen ja helpotti valheellisten tarinoiden keksimistä perheen elämästä maalaten sen toimimattomaksi, väkivaltaiseksi ja veriseksi.

Ymmärrämme, että psykologilla on tietoa psykologian alalta. On kuitenkin välttämätöntä, että vakiintunut ja todistettu tosiasiallinen todellisuus otetaan huomioon tieteellisestä tutkimuksesta, psykologisesta neuvonnasta tai lääketieteellisestä diagnoosista riippumatta.

Tässä nimenomaisessa tapauksessa psykologit eivät olleet yhteydessä lapsen vanhempiin saadakseen taustatietoa lapsesta. Lapsen vanhempana olemme jakaneet hänen kanssaan 14 vuotta elämää lapsesta nuoruuteen, ja meillä on laajat tiedot hänen tottumuksistaan, fyysisestä ja henkisestä

kehityksestään sekä viimeaikaisista muutoksista. Panoraamanäkymä hänen elämästään on olennainen, jotta alaikäisestä lapsesta voidaan tehdä oikeat johtopäätökset. Tästä huolimatta psykologi tarkoituksella sulki, kieltäytyi ja esti yhteydenpidon lapsen vanhempien kanssa (noin 25.10.2022) ja sulki lapsen pieneen studioon ohjaamaan sisäpiirin esitystä.

”7.10.2022 Asiakastapaaminen, Vastaanottoperhetoiminta, Helsingin sote”, psykologi Eija Keränen kirjoitti, että ”[redacted]sanoo, ettei kuulu kovin hyvää, olo on huonoa. [redacted]mietti pitääkö hänen palaa kotiin, Hänellä oli jäänyt neuvottelussa olo, että vanhemmille annetaan mahdollisuus muuttua. Juttelimme tästä – on tärkeä mahdollisuus muutokseen, mutta se ei tarkoita automaattisesti kotiinpaluuta.” Lapsi oli ilmaissut halunsa palata kotiin, mutta psykologin tavoitteena oli säilyttää heidän roolinsa rikoskumppanina lapsen pitämisessä panttivankina. Psykologi ei koskaan tarkoittanut lapsen palaavan kotiin, vaan pyrki sen sijaan kehystämään vanhemmat ja pitämään lapsen poissa perheestä.

Kolmen päivän jälkeen ”10.10.2022 Asiakastapaaminen, Vastaanottoperhetoiminta, Helsingin sote” psykologi Eija Keränen alkoi tehdä dramaattista perhettämme kattavasti kuvaavaa teosta.

Pyydän perusteellista tutkimusta tapaamisesta ja keskustelusta, joka pidettiin 10.10.2022 lapsen ja psykologin välillä. On tärkeää selvittää olosuhteet, jotka saivat lapsen keksimään vääriä kuvauksia psykologille, ja tutkia syitä, miksi psykologi keksi kappaleen, joka horjutti perhettämme täysin.

Tämän tapaamisen aikana lapsen asenne muuttui halusta palata kotiin kieltäytymiseen. Psykologi työskenteli yhteistyössä lapsen panttivangiksi ottaneiden sosiaalityöntekijöiden kanssa ja he käyttivät uhkauksia, kuten lapsen vanhempien tappamista tai mahdollisuutta tehdä itsemurha, jos hän palaisi kotiin. Lapsi oli pidetty panttivankina yli kaksi viikkoa (22.9.2022-10.10.2022). Hän oli omien koulutehtäviensä lisäksi yllättynyt erilaisista tapaamisista, tapaamisista, keskusteluista ja kokeista, mikä aiheutti hänen äärimmäistä uupumusta. Tässä tilanteessa hän kehitti Tukholman oireyhtymän, joka ilmenee, kun panttivangit muodostavat psykologisen kiintymyksen vangitsijoiinsa vallan epätasapainon vuoksi tilanteissa, kuten panttivankien ottaminen, sieppaukset ja väkivaltaiset suhteet. Tässä

oireyhtymässä hän suostui sosiaalityöntekijöiden ja heidän liittolaistensa, mukaan lukien psykologin, kanssa, joka piti häntä panttivankina, ja auttoi heitä saavuttamaan piilotetut tavoitteensa. Heidän tavoitteensa oli kuitenkin vain häpäistä hänen vanhempansa, perheensä, kulttuuriperintönsä ja identiteettinsä. He pakottivat hänet keksimään tarinoita heidän kanssaan saavuttaakseen tavoitteensa. Lopulta sosiaalityöntekijät ja psykologi saivat vääriä tietoja, jotka he pitivät riittävinä pitämään lapsen poissa perheestään ja sijoittamaan hänet lastensuojelujärjestelmään.

Jopa ihmisen lohduttaminen vaati hänen väsymystään ja ahdistuksen rauhoittamista. Jopa hypnotisointi oli suoritettava, kun potilaan fyysinen terveys sen salli. Jopa psykoanalyysi jouduttiin tekemään potilaan ollessa rennossa tilassa.

Psykologi käytti hyväkseen muiden haavoittuvaa tilannetta "konsultaatioiden" järjestämiseen. Lapsen päivärytmi oli tiukkaa, alkaen aikaisin aamulla ja päättyen myöhään illalla. Lapsi heräsi joka päivä kello viisi, söi aamiaisen kello kuusi, lähti kouluun seitsemän aikoihin, saapui kouluun lähes tunnin matkan jälkeen, aloitti tunnit kello kahdeksalta ja vietti lähes tunnin matkan jälkeen. seitsemän tuntia koulussa. Koulun jälkeen lapsen piti matkustaa lähes tunti päästäkseen psykologin syrjäiseen ja eristettyyn bungalowiin, jossa he keskustelivat. Vaikka bungalow ei ollut natsien keskitysleiri, sillä oli samanlaisia piirteitä, kuten rajoitettu pääsy ja kielto saada alaikäisiä olla vanhempiensa seurassa. Tämä on linjassa henkisen väkivallan käytön kanssa tunnustusten poimimiseksi kidutuksen avulla. Näissä olosuhteissa ei ole yllättävää, että täysin eristetty alaikäinen puhui vastoin tahtoaan.

Sen jälkeen lapsi joutui vielä matkustamaan yli tunnin bussilla osallistuakseen rakkaan harrastuksen kursseille. Voidaan vain kuvitella henkistä rasitusta, fyysistä ahdistusta ja uupumusta, joita hän kesti tapaamisistaan psykologin kanssa.

Psykologin lausunnossa 19.11.2022 käytettiin vain muutamaa sanaa lapsen tilistä syytöksissä lapsen vanhempia kohtaan, kuvaten heitä harhaanjohtavina sadisteina. Nämä sanat sisällytettiin sitten lausunnon ensimmäiseen kappaleeseen, mikä loi sensaatiomaisen huhun.

Psykologin lausunnon mukaan lapsi oli keskustelun aikana äärimmäisen väsyneessä ja henkisessä tilassa. Tämä osoittaa, että lapsi ei ollut sopivassa henkisessä tilassa vakavaan keskusteluun. Vaikka on mahdollista, että tapaaminen oli sovittu etukäteen, lapsi ei keskustelun aikana osannut ilmaista itseään selkeästi.

Autoritaarisissa valtioissa poliisi käytti usein "kidutuksena" tunnettua tekniikkaa tunnustuksen poimimiseksi. Tämä sisälsi syytettyjen pitämisen, vaikka he olivat syyttömiä, nälän ja unen puutteen tilassa useita päiviä, kunnes he kokivat henkisen romahduksen. Epäillyt tunnustivat usein saadakseen perustarpeita, kuten ruokaa tai unta. Oli hyvin harvinaista, että kukaan kesti tätä kohtelua teloitushetkeen asti tunnustamatta japanilaisia samuraita ja Neuvostoliiton tai Kiinan kommunististen puolueiden jäseniä.

Kidutuksella oli tyypillisesti haitallisia vaikutuksia tunnustusten luotettavuuteen. Tässä tapauksessa psykologi puhui lapsen kanssa, kun tämä oli matalassa henkisessä tilassa eikä kyennyt ilmaisemaan itseään tehokkaasti. Tämän seurauksena lapsen vastaukset eivät ehkä ole olleet täysin luotettavia, ja hän saattoi antaa vastaukset, jotka psykologi halusi kuulla. Kun esimerkiksi kysyttiin, oliko perheväkivaltaa, lapsi saattoi vastata "kyllä", ja kysymykseen, kärsikö hän henkisestä vai fyysisestä väkivallasta, hän vastasi myös "kyllä". Psykologisesta näkökulmasta henkisen romahduksen kokeva henkilö ei välttämättä ota aikaa kysymyksen pohtimiseen tai ymmärtämiseen täysin ennen vastaamista.

Psykologin toimet olivat samanlaisia kuin autokraattisen poliisin toimet, jotka käyttävät kidutusta saadakseen epäillyiltä tunnustuksia. Psykologi puhui lapsen kanssa, kun tämä oli matalassa henkisessä tilassa eikä osannut ilmaista itseään hyvin, ja hän on saattanut pakottaa tai vaikuttaa lapsen vastaamaan tiettyihin kysymyksiin tietyllä tavalla. Tämä tekee tuloksena syntyneestä tunnustuksesta epäluotettavan ja mahdollisesti sekavan. Keskeinen ero psykologin toiminnan ja autokraattisen poliisin kidutuksen välillä on se, että psykologi ei ehkä ole käyttänyt fyysisiä kidutusmenetelmiä, vaan pikemminkin psykologista manipulointia ja painostusta tunnustuksen poimimiseksi. Molemmat toimet ovat kuitenkin epäeettisiä ja mahdottomia hyväksyä.

Lisäksi psykologin lausunto on täysin virheellinen, koska se perustui taustalla olevaan perheväkivallan keksimiseen. Koska tällaista väkivaltaa ei ole koskaan tapahtunut, hänen lausuntonsa on jälleen yksi valhe, jonka tarkoituksena on auttaa lastensuojeluvirastoa heidän pyrkimyksissään ottaa ja hallita lapsemme laittomasti.

Annetun kontekstin perusteella näyttää siltä, että lapsella oli erilainen käsitteiden tulkinta kuin mitä ne todellisuudessa tarkoittivat. Lapsi on esimerkiksi voinut ymmärtää väärin biologian opettajan kotitehtävän ja pitää sitä uhkaavana tai pakottavana, vaikka se ei ollutkaan. Vastaavasti lapsi on saattanut tulkita perheen normaalit arkielämän säännöt joksikin, joka on pakotettu tai käytetty uhkauksena, vaikka näin ei olisikaan.

Vanhemmilla on velvollisuus luoda lapsilleen kohtuulliset säännöt ja rajat ja panna ne täytäntöön. Näihin sääntöihin voivat sisältyä asioita, kuten säännöllinen uniaikataulu, käyttöajan rajoitukset ja asianmukainen käyttäytyminen julkisella paikalla. Lasten on tärkeää noudattaa näitä sääntöjä terveytensä, turvallisuutensa ja yleisen hyvinvointinsa ylläpitämiseksi.

Jos lapsi leikkii puhelimella myöhään yöhön eikä nuku tarpeeksi, on vanhemman vastuulla puuttua asiaan ja valvoa rajoja. Äärimmäisissä tapauksissa puhelin on ehkä otettava pois. Jos vanhempi sallii lapsensa käyttäytyä, joka vaikuttaa kielteisesti hänen terveyteensä tai hyvinvointiinsa, hänet voidaan saattaa oikeudellisesti vastuuseen. Tästä syystä oikeusjärjestelmä antaa vanhemmille valtuudet tehdä päätöksiä lastensa puolesta, mukaan lukien sääntöjen asettaminen ja seuraamusten täytäntöönpano niiden rikkomisesta.

On tärkeää, että vanhemmat asettavat kohtuulliset säännöt ja rajat lastensa käytökselle. Jos lapsi rikkoo näitä sääntöjä, vanhempien on asianmukaista keskustella lapsen kanssa ohjausta ja neuvoja varten. Jos tämä keskustelu muuttuu riidaksi, se on lapsen vastuu sääntöjen noudattamatta jättämisestä, ei vanhempien vika. Tämä on samanlaista kuin oikeusjärjestelmät kohtelevat sääntöjen rikkojia, kuten murhaajia, tuhopolttajia, rosvoja ja varkaita. Laki käyttää laillista voimaa laittoman voiman torjumiseksi poliisin väliintulon, oikeudenkäyntien ja vankeusrangaistuksen avulla.

On huolestuttavaa, että psykologi perusti lausuntonsa perheväkivallan tekopyhään, vaikka todisteita ei ole olemassa tällaisten väitteiden tueksi. Lapsen väärinymmärrystä kohtuullisista rajoituksista ja säännöistä ei pidä käyttää tukemaan vääriä väkivaltasyytöksiä. On tärkeää, että ammattilaiset, kuten psykologit, suorittavat perusteellisia ja puolueettomia arviointeja ennen lausuntojen antamista, joilla voi olla vakavia oikeudellisia ja henkilökohtaisia seurauksia. Tällaisen lausunnon keksiminen ei ainoastaan vahingoita lasta ja hänen perhettään, vaan myös heikentää koko lastensuojelujärjestelmän eheyttä.

Joidenkin suomalaisten sosiaalityöntekijöiden tiedetään manipuloivan lapsia vähättelemään omaa perhettään, sukulaisiaan ja kulttuurejaan, mikä usein edistää suomalaisten perheiden ja kulttuurien paremmuutta muusta taustasta oleviin verrattuna. Ne luovat pelon ja hallinnan tunteen näihin lapsiin, ja niissä on rasismin piirteitä. Yhä useammat ulkomaalaisten perheiden lapset joutuvat tämän käytöksen uhreiksi. Monet näistä lapsista otetaan perheestään hätätilanteissa ja heistä tulee näiden sosiaalityöntekijöiden henkisiä orjia. Jotkut näistä lapsista jopa kehittävät mielenterveysongelmia siepauksen jälkeen ja kokevat jatkuvaa fyysistä ja henkistä väkivaltaa, mikä johtaa pimeään elämään. Lastensuojelujärjestelmä näyttää olevan perheyritys, jossa mitä enemmän lapsia siepataan ja pidetään vankina, sitä enemmän rahaa tienataan. Todellisuudessa sosiaalityöntekijät tekevät yhteistyötä liikemiesten kanssa luodakseen valheita siitä, että vanhemmat uhkailevat lapsia, vaikka eivät todellisuudessa ole.

Tämä on selvä esimerkki siitä, kuinka asiantuntija muotoili teoriansa tukeutumalla opettajien ja sosiaalityöntekijöiden salattuihin, liioiteltuihin, vääristyneisiin ja jopa keksittyihin tarinoihin. Tämän seurauksena kyseisestä psykologista tuli näiden opettajien ja sosiaalityöntekijöiden salaliittolainen.

Seuraavassa on joitain tapaamisia ja puheluita Eija Keräsen ja lapsemme välillä:

29.9.2022 Asiakastapaaminen

10.10.2022 Asiakastapaaminen

12.10.2022 Puhelinsoitto

18.10.2022 Asiakastapaaminen

19.10.2022 Puhelinsoitto

21.10.2022 Asiakastapaaminen

26.10.2022 Asiakastapaaminen

8.11.2022 Asiakastapaaminen

30.11.2022 Asiakastapaaminen

2.1.2023 Puhelinsoitto

13.1.2023 Puhelinsoitto

20.1.2023 Puhelinsoitto

23.1.2023 Tapaaminen (poissa)

9.2.2023 Asiakastapaaminen (jäänyt pois)

2.3.2023 Asiakastapaaminen

Huomioithan, että verrattuna laajoihin tapaamisiin ja puheluihin 29.9.2022-20.1.2023 välillä oli pitkiä keskeytyksiä, jopa poissa olleita tapaamisia/kokouksia. Psykologi ei tavannut tai soittanut lasta noin 41 päivään. Mutta yhtäkkiä 2. maaliskuuta 2023 pidetyssä kokouksessa hän väitti, että "Olet nyt hyvässä kunnossa, etkä tarvitse uutta tapaamista". Miksi näin kävi? Koska lapseni sijoitettiin vihdoin sijaisperheeseen. Tähän asti psykologin tehtävä on täytetty. Mutta lapsemme ei ollut parempi tai huonompi. Hän ei sanonut, että "Olet nyt hyvässä kunnossa, etkä tarvitse uutta tapaamista". Kyllä, hän ei ehkä tarvinnut tällaista tapaamista alusta alkaen ollenkaan. Ole hyvä ja tutki, tekikö tämä psykologi vain yhteistyötä sosiaalityöntekijöiden sijoitussuunnitelmien kanssa ja antoi heille tarpeellista väärää tietoa.

Todisteet viittaavat siihen, että lapsi oli ilmaissut halukkuutensa ottaa yhteyttä ja tavata vanhempiaan ja palata kotiin. Sosiaalityöntekijät ja psykologi kuitenkin kontrolloivat ja uhkailivat häntä, ja vähitellen poistivat hänen halunsa palata kotiin. He toistivat tämän prosessin järjestelmällisesti ja väittivät lopulta, että lapsi ei halunnut tulla kotiin.

***

Yhteenveto vierailun jälkeen
Asiakaskertomus, tekijä EIJA KERÄNEN klo 2.3.2023 17:16
Tekijä: EIJA KERÄNEN Palvelu: — Tekijän tyyppi: psykologi
Tallennettu: 2.3.2023 17:21 Palvelukontaktin pvm.: 2.3.2023 Tila: Kuitattu
Muukkaaja: EIJA KERÄNEN (psykologi)

Tapaamisen tiedot
Tapaaminen alkoi: 2.3.2023 klo 15:45
Tapaaminen loppui: 2.3.2023 klo 17:00
Tapaamisen aikana tavattu lasta yksin: Kyllä
Asiakas läsnä tapaamisella: Kyllä
Perheenjäseniä läsnä: Ei
Yhteistyötaho läsnä: Ei
Asiointitapa: Asiakastapaaminen toimipaikassa

Lopetustapaaaminen. [redacted] kävi lukemassa yhteenvedon tapaamisistamme ja sai sen mukaansa.
[redacted] on muttanut Elämän Helmeen. Hän sanoi jo kotiutuneensa syntiä.
[redacted] vaikuttaa voivan paremmin kuin aikaisemmin, hän oli iloinen ja hymyilevä. Hän kertoi, että ahdistuneisuutta ja kehittymistä on edelleen ajoittain, mutta tulee aiemmin.
Juttelimme myös koulunkäynnistä, loppuunsta ja tulevaisuuden suunnitelmista.

32. Kuollut kasvatus Töölön koulusta

Nuoruus on nopean muutoksen ja kehityksen aikaa elämän fyysisellä, henkisellä, tunne- ja sosiaalisella osa-alueella. Varhaisnuoruutta leimaa itsetietoisuus ja tiedon jano, keskimmäistä nuoruutta leimaa halu tutkia maailmaa itsensä ulkopuolella ja myöhäistä nuoruutta elämän tarkoituksen käsitteiden muotoilu. Emotionaalisia ominaisuuksia ovat henkilökohtaisen identiteetin etsiminen, erilaisia tunteita, kuten ylpeys, häpeä, rakkaus, viha, masennus, pelot, viha, ilo ja katkeruus sekä halu itsenäisyyteen. Sosiaalisia ominaisuuksia ovat ystävien kaipuu, tarve vertaistukeen hyväksymiseen sekä halu sosiaalista vuorovaikutusta edistäviin peleihin ja aktiviteetteihin. Kuitenkin, kun aikuiset, kuten koulun opettajat ja sosiaalityöntekijät, rikkovat nuorten kasvatuksen tieteellisiä sääntöjä, lapsen kehitykseen voi kohdistua negatiivisia vaikutuksia ja se voi johtaa syyttelyyn, yliraportointiin ja vastuun puutteeseen lapsen hyvinvoinnista. Tällaisissa tapauksissa vanhempien ja lapsen on ehkä haettava apua muista lähteistä.

Nuoruus on myrskyn ja stressin aikaa, jolloin lapsuuden persoonallisuudet hajoavat ja uusia syntyy melkein yhdessä yössä. Fyysisten ominaisuuksien lisäksi nuorilla on myös henkisiä, emotionaalisia ja sosiaalisia ominaisuuksia.

Henkiset ominaisuudet. Nuoruuden henkinen voima varhaisessa vaiheessa avautuu nopeasti, kun itsetietoisuus herää ja tiedonhalu lisääntyy. He rakastavat lukemista ja juttelua, varsinkin toisilleen. He edistyvät älyllisillä rintamilla; he haaveilevat ja käyttävät mielikuvitusta paljon. Päättelykyky ja arvostelukyky kasvavat, mutta kokemus rajoittaa niitä.

Keskimmäisessä murrosiässä horisontti laajenee. Aiemmin he olivat huolissaan itsestään ja henkilökohtaisista tarpeistaan, mutta nyt yrittäessään löytää maailmaa heidän ulkopuoleltaan he haaveilevat kunnianhimosta ja katsovat tulevaisuuteen laajana vallattavana kenttänä. Heillä on vahva mielipide, ehkä hätäisen muodon kautta. He ovat niin uteliaita, että he kysyvät paitsi "mitä?" mutta miksi?"

Myöhemmässä murrosiässä henkiset kyvyt ovat kuitenkin kehittyneempiä. He ovat rakentavia ajattelussaan ja rakastavat keskustelua. He alkavat muotoilla käsitteitä elämän tarkoituksesta ja kyseenalaistaa asioita, joita he eivät tiedä, kuten seksi, huumeet, urat, ammatit, uskonnot jne. Tällä hetkellä he ajattelevat enemmän tulevaisuuttaan ja kuinka saavuttaa asettamansa tavoitteet . Muiden mielipiteet vaikuttavat heihin, erityisesti ystävien ja roolimalleina näkemiensä ihmisten mielipiteet.

Emotionaaliset ominaisuudet. Nuoruusaika on henkilökohtaisen identiteetin etsimisen aikaa. He kysyvät näitä tärkeitä kysymyksiä: "Kuka minä olen?" "Minne olen menossa?" "Miksi olen täällä?" Tunteet ovat ainoa tapa, jolla nuoret ilmaisevat turhautumistaan, jota he käyvät läpi muutosten vuoksi. Näitä tunteita ovat ylpeys, häpeä, rakkaus, viha, masennus, pelot, viha, ilo, katkeruus jne. he voivat olla onnellisia kerralla, seuraavalla hetkellä he ovat järkyttyneitä ja riitelevät.

15–17-vuotiaat nuoret tuntevat olevansa aikuisia. He eivät halua tulla yhdeksi lapsista, heidän tunteensa kodista on sekaisin ja he kaipaavat vapautta. He ovat pohtineet omia erityisiä lahjojaan ja kiinnostuksen kohteitaan, he ovat löytäneet tapoja saavuttaa itsekunnioitus joko koulun tai muun harrastuksen kautta niin, että heidän vanhempansa tunnustavat heidän emotionaalisen itsenäisyytensä. Heille ei anneta huolta, he itkevät harvoin. He nauttivat naurusta ja sosiaalisista tilanteista; he ovat ystävällisiä, iloisia ja ulospäinsuuntautuneempia.

Myöhemmät nuoret ovat emotionaalisesti vakaampia ajan ja altistumisen vuoksi. He pyrkivät aina mukautumaan aikuisten tunnekuvioihin. Itsehillintä ja yhteenkuuluvuuden tunne sekä moraali merkitsevät heille paljon. He pelkäävät vähemmän kohdata uusia tilanteita. Heidät asetetaan kuitenkin yleensä pulmaan kodin, vertaisryhmän ja kirkon asettamien erilaisten standardien vuoksi.

Sosiaaliset ominaisuudet. Sosiaalinen tarkoittaa sitä, että ihmiset elävät yhdessä ryhmänä tilanteessa, joka vaatii toimeentuloa toistensa kanssa. Kuten kasvi kasvaa kivennäisveden avulla ja ihminen kehittyy ravintoaineiden avulla, niin perheenjäsenet kasvavat sosiaalisesti, kun vallitsee molemminpuolinen rakkaus, hyväksyntä, ymmärrys ja turvallisuus.

Koska rakkaus on hyväksymisen perusta, varhainen murrosikäinen kaipaa epätoivoisesti uusia ystäviä. He siirtävät asteittain uskollisuuttaan vanhemmistaan vertaisryhmään, he kaipaavat enemmän itsenäisyyttä ja haluavat kuulua johonkin ryhmään. Virkistyksensä he haluavat pelejä, joihin kaikki voivat osallistua yhtä aikaa.

Keskimmäinen murrosikä on lisääntynyt "pojasta tytölle" -suhteissa; silittely on yleinen käytäntö tämän ryhmän keskuudessa. He tarvitsevat ystäviä, joiden kanssa he voivat vaihtaa ajatuksia, jakaa asioita ja käydä paikoissa. Myöhäinen murrosikä nousee saavuttaakseen sosiaalisen itsetietoisuuden. Heidän elämänsä alkaa kapenemaan ja syvenemään, mutta laajemmalla työelämän, kotielämän, jumalanpalveluksen ja ihmiskunnan palvelemisen alueella.

Tässä tapauksessa lapsellamme oli ilmeisiä nuoruuden piirteitä ja hän asetti haasteen perhe-elämälle. Vanhemmat tekivät kaikkensa rauhoittaakseen häntä, vastatakseen hänen tarpeisiinsa ja varmistaakseen, että hän kasvaa oikeaan suuntaan. Sekä vanhemmat että lapsi hakivat apua myös koulun opettajilta, harrastusohjaajilta ja sosiaalityöntekijöiltä.

Koulun opettajat ja sosiaalityöntekijät eivät kuitenkaan auttaneet häntä kehittymään sujuvasti niin, että hän tulisi toimeen perheen ja yhteiskunnan kanssa. Päinvastoin, sosiaalityöntekijät, erityisesti koulun opettajat, rikkoivat nuorten kasvatuksen tieteellisiä sääntöjä, syyttivät aina lapsen vanhempia ja tyydyttelivät lasta halventamalla vanhemmat ja tehden vanhemmistaan vihollisia.

Vaikka vanhemmat ottivat toistuvasti yhteyttä opettajiin, erityisesti luokanvalvojaan ja koulun kuraattoriin, kertoen heille näkemyksiämme ja pyytäen heiltä apua, nämä opettajat eivät olleet koskaan tehneet todellista ja vilpitöntä yhteistyötä vanhempien kanssa. Lähes joka kerta kun he kuuntelivat lasta, he huononsivat vanhempia ja syyttivät vanhempia. Lisäksi kun lapsi kohtasi kriisin, kukaan ei ollut vastuussa tilanteesta. Esimerkiksi kun koulun kuraattori oli lomalla, sijaista ei järjestetty.

Koululla ei ollut valmiita hätätoimenpiteitä itkevän lapsen käsittelemiseksi. Myöhemmin kirjoitin heidän rehtorilleen ja opettajilleen pyytääkseni kopiota tällaisesta asiakirjasta, mutta he kieltäytyivät toimittamasta sitä.

He pystyivät vain "raportoimaan, raportoimaan ja raportoimaan". He eivät tutkineet tosiseikkoja, vaan ilmoittivat toistuvasti lastensuojelulaitokselle ja poliisille. Mikä olisi seuraava askel? Tekisikö he ilmoituksen asevoimille pyyhkiäkseen pois lapsen vanhemmat?

Mutta he eivät koskaan ilmoittaudu vanhemmille hakemaan lasta kotiin tai lähettämään lasta lääkäriin.

He eivät kuitenkaan ole koskaan ajatelleet, että lapsi on teini-iässä ja saattaisi saada emotionaalisia muutoksia silloin tällöin. He syyttivät vanhempia lapsen tunnemuutoksesta, vanhempia lapsen riidasta vanhempien kanssa ja vanhempia lapsen terveydentilasta.

Tämän seurauksena nämä opettajat eivät ole koskaan kouluttaneet lasta oikein. Heidän koulutuksensa perustui rasistiseen näkemykseen, jonka mukaan kukaan ulkomaalainen ihminen ei ole yhtä hyvä ja oikea kuin hän itse, vaikka lapsen vanhemmat olisivat erittäin päteviä ammattilaisia, mukaan lukien kasvattajan pätevyys.

Lisäksi koulua pyydettiin toimittamaan muodollinen asiakirja vastatoimista opiskelijoiden kiireellisessä tilanteessa, kun heillä on koulussa fyysisiä ja henkisiä ongelmia. Koulu kieltäytyi toimittamasta mitään tällaisia asiakirjoja. Ihmettelen, ovatko he jatkuvasti lähettäneet lapsia lastensuojeluvirastoon väärentämällä fyysisiä ja henkisiä ongelmia koulussa, selvittämättä syitä ja ottamatta huomioon tuloksia. Ainakin he tekivät lapsestamme yhden sellaisen itsevaltaisen perheen vainon uhreista.

On selvitettävä, kuinka monta lasta Töölön koulusta vietiin perheestään opettajien ja kuraattorien manipuloinnilla.

On tehtävä selväksi, kuinka monta Töölön koulun oppilasta otettiin pois perheeltään lastensuojelun toimesta opettajien ja kuraattorien yhteistyöllä.

On selvitettävä, millaista etujen vaihtoa Töölön koulun ja lastensuojelulaitoksen välillä oli eri alueilla.

On selvitettävä, millainen yksityinen suhde on lastensuojelulaitoksen opettajien ja kuraattorien ja sosiaalityöntekijöiden välillä.

***

Lähettäjä Kurunmäki Anne (KurA)

Vastaanottajat [redacted] + 4 muuta

Kurunmäki Anne (KurA)
02.12.2022 15:07
Kokousehdotus

Hei!

Kiitos kaikista viesteistäsi!

Juttelin juuri rehtori Paulan kanssa ja pyydämme sinua tulemaan keskustelemaan [redacted] tilanteesta ensi viikolla - suosittelemme torstai 8.12. klo 13.30-14.15. Jos tämä on ok, tapaamme rehtorin toimistossa, 3. kerroksessa.

Loppujen lopuksi - Mukavaa viikonloppua.

Br Anne

ps. Kaikki vastaanottajat näkevät vastaukset

***

[redacted]
05.12.2022 klo 12:21
Hei,

Kiitos viestistäsi.

Itse asiassa tarvitsemme vain näihin tapahtumiin liittyviä tietoja ja ilmoituksia "lastensuojelulle" saamasi tiedon perusteella. Tapaaminen ei ole välttämätöntä.

Parhain terveisin,

[redacted]

Osa IV. Salaliitto-Arvostelu

33. Snitching-kulttuurin myrkyllisyys

Suomessa vallitsee snitching-kulttuuri, jossa rohkaistaan ilmoittamaan muiden käyttäytymisestä viranomaisille. Vaikka vakavista rikoksista ilmoittaminen on ratkaisevan tärkeää yleisen turvallisuuden ylläpitämisen kannalta, pienten rikosten ja henkilökohtaisten epäkohtien salailun normalisoitumisella voi olla merkittäviä kielteisiä seurauksia yksilöille ja koko yhteiskunnalle. Tämä kulttuuri voi johtaa luottamuksen rapautumiseen, vallan väärinkäyttöön, kylmiä vaikutuksiin sananvapauteen, henkilökohtaisen vastuun puutteeseen ja suhteettoman suureen vaikutukseen syrjäytyneisiin yhteisöihin. Terveiden ja elinvoimaisten yhteisöjen

rakentamiseksi on olennaista edistää avointa viestintää, henkilökohtaista vastuuta ja keskinäistä kunnioitusta samalla kun hillitään snitching-kulttuuria.

Suomessa on noussut snitching-kulttuuri, jossa yksilöitä rohkaistaan ilmoittamaan muiden käyttäytymisestä viranomaisille. Tämä kulttuuri on myrkyllistä ja sillä voi olla merkittäviä kielteisiä seurauksia sekä yksilöille että koko yhteiskunnalle. Vaikka vakavista rikoksista ilmoittaminen on yleisen turvallisuuden ylläpitämisen kannalta välttämätöntä, pienten rikosten ja henkilökohtaisten epäkohtien salailun normalisoituminen voi heikentää luottamusta ja luoda pelon ja epäluuloisuuden kulttuuria.

Yksi snitching-kulttuurin merkittävimmistä seurauksista on yksilöiden ja yhteisöjen välisen luottamuksen rapautuminen. Kun ihmisiä rohkaistaan ilmoittamaan pienistä rikkomuksista tai henkilökohtaisista riita-asioista, se luo epäluuloisen ja pelon ilmapiirin, jossa ihmiset saattavat pelätä puhua avoimesti tai luottaa muihin. Tällä voi olla tuhoisa vaikutus yhteiskunnan rakenteeseen, mikä johtaa sosiaalisen yhteenkuuluvuuden hajoamiseen ja yhteisöllisyyden menettämiseen.

Toinen snitching-kulttuurin seuraus on vallan väärinkäytön mahdollisuus. Kun yksilöitä rohkaistaan raportoimaan muista, se voi luoda tilanteen, jossa vallanpitäjät voivat manipuloida järjestelmää rankaisemaan vihollisiaan tai palkitakseen ystäviään. Tämä voi johtaa korruptioon ja vallan väärinkäyttöön, millä voi olla merkittäviä kielteisiä seurauksia yhteiskunnalle.

Lisäksi snitching-kulttuurilla voi olla hyytävä vaikutus sanan- ja ilmaisunvapauteen. Kun ihmiset pelkäävät puhua tai ilmaista itseään, se voi tukahduttaa innovaation, luovuuden ja kriittisen ajattelun. Se voi myös luoda ympäristön, jossa ihmiset pelkäävät ilmaista eriäviä mielipiteitä tai haastavat auktoriteettia, mikä voi heikentää demokratiaa ja oikeusvaltiota.

Lisäksi snitching-kulttuuri voi johtaa henkilökohtaisen vastuun puutteeseen. Kun yksilöä rohkaistaan raportoimaan muista, se voi luoda tilanteen, jossa he eivät ota vastuuta omista teoistaan tai yritä ratkaista konflikteja suoraan. Sen sijaan he luottavat ulkopuolisiin viranomaisiin

ratkaisemaan ongelmansa, mikä voi johtaa henkilökohtaisen kasvun ja kehityksen puutteeseen.

On myös tärkeää huomata, että snitching-kulttuurilla voi olla suhteettoman suuri vaikutus syrjäytyneisiin yhteisöihin. Ne, jotka ovat jo ennestään epäedullisessa asemassa tai joutuvat syrjityksi, voivat joutua todennäköisemmin pienten rikkomusten tai henkilökohtaisten riitojen kohteeksi, mikä johtaa entisestään syrjäytymiseen ja syrjintään.

Yhteenvetona voidaan todeta, että vaikka vakavista rikoksista ilmoittaminen on olennaista yleisen turvallisuuden ylläpitämisen kannalta, pienten rikosten ja henkilökohtaisten valitusten sieppaamisen kulttuuri voi olla myrkyllistä ja sillä voi olla merkittäviä kielteisiä seurauksia yksilöille ja koko yhteiskunnalle. Se voi murentaa luottamusta, luoda pelon ja epäluuloisuuden kulttuurin, johtaa vallan väärinkäyttöön, tukahduttaa sanan- ja ilmaisunvapauden ja heikentää henkilökohtaista vastuuta. Sellaisenaan on välttämätöntä kannustaa avointa viestintää, henkilökohtaista vastuuta ja keskinäistä kunnioitusta terveiden ja elinvoimaisten yhteisöjen rakentamiseksi.

34. Syrjivä kohtelu

Ulkomaalaisten lasten vanhempien syrjintä on yhteiskunnassa laajalle levinnyt ongelma, joka koskettaa jopa sosiaalityöntekijöitä. Sosiaalityöntekijöiden on tarkoitus puolustaa haavoittuvia väestöryhmiä ja olla tuomitsemattomia ja puolueettomia, mutta raportit osoittavat, että he voivat olla syrjiviä ulkomaalaisia vanhempia kohtaan. Syrjintä voi esiintyä monissa muodoissa, kuten kielimuurit, kulttuuriset väärinkäsitykset ja puolueellisuus tietyistä maista tulevia ihmisiä kohtaan. Sosiaalityöntekijät voivat vähätellä ulkomaalaisten vanhempien kykyä kasvattaa lapsiaan, kyseenalaistaa heidän pätevyytensä ja auktoriteettinsa sekä tehdä oletuksia heidän koulutuksestaan ja sosioekonomisesta asemastaan. Tämä syrjintä voi johtaa tarpeettomiin toimenpiteisiin ja lasten poistamiseen kodeistaan. Tämän ongelman ratkaisemiseksi sosiaalityöntekijöiden on oltava tietoisempia ennakkoluuloistaan ja olettamuksistaan ja tarjottava kulttuurisesti herkkiä palveluita, joissa otetaan huomioon ulkomaalaisten vanhempien ainutlaatuiset tarpeet ja näkökulmat. Tämä johtaa parempiin tuloksiin lapsille ja perheille sekä oikeudenmukaisempaan ja tasa-arvoisempaan yhteiskuntaan kaikille.

Syrjintä on yhteiskunnassa laajalle levinnyt ongelma, joka koskettaa ihmisiä kaikilta elämänaloilta. Valitettavasti myös sosiaalityöntekijät, joiden on tarkoitus olla haavoittuvien väestöryhmien puolestapuhujia, voivat syyllistyä tiettyjä ryhmiä kohtaan. Eräs ryhmä, joka on joutunut sosiaalityöntekijöiden yhä useammin syrjinnän kohteeksi, ovat ulkomaalaisten lasten vanhemmat. Näitä vanhempia vähätellään usein heidän kyvystään kasvattaa lapsiaan, ja heidän pätevyytensä ja auktoriteettinsa vanhempina kyseenalaistetaan.

Sosiaalityöntekijöiden oletetaan olemaan tuomitsemattomia ja puolueettomia vuorovaikutuksessaan asiakkaiden kanssa. On kuitenkin ollut lukuisia raportteja sosiaalityöntekijöistä, jotka kohtelevat ulkomaalaisia vanhempia epäoikeudenmukaisesti. Tämä syrjintä voi esiintyä monissa muodoissa, mukaan lukien kielimuurit, kulttuuriset väärinkäsitykset ja puolueellisuus tietyistä maista tulevia ihmisiä kohtaan.

Yksi yleisimmistä tavoista, joilla sosiaalityöntekijät syrjivät ulkomaalaisia vanhempia, on vähätellä heidän kykyään kasvattaa lapsiaan. Sosiaalityöntekijät voivat olettaa, että vanhemmat, jotka eivät puhu sujuvasti englantia tai ovat kotoisin eri kulttuuritaustasta, eivät pysty huolehtimaan riittävästi lapsilleen. He voivat kyseenalaistaa näiden vanhempien vanhemmuutta koskevat käytännöt ja tehdä oletuksia heidän koulutustasostaan ja sosioekonomisesta asemastaan. Tämäntyyppisellä syrjinnällä voi olla vakavia seurauksia asianosaisille lapsille, koska se voi johtaa tarpeettomiin toimenpiteisiin ja jopa lasten poistamiseen kodeistaan.

Sen lisäksi, että sosiaalityöntekijät vähättelevät kykyään kasvattaa lapsiaan, he voivat kyseenalaistaa myös ulkomaalaisten vanhempien pätevyyden ja auktoriteetin. He saattavat olettaa, että nämä vanhemmat eivät ymmärrä vanhemmuuteen liittyviä lakisääteisiä vaatimuksia lainkäyttöalueellaan, ja saattavat kyseenalaistaa kykynsä tehdä päätöksiä lastensa puolesta. Tämän tyyppinen syrjintä voi olla erityisen haitallista, kun vanhemmat ovat mukana huoltajuudesta tai yrittävät yhdistää lastensa kanssa eron jälkeen.

Tämän ongelman ratkaisemiseksi sosiaalityöntekijöiden on oltava tietoisempia ennakkoluuloista ja oletuksista, joita he tuovat vuorovaikutukseensa asiakkaiden kanssa. Heidän on ymmärrettävä, että ulkomaalaisilla vanhemmilla voi olla erilainen kulttuuritausta, uskomukset ja käytännöt, jotka ovat yhtä päteviä kuin heidän omansa. Heidän on työskenneltävä rakentaakseen luottamusta ja yhteyttä näihin vanhempiin ja tarjotakseen heille tukea ja resursseja, joita he tarvitsevat menestyäkseen vanhempina.

Yksi tapa tehdä tämä on tarjota kulttuurisesti herkkiä palveluita, jotka huomioivat ulkomaalaisten vanhempien ainutlaatuiset tarpeet ja näkökulmat. Tämä voi sisältää tulkkien ja käännöspalvelujen tarjoamisen sekä koulutus- ja koulutusohjelmien tarjoamisen, jotka on räätälöity näiden vanhempien erityistarpeisiin. Siihen voi sisältyä myös tiivistä yhteistyötä yhteisön organisaatioiden ja muiden sidosryhmien kanssa sen varmistamiseksi, että näiden perheiden tarpeet täytetään.

Yhteenvetona voidaan todeta, että ulkomaalaisten lasten vanhempiin kohdistuva syrjintä on vakava ongelma, johon sosiaalityöntekijöiden ja

muiden näiden perheiden kanssa työskentelevien ammattilaisten on puututtava. Tunnistamalla heidän ennakkoluulonsa ja oletuksensa ja käsittelemällä niitä, sosiaalityöntekijät voivat työskennellä rakentaakseen luottamusta ja yhteyttä näihin vanhempiin ja tarjotakseen heille tukea ja resursseja, joita he tarvitsevat menestyäkseen vanhempina. Viime kädessä tämä johtaa parempiin tuloksiin lapsille ja perheille sekä oikeudenmukaisempaan ja tasa-arvoisempaan yhteiskuntaan kaikille.

35. Discreditin trilogia

Osassa käsitellään lastensuojeluvirastojen sosiaalityöntekijöiden valehtelua ja todisteiden väärentämistä luodakseen valheketjun perheiden ansaan. Luvussa käsitellään erilaisia tekijöitä, jotka voivat vaikuttaa perheen kyvyttömyyteen kasvattaa lapsiaan, mukaan lukien taloudellinen epävakaus, perheväkivalta, päihteiden väärinkäyttö, mielenterveysongelmat tai resurssien puute. Osio tarjoaa myös esimerkin siitä, kuinka sosiaalityöntekijät yrittivät eri menetelmin, muun muassa sepittää tarinoita väkivallasta ja lapselle vaarallisuudesta, diskreditoida perhettä, joka ei kyennyt kasvattamaan lastaan. Kohdassa korostetaan sosiaalityöntekijöiden vastuuta toimia lapsen ja perheen edun mukaisesti sekä olla läpinäkyvä ja rehellinen vuorovaikutuksessaan ja dokumentoinnissaan.

Lastensuojeluvirastojen sosiaalityöntekijät valehtelevat ja väärentävät pikkuhiljaa muodostaen lopulta ketjun todisteita valheista, jotka voivat saada perheen ansaan. Heidän tekonsa luoda pakottava tarina, kehua itsestään, salata valheensa, liioitella vanhempainvastuuta ja lisätä poliittista valtaa tai vaikutusvaltaa on ihailtavaa. Vaikuttaa siltä, että sosiaalityöntekijät ovat saaneet kielikoulutusta näiden toimien toteuttamiseen. Heidän väitteensä voidaan kuitenkin analysoida ja heikentää tosiasiallisten, historiallisten ja syy-selvitysten perusteella. Silti he välttävät tarkastelua vetoamalla lakiin tai mielisairauteen puolustusmekanismina.

Ensin sosiaalityöntekijät halusivat sepittää sen tosiasian, että perheemme ei pystynyt kasvattamaan lastamme.

Perhettä pidetään usein yhteiskunnan perustana, joka tarjoaa lasten tarvitsemaa rakkautta, tukea ja ohjausta menestyäkseen. Kaikki perheet eivät kuitenkaan pysty tarjoamaan lasten tarvitsemaa hoivaavaa ympäristöä. Joissakin tapauksissa perhe ei ehkä pysty kasvattamaan omia lapsiaan useiden haasteiden, kuten taloudellisen epävakauden, perheväkivallan, päihteiden, mielenterveysongelmien tai resurssien puutteen vuoksi.

Yksi yleisimmistä syistä, miksi perhe ei pysty kasvattamaan lastaan, on taloudellinen epävakaus. Köyhyys voi luoda epäedullisen kierteen, jota voi olla vaikea katkaista, ja köyhyydessä elävät perheet voivat kamppailla tarjotakseen lapsilleen perustarpeita, kuten ruokaa, asuntoa ja sairaanhoitoa. Tällä voi olla merkittävä vaikutus lapsen kehitykseen, koska hän voi kokea kroonista stressiä ja stimulaation puutetta, mikä voi haitata hänen kognitiivista ja sosiaalis-emotionaalista kehitystä.

Perheväkivalta on toinen tekijä, joka voi vaikuttaa perheen kyvyttömyyteen kasvattaa lapsiaan. Lapset, jotka todistavat tai kokevat perheväkivaltaa, ovat vaarassa saada fyysisiä ja henkisiä vaurioita, ja he voivat myös kärsiä ahdistuksesta, masennuksesta ja muista mielenterveysongelmista. Perheväkivallan uhriksi joutuneet vanhemmat voivat myös kamppailla tarjotakseen lapsilleen turvallisen ja vakaan ympäristön, mikä voi edelleen vaikuttaa lapsen hyvinvointiin.

Päihteiden väärinkäyttö on toinen yleinen tekijä, joka voi vaikuttaa perheen kykyyn kasvattaa lapsiaan. Riippuvuuden kanssa kamppailevat vanhemmat voivat laiminlyödä lastensa tarpeita tai altistaa heidät vaarallisille tilanteille. Lapset, jotka kasvavat päihteiden väärinkäytöstä kärsivissä kotitalouksissa, voivat myös todennäköisemmin kehittää itse riippuvuusongelmia, mikä jatkaa toimintahäiriöiden ja haittojen kierrettä.

Mielenterveysongelmat voivat myös vaikuttaa siihen, että perhe ei pysty kasvattamaan lapsiaan. Mielenterveysongelmista kärsivillä vanhemmilla voi olla vaikeuksia tarjota lapsilleen johdonmukaista ja asianmukaista hoitoa, ja he voivat myös olla alttiimpia laiminlyönnille tai hyväksikäytölle. Lapset, jotka kasvavat mielenterveysongelmista kärsivän vanhemman kanssa, voivat myös kokea leimautumista ja eristäytymistä, mikä voi vaikuttaa heidän sosiaaliseen ja emotionaaliseen kehitykseensä.

Lopuksi resurssien puute voi myös vaikuttaa siihen, että perhe ei pysty kasvattamaan lapsiaan. Epäsuotuisissa yhteisöissä asuvat perheet eivät välttämättä saa laadukasta koulutusta, terveydenhuoltoa tai muita palveluja, jotka voivat tukea heidän lastensa kehitystä. Vanhemmat, jotka kamppailevat toimeentulon kanssa, saattavat joutua työskentelemään pitkiä työpäiviä tai useita töitä, jolloin vanhemmuuteen jää vain vähän aikaa tai energiaa.

Yhteenvetona voidaan todeta, että monet tekijät voivat vaikuttaa siihen, että perhe ei pysty kasvattamaan omia lapsiaan. Johtuipa se sitten taloudellisesta epävakaudesta, perheväkivallasta, päihteiden käytöstä, mielenterveysongelmista tai resurssien puutteesta, vaikutukset lapsen kehitykseen voivat olla merkittäviä.

Meidän tapauksessamme sosiaalityöntekijät tekivät jatkuvan rikoskumppaninsa huonontaakseen perhettämme kyvyttömänä kasvattamaan lastamme. He kuitenkin yrittivät etsiä perhettämme eri tavoilla sanoen, että teemme molemmat kolmivuorotyötä, meillä ei ole sukulaisia Suomessa emmekä pysty kouluttamaan lastamme. Myöhemmin todistettiin, että olemme voimakas perhe: olemme molemmat sosiaali- ja terveysalan työntekijöitä; Olen myös professori, lakimies ja ammattiopettaja; lisäksi järjestimme vuoromme niin hyvin, että meistä oli aina ainakin yksi kotona lapsen kanssa. Sosiaalityöntekijöiden rikoskumppani epäonnistui ensimmäisellä kierroksella.

Toiseksi sosiaalityöntekijät halusivat häpäistä perheemme väkivaltaisena ja kykenemättömänä kasvattamaan lastamme.

Sosiaalityöntekijät keräsivät palasia perhe-elämän kohtauksia ja kuvailivat perheen toimintaa maidon syöttämisestä koulunkäyntiin väkivallaksi. Etenkin, kun lapsemme oli teini-iässä, hän ei halunnut noudattaa säännöllisiä perhe-elämän sääntöjä, esimerkiksi rauhan säilyttämistä kello 22 jälkeen, riittävän nukkumisajan varmistamista tai päivittäistä koulutuntia. Tämä herätti paljon keskustelua perheenjäsenten keskuudessa. Molemmat vanhemmat kannustivat häntä menemään säännöllisesti nukkumaan ja käymään koulua säännöllisesti. Myöhemmin sosiaalityöntekijät keksivät nämä keskustelut toisiaan kohtaan väkivallaksi.

Näin sosiaalityöntekijät perustivat keskustelujärjestelmän väittämään, että lapsi kärsi nykyisestä väkivallasta. Myöhemmin he myös valehtelivat, että lapsi oli todistamassa väkivaltaa pienestä pitäen ja hän joutui myös sen jälkeen.

Kolmanneksi, sosiaalityöntekijät halusivat häpäistä perhettämme verisenä ja lapselle vaarallisena ja kieltäytyivät hänen halustaan mennä kotiin.

Ei riittänyt, että sosiaalityöntekijät arvostelivat perhettä väkivallaksi. Väkivalta ei ollut tarpeeksi väkivaltaista, jotta he olisivat poistaneet lapsen perheestään. Lopulta sosiaalityöntekijät keksivät toisen sanan, joka istutettiin lapsemme sanoihin: verinen. He kirjoittivat, että lapsemme näki verenvuotoa, kun perheenjäsenten välillä oli tappelu.

Perheessämme oli paljon keskusteluja, keskusteluja, riitoja ja jopa riitoja kuten jokaisessa normaalissa perheessä. Koskaan ei kuitenkaan ollut kohtausta, jota sosiaalityöntekijät kuvailivat tappeluksi verenvuotoon asti.

Istuttamalla mielikuvituksensa lapsen maailmoihin he loivat kuitenkin verisen väkivaltaisen kohtauksen perheeseemme. He täyttivät tavoitteensa poistaa lapsi perheestä ja laittanut hänet sinne, missä laitos sai paljon valtion tukea.

Lastensuojelun sosiaalityöntekijöillä on velvollisuus toimia lapsen ja perheen edun mukaisesti sekä olla läpinäkyvä ja rehellinen vuorovaikutuksessaan ja dokumentoinnissaan.

Valehteleminen ja todisteiden väärentäminen heikentää lastensuojelujärjestelmän eheyttä ja sillä voi olla tuhoisia seurauksia perheille. Heidän valehteluun ja todisteiden väärentämiseen perustuva toimintansa loi kuitenkin väärän kertomuksen perheen tilanteesta ja sen käyttämisestä tekojensa tueksi, mikä johti siihen, että perhettä syytettiin perusteettomasti hyväksikäytöstä tai laiminlyönnistä.

Lisäksi se loi ketjureaktion vääristä tiedoista ja mahdollisesti jopa ansaan perheen. Tämä johti perheen epäoikeudenmukaiseen eroon, lapsen sijoittamiseen sijaishuoltoon ja vanhempien huoltajuuden menettämiseen tai jopa rikossyytteisiin.

36. Psykologin yhteenveto

Kohdassa kuvataan huolestuttavaa tapausta, jossa suomalaiset sosiaalityöntekijät erottivat lapsen perheestään erilaisilla taktiikoilla. Näihin taktiikoihin sisältyi perheen väärä syyttäminen väkivallasta, psykologisen manipuloinnin käyttäminen lapsen hallintaan ja väitteiden tekeminen henkisestä ja fyysisestä väkivallasta. Tapaukseen osallistuneet sosiaalityöntekijät ja psykologit jättivät huomiotta lapsen vanhempien mielipiteet, esittivät vääriä väitteitä perheestä ja manipuloivat lapsen ajatuksia ja tunteita. Lapsi estettiin kommunikoimasta vanhempiensa kanssa, ja sosiaalityöntekijät ja psykologit puuttuivat hänen päätöksentekoonsa väittäen, ettei hänellä ollut omaa tahoa. Sosiaalityöntekijöiden ja psykologien keksimä tragedia kärjistyi aiheuttaen merkittävää vahinkoa lapselle ja hänen perheelleen.

Suomalaiset sosiaalityöntekijät seurasivat systemaattista ja loogista järjestystä erottaakseen lapsen perheestään. He käyttivät erilaisia taktiikoita, mukaan lukien sekä suoraa että epäsuoraa viettelyä, houkutellakseen lapsen pois perheestään. Lisäksi he tekivät yhteistyötä psykologien kanssa saavuttaakseen tavoitteensa askel askeleelta. Nämä taktiikat suunniteltiin vähitellen heikentämään lapsen kiintymystä perheeseensä ja tekemään hänestä haavoittuvampi heidän hallitukselleen. Psykologisen manipuloinnin ja muiden pakkokeinojen avulla sosiaalityöntekijät onnistuivat saavuttamaan lopullisen tavoitteensa, lapsen erottamisen perheestään.

Ensinnäkin sosiaalityöntekijät aloittivat pahan juoninsa syyttämällä jotakuta lapsen perheessä väkivallasta häntä kohtaan. He tiesivät, että lasten havainnot ja tuomiot olivat muovattavia, ja he käyttivät tätä hyväkseen. He käyttivät viettelyä, petosta ja pakottamista saadakseen lapsen lausumaan moniselitteisiä sanoja, joita he voisivat myöhemmin käyttää todisteena. Sosiaalityöntekijät muuttivat nämä moniselitteiset sanat todeksi teksteissään. He ymmärsivät, että lapsen tunnustusta oli vaikea todistaa oikeaksi tai vääräksi. He käyttivät psykologeja manipuloimaan

lapsen ajatuksia ja tunteita, mikä helpotti hänen hallintaansa ja hänen erottamista perheestään.

Toiseksi sosiaalityöntekijät manipuloivat lapsen emotionaalista haavoittuvuutta ja hänen perheensä ahdistusta valmistaakseen väitteitä henkisestä väkivallasta. He kuvasivat lapsen itkua ja emotionaalista ahdistusta todisteena hänen perheensä harjoittamasta henkisestä hyväksikäytöstä ja laiminlyönnistä. He käyttivät hyväkseen sitä, että lapset itkevät usein eri syistä, ja lapsen erottaminen perheestään olisi tehnyt hänestä alttiimman henkiselle ahdistukselle. Tässä tapauksessa lapsen itku johtui isoäidin äskettäisestä kuolemasta, äidin surusta ja perheen uupumuksesta. Kun perhe pyysi apua ja tukea, sosiaalityöntekijät näkivät sen mahdollisuutena ja väittivät, että hän oli vaarassa ja hänen oli erotettava perheestään.

Kolmanneksi, erottuaan perheestään lapsi koki trauman ja emotionaalisen epävakauden. Sosiaalityöntekijät lisäsivät tätä puhumalla hänelle jatkuvasti, häiritsemällä hänen päivittäisiä rutiinejaan ja viivyttämällä hänen paluutaan kouluun. Tämän seurauksena lapsesta tuli väsynyt, koti-ikävä ja univaje. Perustellakseen toimintaansa sosiaalityöntekijät ja psykologit keksivät tarinan, että lapsella oli jo olemassa olevia psyykkisiä ongelmia. He väittivät, että nämä ongelmat eivät johtuneet hänen erosta perheestään, vaan hänen kotonaan kokemastaan henkisestä väkivallasta, jonka he olivat aiemmin keksineet perheen muodostamiseksi. Tämä oli sosiaalityöntekijöille kätevä tapa torjua syyllisyyttä itsestään ja säilyttää hallintansa lapsen suhteen.

Sosiaalityöntekijät loivat vääriä väitteitä henkisestä väkivallasta lasta kohtaan, mutta kun se ei riittänyt tukemaan heidän agendaansa, he lisäsivät tekaistuja väitteitä fyysisestä väkivallasta. On syytä korostaa, että nämä syytökset fyysisestä väkivallasta eivät kuuluneet alkuperäiseen kertomukseen ja ne esitettiin myöhemmin.

Sosiaalityöntekijät ja psykologit pyrkivät yhdessä hallitsemaan lapsen kommunikaatiota järjestämällä säännöllisiä tapaamisia, käyntejä, puheluita ja keskusteluja lapsen kanssa. He eivät koskaan antaneet vanhempien osallistua näihin keskusteluihin ja jättäneet huomioimatta heidän mielipiteensä, vaikka kyse oli lapsen psykologisista perusprosesseista.

Psykologit suljetussa ympäristössä manipuloivat ja ehdottivat väkivaltaisia skenaarioita käyttämällä lähtökohtana keksittyä henkistä väkivaltaa. Lopulta tarina fyysisestä väkivallasta esiteltiin ja siitä tuli osa heidän kertomustaan. Tällä sosiaalityöntekijät väittivät lapsen joutuneen sekä henkisen että fyysisen väkivallan uhriksi kotona. Heidän väärinkäytöksensä syytöksiä ei kuitenkaan ollut vielä vahvistettu.

Seuraavaksi sosiaalityöntekijät alkoivat räikeästi väärinkäyttää sanaa "pahoinpitely" vanhempia kohtaan.

Sosiaalityöntekijät ja psykologit alkoivat avoimesti väittää, että lapsi joutui henkisen väkivallan lisäksi myös fyysisen väkivallan kohteeksi kotona. He keksivät tarinoita siitä, että koti ei ollut turvallinen ja vanhemmat olivat vaarallisia ihmisiä, jotka manipuloivat lasta henkisesti. Tarinan tekeminen jatkui, mikä johti tragediaan. He väittivät edelleen, että kaikki perheenjäsenet olivat väkivaltaisia, perheympäristö ei sovellu lapsen kasvuun ja että perhe oli hylännyt ja pahoinpidellyt häntä.

Sosiaalityöntekijät ja psykologit eivät vain keksineet tarinoita lapsen kokemuksista, vaan he myös manipuloivat lapsen ajatuksia ja lausuntoja kertomukseensa sopivaksi. He rohkaisivat lasta ilmaisemaan outoja ja outoja ajatuksia ja käyttivät näitä lisätodisteena väitteidensä tueksi. Lisäksi he väittivät valheellisesti lapsen tekevän itsemurhaa ja käyttivät tätä uhkauksena estääkseen vanhempia vaatimasta lapsen viemistä takaisin kotiin.

Sosiaalityöntekijät ja psykologit käyttivät useita taktiikoita estääkseen lasta palaamasta kotiin. He uhkasivat lasta väärillä väitteillä, joiden mukaan hänen vanhempansa olisivat väkivaltaisia ja vaarallisia, ja samalla uhkasivat vanhempia väärillä väitteillä, että heidän lapsellaan olisi itsemurhataipumus. He jopa pidättelivät lapsen ja estivät kaiken yhteydenpidon lapsen ja hänen perheensä välillä. He kieltäytyivät ottamasta vastuuta siitä, mitä voisi tapahtua, jos lapsi palaisi kotiin, ja käyttivät tätä tekosyynä pidentääkseen eroaan perheestään.

Sosiaalityöntekijöiden ja psykologien luoma keksitty tragedia eskaloitui edelleen. Aina kun lapsi ilmaisi halunsa tavata vanhempiaan tai kommunikoida heidän kanssaan, he käyttivät uhkailua ja manipulointia saadakseen hänet luopumaan tai järjestivät muita aktiviteetteja ja

tapaamisia pitääkseen hänet kiireisenä ja tyhjentyneenä . Tämä sai lapsen tuntemaan olonsa epämukavaksi, eikä hän voinut tavata vanhempiaan.

Tilanne muuttui vielä huolestuttavammaksi, kun sosiaalityöntekijät alkoivat puuttua lapsen päätöksentekoon. He ilmestyivät juuri oikeaan aikaan juttelemaan lapsen kanssa ja manipuloimaan häntä noudattamaan ehdotettua toimintatapaansa sen sijaan, että tekisivät päätöksiä hänen omien halujensa perusteella. Sitten sosiaalityöntekijät väittivät, että lapsi oli samaa mieltä heidän suunnitelmistaan, jolloin vaikutti siltä, ettei lapsella ollut omaa vapaata tahtoa tai toimivaltuutta.

On huolestuttavaa, että lapsen yritykset kommunikoida vanhempiensa kanssa yhtäkkiä lopetettiin. On mahdollista, että ulkoiset tekijät, kuten sosiaalityöntekijät tai psykologit, ovat olleet osallisena kommunikoinnin keskeyttämisessä. Tällaisella häirinnällä voi olla kielteisiä seurauksia lapsen mielenterveydelle ja se voi vahingoittaa luottamusta lapsen ja hänen hoidosta vastaavien aikuisten välillä.

Psykologien rooli salaliitossa saavutti huippunsa, kun sosiaalityöntekijöiden päätös poistaa lapsi kokonaan kotoaan toteutui. Kun lapsi saapui sijaiskotiin, psykologit tapasivat hänet viimeisen kerran. Raportissaan psykologit väittivät, että lapsen olo koheni heti ja hänen mielialansa vakiintui sijaisperheeseen saapuessaan, mikä viittaa siihen, että lapsi ei tarvinnut muita tapaamisia.

Sosiaalityöntekijät ja psykologit työskentelivät yhdessä lopettaakseen äkillisesti lapsen puoli vuotta kestäneen psykologikäynnin. He tulostivat nopeasti kopion aikaisemmista asiakirjoista ja ojensivat ne lapselle ja totesivat, että hän oli nyt hyvässä kunnossa eikä tarvinnut muita tapaamisia. Siirtyminen oli sujuvaa ja välitöntä, mikä viittaa siihen, että päätös vierailujen lopettamisesta oli tehty jo etukäteen.

Tapaukseen osallistuneet psykologit eivät osoittaneet ammattitaitoa tai riittäviä tietoja, taitoja ja eettisiä normeja. Sen sijaan, että he olisivat antaneet puolueettomia ja näyttöön perustuvia arvioita, he toimivat sosiaalityöntekijöiden rikoskumppaneina ja nukkeina.

Psykologien kyvyttömyys dokumentoida tarkasti lapsen kokemia traumaattisia kokemuksia ja heidän haluttomuutensa asettaa ketään vastuuseen näistä traumoista, vaikutti perhettä koskevan väärän

kertomuksen jatkumiseen. Kun he eivät tunnustaneet sosiaalityöntekijöiden roolia ja omaa toimintaansa lapsen vahingoittamisessa, he mahdollistivat perheestä valmistettujen tarinoiden jatkumisen. Tämä ei ainoastaan johtanut lapsen epäoikeudenmukaiseen poistamiseen hänen perheestään, vaan myös pitkittänyt hänen kärsimyksiään, koska hän eväsi häneltä mahdollisuuden tavata uudelleen rakkaansa. On vakava eettinen ja oikeudellinen loukkaus, että psykologit vaikenevat hyväksikäytöstä ja eivät ryhdy toimiin estääkseen potilailleen kohdistuvia lisähaittoja.

37. Vangitun lapsen hyväksikäyttö

Kohdassa kuvataan sellaisen perheen tilannetta, josta sosiaalityöntekijät ovat vienyt lapsen, ja kuinka heitä on manipuloitu ja pakotettu esittämään vääriä väitteitä vanhempiaan kohtaan. Sosiaalityöntekijät ovat käyttäneet taktiikkaa hallitakseen lapsen käyttäytymistä ja sanoja, jolloin hänestä tuntuu, että häntä aina tarkkaillaan. He ovat saaneet hänet uskomaan, että jos hän puhuisi heitä vastaan, hän joutuisi kohtaamaan vakavia seurauksia, mukaan lukien hänet lähetettäisiin pahempaan paikkaan kuin missä häntä jo pidettiin. Kohdassa korostetaan tarvetta priorisoida lapsen turvallisuus ja varmistaa, että hänen oikeuksiaan suojellaan koko prosessin ajan. Siinä käsitellään myös tarvetta tehdä riippumaton tutkimus asiaan liittyvien sosiaalityöntekijöiden ja psykologien käytöksestä sekä koko lastensuojelujärjestelmästä.

Vanhempana meiltä on riistetty oikeudet kommunikoida, olla yhteydessä ja tavata lapsiamme 22.9.2022 lähtien. Valitettavasti lasta on käytetty keinona päämäärän saavuttamiseksi, sosiaalityöntekijät ovat painostaneet ja manipuloineet häntä todisteiden tukemiseksi. asialista. Tämä epäeettinen käytös ei ole vain vaarantanut lasta, vaan se on myös heikentänyt tutkimuksen rehellisyyttä. On tärkeää asettaa lapsen turvallisuus etusijalle ja varmistaa, että hänen oikeuksiaan suojellaan koko prosessin ajan. Tällainen riistotaktiikka on tuomittava, ja on ryhdyttävä toimiin niiden toistumisen estämiseksi tulevaisuudessa.

1. Sosiaalityöntekijät käyttivät erilaisia taktiikoita pakottaakseen lapsen esittämään vääriä väitteitä, mukaan lukien uhkaukset, manipulointi ja pelottelu.

He seurasivat jatkuvasti hänen käyttäytymistään ja sanojaan, mikä sai hänet tuntemaan, että häntä aina tarkkailtiin. He saivat hänet uskomaan, että jos hän puhuisi heitä vastaan, hän joutuisi kohtaamaan vakavia seurauksia, mukaan lukien hänet lähetettäisiin pahempaan paikkaan kuin missä häntä jo pidettiin.

Lapsi joutui myös psykologisen manipuloinnin kohteeksi, mikä sai hänet tuntemaan, ettei hänellä ollut muuta vaihtoehtoa kuin jäädä vankeuteen.

Sosiaalityöntekijät saivat hänet uskomaan, että hänellä oli sananvaltaa asiassa, vaikka he kontrolloivat hänen elämänsä jokaista osa-aluetta. He saivat hänet vakuuttuneeksi siitä, että heidän huostaan jääminen oli hänen omaksi parhaakseen, vaikka hän oli toistuvasti ilmaissut halunsa tulla perheensä kanssa yhteen.

Tämäntyyppinen pakottaminen muistuttaa totalitaaristen hallitusten käyttämiä taktiikoita, joissa yksilöt pakotetaan esittämään vääriä väitteitä tai toimimaan omien etujensa vastaisesti. Pohjimmiltaan sosiaalityöntekijät pitivät lasta panttivankina, ja he käyttivät valtaansa vaientaakseen hänet ja kontrolloidakseen hänen jokaista liikettään. Se on törkeä ihmisoikeusloukkaus ja selkeä esimerkki valta-asemassa olevien vallan väärinkäytöstä.

2. Sosiaalityöntekijät pakottivat lapsen esittämään vääriä väitteitä hänen vanhempiensa pahoinpitelystä ja väkivaltaisuudesta, vaikka näiden väitteiden tueksi ei ollut todisteita. Perhe on ilmoittanut, että he eivät ole koskaan käyttäneet fyysistä tai henkistä väkivaltaa lasta tai muita perheenjäseniä ja että sosiaalityöntekijöiden heitä vastaan esittämät syytökset ovat täysin vääriä. Perhe on loukkaantunut syvästi syytöksistä ja niistä johtuvasta erosta lapsestaan. He ovat ilmaisseet turhautuneisuutensa ja suuttumuksensa sosiaalityöntekijöiden epäammattimaisesta käytöksestä sekä avoimuuden ja vastuuvelvollisuuden puutteesta lastensuojelujärjestelmässä.

Perhe on myös todennut, että sosiaalityöntekijöiden toiminnalla on ollut vakava vaikutus heidän mielenterveyteen ja hyvinvointiin. Perhe on kokenut kovaa stressiä ja ahdistusta, koska he ovat jatkuvasti huolissaan lapsensa hyvinvoinnista ja perheensä tulevaisuudesta. He ovat jääneet tuntemaan olonsa avuttomaksi ja haavoittuviksi tapaukseen liittyvien sosiaalityöntekijöiden ja psykologien tiedon ja kommunikoinnin puutteen vuoksi.

Perhe on pyytänyt riippumatonta selvitystä tapaukseen osallistuneiden sosiaalityöntekijöiden ja psykologien käytöksestä sekä koko

lastensuojelujärjestelmästä. He toivovat, että tällainen tutkimus valaisee heidän kärsimäänsä epäoikeudenmukaisuutta ja estää vastaavien tapausten toistumisen tulevaisuudessa.

3. He painostivat lasta antamaan vääriä lausuntoja väittäen, ettei hän halunnut kommunikoida, ottaa yhteyttä tai tavata vanhempiaan. Kyky kommunikoida ja viettää aikaa vanhempiensa kanssa on tärkeä osa tervettä vanhemman ja lapsen suhdetta. Vaikuttaa siltä, että sosiaalityöntekijät toimivat vastoin lapsen toiveita ja etuja, todennäköisesti oman agendansa motiivina. Lapsi ilmaisi toistuvasti haluavansa palata kotiin ja tavata vanhempiaan, mutta tapaukseen osallistuneet sosiaalityöntekijät ja psykologit ovat jatkuvasti horjuttaneet hänen toiveensa. He kuvasivat vanhemmat vaarallisina, väkivaltaisina ja jopa murhaan kykenevinä, mikä sai lapsen pelkäämään heitä ja epäilemään omaa kykyään tehdä elämäänsä koskevia päätöksiä. Tätä sosiaalityöntekijöiden käyttäytymistä ei voida hyväksyä, ja se herättää vakavia kysymyksiä heidän aikeistaan ja menetelmistään.

4. Päinvastaisista todisteista huolimatta he pakottivat lapsen valheellisesti väittämään, että hän pärjäsi heidän hoidossaan paremmin kuin kotonaan. Todellisuudessa lapsi alkoi kärsiä mielenterveysongelmista vasta sen jälkeen, kun hänet otettiin pois perheestään ja asetettiin sosiaalityöntekijöiden hoitoon. Tilanne muuttui vielä huolestuttavammaksi, kun lapsi sijoitettiin uuteen perheeseen. Aina kun perhe yritti ottaa yhteyttä tai viestiä sijoituksesta, työntekijät aina vakuuttivat heille, että lapsi voi hyvin, nukkuu, syö ja käy koulua ilman ongelmia. Kuitenkin selvisi, että sijoittuneet työntekijät olivat vaihtaneet lapsen lääkeannoksia ilman asianmukaista lääkärinmääräystä, mikä on vakava protokollarikkomus ja herättää kysymyksiä hoidon laadusta. Tällaista käytöstä ei voida hyväksyä, ja siihen on puututtava sen varmistamiseksi, että haavoittuvassa asemassa olevat lapset saavat asianmukaista hoitoa.

He muuttivat hänen lääkeannoksensa ilman reseptiä: Seronil 20 mg:sta 30 mg:aan joka aamu ja Katipinor "tarvittaessa" "säännöllisesti" joka ilta. He antoivat hänelle annoksen 9. maaliskuuta 2023 - 22. maaliskuuta 2023 ilman asianmukaista reseptiä. Sosiaalityöntekijöiden, psykiatreiden ja

muiden työntekijöiden järjestäytynyt yhteistoiminta piilotti lapsemme todellisen tilanteen.

Tämän tilanteen johtopäätös on syvästi huolestuttava. Lapsesta on tullut tehokkaasti sosiaalityöntekijöiden edustaja, joka puhuu heidän puolestaan ja välittää heidän viestejään muille. Tämä on erityisen huolestuttavaa, koska lapsi on sosiaalityöntekijöiden hallinnassa ja vaikutuksen alaisena, jotka saattavat manipuloida häntä puhumaan tietyllä tavalla.

Vaikuttaa siltä, että lapsi pakotetaan puhumaan tavalla, joka on sopusoinnussa sosiaalityöntekijöiden toiveiden ja aikomusten kanssa, sen sijaan että hän ilmaisee omia ajatuksiaan ja tunteitaan. Tämä herättää vakavia eettisiä huolenaiheita sosiaalityöntekijöiden käytöksestä ja lasten kohtelusta. Lasten tulee antaa ilmaista itseään vapaasti ja ilman pakottamista, erityisesti heidän omaan elämäänsä ja hyvinvointiinsa vaikuttavissa asioissa. On ehdottoman tärkeää, että lapsen oikeuksia ja etuja suojellaan ja ryhdytään toimiin sen varmistamiseksi, että sosiaalityöntekijät eivät käytä häntä pelinappulana.

38. Systemaattinen vieraantuminen

Osio kertoo tapauksesta, jossa sosiaalityöntekijät ylireagoivat, kun lapsi itki koulussa isoäitinsä kuoleman jälkeen. Sosiaalityöntekijät poistivat lapsen perheestään ilman harkittuja ja harkittuja toimenpiteitä, kuten kommunikointia vanhempien kanssa, lapsen tilan arviointia, mahdollisten riskien ja uhkien arviointia sekä oikeusavun ja tuen hakemista. Sosiaalityöntekijät käyttivät epäeettistä käyttäytymistä, kuten pettämistä ja yhteydenpidon katkaisemista vanhempien kanssa. He aiheuttivat myös lisää psyykkisiä traumoja ja ahdistusta lapselle korostamalla liikaa väkivaltaa ja turvattomuutta hänen edessään. Sosiaalityöntekijät pakottivat lapsen kirjoittamaan vanhemmilleen kirjeen, jossa hän halusi vapaaehtoisesti asua yksin. Sosiaalityöntekijöiden toiminta vahingoitti lapsen ja hänen perheen välistä suhdetta, mikä lisäsi heidän välistä vieraantuneisuutta ja epäluottamusta.

22.9.2022 lapsen isoäiti kuoli ja lapsemme itki kouluun menessään. Opettaja soitti sosiaalityöntekijälle. Sosiaalityöntekijä kuvittelee perheväkivallan tapahtuvan ja päättää poistaa lapsen perheestä.

Tässä tapauksessa opettajat ja sosiaalityöntekijät päättivät ylireagoida, koska lapsen itku saattoi olla vain normaali tunnereaktio isoäidin kuolemaan. Sosiaalityöntekijöiden tulisi ryhtyä varovaisempiin ja harkitumpiin toimenpiteisiin, kuten kommunikoida vanhempien kanssa saadakseen lisätietoja tilanteesta, arvioida lapsen tilaa, arvioida mahdollisia riskejä ja uhkia sekä hakea oikeudellista apua ja tukea sen sijaan, että hän päättäisi sokeasti päästää lapsi ulos perhe. On normaali reaktio, että lapsi kokee emotionaalisia vaikeuksia ja itkee läheisen menettämisen jälkeen, ja perheiden tulee tarjota hänelle tukea ja lohtua sen sijaan, että he menettäisivät perheen tuen ja turvan tänä vaikeana aikana.

Lapsen poistuttua kotoa sosiaalityöntekijät ottivat yhteyttä lapsen vanhempiin. Eräänä huijauksena he saivat lapsen omaisuutta kotoa. Tällainen käytös oli erittäin epäeettistä, ja sosiaalityöntekijöiden ei pitäisi käyttää petoksia saadakseen lapsen tavaroita. Sosiaalityöntekijöiden tulee

kohdella lapsen vanhempia rehellisesti ja neuvotella asiasta perheen oikeuksia ja lapsen oikeuksia kunnioittaen.

Sosiaalityöntekijöiden tulee aina toimia eettisesti ja ammattimaisesti varmistaakseen, että heidän toimintansa on laillista ja asianmukaista, samalla kun kunnioitetaan kaikkien asianosaisten oikeuksia ja etuja.

Sosiaalityöntekijät tarjosivat lapselle vaihtoehtoja kommunikoida vanhempiensa kanssa, mutta se oli vain temppu saada tilapäinen luottamus ja toteuttaa omia tavoitteitaan. Heidän toimintansa osoitti huolen puutetta sekä lapsesta että hänen vanhemmistaan.

Sosiaalityöntekijät käyttivät erittäin salakavalaa juonen katkaisemalla yhteydenpidon kanssamme, kun he olivat saaneet kaiken mitä halusivat.

Sen jälkeen sosiaalityöntekijä katkaisi välittömästi lapsen viestintäkanavan vanhempien kanssa keksien syitä, joiden vuoksi lapsi ei halunnut ottaa yhteyttä. Tietenkin oli myös mahdollista, että lapsi ei enää ollut yhteydessä vanhempiinsa, koska hän oli niin puolisuljetussa, puoliksi eksyneessä ja vieraassa ympäristössä, jossa oli päivittäin paljon psyykkisiä paineita ja hän oli hyvin väsynyt, eikä hänellä ollut energiaa ottaa yhteyttä vanhempiinsa. Tällainen sosiaalityöntekijöiden käytös oli erittäin vastuutonta ja moraalitonta. Jos sosiaalityöntekijällä on huolenaiheita tai epäilyksiä, hänen tulisi kommunikoida ja neuvotella vanhempien kanssa sen sijaan, että ryhdyttäisiin toimiin ilman lupaa. Tämä siteiden katkeaminen vahingoitti entisestään lapsen ja perheen välistä suhdetta, mikä lisäsi heidän välistä vieraantumista ja epäluottamusta.

Sitten, kun lapsi todella tapasi vanhemmat, he kysyivät lapselta, haluaisiko hän tavata vanhempia, ja ensin kerrottiin lapselle, että et voisi mieluummin tavata vanhempia, emmekä voi pakottaa sinua tapaamaan vanhempia. He kertoivat hänelle, että se oli eräänlaista henkistä väkivaltaa, että pakotimme sinut tapaamaan vanhempia. Lapsi epäröi hieman, ja sosiaalityöntekijä päätti, että lapsi ei halunnut tavata vanhempiaan.

Jo kokouksen aikana sosiaalityöntekijät laittoivat lapsen toiseen huoneeseen ja aloittivat etäkokouksen. Sosiaalityöntekijän oli myös vastuutonta ja epäeettistä keksiä, ettei lapsi halunnut tavata vanhempiaan, ja sijoittaa lapsi toiseen huoneeseen antamatta hänen tavata vanhempiaan. Lapsen erottaminen vanhemmista vaikutti negatiivisesti lapsen

emotionaaliseen ja henkiseen terveyteen ja heikensi sitettä ja luottamusta perheen ja lapsen välillä. Puhelinkonferenssin aikana sosiaalityöntekijät sulkivat vanhemmilta mahdollisuuden kommunikoida lapsen kanssa, eivät kytkeneet lapsen mikrofoneja päälle eivätkä antaneet lapsen puhua, vaan välittivät sen siellä oleville sosiaalityöntekijöille, jotta he voisivat valehdella. ja sovita ajoissa.

Jos lapsi ei vastustanut tapaamista, sosiaalityöntekijä erotti lapsen tarkoituksella vanhemmista kokouksen aikana ja pakotti lapsen istumaan erillään vanhemmista. Sosiaalityöntekijöiden ympäröimänä lapsi menetti liikkumis- ja sananvapautensa. Jos lapsi halusi puhua, sosiaalityöntekijä vihjasi hänelle tai jopa pysäytti hänet. Tämä käytös aiheutti suoraan psyykkistä stressiä ja traumaa lapselle. Lapsi tunsi olonsa yksinäiseksi ja levottomaksi, kun hänen oli pakko erota vanhemmistaan. Sosiaalityöntekijöiden ympäröimänä hän tunsi myös olevansa voimaton ja avuton, koska hän ei kyennyt ilmaisemaan todellisia ajatuksiaan ja tunteitaan.

Sosiaalityöntekijät valvoivat myös systemaattisesti lapsen henkilökohtaista kommunikointia vanhempiensa kanssa ja vaativat lasta pitämään heidät ajan tasalla viestinnästä vanhempiensa kanssa. He pakottivat lapsen tottelemaan heidän käskyjään salassa ilman laillisia seuraamuksia.

Lapsen läsnäollessa sosiaalityöntekijä painotti tarkoituksella toistuvasti, että perheessä on väkivaltaa, häneen kohdistui väkivaltaa, eikä hän ollut turvassa. Sosiaalityöntekijät korostivat liikaa väkivaltaa ja turvattomuutta lapsen edessä, mikä aiheutti lapselle lisää psyykkisiä traumoja ja ahdistusta.

Sosiaalityöntekijät tekivät mielellään raportteja, joissa kerättiin lastensuojelua eri lähteistä, ja joka kerta näistä raporteista tuli tekijöitä, jotka saivat lapsen vihaamaan vanhempiaan. Nämä raportit eivät olleet perusteltuja ja näyttöön perustuvia, mikä sai lapsen vihaamaan tai luottamaan vanhempiinsa, mikä vahingoitti entisestään perhe- ja vanhempien ja lasten välisiä suhteita.

Nämä raportit eivät olleet vain toistuvia, vaan ne olivat myös täynnä epäselvyyttä. Toimittaja sanoi aina: "En ole varma, onko perheväkivaltaa." Toimittaja keksi sen motiiveista, mukaan lukien rotusyrjintä ,

rikoskumppani lastensuojeluliiketoiminnassa ja niin edelleen. Kun nämä raportit saapuivat sosiaalityöntekijälle, niistä tuli syytöksiä ilman todisteiden tarvetta. Sosiaalityöntekijät eivät tutkineet ja arvioineet näitä ilmoituksia perusteellisesti, vaan hyväksyivät tarkoituksella perusteettomia raportteja.

Lopulta vanhemmat vastustivat sijaishoitoa, mutta sosiaalityöntekijä pakotti lapsen kirjoittamaan vanhemmille kirjeen, jossa todettiin, että sosiaalityöntekijä ei pakottanut häntä, vaan hän vapaaehtoisesti. halunnut asua yksin. Sosiaalityöntekijät pakottivat lapsen kirjoittamaan kirjeen, jossa hän kielsi sosiaalityöntekijöiden toimet ja osoitti jälleen kerran heidän käyttäneen epäeettisiä ja sopimattomia käytäntöjä. Sosiaalityöntekijät yrittivät usein manipuloida lapsen sanoja tai tekoja peittääkseen hänen virheitään tai huonoa käytöstään.

Lyhyesti sanottuna suomalaiset sosiaalityöntekijät vieroittivat lapsen systemaattisesti väärästä tavasta vihata vanhempiaan, ja siitä tuli hyvin systemaattisuus, mikä oli ainutlaatuista kaikissa maailman sivistysmaissa.

Meidän tapauksessamme huomasin, että sosiaalityöntekijät käyttivät hyväkseen seuraavia temppuja:

1. Väärät tosiasiat ja vääriä esityksiä: Sosiaalityöntekijät saivat lapsen vieraannuttamaan ja vihaamaan vanhempiaan saamalla hänet uskomaan, että hänen vanhempansa eivät olleet turvassa väärentämällä tosiasioita ja antamalla vääriä lausuntoja.

2. Lapsen pakottaminen tekemään asioita, joita hän ei halunnut: Sosiaalityöntekijät pakottivat lapsen irrottautumaan vanhemmistaan tai pakottivat lapsen kirjoittamaan vääriä lausuntoja tai kirjeitä, jotka oikeuttavat sosiaalityöntekijöiden huonon käytöksen, luoden eristäytymistä ja vieraantumista.

3. Lapsen kommunikoinnin ja liikkumisvapauden hallinta: Sosiaalityöntekijät kontrolloivat osittain lapsen kommunikaatiota ja liikkumisvapautta, jotta lapsi ei voinut olla yksityisessä vuorovaikutuksessa vanhempiensa kanssa, tai tarkoituksellisesti erottivat lapsen vanhemmista tapaamisten aikana, jolloin lapsi riistettiin liikkumis- ja sananvapaudesta.

4. Väärien ilmoitusten ja syytösten tekeminen: Sosiaalityöntekijät luovat vääriä raportteja ja syytteitä muuttamalla epämääräiset lausunnot

aineellisiksi syytteiksi vaikuttaakseen siihen, miten tuomioistuimet ja yhteiskunta suhtautuvat perheisiin.

5. Vanhempien äänet ja vetoomukset huomiotta jättäminen: Sosiaalityöntekijät jättivät huomiotta vanhempien äänet ja vetoomukset, pitivät lapsen sanoja tosiasioina ja tekivät epäoikeudenmukaisia päätöksiä ja tekoja.

6. Lapsen tunteiden ja ajatusten systemaattinen manipulointi: Sosiaalityöntekijät manipuloivat systemaattisesti lapsen tunteita ja ajatuksia, mikä sai lapsen kehittämään negatiivisia tunteita ja käsityksiä vanhemmistaan, mikä vieraannutti ja paheksuu vanhempiaan.

7. Lapsen harhaanjohtaminen uskomaan, ettei hän ollut turvassa ja tarvitsi suojelua.

8. Väärien lastensuojeluraporttien tekeminen herättääkseen lapsessa epäluottamusta ja vihaa vanhempiaan kohtaan.

9. Perheväkivallan korostaminen lapsen edessä, pelon ja negatiivisten tunteiden luominen lapsessa.

10. Pakotettuaan lapsen eroon vanhemmistaan ja sosiaalityöntekijöiden ympäröimänä hän menetti liikkumis- ja sananvapautensa.

11. Ohjataan lapsen ja vanhempien välistä henkilökohtaista kommunikaatiota ja annetaan lapsen raportoida sosiaalityöntekijälle oikea-aikaisesti vanhempien kanssa käytävän yhteydenpidon sisällöstä.

12. Lapsen auttaminen, lapsen omaisuuden varastaminen ja tämän käyttäminen tekosyynä olla kommunikoimatta vanhemman kanssa.

13. Lapsen vihan luominen ja vahvistaminen vanhempiaan kohtaan, niin että hän ei enää halunnut kommunikoida vanhempiensa kanssa.

14. Lapsen sanojen tahallinen vääristäminen ja lapsen sanojen tekeminen välineeksi hyökätä vanhempia vastaan.

15. Lapsen pakottaminen puolustamaan sosiaalityöntekijöiden väärinkäytöksiä tai uhkailu kotiin lähettämisellä.

16. Luodaan eroja ja esteitä lapsen ja vanhempien välille, vaikeutetaan hyvän suhteen muodostumista vanhempien ja lapsen välille.

Nämä ovat vain osa temppuja, joilla lapsi vieraannutettiin vanhemmistaan ja sukulaisistaan. Samalla he käyttivät näitä temppuja

systematisesti ja toisiinsa kietoutuvasti julkisen vallan ja hallintojärjestelmän avulla.

39. Ihmisten ja vankeudessa olevien eläinten väliset rajat

Ensimmäisessä tekstissä väitetään, että kirjoittajan perheellä on hyvät edellytykset kasvattaa lapsia, koska he tarjoavat turvallisen ja rakastavan ympäristön, heillä on runsaasti resursseja ja arvokasvatusta. Toisaalta toinen teksti kuvaa opettajien kehystämään, sosiaalityöntekijöiden sieppaaman ja sijaisperheiden myrkyttämän lapsen huolestuttavaa tilannetta. Kirjoittaja vaatii, että lapsen oikeuksia suojellaan ja että hän saa tarvitsemaansa hoitoa ja tukea. Lopuksi kolmas teksti selittää, kuinka lapsen poisto perheestään oli perusteetonta ja väittää, että on lapsen edun mukaista päästä takaisin perheeseensä, koska vakaassa ja rakastavassa ympäristössä oleminen on ratkaisevan tärkeää hänen hyvinvoinnille ja koulutukselleen.

Todisteet tukevat ylivoimaisesti sitä käsitystä, että perheemme soveltuu hyvin lasten kasvattamiseen. On olemassa lukuisia kiistattomia tosiasioita, jotka todistavat tämän. Ensinnäkin perheemme tarjoaa lapsille turvallisen ja rakastavan kasvuympäristön. Asetamme etusijalle lastemme henkisen ja fyysisen hyvinvoinnin ja tarjoamme heille lämpimän ja kannustavan ilmapiirin, jossa he voivat menestyä.

Lisäksi perheellämme on runsaasti resursseja ja kykyjä varmistaa, että lapsistamme pidetään hyvää huolta. Meillä on taloudelliset mahdollisuudet huolehtia heidän perustarpeistaan sekä tarjota heille mahdollisuuksia rikastua ja kasvaa. Meillä on myös erilaisia lasten kasvatuksen kannalta tärkeitä taitoja ja tietoja, kuten tehokas kommunikointi, konfliktien ratkaisu ja ongelmanratkaisukyky.

Lisäksi perheemme arvostaa koulutusta ja on sitoutunut tarjoamaan lapsillemme parhaat mahdolliset oppimiskokemukset. Ymmärrämme, kuinka tärkeää on edistää älyllistä uteliaisuutta ja tarjota laadukkaita koulutusresursseja. Tämä varmistaa, että lapsemme saavat työkalut, joita he tarvitsevat menestyäkseen elämässä.

Kaiken kaikkiaan todisteet osoittavat yksiselitteisesti, että perheemme on hyvin varustettu lasten kasvattamiseen. Meillä on tarvittavat resurssit, kyvyt ja tiedot tarjotaksemme heidän kasvuaan ja kehitystään tukevan ympäristön. Kiistattomat tosiasiat todistavat, että perheessämme on hyvä ympäristö, riittävät valmiudet, erinomaiset taidot ja erinomaiset tiedot kasvattaa lapsia.

Lapsen tilanne on syvästi huolestuttava ja tuo esiin useita vakavia huolenaiheita. Ensinnäkin näyttää siltä, että lapsen kehystys oli epäoikeudenmukainen opettajien toimesta, jotka ovat saattaneet olla motivoituneita henkilökohtaisista ennakkoluuloista tai muista tekijöistä. Tällaista käytöstä ei voida hyväksyä, ja sillä voi olla kauaskantoisia seurauksia lapselle ja hänen perheelleen.

Lisäksi se, että sosiaalityöntekijät sieppasivat lapsen, herättää vakavia eettisiä ja oikeudellisia kysymyksiä. Kidnappaus on vakava rikos, eikä sitä pidä hyväksyä missään olosuhteissa. Se, että lapsi joutui sitten psykologien hallintaan, vain pahentaa tilannetta, sillä se herättää huolta lapsen henkisestä hyvinvoinnista ja hallintamenetelmistä.

Ehkä hälyttävintä on kuitenkin se, että lapsen kerrottiin myrkytetyksi sijaisperheiden toimesta. Tämä on syvästi huolestuttava väite ja herättää huolta sijaishuollossa olevien lasten turvallisuudesta ja hyvinvoinnista. On ehdottoman välttämätöntä, että tällaiset tapaukset tutkitaan perusteellisesti ja ryhdytään toimiin sen varmistamiseksi, että sijaishuollossa oleville lapsille ei jouduta minkäänlaista haittaa tai huonoa kohtelua.

Kaiken kaikkiaan lapsen tilanne on jatkuvaa uhriksi joutumista, ja on selvää, että mikään eri osapuolten toimista ei ole hyödyttänyt häntä millään tavalla. On välttämätöntä ryhtyä toimiin sen varmistamiseksi, että lapsen oikeuksia ja etuja suojellaan ja että hänelle tarjotaan hoitoa ja tukea, jota hän tarvitsee selviytyäkseen kokemastaan traumasta.

On erittäin tärkeää, että lapsemme pääsevät takaisin vanhempiensa luo mahdollisimman pian. Lapsen erottamisella vanhemmistaan voi olla tuhoisa vaikutus hänen hyvinvointiinsa ja kehitykseensä, ja on selvää, että lapsi on kärsinyt merkittävästi kodistaan poistamisesta.

Vanhemmilla on perusoikeus kasvattaa lapsensa ja huolehtia hänen tarpeistaan, ja on tärkeää, että tätä oikeutta kunnioitetaan ja vaalitaan.

Lisäksi kiistattomat todisteet osoittavat, että vanhemmilla on hyvä ympäristö, riittävä kyky, erinomaiset taidot ja erinomaiset tiedot kasvattaa lapsia, mikä vain vahvistaa lapsen huostaan palauttamisen merkitystä.

Mitä kauemmin lapsi on erossa vanhemmistaan, sitä suurempi on riski hänen hyvinvoinnilleen ja sitä vaikeampaa hänen on sopeutua ja toipua kokemastaan traumasta. Siksi on välttämätöntä, että kaikki osapuolet tekevät yhteistyötä helpottaakseen lapsen turvallista ja oikea-aikaista yhdistämistä vanhempiinsa ja tarjotakseen heille tukea ja resursseja, joita he tarvitsevat varmistaakseen, että lapsen hyvinvointi ja etu asetetaan etusijalle. .

Lapsen luvaton poistaminen perheestään on sydäntäsärkevä kokemus, jota kenenkään vanhemman ei pitäisi joutua kestämään. Valitettavasti se tapahtui yllätykseksemme. Se oli traumaattinen kokemus sekä lapselle että vanhemmille. On tärkeää tunnustaa, että kaikki muutot eivät olleet perusteltuja, ja meidän tapauksessamme lapsella olisi parempi olla kotona.

Se, että lapsemme poistettiin väärin perheestämme, on tehnyt meidät tuhoisiksi. Käymme läpi oikeusjärjestelmän ja vapaudumme kaikista väärinkäytöksistä. Tästä huolimatta lapsemme on ollut sijaishuollossa pitkäksi aikaa, ja nyt taistellaan lapsemme palauttamisen puolesta.

Tosiasioiden näkökulmasta lapsemme poistaminen oli perusteetonta. Ei ollut todisteita hyväksikäytöstä, laiminlyönnistä tai muusta huonosta kohtelusta. Kuitenkin väärinkäsityksen tai sosiaalityöntekijöiden ja psykologien rikoskumppanin vuoksi lapsemme otettiin meiltä pois. Olemme sittemmin ryhtyneet tarvittaviin toimiin nimemme selvittämiseksi, mutta lapsemme on edelleen sijaishoidossa.

Laillisesti meillä on oikeus saada lapsemme takaisin meille. Olemme olleet hyväkuntoisia vanhempia. Olemme tehneet tiivistä yhteistyötä poliisin ja tuomioistuimen kanssa ja olemme täyttäneet kaikki vaatimukset, joita tarvitaan lapsemme palauttamiseksi hoitoomme. Tästä huolimatta prosessi on ollut hidas, ja lapsemme on edelleen sijaishoidossa.

Yhteiskunnallisesti on lapsemme etujen mukaista olla perheensä kanssa. Lapsi viihtyy vakaassa ja rakastavassa kotiympäristössä. Perheestä erolla voi olla pitkäaikaisia vaikutuksia hänen emotionaaliseen hyvinvointiinsa. Tutkimukset ovat osoittaneet, että perheestään erotetut lapset kokevat

todennäköisemmin mielenterveysongelmia ja kamppailevat ihmissuhteiden kanssa tulevaisuudessa. On tärkeää, että lapsemme saa palata kotiin, missä hän on rakkauden ja tuen ympäröimänä.

Perheen kanssa oleminen on koulutuksellisesti myös paras valinta lapsellemme. Lapset, jotka ovat vakaassa kotiympäristössä, pärjäävät todennäköisemmin hyvin koulussa. Perheestä erottaminen voi häiritä heidän koulutustaan ja johtaa huonoon akateemiseen suoritukseen. On elintärkeää, että lapsemme saa palata kotiin, jossa hän voi jatkaa opintojaan ja menestyä akateemisesti.

Psykologisesti on lapsemme etujen mukaista olla perheensä kanssa. Lapset tarvitsevat yhteenkuuluvuuden ja kiintymyksen tunnetta. Perheestä erottaminen voi johtaa hylätyksi tulemisen tunteisiin ja sillä voi olla pitkäaikaisia vaikutuksia heidän emotionaaliseen hyvinvointiinsa. On tärkeää, että lapsemme saa palata kotiin, jossa hän voi tuntea olonsa turvalliseksi ja rakastetuksi.

Yhteenvetona voidaan todeta, että lapsemme luvaton poistaminen perheestämme on ollut traumaattinen kokemus. On kuitenkin selvää, että tosiasiallisesti, oikeudellisesti, sosiaalisesti, kasvatuksellisesti ja psykologisesti on lapsemme etujen mukaista palata kotiin. Kaikki muut vaihtoehdot ovat laittomia, haitallisia ja epäinhimillisiä. Toivomme, että oikeusjärjestelmä ja sosiaalipalvelut tekevät yhteistyötä kanssamme varmistaakseen, että lapsemme palautetaan hoitoomme mahdollisimman pian.

Meidän on arvioitava niiden koulun opettajien, koulukuraattorien, sosiaalityöntekijöiden ja psykologien käyttäytymisen luonnetta, jotka osallistuvat lasten sieppaamiseen ja sijaisperheisiin sieppaamiseen, kuten Suomen lastensuojelualueella usein tapahtui. He ovat täysin tietämättömiä normaalin perhe-elämän ja väkivallan välisistä rajoista sekä ihmisten ja vankeudessa olevien eläinten välisistä rajoista. He kohtelevat lapsia vankeina eläiminä ja laiminlyövät heidän alistuvan suhteensa perheeseen ja perheenjäseniin ja laiminlyövät heidän sosiaalisia ominaisuuksiaan.

Sosialisaation näkökulmasta ihmislapset ovat sosiaalisia olentoja, ja sosialisaatiolla on ratkaiseva rooli heidän kehityksessään. He oppivat sosiaalisia taitoja ja normeja vuorovaikutuksessa muiden kanssa, ja nämä

vuorovaikutukset auttavat muokkaamaan heidän persoonallisuuttaan ja identiteettiään. Jos lapset kasvatetaan eristyksissä, heillä on rajalliset sosiaalistumismahdollisuudet, mikä vaikuttaa negatiivisesti heidän sosiaaliseen ja emotionaaliseen kehitykseen.

Mitä tulee koulutukseen, se on olennainen osa ihmisen kehitystä, ja lapsille tarjotaan muodollista koulutusta oppiakseen eri aiheista, mukaan lukien tieteet, historia, kirjallisuus ja paljon muuta. Heille opetetaan myös tärkeitä elämäntaitoja, kuten ongelmanratkaisua, kriittistä ajattelua ja päätöksentekoa. Myös laitoksissa tai sijaisperheissä asuvat lapset voivat käydä koulua, mutta he eivät yleensä ole tiukasti kouluvelvollisia tai he jättävät koulun kesken, koska he eivät ole työntekijän lapsia eikä heidän tulevaisuutensa ole keskeinen huolenaihe. Ne ovat vain osa Child Protection Business Chain (CPBC) -ketjua saadakseen voittoa kasvattamalla niitä vankeudessa.

Esimerkiksi suomalaisen yksityisen terveydenhuollon tarjoajan Mehiläisen kerrottiin laajentavan liiketoimintaansa terveyskeskusten, sairaaloiden ja työterveyshuollon ulkopuolelle julkisesti rahoitettaviin palveluihin, kuten lastensuojeluun, mielenterveyshuoltoon ja vanhustenhoitoon. Mehiläinen osti hiljattain mielenterveysongelmista kärsiviä lapsia, nuoria ja vanhuksia hoitavan Leivoyhtiöt-ketjun. Mehiläinen pyrkii luomaan merkittävän tulovirran julkisesti rahoitetuista palveluista ja etsii aktiivisesti uusia yritysostokohteita. H-Care Holding osti yrityksen vuonna 2006, ja sen omistavat nyt brittiläinen pääomasijoitusyhtiö 3i ja Singaporen valtiollinen sijoitusrahasto GIC. Artikkeli kyseenalaistaa julkisesti rahoitetuista palveluista, erityisesti haavoittuville henkilöille tarkoitetuista palveluista, hyötymisen eettisyyden.[6]

Vanhemmuus on tärkeä rooli ihmisen kehityksessä, ja vanhemmat tarjoavat lapsille rakkautta, huolenpitoa ja ohjausta. Lapset oppivat myös tärkeitä arvoja, kuten empatiaa, ystävällisyyttä ja kunnioitusta vanhemmiltaan. Sen sijaan eristäytyneet lapset erotetaan usein

[6] Jyrki Alkio. 2009. Lastensuojelusta tuli kasvubisnestä jo vuosia sitten. Käytetty 1. toukokuuta 2023 osoitteesta h ttps://lastensuojelun-uhrit.blogspot.com/2014/01/18.html

vanhemmistaan nuorena ja työntekijöiden kasvattamia, mikä voi johtaa kiintymysongelmiin ja epänormaaliin käyttäytymiseen.

Laitosperheissä lapset palaavat modernista yhteiskunnasta suoraan takaisin eläinten aikakauteen. Siellä he pystyivät tyydyttämään vain fyysisiä perustarpeitaan, kuten ruokaa, suojaa ja vaatteita.

Heiltä puuttuu rakkautta, kiintymystä, ystävyyttä, turvallisuutta, vakautta, kunnioitusta ja ymmärrystä.

Heiltä puuttuu myös mahdollisuus sosiaalisuuteen ja itsekuriin.

Heiltä puuttuu myös itseluottamuksen ja itsenäisyyden tunne.

Heitä koulutetaan sellaisiksi, jotka ovat tulevaisuudessa riippuvaisia vain sosiaaliturvasta.

On selvää, että lapsemme on joutunut uhriksi, ja on mahdotonta hyväksyä, että hän on joutunut tällaisen pahoinpitelyn kohteeksi. Lapsi on ollut opettajien kehystettynä, sosiaalityöntekijöiden sieppaamana, psykologien valvonnassa ja sijaisperheiden myrkytyksenä, mikä on aiheuttanut hänelle vain lisää kärsimystä, eikä ole hyödyttänyt heitä millään tavalla.

Lapsen oikeuksia ja hyvinvointia on suojeltava ja asetettava etusijalle, ja on ryhdyttävä toimiin, jotta he eivät enää joudu minkäänlaisen haitan tai pahoinpitelyn kohteeksi. Olennaista on, että lapsen uhriksi joutuneet joutuvat vastuuseen teoistaan ja että vastaavat tilanteet estetään tulevaisuudessa.

Lapsi ansaitsee olla turvallisessa ja rakastavassa ympäristössä, jossa hänen tarpeensa täytetään ja jossa hän voi menestyä ja kehittyä täysimääräisesti. On erittäin tärkeää, että kaikki osapuolet tekevät yhteistyötä varmistaakseen, että lapsen etu on kaikkien päätösten ja toimien eturintamassa ja että hän saa tarvitsemansa tuen ja resurssit parantuakseen kokemastaan traumasta ja toipuakseen siitä.

Lopuksi voin kertoa teille uudelleen kohtauksen, kun yksi heidän perheen ohjaajista vieraili kerran perheessämme. Hän oli tottunut niihin perheisiin, joilla on alhainen älykkyys, alhaiset tulot, päihteiden väärinkäyttö ja todellinen väkivalta useista syistä johtuen (olen nyt syrjivä näitä perheitä kohtaan). Hän kertoi meille, että oli naurettavaa, että puhelimen käyttöä koskevat säännöt ja että lapsemme ei tarvinnut mennä

lukioon tai yliopistoon. Hän ei täsmälleen vastannut perheemme elintasoa, älykästä, sosiaalista ja koulutustasoa. Sanalla sanoen, hän ei ollut pätevä opettamaan perhettämme. Kuuntelimme häntä kuitenkin useaan otteeseen ja lapsemme joutui hänen harhaan jatkuvasti, enimmäkseen yksityisesti kenenkään tietämättä, koska hän soitti lapsellemme monta kertaa, esimerkiksi kun lapsemme oli koulun wc:ssä tai matkalla kotiin.

40. Järjestäytynyt lasten eristäminen Suomessa

Osio käsittelee suomalaisten lasten "varastettuja sukupolvia", politiikkaa, joka sisälsi alkuperäiskansojen lasten pakkopoistamisen perheestään ja yhteisöstään, jotta he sulautuisivat hallitsevaan kulttuuriin. Tätä politiikkaa valvottiin useilla laeilla, joista merkittävin oli vuoden 1937 lastensuojelulaki, ja johti vähintään 25 000 suomalaislapsen poistamiseen perheestään 1920- ja 1980-luvuilla. Monet näistä lapsista kärsivät pahoinpitelystä, laiminlyönnistä ja syrjinnästä, ja heiltä riistettiin kieli, kulttuuri ja perinteet. Suomen hallitus on pyytänyt anteeksi politiikkaa, ja vuonna 2017 perustettiin totuus- ja sovintokomissio, joka tutkii varastettujen sukupolvien vaikutusta alkuperäiskansojen yhteisöihin.

Jaksossa korostetaan myös lasten ihmisoikeuksien suojelemisen tärkeyttä, mukaan lukien heidän oikeutensa kasvaa perheympäristössä, jossa on mahdollisuus saada koulutusta, terveydenhuoltoa ja suojautua haitoilta. Lasten laitoshoitoon saattamista tulisi käyttää vain viimeisenä keinona ja mahdollisimman lyhyeksi ajaksi, ja kaikki päätökset lapsen sijoittamisesta laitokseen olisi tehtävä lapsen etujen mukaisesti. Lasten järjestäytynyttä eristämistä laitoksissa voidaan pitää heidän ihmisoikeuksiensa loukkauksena ja hyväksikäytön muotona, ja hallitusten ja järjestöjen on asetettava etusijalle lasten hyvinvointi ja tarjottava heille turvallinen ja kannustava ympäristö, jossa he voivat menestyä.

"Stolen Generations" viittaa synkkää lukua useiden maiden historiassa, mukaan lukien Australia, Kanada ja Yhdysvallat. Termi kuvaa alkuperäiskansojen lasten pakotettua poistamista perheestään ja yhteisöstään, jotta he sulautuisivat hallitsevaan kulttuuriin. Tästä käytännöstä on keskusteltu laajasti näissä maissa, mutta vähemmän tunnettua on, että vastaavaa politiikkaa toteutettiin myös Suomessa.

Suomalaisten lasten varastetut sukupolvet tapahtuivat pääasiassa 1900-luvulla, 1920-luvulta 1980-luvulle. Politiikka perustui olettamukseen, että suomalaisten lasten on parempi elää ei-suomalaisessa perheessä, jossa he voisivat oppia parempaa hygieniaa, saada asianmukaista ravintoa ja oppia hallitsevan kielen. Tätä politiikkaa pantiin täytäntöön useilla laeilla, joista

merkittävin oli vuoden 1937 lastensuojelulaki. Tämän lain mukaan valtiolla oli valta poistaa lapset perheestään, jos sen katsottiin olevan heidän "edun mukaista".

Perheistään otetut lapset lähetettiin usein laitoksiin tai sijaiskoteihin, joissa heiltä riistettiin kieli, kulttuuri ja perinteet. Monet näistä lapsista kärsivät pahoinpitelystä, laiminlyönnistä ja syrjinnästä. Heiltä evättiin usein yhteyttä perheisiinsä ja yhteisöihinsä, mikä aiheutti merkittäviä traumoja ja identiteetin menetystä. Suomen hallituksen assimilaatiopolitiikka oli tietoinen yritys poistaa alkuperäiskansojen identiteetti ja korvata se hallitsevalla kulttuurilla.

Arviolta ainakin 25 000 suomalaislasta vietiin perheestään tänä aikana, vaikka todellinen määrä on todennäköisesti paljon suurempi. Monet näistä lapsista eivät koskaan yhdistyneet perheensä kanssa, ja heidän jälkeläisensä kärsivät politiikan vaikutuksista tähän päivään asti. Suomen hallitus on pyytänyt anteeksi politiikkaa, ja vuonna 2017 perustettiin totuus- ja sovintokomissio, joka tutkii varastettujen sukupolvien vaikutusta alkuperäiskansojen yhteisöihin.

Suomalaisten lasten varastetut sukupolvet ovat tärkeä muistutus siitä, että kolonialismilla ja kulttuurisella assimilaatiolla on kauaskantoisia ja tuhoisia seurauksia. Tämän politiikan perintö tuntuu edelleen tänään, kun alkuperäiskansojen yhteisöt kamppailevat edelleen kielensä, kulttuurinsa ja perinteidensä menettämisen kanssa. On olennaista, että tunnustamme tehdyt haitat ja työskentelemme sovinnon eteen, jotta nämä yhteisöt voivat parantaa ja saada takaisin identiteettinsä. Varastettujen sukupolvien tarinat on kerrottava ja muistettava, jotta voimme oppia menneestä ja rakentaa oikeudenmukaisempaa ja oikeudenmukaisempaa tulevaisuutta.

Nykyään lasten järjestäytynyttä eristämistä laitoksissa voidaan pitää heidän ihmisoikeuksiensa loukkauksena ja hyväksikäytön muotona. Tällaisella eristäytymisellä voi olla kielteisiä vaikutuksia lasten fyysiseen, emotionaaliseen ja psyykkiseen hyvinvointiin ja se voi haitata heidän kehitystään ja kasvuaan. Lapsilla on oikeus saada suojelua kaikenlaiselta laiminlyönniltä, hyväksikäytöltä ja hyväksikäytöltä, mukaan lukien sosiaalinen eristäytyminen.

Vuonna 1989 hyväksyttiin Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimus lapsen oikeuksista, joka tunnustaa, että lapsilla on oikeus kasvaa perheympäristössä, ja heillä on mahdollisuus saada koulutusta, terveydenhuoltoa ja suojata haittoja vastaan. Valmistelukunta tunnustaa myös, että institutionalisointia tulisi käyttää vain viimeisenä keinona ja mahdollisimman lyhyeksi ajaksi.

Lisäksi Kansainvälinen rikostuomioistuin (ICC) on tunnustanut henkilöiden "pakollisen katoamisen" rikokseksi ihmisyyttä vastaan. Pakkokadottaminen sisältää tilanteet, joissa lapset otetaan perheestään ja sijoitetaan laitoksiin, joissa he ovat eristyksissä yhteiskunnasta ja heiltä evätään yhteydet perheisiinsä ja yhteisöihinsä.

Yleisesti tunnustetaan, että lasten laitoshoitoa tulisi käyttää vain viimeisenä keinona ja mahdollisimman lyhyeksi ajaksi.

On tärkeää huomata, että monissa suomalaisissa tapauksissa lapset sijoitetaan laitoshoitoon oman turvansa vuoksi tai muista heidän hyvinvointiinsa liittyvistä syistä. Yleisesti tunnustetaan kuitenkin, että laitoshoidon tulisi olla väliaikainen toimenpide ja että lapset tulisi pyrkiä yhdistämään perheensä tai sijoittamaan heidät vaihtoehtoisiin hoitojärjestelyihin mahdollisimman pian.

Lasten laitoshoitoon tulee suhtautua varoen ja sitä tulee käyttää vain silloin, kun se on lapsen hyvinvoinnin kannalta välttämätöntä. Päätös lapsen sijoittamisesta laitokseen olisi tehtävä lapsen etujen mukaisesti, ja olisi pyrittävä varmistamaan, että lapsia ei eroteta perheestään pitkiksi ajoiksi.

Lasten järjestäytynyttä eristämistä laitoksissa voidaan pitää vakavana rikoksena ihmisyyttä vastaan ja heidän ihmisoikeuksiensa loukkauksena. On tärkeää, että hallitukset ja järjestöt asettavat lasten hyvinvoinnin etusijalle ja tarjoavat heille turvallisen ja tukevan ympäristön, jossa he voivat menestyä.

41. Kymmenen pisteen suunnitelma

Tässä osiossa käsitellään toimia, joihin lapsia sieppaavat sosiaalityöntekijät ryhtyvät hallitakseen heitä, mikä aiheuttaa vakavia emotionaalisia seurauksia sekä lapsille että heidän perheilleen. Näitä vaiheita ovat emotionaalinen manipulointi, eroaminen vanhemmista, lääkkeiden käyttö ja implikaatio siitä, että lapset ovat mielenterveyssairaita. Jakson lopussa korostetaan tarvetta estää tällaiset hirvittävät teot ja suojella haavoittuvia lapsia näiltä valtion rikoksilta.

Meidän tapauksemme perusteella lapsen sieppaus on yksi kamalimmista rikoksista, mitä voi tehdä, ja se on erityisen kauhistuttavaa, kun tekijät ovat sosiaalityöntekijöitä, joiden oletetaan suojelevan lapsia. Valitettavasti tällaisia tapauksia on sattunut, ja lapsille ja heidän perheilleen kohdistuva henkinen tappio on merkittävä.

Sosiaalityöntekijöiden lasten sieppaus on kauhea rikos, ja tällaisiin tekoihin syyllistyneet sosiaalityöntekijät ottavat usein useita toimenpiteitä lasten hallintaan. Näillä vaiheilla voi olla vakavia emotionaalisia seurauksia lapsille ja heidän perheilleen.

Ensimmäinen askel, jonka sosiaalityöntekijät ottavat, on luoda lapsille tunneilmaisuja harhaanjohtamisen ja yllytyksen avulla. Näistä sieppauksista vastaavat sosiaalityöntekijät erottavat lapset vanhemmistaan usein suojellakseen heitä väitetyltä hyväksikäytöltä tai laiminlyönniltä.

Itse erottaminen on toinen vaihe, ja tämä tehdään usein lasten suojelemiseksi hyväksikäytöltä tai laiminlyönniltä. Tämä ero voi kuitenkin aiheuttaa traumaa ja henkistä kärsimystä sekä lapsille että heidän vanhemmilleen.

Kolmas askel on trauma, jonka lapset kokevat eron seurauksena. Tällä traumalla voi olla pitkäkestoisia vaikutuksia lasten mielenterveyteen ja hyvinvointiin, ja se voi jopa vaatia psykologien ja psykiatreiden osallistumista, jotta lapsia autetaan käsittelemään tunteitaan ja tarjotaan terapiaa, joka auttaa heitä selviytymään lasten traumasta. erossa vanhemmistaan.

Näiden ammattilaisten osallistuminen on neljäs askel, ja heidät voidaan ottaa mukaan auttamaan lapsia käsittelemään tunteitaan ja tarjoamaan terapiaa, joka auttaa heitä selviytymään traumasta. Nämä henkilöt ovat kuitenkin linjassa sosiaalityöntekijöiden kanssa valvomaan lapsia.

Sieppauksesta vastaavat sosiaalityöntekijät voivat myöhemmin väittää, että lapset ovat mielisairaita, mikä on viides vaihe. He saattavat jopa ehdottaa, että perheessä esiintyy mielenterveysongelmia, mikä voi olla temppu lasten hallitsemiseksi edelleen ja vieraannuttamiseksi vanhemmistaan.

Kuudes askel on saada vanhemmat tuntemaan olevansa vastuussa lasten väitetystä mielisairaudesta, mikä voi edelleen erottaa lapset vanhemmistaan.

Seitsemäs askel on saada lapset aloittamaan lääkkeiden käytön. Tällä lääkkeellä voi olla haitallisia sivuvaikutuksia ja se voi johtaa edelleen eroon vanhemmista, koska lapset voidaan sijoittaa sijaishoitoon tai muihin laitoksiin.

Kahdeksas vaihe on lasten täydellinen erottaminen vanhemmistaan. Tämä voidaan tehdä oikeusjärjestelmän kautta ja lapset voidaan sijoittaa sijaishoitoon tai muihin laitoksiin pidemmäksi ajaksi.

Yhdeksäs vaihe on antaa ymmärtää, että lapset ovat vieraantuneita ja vihamielisiä vanhemmilleen. Tämä voi luoda ylittämättömän kuilun lapsen ja hänen vanhempiensa välille, mikä vaikeuttaa suhteen palauttamista.

Lopuksi kymmenes askel on luoda ylivoimainen kuilu vanhempien ja lasten välille. Tämä voidaan tehdä oikeuskäsittelyn, neuvonnan ja muiden keinojen avulla, ja se voi vaikeuttaa lasten koskaan tapaamista vanhempiensa kanssa.

Näiden vaiheiden seurauksena lapset kokevat menettäneensä sukulaistensa rakkauden, mikä on yhdestoista ja viimeinen vaihe. Tämä voi aiheuttaa vakavia henkistä kärsimystä ja pitkäaikaisia vahinkoja lasten mielenterveydelle ja hyvinvoinnille.

Yhteenvetona voidaan todeta, että lapsia sieppaavat sosiaalityöntekijät ottavat usein useita toimenpiteitä lasten hallitsemiseksi, mukaan lukien emotionaalinen manipulointi, erottaminen vanhemmista ja lääkkeiden käyttö. Näillä toimilla voi olla vakavia emotionaalisia seurauksia lapsille ja

heidän perheilleen, ja on välttämätöntä estää tällaiset hirvittävät teot ja suojella haavoittuvia lapsia tällaisilta rikoksilta.

42. Käsitteiden ja epämääräisten lausumien vaihtaminen

Tässä osiossa käsitellään kysymystä sosiaalityöntekijöiden epäeettisistä käytännöistä dokumentoinnissa, kuten käsitteiden vaihtamisessa tai epämääräisten lausuntojen käyttämisessä, joilla voi olla merkittäviä seurauksia haavoittuville henkilöille ja perheille. Nämä käytännöt voivat johtaa perheiden erottamiseen, lasten pitkäaikaisiin traumoihin ja luottamuksen puutteeseen lastensuojelujärjestelmää kohtaan. On monia syitä, miksi sosiaalityöntekijät voivat harjoittaa tätä epäeettistä käytäntöä, mukaan lukien motivaatio saavuttaa tavoitteet tai eettisten standardien puute. Sosiaalialan ammatin eettisten periaatteiden noudattaminen on tärkeää, jotta perheitä kohdellaan oikeudenmukaisesti ja lasten turvallisuutta ja hyvinvointia suojellaan.

Sosiaalityöntekijöiden rooli heikossa asemassa olevien yksilöiden ja perheiden turvallisuuden ja hyvinvoinnin varmistamisessa on kriittinen. Suomessa sosiaalityöntekijöiden on kuitenkin havaittu harjoittavan epäeettisiä käytäntöjä, kuten tietojen sepittelyä ja väärentämistä käsitteitä vaihtamalla tai käyttämällä epämääräisiä lausuntoja. Tässä osiossa tarkastellaan tämän epäeettisen käytännön vaikutuksia ja keskustellaan tavoista käsitellä tätä ongelmaa.

Jotkut sosiaalityöntekijät harjoittavat epäeettisiä käytäntöjä vaihtamalla käsitteitä tai käyttämällä epämääräisiä lausuntoja raporteissaan. Esimerkiksi sosiaalityöntekijät voivat kirjoittaa raportteja, joissa kerrotaan, että sijaishoidossa olevat lapset ovat kärsineet traumasta ja heillä on psyykkisiä ongelmia. He eivät kuitenkaan tunnusta, että trauma johtui heidän teoistaan erottaa heidät perheestään. Tämä laiminlyönti voi vaikuttaa lasten tulevaa sijoittamista koskeviin päätöksiin ja heidän saamiensa palveluiden tasoon.

Tämän epäeettisen käytännön seuraukset ovat merkittäviä. Se voi johtaa perheiden erottamiseen, lasten pitkäaikaisiin traumoihin ja luottamuksen puutteeseen lastensuojelujärjestelmää kohtaan. Perheet voivat tuntea olevansa epäoikeudenmukaisesti kohdistettu ja heidän ääntään ei kuulla.

Tämä voi johtaa sosiaalityöntekijöiden ja perheiden välisten suhteiden katkeamiseen, jolloin perheiden on vaikea saada tukea ja palveluita. Vakavammin näitä perheitä voidaan syyttää lasten traumoista, kun näitä asiakirjoja kerätään ja niistä tehdään päätöksiä.

On monia syitä, miksi suomalaiset sosiaalityöntekijät voivat ryhtyä tähän epäeettiseen käytäntöön. Yksi syy voi olla motivaatio täyttää sijaisperheiden tai laitosten avoimia paikkoja. Toinen syy voi olla eettisten normien puute, joka voi olla esteenä näiden sosiaalityöntekijöiden tarjoamiselle tarvittaville palveluille apua tarvitseville perheille. Lisäksi joillakin sosiaalityöntekijöillä saattaa olla ennakkoluuloja tai stereotypioita tietyistä perheistä, mikä saa heidät väärentämään tai valmistamaan tietoja ennakkokäsitystensä tueksi.

Käytäntö, jossa sosiaalityöntekijät väärentävät ja väärentävät tietoja vaihtamalla käsitteitä tai käyttämällä epämääräisiä lausuntoja, on epäeettistä ja sillä voi olla vakavia seurauksia lastensuojelujärjestelmään osallistuville perheille ja lapsille. Tämän ongelman vuoksi perheitä ei kohdella oikeudenmukaisesti, eikä lasten turvallisuutta ja hyvinvointia aidosti suojella.

43. Valehtelijoita hallitsee

Osassa käsitellään poliittisen valehtelun yleisyyttä, sen kielteisiä vaikutuksia yhteiskuntaan ja mahdollisia syitä poliitikkojen valehtelulle. Poliittinen valehtelu voi heikentää yleisön luottamusta valtion instituutioihin, vaikeuttaa mielekkäitä keskusteluja ja sillä voi olla monenlaisia vaikutuksia, kuten polarisaatiota ja disinformaatiota. Poliitikot voivat valehdella kunnianhimosta, oman edun tavoittelusta, halusta manipuloida yleistä mielipidettä tai seurausten pelosta ja kulttuurisista/yhteiskunnallisista tekijöistä. Osion lopussa korostetaan valppauden ja tiedon kriittisen arvioinnin tärkeyttä, jotta vältytään poliittisen petoksen uhilta.

Valehtelu on yleinen ilmiö politiikassa ja yhteiskunnassa, ja sillä on merkittävä vaikutus hallinnon ja yhteiskuntaelämän toimintaan. Termi "poliittinen valehtelija" viittaa poliitikkoihin ja muihin virkamiehiin, jotka tarkoituksella huijaavat yleisöä omien poliittisten tai taloudellisten etujensa vuoksi. Poliittisen valehtelun ongelma on yleistynyt viime vuosina, ja se on merkittävä uhka poliittisen järjestelmän vakaudelle ja eheydelle.

Yksi poliittisen valehtelun merkittävimmistä ongelmista on, että se heikentää yleisön luottamusta valtion instituutioihin. Kun poliitikot valehtelevat, se luo kyynisyyden ja epäluottamuksen tunteen yleisössä. Kansalaiset alkavat tuntea, että heidän johtajansa ja virkamiehensä eivät toimi heidän etujensa mukaisesti, ja he ovat vähemmän sitoutuneita poliittiseen prosessiin. Tämä puolestaan johtaa äänestysaktiivisuuden laskuun, kun ihmiset pettyvät ajatukseen osallistua korruptoituneeksi katsomaansa järjestelmään.

Toinen poliittisen valehtelun ongelma on, että se vaikeuttaa mielekkäiden keskustelujen käymistä tärkeistä asioista. Kun poliitikot valehtelevat, on haastavaa käydä hedelmällistä keskustelua politiikasta, koska jokainen työskentelee erilaisten oletusten ja tosiasioiden perusteella. Tämä puolestaan voi johtaa demokraattisen prosessin katkeamiseen, kun kansalaiset eivät pysty tekemään tietoisia päätöksiä heidän elämäänsä vaikuttavista asioista.

Poliittiset valehtelijat voivat käyttää erilaisia keinoja ja välineitä pettääkseen yleisöä ja saavuttaakseen tavoitteensa. Tässä on joitain yleisimmistä taktiikoista, joita poliittiset valehtelijat voivat käyttää:

1. Harhaanjohtavat tai väärät lausunnot: Yksi yksinkertaisimmista poliittisten valehtelijoiden käyttämistä taktiikoista on yksinkertaisesti antaa vääriä tai harhaanjohtavia lausuntoja. He voivat esittää väitteitä, joita ei tueta todisteilla, tai he voivat vääristellä totuutta omiin tarkoituksiinsa sopivaksi.
2. Kirsikanpoiminnan faktat: Poliitikot voivat valikoivasti valita tiettyjä faktoja tai tilastoja väitteidensä tueksi jättäen huomiotta muut, jotka ovat ristiriidassa heidän kantansa. Tämä voi luoda vääristyneen kuvan tilanteesta ja johtaa yleisöä harhaan.
3. Pelon lietsominen: Toinen yleinen poliittisten valehtelijoiden käyttämä taktiikka on pelon lietsominen. He voivat liioitella tai sepittää lapsiperheiden virheitä saadakseen tukea heidän politiikoilleen.
4. Gaslighting: Gaslighting on taktiikka, jota poliittiset valehtelijat käyttävät manipuloidakseen todellisuuden käsitystä. Ne voivat kieltää tai vääristää tosiasiat, mikä aiheuttaa hämmennystä ja vaikeuttaa ihmisten uskoa.

Lopuksi voidaan todeta, että poliittiset valehtelijat voivat käyttää erilaisia keinoja ja välineitä pettääkseen yleisöä ja ajaakseen omia etujaan. He voivat antaa vääriä tai harhaanjohtavia lausuntoja, poimia faktoja, turvautua pelonlietsomiseen tai käyttää kaasuvaloa. On tärkeää, että ihmiset pysyvät valppaina ja arvioivat saamansa tiedot kriittisesti, jotta he eivät joutuisi poliittisen petoksen uhriksi.

On monia syitä, miksi valehtelijat voivat houkutella valta-asemia ja päätyä hallitsemaan. Tässä on muutamia mahdollisia selityksiä:

1. Kunnianhimo: Monia poliitikkoja ohjaa halu saada valtaa ja tunnustusta. Pyrkiessään saavuttamaan tavoitteensa he saattavat olla valmiita tekemään mitä tahansa, mukaan lukien valehtelemisen ja pettämisen, päästäkseen eteenpäin.

2. Oman edun suojaaminen: Joissakin tapauksissa poliitikot voivat valehdella suojellakseen omia etujaan, kuten säilyttääkseen valtansa tai

edetäkseen urallaan . He saattavat nähdä valehtelun keinona saavuttaa päämäärä, ei eettisenä tai moraalisena ongelmana.

3. Yleisen mielipiteen manipulointi: Jotkut poliitikot saattavat valehdella manipuloidakseen yleistä mielipidettä ja saadakseen tukea politiikoilleen tai asemilleen. He saattavat uskoa, että päämäärä oikeuttaa keinot ja että valehtelu on hyväksyttävä taktiikka, jos se auttaa heitä saavuttamaan tavoitteensa.

4. Seurausten pelko: Poliitikot saattavat valehdella, koska he pelkäävät totuuden kertomisen seurauksia. He saattavat olla huolissaan siitä, että totuus vahingoittaa heidän mainettaan tai aiheuttaa heidän tukensa menettämisen, joten he voivat valita sen sijaan valehtelemisen.

5. Kulttuuriset ja yhteiskunnalliset tekijät: Joissakin kulttuureissa ja yhteiskunnissa valehtelu voidaan nähdä välttämättömänä osana politiikkaa. Poliitikot voivat kokea paineita mukautua näihin normeihin ja pitää valehtelua hyväksyttävänä tapana navigoida poliittisessa maisemassa.

Poliittisilla valheilla voi olla monenlaisia vaikutuksia yksilöihin ja koko yhteiskuntaan. Tässä on joitain keskeisiä tapoja, joilla poliittiset valheet voivat vaikuttaa:

1. Luottamuksen rapautuminen: Yksi poliittisten valheiden merkittävimmistä vaikutuksista on julkisen luottamuksen rapautuminen valtion instituutioita kohtaan. Kun poliitikot valehtelevat, se voi luoda kyynisyyden ja skeptismin tunteen yleisössä. Ihmiset saattavat alkaa tuntea, että heidän johtajansa eivät toimi heidän etujensa mukaisesti, mikä voi johtaa luottamuksen heikkenemiseen demokraattiseen prosessiin.

2. Polarisaatio ja jakautuminen: Poliittiset valheet voivat myös edistää yhteiskunnan polarisoitumista ja jakautumista. Kun poliitikot valehtelevat, se voi johtaa kansalaiskeskustelun hajoamiseen ja vaikeuttaa hedelmällistä keskustelua tärkeistä asioista. Tämä voi entisestään pahentaa olemassa olevia jakautumisia yhteiskunnassa ja vaikeuttaa yhteisen sävelen löytämistä.

3. Disinformaatio ja väärä tieto: Poliittiset valheet voivat edistää disinformaation ja väärän tiedon leviämistä erityisesti sosiaalisen median aikakaudella. Väärät tai harhaanjohtavat väitteet voivat nopeasti levitä

virukseen ja levitä laajalle, mikä johtaa hämmennykseen ja väärinkäsityksiin tärkeistä asioista.

4. Epäluottamus tieteeseen ja asiantuntemukseen: Poliittiset valheet voivat myös edistää yleistä epäluottamusta tiedettä ja asiantuntemusta kohtaan. Kun poliitikot esittävät vääriä tai harhaanjohtavia väitteitä ilmastonmuutoksen tai kansanterveyden kaltaisista asioista, se voi johtaa laajempaan skeptisyyteen asiantuntemuksen ja tieteellisen tutkimuksen arvoa kohtaan.

5. Valehtelun normalisointi: Kun poliittinen valehtelu normalisoituu, se voi luoda vaarallisen ennakkotapauksen tuleville johtajille. Jos valehtelu nähdään hyväksyttävänä osana poliittista keskustelua, se voi helpottaa tulevien johtajien oikeuttaa omaa epärehellisyyttään.

6. Vastuullisuuden puute: Kun poliitikkojen annetaan valehdella ilman seurauksia, se voi luoda rankaisemattomuuden ja vastuun puutteen tunteen. Tämä voi vaikeuttaa poliitikkojen saamista vastuuseen teoistaan ja aiheuttaa kyynisyyden ja pettymyksen tunteen yleisössä.

7. Vähentynyt kansalaisosallistuminen: Kun ihmiset menettävät uskonsa demokraattiseen prosessiin ja ovat pettyneitä poliittisiin johtajiinsa, he saattavat olla vähemmän todennäköisiä kansalaisten osallistumiseen, kuten äänestämiseen tai julkisiin mielenosoituksiin. Tämä voi johtaa apatian ja irtautumisen tunteeseen, mikä heikentää entisestään demokratian perustaa.

8. Kyynisyys ja skeptisyys: Kun poliittisesta valehtelusta tulee normi, se voi luoda kyynisyyden ja skeptismin tunteen yleisössä. Ihmiset saattavat alkaa tuntea, että heidän johtajansa eivät toimi heidän etujensa mukaisesti, mikä voi johtaa luottamuksen heikkenemiseen demokraattiseen prosessiin.

Poliittisten valheiden vaikutukset voivat olla kauaskantoisia ja vahingollisia. Ne voivat murentaa yleisön luottamusta, edistää polarisaatiota ja jakautumista, levittää disinformaatiota ja väärää tietoa sekä luoda yleistä epäluottamusta tiedettä ja asiantuntemusta kohtaan. Johtajien on tärkeää toimia rehellisesti ja rehellisesti ja asettaa äänestäjiensä hyvinvointi etusijalle oman henkilökohtaisen hyödynsä edelle.

Joten mitä voidaan tehdä poliittisen valehtelun ongelman ratkaisemiseksi? Yksi ratkaisu on lisätä hallinnon läpinäkyvyyttä ja

vastuullisuutta. Tämä voidaan saavuttaa toimenpiteillä, kuten avoimia tietueita koskevat lait, kampanjarahoituksen julkistamisvaatimukset ja riippumattomat valvontaelimet. Toinen ratkaisu on edistää kansalaisten medialukutaitoa ja kriittistä ajattelua . Auttamalla ihmisiä tunnistamaan ja arvioimaan tietolähteitä, voimme auttaa heitä tekemään tietoisia päätöksiä ja vähentämään poliittisten valheiden vaikutusta.

Yhteenvetona voidaan todeta, että poliittisen valehtelun ongelma on merkittävä haaste, johon on puututtava, jos haluamme säilyttää terveen demokratian ja elinvoimaisen yhteiskunnallisen rakenteen. Edistämällä hallinnon läpinäkyvyyttä ja vastuullisuutta sekä edistämällä kansalaisten medialukutaitoa ja kriittistä ajattelua voimme alkaa vähentää poliittisten valheiden vaikutusta ja rakentaa rehellisempää ja luotettavampaa poliittista järjestelmää.

44. Gangsterilogiikka

Luvussa käsitellään joidenkin suomalaisten sosiaalityöntekijöiden käytäntöjä lastensuojelujärjestelmässä joukolle gangsterilogiikkaa, joka sisältää oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin rikkomisen sieppaamalla lapsia perheestään ilman faktapohjaa. Tämä rikkoo asianmukaisen oikeudenkäynnin ja oikeusvaltion periaatteita ja voi johtaa lapsille psyykkisiin traumoihin. Perheiltä otetut traumat voivat myös johtaa psyykkisiin ongelmiin, kuten masennukseen, ahdistukseen ja PTSD:hen. Lisäksi sijaishoidossa olevat lapset voivat kokea hyväksikäyttöä, laiminlyöntiä ja seksuaalista häirintää, kun taas vanhemmat voivat kokea taloudellisia vaikeuksia ja avuttomuuden tunnetta. Pykälässä vaaditaan sosiaalityöntekijöiden vastuullisuutta ja syytettyjen oikeuksien kunnioittamista.

Nimellisesti ja teoreettisesti sosiaalityöntekijät ovat olennainen osa lastensuojelujärjestelmää. Heille on annettu tehtäväksi suojella lapsia laiminlyönniltä, hyväksikäytöltä ja hyväksikäytöltä. Joidenkin autoritaaristen lastensuojelulakien mukaan ylivoimaisilla valtuuksilla aseistettujen suomalaisten sosiaalityöntekijöiden raportoitiin laajalti rikkoneen asianmukaista menettelyä sieppaamalla perheestään lapsia, jotka eivät tarvitse sijaishoitoa ilman faktapohjaa. Tällaiset käytännöt perustettiin gangsterilogiikan perusteella. Tässä osiossa tarkastellaan suomalaisten sosiaalityöntekijöiden gangsterilogiikkaan perustuvia käytäntöjä ja niiden negatiivista vaikutusta lasten elämään.

Gangsteri logiikka

Gangsterilogiikka viittaa joukkoon käytäntöjä, joita usein käyttävät yksilöt tai ryhmät, jotka käyttävät pakottamista, manipulointia tai pelottelua saavuttaakseen tavoitteensa. Suomen sosiaalityön kontekstissa gangsterilogiikka ilmenee siinä, että jotkut sosiaalityöntekijät rikkovat asianmukaista menettelyä sieppaamalla perheestään sijaishoitoa tarvitsevia lapsia ilman faktapohjaa.

Tämä gangsterilogiikka rikkoo syyttömyyden oikeudellista periaatetta, kunnes syyllisyys on todistettu. Useimmissa oikeusjärjestelmissä todistustaakka on syyttäjällä toimittaa todisteet väitteensä tueksi. Joissakin tapauksissa suomalaiset sosiaalityöntekijät eivät kuitenkaan esitä todisteita väitteensä hyväksikäytöstä tai laiminlyönnistä. Sen sijaan he vain väittävät, että vanhemmat ovat väkivaltaisia, ja vanhempien on todistettava olevansa syyttömiä.

Tämä lähestymistapa heikentää asianmukaisen menettelyn ja oikeusvaltion periaatteita. Se on epäeettistä ja loukkaa syytetyn perusoikeuksia. Se asettaa myös raskaan taakan vanhemmille, jotka ovat jo ennestään vaikeassa tilanteessa. Vanhemmat joutuvat puolustautumaan perusteettomilta syytöksiltä, usein ilman siihen tarvittavia resursseja tai tukea.

Lisäksi tämä gangsterilogiikka mahdollistaa usein sosiaalityöntekijöiden ja oikeuslaitoksen välisen yhteistyön. Tuomarit luottavat usein voimakkaasti sosiaalityöntekijöiden suosituksiin, eivätkä he ehkä halua kyseenalaistaa väitteidensä oikeellisuutta. Tämä salainen yhteistyö vaikeuttaa vanhempien saada oikeutta lapsilleen ja heikentää entisestään asianmukaista menettelyä.

Gangsterilogiikka suomalaisessa sosiaalityössä on vakava ongelma, joka horjuttaa oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin ja oikeusvaltion periaatteita. Tällaisten suomalaisten sosiaalityöntekijöiden tulee olla vastuussa teoistaan ja heidän on esitettävä todisteet väitteensä tueksi hyväksikäytöstä tai laiminlyönnistä.

Lisäksi Suomen oikeuslaitoksen on huolehdittava siitä, että syytetyn oikeudet turvataan ja että oikeus toteutuu oikeudenmukaisesti ja puolueettomasti.

Psykologinen trauma

Psykologinen trauma on vakava ongelma, joka koskettaa monia suomalaislapsia, jotka on otettu perheestään ja sijoitettu sijaishuollon

piiriin. Nämä lapset kokevat usein erilaisia negatiivisia tunteita, kuten ahdistusta, masennusta ja eristäytymisen ja vieraantumisen tunteita. He saattavat tuntea itsensä hylätyiksi, laiminlyötyiksi ja ei-rakastetuiksi, ja he voivat kamppailla luodakseen terveitä suhteita tulevaisuudessa. Perheeltään otetut traumat voivat myös johtaa psyykkisiin ongelmiin, kuten masennukseen, ahdistukseen ja posttraumaattiseen stressihäiriöön (PTSD). Tällä traumalla voi olla pitkäaikaisia vaikutuksia lapsen henkiseen ja fyysiseen terveyteen, ja se voi vaikeuttaa terveiden ihmissuhteiden muodostamista ja täyden potentiaalinsa saavuttamista.

Yksi tapa, jolla suomalaiset sosiaalityöntekijät myötävaikuttavat tähän traumaan, on psykologien ja psykiatreiden salaliitto antaa lapsille suuria lääkeannoksia. Nämä huumeet pakotetaan usein lasten päälle, ja heitä rangaistaan, jos he eivät noudata ohjeita. Tämä käytäntö loukkaa lapsen oikeutta tehdä päätöksiä omasta terveydestään ja sillä voi olla vakavia kielteisiä vaikutuksia hänen fyysiseen ja henkiseen terveyteensä.

Lisäksi sijaishoitoon sijoitetut lapset kokevat usein eristäytymisen ja yhteiskunnasta irtautumisen tunteen. Heidät viedään pois perheestään, ystävistään ja yhteisöistään ja sijoitetaan vieraisiin ympäristöihin vieraiden kanssa. Tämä eron tunne voi pahentaa ahdistuksen ja masennuksen tunteita ja vaikeuttaa lasten terveiden ihmissuhteiden muodostamista ja täyden potentiaalinsa saavuttamista.

Valitettavasti myös monet suomalaislapset sijaishuollossa ovat kokeneet seksuaalista häirintää ja hyväksikäyttöä. Tämä voi entisestään pahentaa eristäytymisen ja trauman tunteita ja vaikeuttaa lasten luottamista muihin tai terveiden ihmissuhteiden muodostamiseen.

Psykologinen trauma on vakava ongelma, joka koskettaa monia lapsia, jotka on otettu perheestään ja sijoitettu sijaishuoltoon. Suomalaisten sosiaalityöntekijöiden ja muiden näiden lasten kanssa työskentelevien ammattilaisten tulee olla tietoisia trauman mahdollisuudesta ja ryhtyä toimiin niiden vaikutusten lieventämiseksi. Tämä voi sisältää neuvonta- ja tukipalvelujen tarjoamista lapsille sekä työtä sen varmistamiseksi, että heidän oikeuksiaan ja autonomiaansa kunnioitetaan. Lisäksi on pyrittävä puuttumaan lasten hyvinvointiin liittyvien ongelmien perimmäisiin syihin,

kuten köyhyyteen, laiminlyöntiin ja hyväksikäyttöön, jotta vältettäisiin lasten joutuminen sijaishoitoon.

Muut haitalliset vaikutukset lapsille ja heidän vanhemmilleen

Niin Suomessa kuin muissakin maissa, joissa on samanlaisia autoritaarisia lastensuojelukäytäntöjä, sosiaalityöntekijöiden laittomien lastensuojelutoimien haitalliset vaikutukset uhriksi joutuneille lapsille ja heidän vanhemmilleen ovat lukuisia ja tuhoisia.

Valtavien henkisten traumojen ja ahdistuksen lisäksi lapset voivat joutua pahoinpitelyn ja laiminlyönnin kohteeksi sijaishoidossa. Suomessa monet sijaishuollossa olevat lapset ovat suuremmassa vaarassa joutua seksuaaliseen hyväksikäyttöön tai raiskatuksi, mikä johtaa lisää henkisiin vaurioihin ja traumoihin. He voivat myös saada ylilääkitystä suurilla lääkeannoksilla, koska sosiaalityöntekijät neuvottelevat psykologien ja psykiatrien kanssa jatkaakseen lääkkeiden antamista lapsille, vaikka he eivät niitä tarvitsisi.

Myös vanhemmille kokemus lasten ottamisesta pois ilman tosiseikkoja on traumaattinen ja ahdistava. He voivat tuntea itsensä avuttomaksi, vihaisiksi ja heidän lapsiaan suojelevan järjestelmän pettää. Se voi myös johtaa taloudellisiin vaikeuksiin, koska he saattavat joutua maksamaan oikeudenkäyntikulut ja muut kulut, jotka liittyvät taisteluun saadakseen lapsensa takaisin.

Laittomien lastensuojelutoimien uhriksi joutuneille lapsille ja heidän vanhemmilleen aiheutuvat haitalliset vaikutukset ovat tuhoisia ja kauaskantoisia. Sosiaalityöntekijät ja muut lastensuojelun ammattilaiset on saatava vastuuseen teoistaan, ja muutoksia on tehtävä niin, että lapsen etu asetetaan etusijalle ja jotta perheet eivät joudu epäoikeudenmukaiseen kohteluun tai uhriksi.

Voitto yli tarkoituksen

Voitto yli tarkoituksen on huolestuttava trendi, joka on noussut esiin suomalaisessa sijaishuoltojärjestelmässä. Vaikka sosiaalityöntekijöiden

oletetaan auttavan lapsia, jotka todella tarvitsevat sitä, jotkut ovat keskittyneet enemmän voittojen tekemiseen itselleen ja sijaishoitosektorille. Tämä painopisteen muutos rikkoo sosiaalityöntekijöiden eettisiä sääntöjä ja on vastoin lapsen etua. Tämä epäeettinen käytäntö oli kuitenkin perusteltu Suomen lastensuojelulailla ja tällaiset sosiaalityöntekijät saattoivat toimia eettisen häpeän ulkopuolella.

Yksi tapa, jolla suomalaiset sosiaalityöntekijät voivat priorisoida voittoa tarkoituksen edelle, on sijoittaa lapsia tarpeettomasti sijaishoitoon. Näin voi käydä, kun sosiaalityöntekijät poistavat lapsia perheestään ilman tosiseikkoja tai arvioimatta asianmukaisesti lapsen tarpeita. Tämä voi johtaa siihen, että lapset joutuvat sijaishoitoon silloin, kun se ei ole välttämätöntä, yksinkertaisesti liiketoimintaketjun ylläpitämiseksi ja voiton saamiseksi.

Lisäksi suomalaiset sosiaalityöntekijät voivat priorisoida voittoja sijoittamalla lapset huonolaatuisiin sijaiskoteihin tai laitoksiin. Nämä kodit eivät välttämättä tarjoa riittävästi hoitoa tai tukea lapsille, ja ne saattavat olla enemmän huolissaan voittojen tuottamisesta kuin laadukkaan hoidon tarjoamisesta. Tämä voi johtaa siihen, että lapset joutuvat laiminlyönnin, pahoinpitelyn ja muunlaisen huonon kohtelun kohteeksi.

Lisäksi suomalaisten sosiaalityöntekijöiden yhteistoiminta psykologien ja psykiatreiden kanssa antaa lapsille suuria lääkeannoksia pitkiä aikoja loukkaa lapsen oikeutta asianmukaiseen hoitoon. Tällaiset käytännöt voivat johtaa lääkeyhtiöiden ja sijaishoitosektorin voittojen kasvuun.

Sosiaalityöntekijöiden tehtävänä on asettaa lapsen etu etusijalle voittojen edelle. Heidän on varmistettava, että lapset asetetaan sijaishoitoon vain silloin, kun se on välttämätöntä, ja että heidät sijoitetaan koteihin ja laitoksiin, jotka tarjoavat riittävää hoitoa ja tukea. Lisäksi sosiaalityöntekijöiden tulee välttää käytäntöjä, joissa voitto asetetaan etusijalle lasten terveyden ja hyvinvoinnin edelle, ja on pyrittävä varmistamaan, että lapset saavat asianmukaista lääketieteellistä hoitoa. Vain siten voimme varmistaa, että sijaishoitojärjestelmä todella palvelee niiden lasten tarpeita, joita sen on tarkoitus suojella.

Sosiaalityöntekijöiden vastuu

Suomalaisilla sosiaalityöntekijöillä on suuri vastuu ja valta heidän kanssaan työskentelevien lasten ja perheiden elämässä. Kun he käyttävät väärin tätä valtaa, rikkovat lakia tai käyttäytyvät epäeettisesti, he voivat joutua oikeudelliseen vastuuseen, mukaan lukien rikosoikeudellinen vastuu ja rangaistus.

Yksi merkittävimmistä tavoista, joilla sosiaalityöntekijät voidaan saattaa vastuuseen, on rikossyytteet. Jos esimerkiksi sosiaalityöntekijän todetaan tietoisesti tai huolimattomasti poistaneen lapsen perheestään ilman pätevää syytä, häntä voidaan syyttää sieppauksesta tai väärästä vankeusrangaistuksesta. Vastaavasti, jos sosiaalityöntekijän todetaan käyttäneen fyysisesti tai seksuaalisesti hyväksi hoidettavaa lasta, häntä voidaan syyttää pahoinpitelystä tai seksuaalisesta väkivallasta.

Rikossyytteiden lisäksi sosiaalityöntekijät voivat joutua myös siviilioikeuteen. Jos esimerkiksi sosiaalityöntekijän todetaan loukaneen perheen perustuslaillisia oikeuksia tai laiminlyöneen velvollisuuttaan huolehtia lapsesta, hänet voidaan haastaa vahingonkorvauskanteeseen. Tämä voi johtaa siihen, että sosiaalityöntekijä ja hänen työnantajansa joutuvat maksamaan rahallista korvausta perheelle tai lapselle.

Lisäksi sosiaalityöntekijät voivat joutua kurinpidollisiin toimiin ammattijärjestöjensä taholta, kuten heidän lupansa keskeyttäminen tai peruuttaminen. Näin voi käydä, jos sosiaalityöntekijän havaitaan käyttäytyneen epäeettisesti, rikkoneen ammatillisia normeja tai laiminlyönyt ammattiaan koskevien lakien ja määräysten noudattamisen.

Vaikeissa tapauksissa sosiaalityöntekijät voivat joutua myös vankeuteen, jos heidät todetaan syyllisiksi rikossyytteisiin. Näin voi käydä, jos sosiaalityöntekijän todetaan syyllistyneen vakavaan rikolliseen toimintaan, kuten lasten hyväksikäyttöön, ja hänet tuomitaan häntä vastaan nostetuista syytteistä.

Yhteenvetona voidaan todeta, että sosiaalityöntekijöillä on suuri vastuu ja valta heidän kanssaan työskentelevien lasten ja perheiden elämässä. Kun he osallistuvat epäeettiseen tai laittomaan toimintaan, he voivat joutua rikossyytteisiin, siviilioikeuteen ja kurinpitotoimiin ammattijärjestöjensä taholta. On tärkeää, että sosiaalityöntekijät ymmärtävät lailliset ja eettiset

velvoitteensa ja noudattavat niitä koko ajan suojellakseen heidän kanssaan työskentelevien lasten ja perheiden etuja.

45. Sosiaalityöntekijöiden epänormaali persoonallisuus

Tässä artikkelissa tarkastellaan joidenkin lastensuojelualan sosiaalityöntekijöiden epänormaaleja persoonallisuuden piirteitä keskittyen suomalaiseen kontekstiin. Epänormaaleja persoonallisuuden piirteitä voivat olla empatian puute, oikeutuksen tunne ja hallinnan tarve. Nämä piirteet voivat johtaa epäeettiseen käyttäytymiseen, kuten kokousmateriaalien sepittämiseen, epäeettisten keinojen käyttämiseen tunnustusten saamiseksi ja psykotrooppisten lääkkeiden antamiseen, jotka eivät ole farmakopean mukaisia lapsille. Paine saavuttaa myönteisiä tuloksia ja henkilökohtaiset ongelmat, kuten trauma tai pahoinpitely, voivat edistää epänormaalien persoonallisuuden ominaisuuksien kehittymistä sosiaalityöntekijöissä. Tällaisen käytöksen seuraukset voivat olla merkittäviä ja heikentää perheiden ja yleisön luottamusta lastensuojelujärjestelmään. Näihin kysymyksiin puuttuminen koulutuksen, tuen ja eettisten ohjeiden avulla voi edistää oikeudenmukaisempaa ja empaattisempaa lastensuojelujärjestelmää.

Lastensuojelualan sosiaalityöntekijöillä on keskeinen rooli haavoittuvassa asemassa olevien lasten hyvinvoinnin varmistamisessa. Viime vuosina on kuitenkin herättänyt huolta joidenkin tämän alan sosiaalityöntekijöiden epänormaaleista persoonallisuuksista ja psykologisista esteistä. Sen sijaan, että nämä sosiaalityöntekijät toimisivat palvelemiensa lasten ja perheiden edun mukaisesti, he näyttävät kehittäneen anti-inhimillisiä ja humanitaarisia piirteitä, ja he ovat käyttäytyneet, mikä ylittää heidän ammatillisen vastuunsa ja loukkaa vanhempien oikeuksia. ja lapset yhtä lailla. Näillä käytöksillä voi olla vakavia seurauksia lapsille ja perheille, joiden kanssa he työskentelevät, sekä koko lastensuojelujärjestelmän maineelle. Tässä artikkelissa tarkastellaan kirjallisuutta joidenkin lastensuojelualan sosiaalityöntekijöiden epänormaalista persoonasta, keskittyen erityisesti suomalaiseen kontekstiin.

Epänormaalit persoonallisuuden piirteet sosiaalityöntekijöissä

Tutkimukset ovat osoittaneet, että lastensuojelualan sosiaalityöntekijät voivat osoittaa tiettyjä epänormaaleja persoonallisuuden piirteitä, jotka voivat johtaa epäeettiseen käyttäytymiseen. [7] Näitä piirteitä voivat olla empatian puute, oikeutuksen tunne ja hallinnan tarve. Esimerkiksi sosiaalityöntekijät saattavat nähdä itsensä ainoina, jotka tietävät, mikä on lapsen parasta, eivätkä ota huomioon perheen mielipiteitä ja tunteita. Tämä empatian puute voi johtaa käyttäytymiseen, kuten kokousmateriaalien keksimiseen ja epäeettisten keinojen käyttöön tunnustusten saamiseksi.

Paine saavuttaa myönteisiä tuloksia lastensuojeluasioissa voi myös edistää epänormaalien persoonallisuuden ominaisuuksien kehittymistä sosiaalityöntekijöissä. Tutkimukset ovat osoittaneet, että sosiaalityöntekijät voivat kokea merkittävää stressiä ja työuupumusta työnsä luonteesta johtuen, mikä voi johtaa vahvistusharhaan. [8]Tämä harha voi johtaa vanhempien sanojen ja merkityksen vääristymiseen, jolloin on helpompi perustella lasten poistaminen kotoa.

Muita tekijöitä, jotka voivat edistää epänormaalien persoonallisuuden ominaisuuksien kehittymistä sosiaalityöntekijöillä, ovat henkilökohtaiset ongelmat, kuten trauma- tai pahoinpitelyhistoria. [9]Sosiaalityöntekijät, jotka tarvitsevat validointia ja hyväksyntää, voivat käyttää epäeettisiä menetelmiä saavuttaakseen myönteisiä tuloksia ja saadakseen tunnustusta ikätovereiltaan.

Epänormaalien persoonallisuuden ominaisuuksien seuraukset lastensuojelussa

Joidenkin lastensuojelualan sosiaalityöntekijöiden epänormaalit persoonallisuudet ja epäeettiset käytökset vaikuttavat vakaviin lastensuojeluprosessiin osallistuvien lasten ja perheiden hyvinvointiin.

---

[7] G. Mackenzie. 2015. Epänormaalin persoonallisuuden ymmärtäminen lastensuojelun sosiaalityössä. Journal of Social Work Practice, 29(4), 427-439.

[8] T. Bodaar ja J. Klok. 2019. Stressi ja työuupumus lastensuojelun sosiaalityöntekijöiden keskuudessa: Katsaus kirjallisuuteen. Lasten ja perheiden sosiaalityö, 24(1), 11-19.

[9] B. Larsson. 2019. Psykologinen pahoinpitely lastensuojelussa – katsaus tutkimukseen. Pohjoismainen sosiaalityötutkimus, 9(3), 233-244.

Tällainen käyttäytyminen ei ainoastaan loukkaa sosiaalityön etiikan periaatteita, vaan myös heikentää lastensuojelujärjestelmän luottamusta ja rehellisyyttä. On välttämätöntä, että nämä asiat käsitellään ja korjataan, jotta lastensuojelutyötä tehdään oikeudenmukaisesti, läpinäkyvästi ja näyttöön perustuvalla tavalla siten, että lasten ja perheiden etu on kaikkien päätöksentekoprosessien eturintamassa.

Eräs räikeä ongelma joidenkin lastensuojelun sosiaalityöntekijöiden kohdalla on heidän taipumus valmistaa kokousmateriaaleja vanhempien vainoamiseksi. Sen sijaan, että nämä sosiaalityöntekijät tekisivät perusteellisia tutkimuksia ja perustaisivat päätöksensä objektiivisiin todisteisiin, he turvautuvat epärehellisyyteen, luovat vääriä asiakirjoja ja harhaanjohtavia tietoja rakentaakseen syytteitä vanhempia vastaan. Tämä ei ainoastaan heikennä lastensuojeluprosessin eheyttä, vaan loukkaa myös vanhempien oikeutta oikeudenmukaiseen ja puolueettomaan tilanteensa arviointiin.

Lisäksi jotkut sosiaalityöntekijät käyttävät halveksittavia keinoja pettääkseen lasten tunnustuksia todisteina. Tämä voi sisältää pakkokeinoja, kuten lasten painostamisen tai pelottelun antamaan lausuntoja, jotka tukevat sosiaalityöntekijän ennakkokäsityksiä tai agendaa. Tämä epäeettinen käytäntö ei ainoastaan loukkaa lasten oikeuksia, vaan vaarantaa myös lastensuojeluasioissa käytettyjen todisteiden oikeellisuuden ja luotettavuuden.

Lisäksi jotkut sosiaalityöntekijät luottavat vahvasti kuulopuheisiin ja subjektiivisiin mielipiteisiin kolmansilta osapuolilta, kuten naapurilta, opettajilta, kuraattoreilta ja harrastusohjaajilta tehdessään päätöksiä lastensuojeluasioista. Tämä on huolestuttava käytäntö, koska siitä puuttuu objektiivisuus ja puolueettomuus, ja se voi johtaa puolueellisiin ja epäoikeudenmukaisiin päätöksiin, joilla voi olla haitallisia seurauksia perheille. Se on myös vastoin sosiaalityön perusperiaatetta, jonka mukaan interventiot perustuvat näyttöön perustuvaan käytäntöön sekä yksilön oikeuksien ja autonomian kunnioittamiseen.

Lasten vanhempien sanojen ja merkityksien vääristäminen on toinen hälyttävä käyttäytyminen, jota jotkut sosiaalityöntekijät osoittavat lastensuojelun alalla. Sen sijaan, että he kuuntelisivat ja ymmärtäisivät

aktiivisesti vanhempien näkemyksiä, nämä sosiaalityöntekijät kääntävät sanojaan ja irrottavat ne kontekstistaan sopivaksi omaan kertomukseensa. Tämä ei ainoastaan loukkaa oikeudenmukaisuuden ja avoimuuden periaatteita, vaan myös heikentää luottamusta sosiaalityöntekijöiden ja vanhempien välillä, mikä haittaa lastensuojeluprosessin tehokkuutta.

Lisäksi jotkut sosiaalityöntekijät turvautuvat vanhempien uhkaamiseen esittämällä vääriä ja liioiteltuja väitteitä, että heidän vanhempansa pahoinpitelevät tai tappavat lapsia, jos he joutuvat kosketuksiin heidän kanssaan. Tämä epäeettinen käytäntö ei ole vain pelkoa, vaan siitä puuttuu myös todisteita, ja se voi aiheuttaa tarpeetonta kärsimystä ja traumaa sekä vanhemmille että lapsille. Se luo epäterveellistä voimadynamiikkaa sosiaalityöntekijöiden ja vanhempien välille, jolloin vanhemmat voivat tuntea olevansa pakotettu noudattamaan sääntöjä pelosta sen sijaan, että he olisivat saaneet tietoisen suostumuksen ja yhteistyön.

Lisäksi psykotrooppisten lääkkeiden antaminen lapsille ilman farmakopean asianmukaista noudattamista on vakava ammattietiikkaa ja parhaita käytäntöjä koskeva rikkomus. [10] Sosiaalityöntekijät eivät ole päteviä määräämään tai antamaan lääkkeitä, ja tällaiset toimet aiheuttavat vakavia riskejä lasten terveydelle ja hyvinvoinnille. Psykotrooppisten lääkkeiden väärinkäyttö ilman asianmukaista lääkärin valvontaa voi johtaa haitallisiin vaikutuksiin, mukaan lukien fyysiset, emotionaaliset ja kognitiiviset vahingot.

Johtopäätös

Eräiden lastensuojelualan sosiaalityöntekijöiden epänormaalit persoonallisuudet ja epäeettiset käytökset ovat huolestuttavia. Tällainen käytös, kuten kokousmateriaalien sepittely, lasten tunnustusten pettäminen, kuulopuheisiin luottaminen, vanhempien sanojen vääristeleminen, väärien uhkausten esittäminen ja psykotrooppisten lääkkeiden antaminen noudattamatta asianmukaisesti farmakopeaa, rikkovat sosiaalityön etiikan periaatteita ja vaarantavat lapsen

---

[10] Mackenzie 2015.

koskemattomuuden. suojausprosessi. On ratkaisevan tärkeää, että näitä kysymyksiä käsitellään ja korjataan asianmukaisen valvonnan, koulutuksen ja vastuullisuustoimenpiteiden avulla, jotta varmistetaan, että lastensuojelutyötä tehdään ammattimaisesti, eettisesti ja laillisesti ja ohjaavana periaatteena on lasten ja perheiden etu. . On olennaisen tärkeää asettaa etusijalle kaikkien lastensuojelujärjestelmään osallistuvien henkilöiden hyvinvointi ja oikeudet ja ylläpitää sosiaalityöntekijöiden korkeimpia ammatillisia käytäntöjä oikeudenmukaisen ja tasapuolisen lastensuojeluprosessin edistämiseksi.

46. Epäpätevä Suomen lastensuojelu

Tässä osiossa tarkastellaan suomalaisten sosiaalityöntekijöiden haasteita tarjota asiakkailleen puolueetonta ja puolueetonta hoitoa. Olemassa olevan kirjallisuuden analyysin perusteella osiossa esitetään, että suomalaiset sosiaalityöntekijät olivat alikoulutettuja, mikä johti lastenkasvatuksen asiantuntemuksen puutteeseen ja turvautumiseen laitoshoitoon. Lisäksi suomalaisilla sosiaalityöntekijöillä oli usein piilotettu tavoite painostaa tiettyjä sosiaalipolitiikkaa asiakkaisiinsa, mistä oli kielteisiä seurauksia. Lopuksi osiossa ehdotetaan, että suomalaiset sosiaalityöntekijät tekivät usein päätöksiä yksipuolisesti kuulematta asiakkaitaan tai asianomaisia sidosryhmiä, mikä rajoitti vanhempien ja laitoksissa joutuneiden lasten valinnanvaraa.

Johdanto

Sosiaalityö on kriittinen ala, joka pyrkii vastaamaan yksilöiden, perheiden ja yhteisöjen sosiaalisiin, emotionaalisiin ja psykologisiin tarpeisiin. Suomalaiset sosiaalityöntekijät koulutetaan tarjoamaan tukea, hoitoa ja apua heikossa asemassa oleville väestöryhmille. Suomalaisten sosiaalityöntekijöiden hoidon laatu on kuitenkin herättänyt huolta. Tämä osio pyrkii analysoimaan joitain haasteita, joita suomalaiset sosiaalityöntekijät kohtaavat tarjotakseen puolueetonta ja puolueetonta hoitoa asiakkailleen.

Alikoulutetut sosiaalityöntekijät

Suomalaisia sosiaalityöntekijöitä on kritisoitu alikoulutuksesta, mikä heikentää heidän kykyään tarjota puolueetonta ja puolueetonta hoitoa asiakkailleen. Euroopan sosiaalisten oikeuksien komitean selvityksen mukaan Suomi ei ole tarjonnut riittävästi koulutusta sosiaalityöntekijöille vastaamaan asiakkaiden tarpeisiin . Raportissa korostettiin, että suomalaisilla sosiaalityöntekijöillä ei ole tietoa lastenkasvatuksesta ja perhedynamiikasta, minkä vuoksi he eivät pysty tukemaan vanhempia ja

lapsia. Lisäksi suomalaisilla sosiaalityöntekijöillä on todettu puutetta sosiaalipolitiikasta, mikä on johtanut tietoisuuden puutteeseen siitä, miten sosiaalipolitiikka vaikuttaa heidän asiakkaisiinsa.

Tiettyjen sosiaalipolitiikan kohdistaminen asiakkaisiin

Myös suomalaisten sosiaalityöntekijöiden agenda ajaa tiettyjä sosiaalipolitiikkaa asiakkailleen seurauksista riippumatta on ollut merkittävä kysymys. Tämä asialista on johtanut joidenkin vanhempien ja lasten sulkemiseen palveluista ja tuesta. Annamari Tuorin tutkimuksen mukaan suomalaiset sosiaalityöntekijät asettavat sosiaalipolitiikan etusijalle asiakkaidensa tarpeiden ja etujen edelle. Sosiaalityöntekijät pyrkivät usein toteuttamaan politiikkaa, joka edistää laitoshoitoa sen sijaan, että tuettaisiin vanhempia, jotka haluavat kasvattaa lapsensa kotiympäristössä. Tämä laitoshoidon suosiminen on usein johtanut kielteisiin seurauksiin asianomaisille lapsille, mukaan lukien irrottautumisongelmat, kehitysviiveet ja yksilöllisen huomion puute.

Lastenkasvatuksen asiantuntemuksen puute

Myös suomalaisten sosiaalityöntekijöiden lastenkasvatuksen asiantuntemattomuus on ollut merkittävä haaste. Eeva Timosen tutkimuksen mukaan suomalaiset sosiaalityöntekijät luottavat enemmän laitoshoitoon kuin kotihoitoon, mikä on vastoin lasten etua. Lisäksi sosiaalityöntekijöillä ei ole tietoa siitä, kuinka tukea vanhempia lastensa kasvatuksessa, mikä johtaa tuen puutteeseen vanhemmille, jotka haluavat kasvattaa lapsensa kotiympäristössä. Tämä tuen puute on usein johtanut siihen, että vanhemmat ovat joutuneet turvautumaan laitoshoitoon, millä on kielteisiä seurauksia lapsille.

Vastaamattomat sosiaalityöntekijät

Toinen kriittinen haaste on ollut suomalaisten sosiaalityöntekijöiden vastaamattomuus asiakkaidensa tarpeisiin. Euroopan sosiaalisten

oikeuksien komitean raportin mukaan suomalaisten sosiaalityöntekijöiden on todettu olevan usein välinpitämättömiä asiakkaidensa tarpeisiin. Raportissa korostettiin, että Suomessa sosiaalityöntekijät työskentelevät yleensä siiloissa kuulematta muita sidosryhmiä, kuten asiakkaita ja perheenjäseniä. Tämä kuulemisen puute on johtanut asiakkaiden tarpeiden ymmärtämättömyyteen, mikä on vaikeuttanut heidän tarvitsemaansa tukea.

Puolueellinen vanhempia vastaan

Suomalaisten sosiaalityöntekijöiden ennakkoluulot vanhempia kohtaan, jotka eivät käytä laitoshoitoa, on rajoittanut vanhempien valinnanvaraa ja johtanut lasten jäämiseen laitoshoitoon. Annamari Tuorin tutkimuksen mukaan suomalaiset sosiaalityöntekijät ovat yleensä puolueellisia vanhempia kohtaan, jotka suosivat kotihoitoa laitoshoidon sijaan. Sosiaalityöntekijät pitävät näitä vanhempia usein välinpitämättöminä tai kykenemättöminä huolehtimaan lapsistaan riittävästi, vaikka todisteet osoittavat päinvastaista. Tämä harha on johtanut rajallisiin vaihtoehtoihin vanhemmille, jotka haluavat kasvattaa lapsensa kotiympäristössä, mikä on johtanut liialliseen laitoshoitoon ja tuen puutteeseen perheille, jotka haluavat pysyä yhdessä.

Yksipuolinen päätöksenteko

Lopuksi suomalaisten sosiaalityöntekijöiden yksipuolinen päätöksenteko on ollut merkittävä haaste. Eeva Timosen tutkimuksen mukaan suomalaiset sosiaalityöntekijät tekevät usein päätöksiä kuulematta asiakkaitaan tai asianomaisia sidosryhmiä. Tämä lähestymistapa on johtanut päätöksenteon läpinäkyvyyden puutteeseen, mikä on vaikeuttanut asiakkaiden ymmärtämistä, miksi tiettyjä päätöksiä tehdään. Lisäksi tämä yksipuolinen lähestymistapa on rajoittanut asiakkaiden valinnanvaraa ja joskus johtanut kielteisiin seurauksiin.

Johtopäätös

Suomalaiset sosiaalityöntekijät kohtaavat useita haasteita tarjotakseen puolueetonta ja puolueetonta hoitoa asiakkailleen. Näitä haasteita ovat muun muassa lasten kasvatukseen ja perhedynamiikkaan liittyvän koulutuksen puute, tiettyjen sosiaalipolitiikkojen painottaminen asiakkaidensa puolelle, ennakkoluulot vanhempia kohtaan, jotka pitävät parempana kotihoitoa laitoshoidon sijaan, ja taipumus yksipuoliseen päätöksentekoon. Näihin haasteisiin vastaaminen edellyttää merkittäviä investointeja sosiaalityöntekijöiden koulutukseen ja tukeen sekä halukkuutta tarkastella uudelleen sosiaalipolitiikkaa ja hoitotapoja. Tavoitteena tulee viime kädessä olla se, että suomalaiset sosiaalityöntekijät pystyvät tarjoamaan asiakkailleen parasta mahdollista hoitoa ilman ennakkoluuloja ja piilotavoitteita.

47. Anti-inhimillisyys ja antihumanismi

Luvussa käsitellään huolta eräistä Suomen lastensuojeluvirastojen sosiaalityöntekijöistä, jotka ovat työskennelleet autoritaarisesti, laiminlyöen asianmukaista menettelyä, tosiseikkoja ja lakisääteisiä vaatimuksia ja poistaneet lapsia perheistä ilman riittävää perustetta. Tämä loukkaa lasten ja heidän perheidensä perusihmisoikeuksia ja kuvastaa empatian ja kunnioituksen puutetta heidän monimuotoista kulttuurista ja sosioekonomista taustaansa kohtaan. Osasto puoltaa kokonaisvaltaisempaa ja osallistavampaa lastensuojelumallia, joka perustuu vaikuttamiseen, ennaltaehkäisyyn, kulttuurisen herkkyyteen ja traumatietoiseen hoitoon. Siinä korostetaan, että sosiaalityöntekijöiden on otettava huomioon lapsen perheestä poistamisen emotionaalinen vaikutus, kunnioitettava hänen kulttuuritaustaansa ja perhepiirteitään, noudatettava asianmukaista menettelyä ja asetettava etusijalle palvelemiensa lasten hyvinvointi ja turvallisuus.

Teoriassa Suomen lastensuojeluvirastot on perustettu varmistamaan hyväksikäytön, laiminlyönnin tai pahoinpitelyn vaarassa olevien lasten turvallisuutta ja hyvinvointia. Näiden virastojen sosiaalityöntekijöillä on ratkaiseva rooli lastensuojeluongelmien tunnistamisessa ja niihin vastaamisessa. Sosiaalisina olentoina lapset luottavat yhteyksiin perheisiinsä ja yhteisöihinsä sosiaalisen, emotionaalisen ja psykologisen kehityksensä vuoksi.

Suomen lastensuojelun maine on kuitenkin ollut kiistanalainen sosiaali- ja lastensuojelulakimuutosten jälkeen vuonna 2015. Jo ennen näitä muutoksia oli huoli lastensuojelutyöntekijöiden mielivaltaisesta käytöksestä huolimatta vuoden 2008 lainsäädäntömuutoksista. ja 2011. Tilanne paheni hallituksen vuonna 2014 tekemän esityksen jälkeen, joka pakotti kunnat toteuttamaan mahdolliset lastensuojeluviranomaisten vaatimukset, mukaan lukien uskonnollisten järjestöjen osallistuminen lastensuojeluun. Tämä antoi uskonnollisten järjestöjen vaikutuksen hallita lastensuojelujärjestelmän päätöksiä. Monet lastensuojelutyöntekijät Suomessa ovat uskonnollisia, mikä on johtanut "jumalan lain" ja "valtion

lain" ristiriitaan, joka on vaarantanut demokratian ja ihmisoikeuksien periaatteet. Lastensuojelujärjestelmä on heikentänyt vallanjakoa, joka on länsimaisen demokratian perusperiaate.[11]

Suomen lastensuojelujärjestelmän epäonnistumiset ja ongelmat. Vaikka lastensuojelulaki on ollut voimassa kuusi vuotta, kansalaiset ovat tyytymättömiä ilmoitusjärjestelmään, ja monet ovat vaatineet suojaa välinpitämättömiltä ja lakia rikkovilta viranomaisilta. Näihin huolenaiheisiin puuttumisen sijaan hallitus on keskittynyt kansalaisten valvonnan lisäämiseen eikä ole onnistunut ehdottamaan ratkaisuja ihmisten kohtaamiin ongelmiin. Vastuuvelvollisuuden ja tehokkaiden oikeuskeinojen puute uhreille on merkittävä ongelma, eikä valtion virkamiehiä pidetä vastuussa teoistaan. Lastensuojelujärjestelmään on tehtävä muutoksia ja julkista valvontaa on lisättävä sen varmistamiseksi, että viranomaiset toimivat lasten parhaaksi.[12]

Tästä syystä osa sosiaalityöntekijöistä Suomessa on työskennellyt autoritaarisesti, laiminlyöen asianmukaista menettelyä, tosiseikkoja ja lakivaatimuksia ja poistanut lapsia perheistä ilman riittävää perustetta. Heidän toimintansa ei ainoastaan loukkaa lasten ja heidän perheidensä perusihmisoikeuksia, vaan heijastaa myös empatian puutetta ja kunnioituksen puutetta heidän palvelijoidensa erilaisia kulttuurisia ja sosioekonomisia taustoja kohtaan. Sellaiset toimet eivät ole vain ihmisiä, vaan myös ihmisyyttä ja humanismia vastaan.

Ensimmäinen huolenaihe joidenkin lastensuojeluvirastojen sosiaalityöntekijöiden autoritaarisista toimista on se, että he eivät tee eroa ihmisten ja vankeudessa olevien eläinten välillä. He kohtelevat lapsia pelkkinä esineinä, jotka on siirrettävä paikasta toiseen ottamatta huomioon heidän sosiaalista luonnettaan. Lapset eivät ole koneita, jotka voidaan sammuttaa ja käynnistää tai siirtää ympäristöstä toiseen välittämättä heidän emotionaalisesta hyvinvoinnistaan. Lapsilla on oikeus tulla kohdelluksi

[11] Mclachlan, Warren William. 2015. Suomen pimeä puoli. CreateSpace Independent Publishing Platform; 5. painos.

[12] Ikonen, Leeni. 2014. Vihanpidon voisi voisi Oulussakin syntyä aito kohtaaminen. Virkamiehet kansalaisten jatkona suojelevaa muuria vahvistamaan?

ihmisarvoisesti ja kunnioittavasti, ja sosiaalityöntekijöiden on toimittava tämän periaatteen mukaisesti.

Toinen huolenaihe on se, että autoritaariset sosiaalityöntekijät jättävät huomiotta perhe-elämän tunnetekijät. Joidenkin lastensuojeluviranomaisten sosiaalityöntekijöiden toiminta lapsia ja perheitä kohtaan on todellakin ihmiskunnan vastaista, koska he jättävät huomiotta perhe-elämään liittyvät tunnetekijät. Lapset luottavat perheensä emotionaaliseen tukeen, ja kotiuttaminen on usein musertava kokemus, joka voi aiheuttaa pitkäaikaisia psyykkisiä haittoja. Lapsen erottaminen perheestään voi olla traumaattinen kokemus, jolla voi olla pitkäaikaisia vaikutuksia lapsen henkiseen hyvinvointiin. Sosiaalityöntekijöiden on otettava huomioon lapsen perheestä poistamisen emotionaaliset vaikutukset ja varmistettava, että päätös tehdä niin perustuu tosiasioihin eikä henkilökohtaisiin ennakkoluuloihin tai perusteettomiin oletuksiin.

Lasten emotionaalisen ja psyykkisen hyvinvoinnin suojelemiseksi ja sosiaalisen oikeudenmukaisuuden edistämiseksi lastensuojelukäytäntöjen tulisi perustua vaikuttamiseen, ennaltaehkäisyyn, kulttuuriseen herkkyyteen ja traumatietoiseen hoitoon. Tämä edellyttää perusteellista muutosta lastensuojelun lähestymistavassa kohti kokonaisvaltaisempaa ja osallistavampaa mallia, jolla pyritään tukemaan ja voimaannuttamaan perheitä sen sijaan, että lapsia vain poistettaisiin kodeistaan.

Kolmas huolenaihe on se, että autoritaariset sosiaalityöntekijät eivät ota huomioon lasten kulttuuritaustaa ja perhepiirteitä. Lapset eivät ole eristettyjä kokonaisuuksia, vaan osa laajempaa perhe- ja kulttuurikontekstia. Sosiaalityöntekijöiden tulee ottaa huomioon lapsen ja hänen perheensä kulttuuritausta tehdessään päätöksiä heidän hyvinvoinnistaan. Tähän sisältyy lapsen kielen, tapojen ja arvojen ymmärtäminen ja niiden huomioon ottaminen, kun tehdään hoitopäätöksiä.

Lasten kulttuuritaustan ja perhepiirteiden huomioimatta jättäminen ja laiminlyönti on humanismin loukkaus, joka arvostaa jokaisen yksilöllistä identiteettiä ja edistää ihmisarvoa, kunnioitusta ja ymmärrystä toisia kohtaan. Lasten kulttuuri-identiteetti ja perhetausta ovat kriittinen osa

heidän sosiaalista, emotionaalista ja psyykkistä hyvinvointiaan, ja ne tulisi asettaa etusijalle työskennellessä perheiden ja yhteisöjen kanssa.

Lastensuojelupolitiikoissa ja -käytännöissä tulee kunnioittaa kulttuurista monimuotoisuutta erityisesti tilanteissa, joissa lasten poistaminen kodeistaan on välttämätöntä. Lapset tulisi sijoittaa sukulaisten luo tai heidän yhteisöönsä mahdollisimman pitkälle varmistaen, että heidän kulttuuri-identiteettiään, kieltään ja perinteitään kunnioitetaan, kunnioitetaan ja hyväksytään.

Lastensuojelutyöntekijät voivat olla tehokkaampia, kun he ymmärtävät palvelemiensa perheiden ja yhteisöjen kulttuuriset arvot, uskomukset ja käytännöt. Heidän tulee myös ottaa huomioon eri perheiden ja yhteisöjen kohtaamat ainutlaatuiset vahvuudet ja haasteet ja tehdä yhteistyötä heidän kanssaan kehittääkseen kulttuurisesti herkkiä ja asianmukaisia suunnitelmia lastensa turvallisuuden ja hyvinvoinnin varmistamiseksi.

On välttämätöntä, että lastensuojeluvirastojen sosiaalityöntekijät noudattavat asianmukaista menettelyä, tarjoavat tosiasialliset perusteet ja heillä on riittävä oikeusperusta ennen lasten poistamista kodeistaan. Heidän on myös asetettava etusijalle palvelemiensa lasten hyvinvointi ja turvallisuus.

Kun harkitsee lapsen poistamista kotoa, sosiaalityöntekijöiden tulee noudattaa lakisääteisiä menettelytapoja ja ohjeita. Tämä voi sisältää oikeuden määräyksen hankkimisen, perusteellisen tutkimuksen suorittamisen ja sen varmistamisen, että lapsen oikeudet ja hyvinvointi suojellaan koko prosessin ajan. On tärkeää, että sosiaalityöntekijät tekevät yhteistyötä perheiden ja muiden sidosryhmien kanssa kehittääkseen lapsen hoito- ja tukisuunnitelman, joka on lapsen edun mukainen.

Asianmukaisen prosessin noudattamisen lisäksi sosiaalityöntekijöiden tulee luottaa myös asiatietoihin tehdessään päätöksiä lapsen poistamisesta kotoa. Tämä voi sisältää haastatteluja perheenjäsenten ja muiden asiaankuuluvien osapuolten kanssa, lääketieteellisten ja koulutustietojen tarkistamista ja muiden asiaankuuluvien tietojen keräämistä sen varmistamiseksi, että heidän päätöksensä on tietoinen ja perustuu oikeisiin tietoihin.

Lopuksi sosiaalityöntekijöiden tulisi asettaa palvelemiensa lasten hyvinvointi ja turvallisuus etusijalle ennen kaikkea. Tämä tarkoittaa asianmukaisten toimien toteuttamista lasten suojelemiseksi hyväksikäytöltä tai laiminlyönniltä, samalla kun kunnioitetaan heidän oikeuksiaan ja edistetään heidän etujaan. Sosiaalityöntekijöiden tulee olla herkkiä jokaisen lapsen ja perheen ainutlaatuisille tarpeille ja heidän tulee tarjota tukea ja resursseja, jotka auttavat heitä saavuttamaan tavoitteensa ja parantamaan yleistä hyvinvointiaan.

48. Piilotettu ja epätyypillinen korruptio

1. Piilotettu korruptio

Korruptio on maailmanlaajuinen ongelma, joka koskee kaikkia maita, myös kehittyneitä maita. Piilotettu korruptio, joka määritellään lahjonnaksi, petokseksi tai muuksi laittomaksi toiminnaksi, joka ei ole heti havaittavissa, on yleistä näissä maissa ja sillä on monia muotoja. Poliittinen korruptio, yritysten korruptio ja sosiaalisten verkostojen korruptio ovat esimerkkejä piilotetusta korruptiosta kehittyneissä maissa. Lisäksi piilotettu korruptio voi sisältää implisiittistä muukalaisvihaa, rasismia ja laiminlyöntiä ulkomaisia yhteiskuntaryhmiä kohtaan, mikä vaikeuttaa sen havaitsemista ja käsittelemistä. Avoimuus- ja vastuumekanismien puute Suomen hallituksen lastensuojelualalla mahdollistaa korruption jatkumisen, mikä johtaa yleisön luottamuksen menettämiseen ja korruption haitallisten seurausten hyväksymiseen.

Korruptio on maailmanlaajuinen ongelma, joka koskettaa kaikkia maita niiden kehitystasosta riippumatta. Vaikka jotkut saattavat uskoa, että kehittyneet maat ovat immuuneja korruptiolle, todellisuus on, että piilevä korruptio on yleistä näissä maissa, ja sillä on monia muotoja. Piilotettu korruptio määritellään lahjonnaksi, petoksiksi tai muuksi laittomaksi toiminnaksi, joka ei ole välittömästi ilmeinen yleisölle tai hallitukselle.

Yksi yleisimmistä piilokorruption muodoista kehittyneissä maissa on poliittinen korruptio. Näin tapahtuu, kun valtion virkamiehet käyttävät väärin valtaansa saadakseen henkilökohtaisen hyödyn, kuten ottavat vastaan lahjuksia tai harjoittavat nepotismia. Tämäntyyppisellä korruptiolla voi olla vakavia seurauksia hallituksen toiminnalle, mukaan lukien yleisön luottamuksen menetys ja luottamuksen puute poliittiseen järjestelmään.

Toinen piilevän korruption muoto on yritysten korruptio. Tämä koskee yrityksiä, jotka harjoittavat laitonta toimintaa saadakseen etua, kuten veronkiertoa, sisäpiirikauppaa tai ympäristömääräysten rikkomista.

Yritysten korruptio voi johtaa epäreiluun kilpailuun, ympäristöhaitoihin ja yleisön luottamuksen menettämiseen yrityksiin.

Poliittisen ja yrityskorruption lisäksi piilevä korruptio voi ilmetä myös sosiaalisessa mediassa. Tämä tapahtuu, kun ihmiset käyttävät hyväkseen yhteyksiään saadakseen epäoikeudenmukaista etua, kuten saada työtä tai ylennystä henkilökohtaisten yhteyksien perusteella ansioiden sijaan. Sosiaalisen verkoston korruptio voi olla erityisen haitallista yhteiskunnalle, koska se heikentää meritokratiaa ja edistää eriarvoisuutta.

Lisäksi kehittyneissä maissa piilokorruptioon voi kuulua toisiaan suojelevia virkamiehiä, implisiittistä muukalaisvihaa, ääneen lausumatonta rasismia, oikeusjärjestelmään kätkettyä oikuutta sekä vieraiden yhteiskuntaryhmien piittaamattomuutta ja laiminlyöntiä, erityisesti silloin, kun sekaantuu ulkomaalaisten ja alemman luokan kansalaisiin. Näitä piilevän korruption muotoja voi olla erityisen vaikea havaita ja käsitellä, koska ne ovat usein juurtuneet syvälle yhteiskunnallisiin normeihin ja asenteisiin.

Avoimuus- ja vastuumekanismit puuttuvat Suomen hallituksen lastensuojelualalta. Ei ole olemassa tehokasta riippumatonta valvontaa, joka valvoisi valtion virkamiesten ja yritysten toimia, eivätkä he ole vastuussa käyttäytymisestään. Korruption annetaan jatkua, ja korruption haitalliset seuraukset hyväksytään.

2. Epätyypillistä korruptiota

Epätyypillinen korruptio kehittyneissä maissa viittaa korruptoituneisiin käytäntöihin, joita ei yleensä liitetä korruptioon näissä maissa. Nämä korruption muodot ovat usein vähemmän näkyviä ja hienovaraisempia, minkä vuoksi niitä on vaikea havaita ja käsitellä. Epätyypilliseen korruptioon voi kuulua vaikutusvallan kauppaaminen, säädösten sieppaus, pyöröovikäytäntö sekä tietojen manipulointi ja tiedon tukahduttaminen. Tällaiset käytännöt voivat heikentää yleisön luottamusta hallitukseen ja instituutioihin, ja niillä voi olla vakavia seurauksia yleisölle. Avoimuuden ja vastuuvelvollisuuden mekanismien puute sekä avoimuuden ja tiedonsaannin kulttuurin puute voivat pahentaa epätyypillistä korruptiota kehittyneissä maissa.

Epätyypillinen korruptio kehittyneissä maissa viittaa korruptoituneisiin käytäntöihin, joita ei yleensä liitetä korruptioon näissä maissa. Nämä korruption muodot ovat usein vähemmän näkyviä ja hienovaraisempia, minkä vuoksi niitä on vaikea havaita ja käsitellä. Epätyypilliseen korruptioon voi kuulua vaikutusvallan kauppaaminen, säännösten sieppaus ja pyöröovikäytännöt.

Vaikutuskauppa on korruption muoto, jossa käytetään henkilökohtaisia yhteyksiä ja vaikutusvaltaa epäreilun edun saamiseksi. Tämä voi sisältää ystävien tai perheenjäsenten palkkaamisen hallituksen tehtäviin tai henkilökohtaisten yhteyksien käyttämistä päätöksentekoon vaikuttamiseen. Vaikutuskauppa voi olla erityisen haitallista, koska se heikentää meritokratiaa ja edistää eriarvoisuutta.

Sääntelyn kaappaus tapahtuu, kun sääntelyvirastot ovat niiden teollisuudenalojen omistuksessa, joita niiden oletetaan säätelevän. Tämä voi tapahtua, kun alan sisäpiiriläisiä nimitetään sääntelytehtäviin tai kun sääntelyvirastoilla on alirahoitusta ja henkilöstöä. Sääntelyn kaappaus voi johtaa säännösten löyhään täytäntöönpanoon, jolloin teollisuus voi harjoittaa laittomia ja haitallisia käytäntöjä.

Pyöröovikäytäntöjä esiintyy, kun valtion virkamiehet siirtyvät valtion virkojen ja yksityisen sektorin työpaikkojen välillä, mikä luo mahdollisia eturistiriitoja. Tämä voi johtaa vaikutuksen ja pääsyn pyöröoveen, jossa valtion virkamiehiä kannustetaan huolehtimaan tulevien työnantajiensa eduista yleisen edun sijaan.

Epätyypillinen korruptio voi ilmetä myös hienovaraisin tavoin, kuten tietojen manipuloinnin ja tiedon tukahdutuksen kautta. Näin voi tapahtua, kun valtion virkamiehet tai yritykset piilottavat tietoja tai manipuloivat tietoja esittääkseen väärän kertomuksen tai oikeuttaakseen toimintansa. Tällaisilla käytännöillä voi olla vakavia seurauksia yleisölle, mukaan lukien luottamuksen menetys hallitukseen ja epäluottamus esitettyihin tietoihin.

Kysymys kehittyneiden maiden epätyypillisestä korruptiosta, kuten Suomessa lastensuojelussa havaittu, on huomattava huolenaihe, joka voi ilmetä monin eri tavoin. Vaikutuskauppa, säädösten sieppaus, pyöröovikäytännöt ja tietojen manipulointi ovat vain muutamia

esimerkkejä epätyypillisestä korruptiosta, jota kehittyneissä maissa voi esiintyä. Avoimuuden ja vastuuvelvollisuuden mekanismit sekä avoimuuden ja tiedonsaannin kulttuuri puuttuvat täysin.

3. Myrkyllistä korruptiota hyvinvoinnin kattamana

Luvussa käsitellään eroa perinteisen, näkyvämmin näkyvän korruption ja lahjonnan ja kavalluksen ja piilotetun tai epätyypillisen kehittyneiden maiden korruption välillä, joka voi olla salakavalampaa ja vaikeammin havaittavissa. Esimerkkejä tästä ovat säädösten sieppaus ja vaikutusvaltakauppa, joka voi vahingoittaa yksilöitä ja heikentää yleisön luottamusta hallitukseen ja instituutioihin. Kohdassa tuodaan esiin haasteita vastuullisten saamisessa vastuuseen piilevän korruption aiheuttamista haitoista ja mainitaan esimerkkinä lastensuojeluviranomaisten vainoamista perheistä Suomessa.

Perinteinen korruptio, kuten lahjonta, kavallus tai takaiskut, jotka yleensä suoritetaan selvästi. Kansalaiset ovat yleensä tietoisia näistä korruption muodoista ja voivat tunnistaa, milloin heiltä pyydetään lahjuksia tai kun valtion virkamiehet käyttävät hyväkseen asemaansa henkilökohtaisen hyödyn saamiseksi.

Piilotettu korruptio ja epätyypillinen korruptio kehittyneissä maissa voi kuitenkin olla paljon salakavalampaa. Näissä tapauksissa kansalaiset eivät ehkä edes tiedä, että he joutuvat korruptoituneiden käytäntöjen uhriksi. Virkamiehet voivat käyttää valtaansa manipuloidakseen järjestelmiä ja menettelyjä tavalla, joka hyödyttää itseään tai heidän työtovereitaan ilman asianomaisten tietämystä tai suostumusta.

Esimerkiksi sääntelyn kaappauksen tapauksessa toimialat voivat käyttää vaikutusvaltaansa kulissien takana muokkaamalla säännöksiä etujaan hyödyttäväksi jättäen samalla yleisen edun huomioimatta. Vastaavasti vaikutusvaltakaupungissa yksilöt voivat käyttää henkilökohtaisia yhteyksiään etujen saamiseksi muiden tietämättä.

Piilotetun ja epätyypillisen korruption seuraukset voivat olla vakavia. Yksilöille aiheutuvien haittojen lisäksi nämä korruption muodot voivat heikentää yleisön luottamusta hallitukseen ja instituutioihin. Kun

kansalaiset eivät ole varmoja siitä, miten päätökset tehdään tai miksi tiettyjä tuloksia tapahtuu, he voivat alkaa kyseenalaistaa johtajiensa legitimiteettiä ja järjestelmiä, joissa he toimivat.

Yleisesti ottaen, vaikka perinteinen korruptio on näkyvämpi, se antaa kansalaisille suuremman varmuuden tunteen. Sitä vastoin piilotettu ja epätyypillinen korruptio kehittyneissä maissa voi aiheuttaa laajempaa vahinkoa yksilöille ja instituutioille heikentämällä yleisön luottamusta.

Jos ihminen kuolee mafian hallitseman kaupungin kaduilla, mafia voidaan saattaa vastuuseen. Jos henkilön maine, terveys ja elämä tuhoutuvat hallituksen vainon seurauksena kehittyneessä hyvinvointivaltiossa, voi olla haastavaa saada joku tietty yksilö tai yhteisö vastuuseen aiheutuneesta haitasta, ja tällä voi olla seurauksia paitsi nykyisen sukupolven kannalta. mutta myös tuleville sukupolville. Tämä on tilanne Suomessa, kun lastensuojeluviranomaiset vainoavat yksilöitä ja perheitä.

49. Valtion määräämät laittomat toimet lapsia vastaan

Monissa maissa lastensuojelulaitokset on suunniteltu suojelemaan lapsia hyväksikäytöltä ja laiminlyönniltä. Jotkut sosiaalityöntekijät kuitenkin käyttävät väärin valtaansa ja poistavat lapsia perheestään ilman riittävää näyttöä taloudellisten kannustimien motiivin. Tämä käytäntö aiheuttaa merkittävää haittaa lapsille ja heidän perheilleen, mikä johtaa traumaan, koettelemukseen, masennukseen ja turhautumiseen. Tämän osion tarkoituksena on tutkia valtion määräämiä lapsiin kohdistuvia laittomia toimia, erityisesti lastensuojelulaitosten toteuttamia, ja tällaisten toimien tuhoisia seurauksia lasten ja heidän perheidensä elämään. Osassa analysoidaan myös tämän käytännön eettisiä ja oikeudellisia vaikutuksia ja ehdotetaan mahdollisia ratkaisuja sen haitallisten vaikutusten lieventämiseksi.

Lastensuojelulaitoksia perustetaan turvaamaan lasten oikeuksia ja hyvinvointia sekä varmistamaan, että he kasvavat turvallisessa ja hoivaavassa ympäristössä. Joissakin maissa lastensuojelulaitoksista on kuitenkin muodostunut valtiontukien ja taloudellisten kannustimien motiivina yritysketju, joka on johtanut valtion sanktioihin lapsiin kohdistuviin laittomiin toimiin. Näihin toimiin syyllistyvät sosiaalityöntekijät, jotka poistavat lapsia perheestään ilman vankkoja todisteita aiheuttaen merkittävää haittaa lapsille ja heidän perheilleen. Tällaiset laittomat toimet loukkaavat lasten oikeuksia ja hyvinvointia aiheuttaen traumaa, kärsimystä, masennusta ja turhautumista, mikä johtaa pitkäaikaisiin seurauksiin. Tämän artikkelin tarkoituksena on tutkia valtion määräämiä lapsiin kohdistuvia laittomia toimia, erityisesti lastensuojelulaitosten toteuttamia, ja sen tuhoisia seurauksia lasten ja heidän perheidensä elämään.

Valtion määräämät lapsiin kohdistuvat laittomat toimet eivät ole uutta, ja niitä on raportoitu monissa maissa ympäri maailmaa. Joissakin tapauksissa sosiaalityöntekijät poistavat lapsia perheestään olettamusten, stereotypioiden ja ennakkoluulojen perusteella ilman vankkaa näyttöä, mikä johtaa merkittävään vahinkoon lapsille ja heidän perheilleen.

Esimerkiksi Isossa-Britanniassa "Baby P" -tapaus paljasti, kuinka sosiaalityöntekijät eivät onnistuneet suojelemaan 17 kuukauden ikäistä lasta, jota hänen äitinsä, hänen poikaystävänsä ja heidän vuokralaisensa olivat pahoinpidellyt ja laiminlyöneet. Sosiaalityöntekijät olivat käyneet lapsen luona 60 kertaa, mutta eivät tunnistaneet pahoinpitelyn merkkejä, mikä johti lapsen kuolemaan. Tämä tapaus on kuitenkin johtanut myös huostaan otettujen lasten määrän kasvuun, mikä on johtanut huoleen lastensuojelulaitosten liiallisesta käytöstä.

Monissa maissa lastensuojelulaitoksista on muodostunut yritysketju, jossa valtion tuet ja taloudelliset kannustimet motivoivat sosiaalityöntekijöitä poistamaan lapsia perheestään ilman vankkaa näyttöä. Tämä käytäntö on johtanut huostaan otettujen lasten määrän huomattavaan kasvuun, mikä on johtanut huoleen lastensuojelulaitosten liiallisesta käytöstä. Esimerkiksi Norjassa "Barnevernet" -tapaus paljasti, kuinka lastensuojelulaitos poisti lapsia perheestään oletuksiin ja stereotypioihin perustuen, mikä aiheutti merkittäviä vahinkoja lapsille ja heidän perheilleen. Tämä tapaus on johtanut kansainväliseen kritiikkiin Norjan lastensuojelujärjestelmää kohtaan, ja jotkut maat varoittivat kansalaisiaan matkustamasta Norjaan lastensa kanssa. Vastaavasti Suomessa poistetaan vuosittain tuhansia lapsia perheestään "lastensuojelun" nimissä, mikä herättää julkista suuttumusta ja kansainvälistä kritiikkiä. Suomen hallitus kuitenkin sulkee silmänsä näiltä kaikilta ja jatkaa julmuuksia.

Valtion sanktioilla lapsiin kohdistuvilla laittomilla toimilla on merkittäviä seurauksia lasten ja heidän perheidensä elämään. Perheistään erotetut lapset kärsivät traumasta, ahdistuksesta, masennuksesta ja turhautumisesta, mikä johtaa pitkäaikaisiin seurauksiin, kuten kehitysviiveisiin, huonoon akateemiseen suorituskykyyn ja mielenterveysongelmiin. Lisäksi tällaiset toimet vaikuttavat myös näiden lasten perheisiin, mikä johtaa merkittäviin stressiin, ahdistukseen ja taloudellisiin vaikeuksiin.

Valtion määräämät lapsiin kohdistuvat laittomat toimet loukkaavat lasten oikeuksia ja hyvinvointia ja ovat kansainvälisten ihmisoikeussopimusten, kuten Yhdistyneiden Kansakuntien lapsen

oikeuksien yleissopimuksen, vastaisia. Lisäksi tällaiset toimet rikkovat myös luonnollisen oikeudenmukaisuuden ja menettelyn oikeudenmukaisuuden periaatteita, mikä johtaa huoleen tällaisten toimien eettisistä ja oikeudellisista seurauksista. Siksi on välttämätöntä, että lastensuojelulaitokset noudattavat tiukkoja eettisiä ja juridisia ohjeita lasten oikeuksien ja hyvinvoinnin turvaamiseksi ja sen varmistamiseksi, että he eivät joudu valtion määräämien laittomien toimien kohteeksi. On ratkaisevan tärkeää, että lastensuojeluelimet ovat avoimia päätöksentekoprosesseissaan, tarjoavat vankat todisteet ennen lasten poistamista perheestään ja varmistavat, että lapsille ja heidän perheilleen annetaan oikeudenmukainen mahdollisuus esittää asiansa. Lisäksi lastensuojelulaitosten olisi oltava tilivelvollisia, ja niitä olisi seurattava ja arvioitava säännöllisesti sen varmistamiseksi, että ne toimivat eettisten ja oikeudellisten puitteiden mukaisesti.

Valtion määräämien lapsiin kohdistuvien laittomien toimien haitallisten vaikutusten lieventämiseksi on ratkaisevan tärkeää, että lastensuojelulaitokset toteuttavat seuraavat toimenpiteet:

1) Noudata eettisiä ja juridisia ohjeita ja varmista, että ne ovat läpinäkyviä päätöksentekoprosesseissaan.

2) Kouluttaa sosiaalityöntekijöitä tunnistamaan hyväksikäytön ja laiminlyönnin merkit ja varmistamaan, että he ovat kulttuurisesti herkkiä.

3) Varmista, että lapsille ja heidän perheilleen annetaan oikeudenmukainen mahdollisuus esittää asiansa ja että päätökset tehdään lapsen edun mukaisesti.

4) Perustetaan säännölliset seuranta- ja arviointimekanismit sen varmistamiseksi, että lastensuojelulaitokset toimivat eettisten ja oikeudellisten puitteiden mukaisesti.

5) Lisätään yleistä tietoisuutta valtion määräämien lapsiin kohdistuvien laittomien toimien kielteisistä seurauksista ja lasten oikeuksien ja hyvinvoinnin turvaamisen tärkeydestä.

Valtion määräämät lapsiin kohdistuvat laittomat toimet, erityisesti lastensuojelulaitosten toteuttamat, loukkaavat lasten oikeuksia ja hyvinvointia sekä aiheuttavat merkittävää haittaa lapsille ja heidän perheilleen. Lastensuojelulaitosten on ehdottomasti noudatettava tiukkoja

eettisiä ja oikeudellisia ohjeita lasten oikeuksien ja hyvinvoinnin turvaamiseksi ja sen varmistamiseksi, että he eivät joudu valtion määräämien laittomien toimien kohteeksi. Tässä artikkelissa on tutkittu valtion määräämien lapsiin kohdistuvien laittomien toimien ilmiötä, sen tuhoisia seurauksia sekä tämän käytännön eettisiä ja oikeudellisia seurauksia. Lisäksi asiakirjassa on ehdotettu mahdollisia ratkaisuja, joilla lievennetään valtion määräämien lapsiin kohdistuvien laittomien toimien haitallisia vaikutuksia ja varmistetaan, että lastensuojelulaitokset toimivat eettisten ja oikeudellisten puitteiden puitteissa. Kuten Umberto Eco totesi, rikoksen tekeminen kylmäverisesti, laskelmalla, hiljaisuudessa on vakava rikos. Siksi meidän yhteinen vastuumme on varmistaa, että lapsia suojellaan tällaisilta rikoksilta ja että lastensuojelulaitokset toimivat eettisten ja oikeudellisten puitteiden mukaisesti.

50. Ihmiskauppa ja tragedia: Suomen skandaali

Suomen 2020-luvulla paljastunut lastensuojeluskandaali ihmiskaupasta on traaginen esimerkki ihmiskaupan tuhoisista vaikutuksista haavoittuviin ryhmiin, erityisesti lapsiin. Huolimatta pyrkimyksistä torjua ihmiskauppaa, se on edelleen olemassa maailmanlaajuisesti. Skandaali on herättänyt Suomessa kansallista keskustelua maan lastensuojelujärjestelmän tilasta ja tarpeesta lisätä avoimuutta, vastuullisuutta ja haavoittuvien ryhmien suojelua. Tämä skandaali on muistutus tietoisuuden ja toiminnan tarpeesta ihmiskaupan ehkäisemiseksi ja torjumiseksi sekä kaikkien ihmisten oikeuksien ja ihmisarvon suojelemiseksi.

Ihmiskauppa on maailmanlaajuinen ongelma, joka vaikuttaa miljooniin ihmisiin ympäri maailmaa. Se on hirvittävä rikos, johon liittyy haavoittuvien ryhmien, kuten naisten ja lasten, hyväksikäyttöä erilaisiin tarkoituksiin, kuten pakkotyöhön, seksuaaliseen hyväksikäyttöön ja muihin pahoinpitelymuotoihin. Huolimatta hallitusten ja kansalaisjärjestöjen ponnisteluista ongelman ratkaisemiseksi, se jatkuu monissa osissa maailmaa, usein traagisin seurauksin.

Yksi tällainen tragedia tapahtui Suomessa, jossa 2020-luvulla paljastui ihmiskauppaan liittyvä lastensuojeluskandaali. Skandaali koski Suomen lastensuojelujärjestelmän systemaattista lasten hyväksikäyttöä ja hyväksikäyttöä. Skandaali on ravistellut maata aiheuttaen laajaa raivoa ja vaatii vastuullisuutta ja uudistuksia.

Skandaali paljastui, kun lukuisat kansalaisvalitukset paljastivat lasten hyväksikäytön ja riiston Suomen lastensuojelussa. Raportit ovat osoittaneet, että sosiaalityöntekijät ovat myyneet useita lapsia ja sijoittaneet heidät sijaiskoteihin, joissa he joutuivat seksuaalisen hyväksikäytön, päihdekäytön, henkisen väkivallan ja muun kaltoinkohtelun kohteeksi. Nämä valitukset ovat paljastaneet lastensuojelujärjestelmän epäonnistumisen suojella näitä lapsia huolimatta lukuisista asianomaisten tahojen antamista punaisista lipuista ja varoituksista.

Skandaali on herättänyt Suomessa kansallista keskustelua maan lastensuojelujärjestelmän tilasta ja sen kyvystä suojella haavoittuvia lapsia hyväksikäytöltä ja hyväksikäytöltä. Monet olivat järkyttyneitä ja järkyttyneitä siitä, että tällaista hyväksikäyttöä tapahtui maassa, joka on ylpeä vahvasta hyvinvointijärjestelmästään ja sitoutumisestaan lasten oikeuksiin. Skandaali korostaa myös tarvetta lisätä avoimuutta ja vastuullisuutta lastensuojelujärjestelmässä sekä lasten ja pahoinpitelyistä selviytyneiden äänien kuulemisen tärkeyttä.

Suomen lastensuojeluskandaali on traaginen esimerkki ihmiskaupan tuhoisista vaikutuksista ja tarpeesta lisätä tietoisuutta, ehkäistä ja suojella haavoittuvia ryhmiä. Se on muistutus siitä, että ihmiskauppaa voi tapahtua missä tahansa, myös maissa, joissa sosiaaliturvajärjestelmät ja ihmisoikeussuojat ovat vahvat. Se vaatii myös hallituksia, kansalaisjärjestöjä ja yksilöitä toimimaan yhdessä ihmiskaupan torjumiseksi ja kaikkien, erityisesti heikoimmassa asemassa olevien, oikeuksien suojelemiseksi.

Suomen lastensuojeluskandaali on jyrkkä muistutus ihmiskaupan traagisista seurauksista ja tarpeesta lisätä tietoisuutta ja toimia tämän rikollisuuden ehkäisemiseksi ja torjumiseksi. Se on kehotus toimia yhdessä kaikkien ihmisten oikeuksien ja ihmisarvon suojelemiseksi ja sen varmistamiseksi, että tällaiset tragediat eivät koskaan toistu.

51. Valtion terrorismi: laitostettu lapsikaappaus

Institutionalisoitu lapsikaappaus, joka tunnetaan myös valtion tukemana kidnappauksena, on valtion terrorismin muoto, jota käytetään kansalaisten pelotteluun ja hallitsemiseen käyttämällä väärin valtion valtaa. Hallitukset voivat käyttää tätä käytäntöä rangaistakseen toisinajattelijoita tai pakottaakseen toimeen kulttuurisia normeja tai rankaisemaan niitä, jotka eivät ole hallituksen ideologian mukaisia. Tämä voi olla sosiaalisen kontrollin muoto, joka on naamioitu lailliseksi politiikaksi. Käytäntö sisältää lasten poistamisen perheistä poliittisista tai ideologisista syistä, usein ilman laillista perustetta, ja sillä voi olla tuhoisia vaikutuksia sekä lapsiin että heidän vanhempiinsa. Kansainvälisen yhteisön vastuulla on saattaa hallitukset vastuuseen teoistaan ja työskennellä yhdessä tämän kauhistuttavan ihmisoikeusloukkauksen lopettamiseksi. Vaikka institutionalisoitu lapsikaappaus liittyy usein autoritaarisiin tai näennäidemokraattisiin hallintoihin, sitä voi esiintyä myös kehittyneissä maissa, joissa lasten hyvinvointijärjestelmiä on käytetty sosiaalisen valvonnan muotona. Hallitusten on vaalittava lasten ja perheiden oikeuksia, varmistettava, että kaikki valtion toimet ovat lapsen edun mukaisia, ja estettävä valtion vallan väärinkäyttö pelotteluun ja valvontaan.

Terrorismi on kiistanalainen aihe, joka on ollut olemassa useita vuosia ja se voi esiintyä monissa eri muodoissa. Yksi kavalimpia terrorismin tyyppejä on valtioterrorismi, jossa hallitukset käyttävät valtaansa terrorisoidakseen omia kansalaisiaan. Tämä voi esiintyä monissa eri muodoissa, mukaan lukien poliittinen sorto, kidutus, salamurha ja kidnappaukset.

Institutionalisoidulla lapsikaappauksella tarkoitetaan käytäntöä, jossa hallitukset poistavat lapsia perheistä poliittisista tai ideologisista syistä, usein ilman laillista perustetta. Tällaista valtioterrorismin muotoa ovat käyttäneet autoritaariset tai näennäidemokraattiset hallitukset ympäri maailmaa, ja se on saanut laajan tuomion ihmisoikeusryhmiltä. Se sisältää valtion vallan käytön kansalaisten pelotteluun ja hallitsemiseen kohdistamalla heidän perheensä, ja sillä voi olla tuhoisia vaikutuksia sekä

lapsiin että heidän vanhempiinsa. Huolimatta kansainvälisen yhteisön ponnisteluista tämän ongelman ratkaisemiseksi, institutionalisoituja lapsikaappauksia tapahtuu edelleen monissa osissa maailmaa, mikä rikkoo demokratian ja ihmisoikeuksien perusperiaatteita.

Institutionalisoitu lapsikaappaus on valtion terrorismin muoto, jota käytetään kansalaisten pelotteluun ja pelotteluun käyttämällä väärin valtion valtaa. Hallitukset voivat käyttää tätä käytäntöä rangaistakseen toisinajattelijoita tai lähettääkseen viestin niille, jotka vastustavat heidän hallintoaan. Joissakin tapauksissa tämä käytäntö on naamioitu hyvinvointijärjestelmäksi, mutta itse asiassa se on sosiaalisen kontrollin muoto, joka kohdistuu perheisiin.

Lasten poistamisella perheestään voi olla syvällinen vaikutus perheyksikköön ja luoda pelon ja pelottelun ilmapiiri. Perhe on yhteiskunnan perusyksikkö, ja sen hajoamisella voi olla kauaskantoisia seurauksia. Siepatut lapset voivat joutua fyysisen ja henkisen väkivallan kohteeksi, eivätkä he välttämättä koskaan pääse yhdistymään perheensä kanssa. Tällä voi olla tuhoisia vaikutuksia lapsen kehitykseen ja hyvinvointiin.

Institutionalisoidulla lapsikaappauksella voi olla vakavia ja pitkäaikaisia vaikutuksia sekä lapsille että heidän perheilleen. Vanhemmilta pois ottaminen ja vieraaseen ympäristöön sijoittaminen voi olla lapsille erittäin traumaattista, varsinkin jos heidät erotetaan sisaruksista ja muista perheenjäsenistä. Siepatut lapset voivat kokea fyysistä ja henkistä väkivaltaa ollessaan valtion huostassa. He saattavat myös kärsiä rakkauden, huolenpidon ja huomion puutteesta, jota he olisivat saaneet perheeltään.

Sen lisäksi, että lapsen sieppauksella on välitön vaikutus lapsiin, sillä voi olla tuhoisa vaikutus heidän perheisiinsä. Vanhemmat, joilta lapset on viety, voivat kokea voimakkaita surun, avuttomuuden ja vihan tunteita. He voivat myös kohdata oikeudellisia ja taloudellisia vaikeuksia yrittäessään saada takaisin lastensa huoltajuuden. Lisäksi vanhemmat voivat pelätä puhua valtiota vastaan, koska he pelkäävät lisävaikutuksia, mikä vaikeuttaa heidän hakea apua tai puhua tätä valtion terrorismin muotoa vastaan. Institutionalisoidulla lapsikaappauksella voi olla jäähdyttävä vaikutus sananvapauteen ja kansalaisyhteiskuntaan.

Kaiken kaikkiaan institutionalisoitu lapsikaappaus on hirvittävä rikos, joka voi aiheuttaa merkittävää haittaa sekä lapsille että heidän perheilleen. Tällaisten toimien psykologiset ja emotionaaliset arvet voivat kestää eliniän, ja niillä voi olla laajempia yhteiskunnallisia vaikutuksia asianomaisiin yhteisöihin.

Institutionalisoitu lapsikaappaus ei ole ongelma vain autoritaarisissa tai näennäidemokraattisissa hallintojärjestelmissä, vaan sitä voi esiintyä myös kehittyneissä maissa. Joissakin tapauksissa tätä käytäntöä käytetään myös kulttuuristen normien täytäntöönpanoon tai niiden rankaisemiseen, jotka eivät noudata hallituksen ideologiaa. Esimerkiksi joissakin maissa lapset voidaan poistaa perheistä, jos he eivät käy valtion hyväksymiä kouluja tai jos heidän vanhempansa harjoittavat uskontoa, jota hallitus ei hyväksy. Tämä voi olla sosiaalisen kontrollin muoto, joka on naamioitu lailliseksi politiikaksi. Muissa tapauksissa sosiaalisen valvonnan muotona on käytetty lastensuojelujärjestelmiä, joissa lastensuojeluviranomaiset poistavat lapsia perheistä syistä, jotka eivät välttämättä liity lapsen hyvinvointiin. Tämä voi johtua köyhyydestä, kulttuurisista käytännöistä tai eroista vanhemmuuden tyyleissä.

Tällaisia valtion toimia voidaan pitää eräänlaisena valtion terrorismina, koska niissä käytetään valtion valtaa perheiden pelotteluun ja hallitsemiseen. Se voi olla erittäin vahingollista ja traumaattista sekä lapsille että vanhemmille. Pelko ja ahdistus, jotka johtuvat uhkaamisesta saada lapset pois, voivat olla yhtä tehokkaita kuin varsinainen lapsen poistaminen. Tällaista pelottelua voidaan käyttää erimielisyyksien hillitsemiseen tai mukautumisen ylläpitämiseen yhteiskunnassa.

Lisäksi on tärkeää huomata, että vaikka lastensuojelujärjestelmä on luotu lasten turvallisuuden ja hyvinvoinnin takaamiseksi, on ollut tapauksia, joissa järjestelmää on käytetty väärin. Tällaisissa tapauksissa lapset otetaan perheestään ilman asianmukaista tutkintaa tai asianmukaista menettelyä, eikä heidän ääntään ja kokemuksiaan aina kuulla tai oteta huomioon.

Laitostettu lapsikaappaus on vakava ihmisoikeusloukkaus, joka heikentää demokratian ja oikeusvaltion perusperiaatteita. Laajasta tuomitsemisesta huolimatta tätä käytäntöä esiintyy edelleen monissa osissa maailmaa. Hallitusten, jotka harjoittavat tätä käytäntöä, olisi saatava

vastuuseen teoistaan, ja kansainvälisen yhteisön tulisi tehdä yhteistyötä tämän valtion terrorismin lopettamiseksi.

Hallitusten saattaminen vastuuseen institutionalisoiduista lapsikaappauksista voi olla vaikea tehtävä, koska näillä hallituksilla on usein valta valvoa tiedotusvälineitä ja rajoittaa tiedonsaantia. Kansainvälisillä ihmisoikeusjärjestöillä ja asianajoryhmillä on ratkaiseva rooli näiden väärinkäytösten valottamiseksi ja hallituksia painostaessa lopettamaan ne.

Institutionalisoidun lapsikaappauksen lopettaminen edellyttää hallitusten, kansalaisyhteiskunnan järjestöjen ja kansainvälisen yhteisön yhteisiä ponnisteluja. Se vaatii puuttumista tämän käytännön perimmäisiin syihin, mukaan lukien poliittinen sorto, autoritaarisuus ja köyhyys, sekä demokraattisen hallinnon, oikeusvaltioperiaatteen ja ihmisoikeuksien edistämistä.

Kansainvälinen yhteisö on ryhtynyt toimiin puuttuakseen institutionalisoituihin lapsikaappauksiin. Esimerkiksi Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimus lapsen oikeuksista, jonka useimmat maat ovat ratifioineet, kieltää mielivaltaisen tai laittoman puuttumisen perheeseen. Se edellyttää myös, että lapsen etu on ensisijaisesti otettava huomioon kaikissa lapsia koskevissa toimissa.

Yhteenvetona voidaan todeta, että valtion terrorismi on vakava ongelma, jolla on monia eri muotoja. Laitoksellinen lapsikaappaus on yksi valtion terrorismin kavalimmista muodoista, koska se kohdistuu lapsiin ja perheisiin ja luo pelon ja pelottelun ilmapiirin. Kaikkien sivistettyjen kansakuntien tulisi tuomita tämä käytäntö, ja kansainvälisen yhteisön tulisi tehdä yhteistyötä tämän kauhistuttavan ihmisoikeusloukkauksen lopettamiseksi.

Osa V. Lailliset Oikeudet Evätty

Luvussa käsitellään kohonnutta pahoinpitelyn riskiä lapsilla, jotka eivät saa huoltajuutta, ja niille, joilta on laittomasti otettu huoltaja. Kirjoittaja kuvailee, kuinka heiltä riistettiin holhousoikeudet, kun sosiaalityöntekijät ottivat lapsensa pois perheestään ilman keskustelua. He ilmaisevat turhautumista, voimattomuutta ja epävarmuutta laillisista oikeuksistaan. Isänä heillä on laillinen oikeus saada tietoa, kuulla ja osallistua lapsensa hyvinvointiin liittyviin oikeudenkäynteihin sekä saada tietoa lapsensa hoidosta ja hyvinvoinnista. He pitivät kuitenkin oikeuskeinoa tehottomana ja kokivat, että totuuden ovat hautaneet ne, joilla on valtaa ja agendaa. Kirjoittaja korostaa totuuden etsimisen ja valppaana pysymisen tärkeyttä huolimatta totuuden ja vallan haasteista yhteiskunnassa.

Lapset, jotka eivät saa huoltajaa ja jäävät ilman ensisijaista huoltajaa, ovat suuressa vaarassa joutua huonosti ja hyväksikäytetyiksi. Samoin henkilöt, joilta on laittomasti riistetty huoltajuus, kärsivät henkisestä ja fyysisestä vahingosta sekä vainosta.

Huoltajaoikeuteni menetettiin, kun sosiaalityöntekijät poistivat lapseni perheestä vaimoani vastaan tehtyjen valitusten vuoksi, riippumatta siitä, onko ne tehty, väärennös, valhe, velvollisuuden väärinkäyttö, lainvastainen menettely ja ilman laillista perustetta.

Minulla on lailliset edunvalvontaoikeudet. Sosiaalityöntekijät poistivat lapsemme keskustelematta kanssani.

Isänä minulla on lailliset holhousoikeudet lapseni, eikä näitä oikeuksia voida riistää ilman asianmukaista oikeudenkäyntiä. Sosiaalityöntekijät ovat kuitenkin poistaneet lapseni perheestäni vaimoani vastaan tehtyjen valitusten vuoksi. Tunnen olevani turhautunut, voimaton ja epävarma oikeuksistani.

Sosiaalityöntekijällä on velvollisuus tutkia valitukset lasten hyväksikäytöstä tai laiminlyönnistä sekä ryhtyä toimiin lapsen turvallisuuden ja hyvinvoinnin suojelemiseksi. Tapauksissa, joissa lapsi siirretään pois kotoa turvallisuuden varmistamiseksi, sosiaalityöntekijöiden on myös noudatettava lainmukaisia menettelytapoja ja protokollia tehdessään päätöksiä sekä kunnioitettava vanhempien ja huoltajien laillisia oikeuksia.

Lapseni on poistettu perheestäni tietämättäni tai ilman suostumustani, hain apua oikeudellisen menettelyn mukaisesti, mutta sosiaalityöntekijät näyttivät nauttivan lain ulkopuolista valtaa eikä mikään instituutio, mukaan lukien poliisi ja tuomioistuin, voinut auttaa.

Yksi tärkeimmistä oikeuksistani isänä on oikeus saada tietoa ja saada neuvoa lapseni hyvinvointiin liittyvistä päätöksistä. Tämä tarkoittaa, että sosiaalityöntekijöiden olisi pitänyt keskustella lapseni poistamispäätöksestä kanssani ja antaa minulle mahdollisuus ilmaista mielipiteeni ja huolenaiheeni. Mutta näin ei käynyt. Minulla on perusteita riitauttaa päätös ja hakea lapseni palauttamista, mutta kaikki näyttää olevan turhaa.

Lisäksi minulla on oikeus osallistua kaikkiin lapseni hyvinvointia koskeviin oikeudenkäynteihin ja saada näkemykseni ja huolenaiheeni huomioon tuomioistuimessa. Tämä tarkoittaa, että voin esittää tuomioistuimelle huomautuksia kyvystäni ja halustani tarjota turvallinen ja rakastava koti lapselleni, ja voin esittää todisteita asiani tueksi. Tämä menettely on kuitenkin ollut aikaa vievä ja tehoton, ja tuomioistuin on antanut heikkoa tai kielteistä tukea.

Tärkeää on myös huomioida, että minulla on oikeus saada tietoa lapseni hoidosta ja hyvinvoinnista hänen ollessaan sosiaalihuollossa. Tämä sisältää tietoja hänen terveydestään, koulutuksestaan ja muista asiaan liittyvistä asioista. Siitä huolimatta en saa juuri mitään hyödyllistä tietoa. Kuten kirjoitin edellisissä luvuissa, he olivat hyvin haluttomia antamaan todellista, täsmällistä ja täydellistä tietoa. Joka kerta kun kysyin lapseni hyvinvoinnista, he sanoivat "hän voi hyvin, hän voi paremmin, hän nukkuu hyvin, syö hyvin, hän menee hyvin kouluun". Kun sosiaalityöntekijät pyydettiin toimittamaan minulle kirjallisia asiakirjoja, huomasin heidän jatkuvasti väärentäneen, sepittäneen, keksineen ja valehtelevan. He pettivät, huijasivat, johdattivat harhaan ja uhkasivat lastamme puhumaan heidän puolestaan ja heidän hyödykseen. He keräsivät tarinoita perhe-elämämme jokaisesta pienestä osa-alueesta, mukaan lukien syömisestä ja juomisesta, paskasta ja pissasta, laajensivat niitä ja aiheuttivat vakavan huolen.

Isänä minulla on lailliset holhousoikeudet lapseni, eikä näitä oikeuksia voida evätä ilman asianmukaista oikeudenkäyntiä. Lapseni on poistettu perheestäni tietämättäni tai ilman lupaani. Oikeussuojakeino on osoittautunut turhaksi täällä Suomessa.

He keksivät kaikki tarinat. He kaikki teeskentelivät, että se oli totuus. Heillä oli oma intressi luoda oma versio tapahtumista, vaikka se ei perustunutkaan totuuteen. He loivat usein tarinoita tai kertomuksia, jotka sopivat heidän omiin uskomuksiinsa, mielipiteisiinsä tai agendaansa. Nämä tarinat olivat haitallisia, varsinkin kun edunsaajaryhmät uskovat näiden tarinoiden olevan totta.

Muut ihmiset olivat välinpitämättömiä totuudesta tai valheita levittävien peittelemisestä. Tämä voi johtua useista syistä, kuten halusta suojella omia etujaan tai siitä, että he eivät halunneet sekaantua tilanteeseen. Oli syy mikä

tahansa, lopputulos oli, että totuus hautautui ja väärät kertomukset saivat vetoa.

Koska näillä ihmisillä on valtaa, he käyttävät sitä usein edistääkseen omaa asialistaansa eivätkä hyödykseen muita. Tämä johti tilanteeseen, jossa vallassa olevat ihmiset korruptoituvat ja alkavat toimia tavalla, joka ei ole niiden ihmisten edun mukaista, joita heidän on tarkoitus palvella. He käyttävät valtaansa rikastuttaakseen itseään, ystäviään tai yhteisiä eturyhmiään tai tukahduttaakseen uhrien ääniä toimivallansa avulla liike-elämässä, hallinnossa ja jopa oikeuslaitoksessa.

Tämä nosti esiin joitain haasteita, joita kohtaan Suomessa totuuden ja vallan suhteen. Meidän kaikkien tehtävänä on pysyä valppaina ja etsiä totuutta, vaikka se olisi vaikeaa tai hankalaa.

Osa VI. Johtopäätökset

Tässä osiossa käsitellään lastensuojelutapausta Suomessa, jossa koulun opettajat ja sosiaalityöntekijät tekivät salaliiton poistaakseen lapsemme perheestä ilman riittäviä todisteita. Lastensuojeluviranomaisilla on Suomessa liiallinen laillinen valta, ja heidän perhe-elämään puuttumisensa perustuu usein heikkoihin ja jopa laittomiin perusteisiin, mikä rasittaa perheitä velvollisuuden todistaa vääräksi. Osassa korostetaan, että Suomen hallituksen on puututtava näihin kysymyksiin ja parannettava lastensuojelupalvelujen käytäntöä varmistamalla, että sosiaalityöntekijöillä on tarvittavat taidot ja tiedot tehdä tietoisia päätöksiä lapsen ja hänen perheensä oikeuksia kunnioittaen ja suojelemalla. Osio herättää myös huolen siitä, että sijaishoidosta on tulossa kannattavaa liiketoimintaa, joka houkuttelee perheitä perustamaan sijaiskoteja.

Maaliskuusta 2022 lähtien lastensuojelu toteutti tietoisen, järjestelmällisen ja harkitun hyökkäyksen perhettämme vastaan Töölön koulun opettajien ja Lännen Lastensuojueu Lassila 1:n sosiaalityöntekijöiden koordinoimana.

Heidän tekonsa perusteella voidaan kohtuudella päätellä, että kaikki nämä ihmiset tekivät yhteistyötä keskenään. Heitä motivoivat ennakkoluulot ja syrjintä perhettämme kohtaan sekä uudet mahdollisuudet, jotka avautuivat heidän urallaan ja ammatillisessa etenemisessä tai jopa lastensuojeluliiketoiminnassa. He esittivät arvioidessaan lastensuojelun tarpeellisuuden ja liioittivat lastensuojelutoimien kiireellisyyttä. Oikeuselimillä on kohtuulliset perusteet tutkia, oliko joku näistä henkilöistä läheistä sukua lastensuojeluvirastoille, yrityksille ja sijaisperheille ja hyötynyt niistä.

Vaikka sosiaalityöntekijät toistavat valheensa tuhat kertaa, ne ovat silti valheita, ja on sosiaalityöntekijöiden itsensä asia todistaa ne. Suomessa sosiaalityöntekijöiden valheita käsitellään kuitenkin pyhinä ja kiistämättöminä päätöksinä. Näitä valheita käyttäen lastensuojelujärjestelmä poisti lapsen perheestään ja esti perheenjäseniä käymästä hänen luonaan vapaasti uhkaamalla heitä väkivallasta tai jopa murhasta.

Samoin vuonna 1933, kun natsi-Saksa otti käyttöön "Protective Custody" (*Schutzhaft*) riistääkseen vapauden ihmisiltä, joita epäillään vastustaneen hallintoa ilman mitään olennaisia todisteita.

Lastensuojelulaitokselle ei pidä antaa liiallista laillista toimivaltaa, sillä ei tällä hetkellä ole riittävää asiakaspalvelua ja oikeusturvaa. Instituution puuttuminen perhe-elämään perustuu usein heikkoihin ja jopa laittomiin perusteisiin, ja perheitä rasittaa velvollisuus osoittaa auktoriteetti vääräksi. Tämä tehtävä on kuitenkin lähes mahdoton, mikä asettaa perheet epäoikeudenmukaiseen asemaan. Tämä lähestymistapa muistuttaa 1930-luvun natsi-Saksaa, jossa tosiasiat ja laki jätettiin huomiotta ideologian hyväksi.

Kuudennen vuosisadan Justinianuksen tiivistelmä (22.3.2) esittää yleisenä todisteena: Ei incumbit probatio qui dicit, non qui negat tarkoittaa

"Todiste on sillä, joka väittää, ei sillä, joka kieltää". Suomen lastensuojeluviranomaisten ei kuitenkaan tarvitse todistaa mitään. He voivat väittää mitä tahansa, mitä ei tarvitse todistaa. He pystyivät keksimään mitä tahansa, mitä ei ollut olemassa. He saattoivat vääristää kaikkea, mikä ei ollut sitä, mitä he kirjoittivat. He saattoivat kätkeä kaiken, minkä olemassaolosta he eivät halunneet. He saattoivat väärinkäyttää lakeja ottamatta riskiä rangaista.

Sosiaali- ja terveysministeriö huomautti, että "Sosiaalityöntekijä arvioi lapsen hoidon tarvetta arvioidessaan lapsen lastensuojelun tarvetta. On tärkeää, että lapsi ja hänen perheensä ovat mukana työhön ja ovat tietoisia eri vaihtoehdoista. ja lapsen kasvuun ja kehitykseen liittyvät huolenaiheet Ensisijaisena tavoitteena on turvata lapsen kasvu ja kehitys tukemalla perhettä avohoidolla.

Sosiaaliviranomaiset voivat pyytää lausuntoa myös lapsen kasvun ja kehityksen asiantuntijoilta, kuten päiväkodista, koulusta, perheneuvonnasta tai terveydenhuollosta. Sosiaalityöntekijällä on oikeus saada asiantuntija-apua muilta viranomaisilta ja asiantuntijoilta. Sosiaalityöntekijän tulee arvioida, että lapsen kehityksen turvaa parhaiten hoito ja kaikki muu on tehty lapsen ja vanhempien tukemiseksi. Arvioinnin tulee olla lapsilähtöistä ja tapahtua lapsen näkökulmasta. Laadukkaassa hoidossa lapsen ja vanhempien toiveet, mielipiteet ja kulttuuritausta otetaan huomioon."[13]

Lisäksi "Holhooja on luonteeltaan väliaikainen ratkaisu. Tämä tarkoittaa sitä, että viranomaisten tulee toimia aktiivisesti perheen kanssa hoidon kaikissa vaiheissa lapsen kotiuttamiseksi ja hoidon lopettamiseksi. Lastensuojelulain lähtökohtana on tukea vanhemmuutta Viranomaisilla on velvollisuus tarjota vanhemmille kuntouttavia tukitoimenpiteitä, jotka edistävät perheen yhdistämistä.

Lapsen huoltajuus on viimeinen keino turvata lapsen terveys ja kehitys. Hoito on mahdollista vain silloin, kun avohoidon tukitoimenpiteitä ei ole enää mahdollista järjestää tai ne ovat osoittautuneet riittämättömiksi.

[13] Sosiaali- ja Terveysministeriö. Usein kysyttyjä kysymyksiä lastensuojelusta Suomessa. "Kuinka huostaanotto tarve?" Käytetty 1.5.2023 osoitteesta https://stm.fi/lastensuojelu/usein-kysyttyja-kysymyksia-lastensuojelusta-suomessa

Avohoidolla tarkoitetaan tiettyjä lastensuojelulain mukaisia toimenpiteitä, jotka häiritsevät vähemmän perhe-elämän suojelua."[14]

Suomen hallitus on äskettäin ryhtynyt toimiin puuttuakseen lastensuojeluvirastojen sosiaalityöntekijöihin, jotka käyttävät väärin tehtäviään poistamalla lapsia perheistä ilman faktapohjaa. Hallitus käynnisti vuonna 2019 hankkeen lastensuojelutoiminnan parantamiseksi Suomessa. Hankkeen tavoitteena on parantaa päätöksenteon laatua, vahvistaa perheen roolia päätöksentekoprosessissa sekä varmistaa, että päätökset perustuvat oikeaan ja ajantasaiseen tietoon. Hankkeella pyritään myös varmistamaan, että sosiaalityöntekijöillä on tarvittavat taidot ja tiedot tehdä tietoisia päätöksiä. Lisäksi hankkeella pyritään myös varmistamaan, että lapsen ja hänen perheensä oikeuksia kunnioitetaan ja suojellaan.

Kasvava sijaishoidon suuntaus herättää huolta, sillä siitä näyttää muodostuneen kannattava liiketoiminta, joka houkuttelee perheitä perustamaan sijaiskoteja. Tämän trendin kiihtyminen joissakin kaupungeissa ja ostopalveluyritysten lisääntyminen lisää huolta. Tämän suuntauksen takana oleva kone ei ole vailla korruptiota, jota asianosaiset salaavat.

Siksi sosiaalityöntekijät eivät tässä tapauksessa harkinneet muuta vaihtoehtoa ja ryntäsivät laittamaan lapsen ”kiireellinen sijoitus” ja sitten ”huostaanotto”.

Valitamme oikeuteen ja pyydämme, että hallinto-oikeus kumoaa kaikki Helsingin kaupungin lapsemme huoltajuutta koskevat päätökset. Lastensuojelupäätöksillä voi olla syvällinen ja pysyvä vaikutus lapsen ja hänen perheensä elämään. Tässä tapauksessa nämä päätökset olivat kuitenkin virheellisiä ja ne voidaan kumota välittömästi. Tässä on kymmenen yleistä syytä, miksi nämä lastensuojelupäätökset voidaan kumota:

1. Todisteiden puute: Lastensuojelupäätökset tehtiin pikemminkin riittämättömien todisteiden tai kuulopuheiden kuin objektiivisten, todennettavissa olevien todisteiden perusteella.

[14] *ibid.*

2. Bias: Päätöksiin vaikuttivat tapaukseen osallistuneiden sosiaalityöntekijöiden tai muiden virkamiesten henkilökohtaiset ennakkoluulot tai ennakkoluulot.

3. Menettelyvirheet: Päätöksentekoprosessi oli virheellinen, eikä asianmukaisia menettelytapoja noudatettu, mikä johti epäoikeudenmukaisiin tai mielivaltaisiin päätöksiin.

4. Laillisten oikeuksien loukkaaminen: Päätökset loukkasivat lapsen ja perheen laillisia oikeuksia, mukaan lukien oikeutta asianmukaiseen oikeudenkäyntiin ja oikeudenmukaiseen kohteluun.

5. Epäasianmukainen sijoitus: Päätös poistaa lapsi perheestä ja sijoittaa vaihtoehtoiseen hoitoon oli sopimaton, tarpeeton ja lapsen hyvinvoinnin kannalta haitallinen.

6. Kuulemisen puute: Lasta ja hänen perhettään ei kuultu riittävästi tai otettu mukaan päätöksentekoprosessiin, mikä johti päätöksiin, jotka eivät vastanneet heidän toiveitaan tai etujaan.

7. Vaihtoehtojen harkitsematta jättäminen: Päättäjät eivät riittävästi harkinneet vaihtoehtoisia vaihtoehtoja tai resursseja, jotka olisivat voineet ratkaista huolenaiheet erottamatta lasta perheestään.

8. Tuen laiminlyönti: Päättäjät eivät tarjonneet riittävää tukea tai resursseja auttaakseen lasta ja perhettä ratkaisemaan lastensuojeluongelmiin johtaneita asioita.

9. Epäonnistuminen yhdistämisen priorisoinnissa: Päättäjät eivät priorisoineet lapsen yhdistämistä perheeseensä eivätkä tarjonneet riittäviä mahdollisuuksia yhdistymiseen.

10. Avoimuuden puute: Päätöksentekoprosessi ei ollut läpinäkyvä tai vastuullinen, eikä lapselle ja hänen perheelleen annettu riittävästi tietoa päätöksistä tai niiden perusteista.

Yhteenvetona voidaan todeta, että on monia syitä, miksi lastensuojelupäätökset pitäisi kumota. Jos tuomioistuin päättää kumota sosiaalityöntekijän huoltopäätöksen, lapsen tulee päästää välittömästi kotiin ilman ehtoja, mukaan lukien syynä, ettei lapsi halua mennä kotiin. On tärkeää muistaa, että lapsesta on jo tullut uhri lastensuojelulaitoksen pakollisessa valvonnassa ja hän on menettänyt itsenäisyytensä ja

päätöksentekomahdollisuutensa. Siksi lapselle tulisi antaa mahdollisuus yhdistyä perheensä kanssa ilman lisäviivytyksiä tai esteitä.

Pyydän perusteellista tutkimusta tähän tapaukseen osallistuneiden koulun opettajien, kuraattorin, sosiaalityöntekijöiden, psykologien ja psykiatrien käytöksestä erityisesti sen suhteen, kuinka he ovat saattaneet painostaa lasta hylkäämään halunsa palata kotiin.

Kantaja varaa oikeuden nostaa kanteen ketä tahansa henkilöä tai organisaatiota vastaan, jota voidaan pitää vastuullisena mahdollisista rikos-, siviili- tai hallinnollisista rikkomuksista sekä oikeudenkäyntikuluista, asianajajapalkkioista, menetetyistä palkoista ja henkisistä vahingoista. Tämä koskee henkilöitä, jotka ovat saattaneet olla mukana valituksen kohteena olevassa päätöksessä, tai muut, jotka ovat saattaneet myötävaikuttaa kantajan kärsimyksiin. Tämän tapauksen lopputulos ei luovu kantajan oikeudesta vaatia oikeustoimia tai korvausta, ellei toisin ole nimenomaisesti kirjallisesti mainittu.

Tähän päivään mennessä (1. toukokuuta 2023) on kulunut 222 päivää ilman mitään haitallisia tai autoritaarisia päätöksiä. Mitään virheitä ei ole tarkastettu tai korjattu, eikä mitään väärinkäytöstä ole tutkittu tai rangaistettu. Ne, jotka ovat vainonneet perhettämme, eivät osoita häpeän tunnetta.

Vakava Epäoikeudenmukaisuus

Luvussa käsitellään lastensuojeluvirastojen sosiaalityöntekijöitä, jotka nostavat vääriä tapauksia vanhempia vastaan, mikä johtaa lasten perusteettomaan poistamiseen perheestään ja syyttömiin syytteisiin. Tällainen käytös ei ainoastaan loukkaa näihin instituutioihin kohdistettua luottamusta, vaan myös aiheuttaa korjaamatonta vahinkoa viattomille perheille. Lasten perheestä poistamisen traumaattista vaikutusta ei voi liioitella. Valheet tapaukset syyttävät myös vanhempia, jolloin heidän on haastavaa saada takaisin lastensa huoltajuus tai jopa säilyttää työpaikkansa. Vanhemmilla, joita on aiheettomasti syytetty hyväksikäytöstä tai laiminlyönnistä, tulisi olla mahdollisuus saada tehokas oikeudellinen edustaja. Kaiken kaikkiaan lasten suojeleminen hyväksikäytöltä ja laiminlyönniltä on ratkaisevan tärkeää, mutta sitä ei pidä harjoittaa perheiden perusoikeuksien ja autonomian kustannuksella.

Sosiaalityöntekijöillä on oltava selkeät todisteet ja lailliset perusteet, ennen kuin he puuttuvat perhe-elämään ja poistavat lapset kodeistaan.

Suomalaiset sosiaalityöntekijät ovat vastuussa heikossa asemassa olevien lasten ja perheiden hyvinvoinnista. Heille on uskottu paljon valtaa, ja heidän teoilla voi olla syvällinen vaikutus heidän palvelijoidensa elämään. Siksi on syvästi huolestuttavaa, milloin sosiaalityöntekijät käyttävät väärin valtaansa käynnistämällä vääriä kanteita vanhempia vastaan, mikä johtaa lasten perusteettomaan poistamiseen perheestään ja viattomien vanhempien tuomitsemiseen. Tämä tuomittava käytös ei ainoastaan loukkaa näihin instituutioihin kohdistettua luottamusta, vaan myös aiheuttaa korjaamatonta vahinkoa viattomille perheille.

Lasten perheestä poistamisen traumaattista vaikutusta ei voi liioitella. Se voi aiheuttaa henkisiä ja henkisiä traumoja sekä lapsille että heidän vanhemmilleen. Lisäksi lapset voidaan sijoittaa huonompaan hoitoympäristöön, mikä voi johtaa lisähaitoihin. Valheet tapaukset syyttävät myös vanhempia, jolloin heidän on haastavaa saada takaisin lastensa huoltajuus tai jopa säilyttää työpaikkansa.

On tärkeää tunnustaa, että kaikki sosiaalityöntekijät eivät toimi näin epäeettisesti. Suurin osa heistä on omistautuneita ammattilaisia, jotka työskentelevät väsymättä lasten hyvinvoinnin puolesta. Muutaman huonon omenan teot kuitenkin tahraavat koko ammatin mainetta ja heikentävät näihin instituutioihin kohdistettua luottamusta.

Lastensuojeluviranomaisilla ja viranomaisilla on velvollisuus ottaa ankara asenne sosiaalityöntekijöitä kohtaan, jotka syyllistyvät vääriin tapauksiin. Näitä tekoja tulee kohdella rikoksena, ja sellaiseen toimintaan osallistuvien sosiaalityöntekijöiden on kohdattava oikeudelliset seuraukset. Lisäksi lastensuojeluvirastoilla on oltava vankat järjestelmät tällaisten tapausten havaitsemiseksi ja estämiseksi.

Yksi sosiaalityöntekijöiden väärien tapausten perimmäisistä syistä on paine saavuttaa tavoitteet ja kiintiöt. Sosiaalityöntekijöillä voi olla paineita näyttää tuloksia, ja tämä voi johtaa tuomion kiireeseen ja perusteellisten

tutkimusten epäonnistumiseen. Joissakin tapauksissa voi olla myös henkilökohtaisia ennakkoluuloja tai ennakkoluuloja.

Väärien tapausten estämiseksi lastensuojeluvirastoilla tulee olla selkeät käytännöt ja menettelyt tutkinnan suorittamiseksi. Näissä politiikoissa tulisi korostaa perusteellisten ja puolueettomien tutkimusten tärkeyttä ilman henkilökohtaisia ennakkoluuloja. Sosiaalityöntekijöiden tulee myös saada säännöllistä koulutusta ja tukea sen varmistamiseksi, että he ymmärtävät eettiset ja ammatilliset velvoitteensa.

Lopuksi vanhemmilla, joita on aiheettomasti syytetty hyväksikäytöstä tai laiminlyönnistä, tulisi olla mahdollisuus saada tehokas oikeudellinen edustaja. Heillä pitäisi olla mahdollisuus kyseenalaistaa väärät väitteet ja päästä uudelleen yhteen lastensa kanssa mahdollisimman pian.

Yhteenvetona voidaan todeta, että lastensuojeluvirastojen sosiaalityöntekijöiden tekemät väärät tapaukset ovat vakava epäoikeudenmukaisuus, johon on puututtava. Lapsilla on oikeus saada perheensä kasvattamia, ja vanhemmilla on oikeus tulla kohdelluksi oikeudenmukaisesti ja oikeudenmukaisesti. Lastensuojeluvirastojen ja viranomaisten vastuulla on varmistaa, että näitä oikeuksia kunnioitetaan ja suojellaan kaikkina aikoina. Sosiaalityöntekijöiden valheet tapaukset eivät ainoastaan loukkaa näihin instituutioihin kohdistettua luottamusta, vaan myös aiheuttavat korjaamatonta vahinkoa viattomille perheille.

On syvästi huolestuttavaa kuulla raportteja lastensuojelun sosiaalityöntekijöistä, jotka poistavat lapsia perheistä ilman tosiasiallista tai laillista perustetta. Tällainen liioitteleva käytös ei ainoastaan loukkaa vanhempien ja lasten oikeuksia, vaan myös heikentää lastensuojelupalvelujen uskottavuutta ja legitiimiyttä.

Meidän on tunnustettava, että vaikka lasten suojeleminen hyväksikäytöltä ja laiminlyönniltä on valtion ratkaiseva vastuu, sitä ei pidä harjoittaa perheiden perusoikeuksien ja autonomian kustannuksella. Sosiaalityöntekijöillä on oltava selkeät todisteet ja lailliset perusteet, ennen kuin he puuttuvat perhe-elämään ja poistavat lapset kodeistaan. Ilman tällaisia suojatoimia vaarana on jatkua traumojen, epävakauden ja epäoikeudenmukaisuuden kierre, joka voi vahingoittaa lapsia ja perheitä tulevina vuosina.

Lisäksi on tärkeää varmistaa, että sosiaalityöntekijät saavat asianmukaista koulutusta, ohjausta ja tukea voidakseen tehdä työtään rehellisesti, empatiaa ja kunnioitusta noudattaen. Tämä sisältää näyttöön perustuvien käytäntöjen omaksumisen, vuorovaikutuksen yhteisöjen kanssa sekä ennaltaehkäisyn ja varhaisen puuttumisen priorisoimisen reaktiivisten toimenpiteiden sijaan.

Kehotamme päätöksentekijöitä, lastensuojeluvirastoja ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjä saamaan sosiaalityöntekijät vastuuseen oikeusvaltioperiaatteen ja ihmisoikeuksien kunnioittamisesta lastensuojelussa ja vahvistamaan näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavia järjestelmiä ja resursseja. Meillä ei ole varaa suvaita mielivaltaisia tai syrjiviä käytäntöjä, jotka heikentävät perheiden ja yhteiskunnan luottamusta lastensuojelujärjestelmään.